

Prima pagină > Căutarea unui practician în domeniul dreptului > **Tipuri de profesii juridice**

Tipuri de profesii juridice

În cadrul diferitelor ordini juridice și sisteme judiciare din statele membre ale Uniunii Europene (UE) există o gamă variată de profesii juridice, cum ar fi avocați, notari, judecători, procurori și executori judecătorești. Membrii profesiei juridice nu au aceeași titulatură în toate statele membre, iar rolul și statutul lor poate să varieze considerabil de la un stat membru la altul.

Această pagină vă pune la dispoziție informații generale privind rolul și funcțiile diverselor profesii juridice.

Pentru a obține informații detaliate referitoare la diversele profesii juridice dintr-o anumită țară, selectați drapelul acesteia.

Dacă doriți să recurgeți la serviciile unui practician în domeniul juridic care își desfășoară activitatea în oricare dintre statele membre ale Uniunii Europene sau să găsiți un astfel de practician, secțiunea [Căutarea unui practician în domeniul dreptului](#) vă oferă informații utile.

Introducere

Legislația Uniunii Europene nu reglementează condițiile de exercitare a profesiilor juridice, cu excepția celei de avocat. În general, profesiile juridice sunt reglementate la nivel național. În pofida faptului că între acestea pot să existe asemănări firești, reglementările naționale diferă în mod considerabil de la o țară la alta, întrucât reflectă continuitatea unor tradiții adesea străvechi.

Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei (COE) a emis mai multe recomandări privind profesiile juridice. Una dintre aceste inițiative vizează exercitarea profesiei de avocat. O altă inițiativă se referă la independența judecătorilor. Recomandările COE și alte informații în acest domeniu pot să fie consultate pe [site-ul său web](#).

În plus, [Convenția Europeană a Drepturilor Omului](#) prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are dreptul să se apere ea însăși sau să fie asistată de un apărător ales de ea, iar în cazul în care nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistată în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer. Această clauză se referă în principal la cauzele penale, însă a fost extinsă de

[Curtea Europeană a Drepturilor Omului](#) (CEDO) pentru a include și cauzele civile.

Judecători

Un judecător, sau un arbitru al justiției, este un înalt funcționar care prezidează, singur sau ca membru al unui complet, ședința instanței de judecată.

Competențele, funcțiile, metoda de numire, disciplina și pregătirea profesională a judecătorilor variază în mod considerabil de la o jurisdicție la alta.

Judecătorul are un rol similar cu cel al unui arbitru în cadrul unui joc și conduce procesul în mod imparțial și în public. Judecătorul îi audiază pe toți martorii, analizează toate probele prezentate de părțile cauzei, evaluează credibilitatea părților, iar apoi pronunță o hotărâre de soluționare a cauzei, pe baza interpretării legislației și a propriei sale aprecieri personale.

Următoarele site-uri web oferă informații suplimentare cu privire la această profesie:

[Asociația Judecătorilor Administrativi Europeni](#) (*Association of European Administrative Judges* - AEAJ);

[Asociația Judecătorilor și Procurorilor Europeni](#) (*European Judges and Prosecutors Association* - EJPA);

[Asociația Internațională a Judecătorilor](#) (*International Association of Judges*) (în special secțiunea europeană);

[Asociația Magistraților Europeni pentru Democrație și Libertăți](#) (*European Judges for Democracy and Liberty* - MEDEL).

Procurori

În cadrul procedurilor în materie penală, parchetele sau Ministerul Public joacă un rol foarte important. Sistemele statelor membre sunt, de asemenea, foarte diverse în ceea ce privește rolul, sarcinile și competențele procurorilor.

Personalul instanțelor

Funcțiile și titulatura membrilor personalului instanțelor pot să fie foarte diferite, de exemplu: „greffier” în Franța, „Rechtspfleger” în Germania.

De asemenea, sarcinile pe care le îndeplinesc membrii personalului instanțelor variază în mod considerabil de la un sistem juridic la altul: asistență pentru judecători sau procurori, gestionarea instanțelor, responsabilități în cadrul anumitor proceduri. În funcție de țară, membrii personalului instanțelor trebuie să fi urmat studii juridice, pot să ofere consiliere juridică și/sau pot să beneficieze de formare continuă.

În fiecare cauză, membrii personalului instanțelor au un rol important, acestora revenindu-le sarcina de a primi atât victimele, cât și pârâții.

Membrii acestei profesii sunt reprezentați la nivel european de [Uniunea Europeană a Personalului Instanțelor](#) (*European Union of Rechtspfleger* - E.U.R.), o organizație neguvernamentală care reunește asociații profesionale din mai multe țări. Printre obiectivele E.U.R. se numără participarea la crearea, dezvoltarea și armonizarea legislației la nivel european și internațional, colaborarea cu instituțiile europene, reprezentarea intereselor profesionale ale membrilor săi și promovarea profesiei în vederea unei mai bune funcționări a sistemului judiciar.

Executori judecătorești

Profesia de executor judecătoresc este reglementată de legislația statelor membre, dispozițiile în acest domeniu fiind foarte diferite de la un stat membru la altul.

Membrii acestei profesii sunt reprezentați la nivel european de [Uniunea Internațională a Executorilor Judecătorești](#) (*International Union of Judicial Officers* - UIHJ). Obiectivul UIHJ este de a asigura reprezentarea membrilor săi în cadrul organizațiilor internaționale și de a colabora cu organismele profesionale naționale. UIHJ are drept obiectiv îmbunătățirea normelor procedurale naționale și a tratatelor internaționale și depune toate eforturile pentru a promova idei, proiecte și inițiative care să contribuie la evoluția și la afirmarea statutului independent al executorilor judecătorești.

[Camera Europeană a Executorilor Judecătorești](#) (*Chambre européenne des huissiers de justice* - CEHJ) este, de asemenea, un organism de reprezentare a executorilor judecătorești. Asociație nonprofit, reglementată de dreptul belgian, CEHJ are drept obiectiv să promoveze implicarea într-o mai mare măsură a executorilor judecătorești în acțiunea concertată a practicienilor în domeniul dreptului în cadrul dezbaterii europene.

Avocați

Avocatul, indiferent dacă servește interesele unei persoane fizice, ale unei întreprinderi sau ale statului, este consilierul și reprezentantul de încredere al clientului său, în calitate de profesionist respectat de terți și de participant indispensabil la administrarea echitabilă a justiției. Îndeplinind toate aceste funcții, avocatul, care servește cu bună-credință interesele clientului său și apără drepturile acestuia, are, de asemenea, un rol de arbitru în cadrul societății, prin prevenirea conflictelor, prin asigurarea faptului că acestea sunt soluționate în conformitate cu principiile recunoscute ale dreptului civil, public sau penal și prin luarea în considerare în mod corespunzător a drepturilor și a intereselor, prin dezvoltarea în continuare a legislației și prin apărarea libertății, a justiției și a statului de drept.

Activitatea avocaților este reglementată de organizațiile sau de autoritățile profesionale ale statului membru în care profesează (barouri sau ordine ale avocaților). Acestea au responsabilitatea de a stabili normele de conduită profesională și de a aplica sancțiuni disciplinare, dacă este cazul.

Legislația Uniunii Europene nu reglementează condițiile de exercitare a profesiilor juridice. Cu toate acestea, **Directiva** din 1998 stabilește condițiile în care un avocat autorizat într-un anumit stat membru își poate exercita cu titlu permanent profesia pe teritoriul unui alt stat membru.

La nivelul UE, avocații sunt reprezentați de **Consiliul Barourilor și Ordinilor Avocaților din Europa (Council of Bars and Law Societies of Europe - CCBE)**, o asociație internațională fără scop lucrativ fondată în 1960. Aceasta asigură legătura dintre instituțiile UE și barourile naționale și ordinele naționale ale avocaților din Europa cu privire la toate aspectele de interes comun referitoare la exercitarea profesiei de avocat.

Notari

Notarii sunt practicieni în domeniul juridic specializați și autorizați să acționeze în anumite materii juridice. În temeiul obligațiilor și al responsabilităților care le revin, notarii joacă un rol important în cele 22 de state membre a căror ordine juridică are la bază dreptul civil roman. Irlanda este singura jurisdicție de drept cutumiar din Uniunea Europeană, în cadrul căreia există, de asemenea, profesia de notar, care oferă o gamă largă de servicii juridice. În Irlanda, competențele și autoritatea notarilor se exercită mai ales în legătură cu acte și instrumente juridice care urmează să fie puse în aplicare în străinătate. Notarii au un rol important în ceea ce privește schimburile comerciale internaționale și activitatea comercială din cadrul jurisdicției lor naționale.

Notarii au, în special, următoarele sarcini:

redactarea de contracte private și consilierea părților, îndeplinind în același timp obligația de a trata fiecare parte în mod echitabil. În redactarea înscrisurilor oficiale, notarul răspunde de legalitatea acestora și de consilierea pe care o oferă. Notarul trebuie să informeze părțile cu privire la implicațiile și la consecințele obligațiilor pe care și le asumă;

executarea actelor redactate. Actul notarial poate să fie înregistrat direct în registrele oficiale sau poate să fie executat în cazul în care una dintre părți nu își îndeplinește obligațiile, fără intervenția prealabilă a unui judecător;

îndeplinirea rolului de arbitru care, în mod imparțial și respectând cu strictețe legislația, ajută părțile să ajungă la un acord reciproc acceptabil.

Notarii sunt funcționari publici - statele delegându-le o parte din puterea publică pentru a putea îndeplini o misiune de serviciu public - care își exercită funcțiile în cadrul unei profesii independente.

Notarii sunt supuși obligației de confidențialitate profesională. Condițiile de numire a notarilor sunt similare celor aplicabile magistraților, notarii beneficiind de aceeași independență, inamovibilitate, imparțialitate, autoritate și forță executorie a acțiunilor lor, sub controlul Ministerului Justiției.

În cele 22 de state membre ale Uniunii Europene a căror ordine juridică are la bază dreptul civil roman își desfășoară activitatea aproximativ 35 000 de notari.

În relațiile cu instituțiile europene, notarii care își desfășoară activitatea în jurisdicțiile Uniunii Europene a căror ordine juridică are la bază dreptul civil roman sunt reprezentați de <http://www.notaries-of-europe.eu/index.php?pageID=1> Consiliul Notariatelor din Uniunea Europeană

(**Council of the Notariats of the European Union - CNUe**), care a fost înființat în 1993. CNUe reprezintă notariatele tuturor statelor membre ale UE în care există funcția de notar, în sensul dreptului civil roman: Austria, Belgia, Bulgaria, Croația, Republica Cehă, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia și Spania. Irlanda are propriul său organism reprezentativ național, însă, la nivel internațional, este reprezentată de Forumul Notarial al Regatului Unit și al Irlandei (**UK and Ireland Notarial Forum**).

Ultima actualizare: 11/09/2023

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Tipuri de profesii juridice - Belgia

Această secțiune prezintă informații generale privind diferitele profesii juridice din Belgia.

Profesii juridice – Introducere

În această secțiune, puteți consulta o serie de informații privind profesiile juridice, și anume:

parchete (Ministerul Public),

judecători,

avocați

notari și

executori judecătorești.

Parchete (Ministerul Public)

Organizare

Ministerul Public [*ministère public/openbaar ministerie*, cunoscut și sub denumirea de parchet (*parquet/parket*)] este instituția care, în esență, declanșează urmărirea penală (a se vedea mai jos), este format din magistrați de parchet care au trecut examenul de calificare ca judecător (*magistrats/magistraten*) și care, în exercitarea acestei funcții, își îndeplinesc atribuțiile în zona de competență a instanței specifice pe lângă care funcționează.

La nivel de arondisment judiciar (*arrondissement judiciaire/gerechtelijk arrondissement*), magistrații de parchet care acționează în calitate de reprezentanți ai Ministerului Public pe lângă tribunalul de primă instanță (*tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg*), dar și pe lângă tribunalul pentru minori (*tribunal de la jeunesse/jeugdrechtbank*), care este o secție a tribunalului de primă instanță, sunt **procurorul regelui** (*procureur du Roi/procureur des Konings*), prim-loțiitorii (*premiers substitués/eerste substituten*) și loțiitorii săi (*substitués/substituten*). Aceștia își desfășoară activitatea, de asemenea, pe lângă tribunalul sau tribunalele de poliție (*tribunal de police/politierechtbank*) și pe lângă tribunalul comercial (*tribunal de commerce/handelsrechtbank*) de resort.

Pe lângă tribunalele de dreptul muncii (*tribunaux de travail/arbeidsrechtbanken*) această funcție este exercitată de către un procuror „**controlor**” **specializat în dreptul muncii** (*auditeur du travail/arbeidsauditeur*), asistat, de asemenea, de loțiitori și, dacă este cazul, de prim-loțiitori. Aceștia își desfășoară activitatea în această calitate și pe lângă tribunalul corecțional (*tribunal correctionnel/correctionele rechtbank*), care este o secție a tribunalului de primă instanță, precum și pe lângă tribunalul sau tribunalele de poliție în cauzele penale care se încadrează în sfera lor de competență.

La nivelul curților de apel (*cour d'appel/hof van beroep*) și al curților de dreptul muncii (*cour du travail/arbeidshof*), acest rol revine **procurorului general** (*procureur-général/procureur-generaal*), care conduce și supraveghează magistrații din cadrul parchetului general de pe lângă curtea de apel (*parquet général/parket-generaal*) și al corpului de control general specializat în dreptul muncii (*auditorat général/arbeidsauditoraat-generaal*). La curtea de apel, procurorul general este asistat de un prim avocat general (*premier avocat-général/eerste advocaat-generaal*), de avocați generali (*avocats-généraux/advocaten-generaal*) și de loțiitorii procurorului general (*substitués généraux/substituten-generaal*). La curtea de dreptul muncii, procurorul general este asistat, de asemenea, de un prim avocat general, de avocați generali și de loțiitorii procurorului general.

În cadrul Curții de Casație (*Cour de cassation/Hof van cassatie*), Ministerul Public este reprezentat de **procurorul general de pe lângă această instanță**, asistat de către un prim avocat general și de avocați generali. Deși terminologia utilizată este aceeași, rolul Ministerului Public este cu totul altul în acest caz. Curtea de Casație nu se pronunță cu privire la fondul cauzei, ci verifică legalitatea și regularitatea procedurilor.

Ministerul Public este **independent** în desfășurarea cercetărilor și urmăririlor penale individuale, fără a aduce atingere dreptului ministrului competent de a dispune urmăriri și de a emite directive constrângătoare de politică penală, inclusiv în materie de politică de cercetare și urmărire.

Rol și atribuții

Ministerul Public îndeplinește o serie de sarcini și de atribuții. Acestea se referă la **instrumentarea și monitorizarea atât a cauzelor penale, cât și a cauzelor civile**.

În materie penală, magistrații Ministerului Public acționează în interesul public și urmăresc să asigure desfășurarea și finalizarea corespunzătoare a procedurii penale. Aceștia își desfășoară activitatea atât la nivelul analizei fondului cauzei, cât și pe parcursul procedurii anterioare de informare și cercetare (care sunt supravegheate de una dintre cele două instanțe: Camera de consiliu (*chambre du conseil/raadkamer*) sau Camera de punere sub acuzare (*chambre des mises en accusation/kamer van inbeschuldigingstelling*). În cadrul ședinței de judecată, aceștia solicită instanței să aplice dreptul penal; în același timp, aceștia urmăresc să asigure că se iau măsurile necesare pentru executarea adecvată a pedepselor date. **În fața Curții cu Jurați** (*cour d'assises/hof van assisen*), Ministerul Public este reprezentat de procurorul general de pe lângă curtea de apel, care are însă și posibilitatea să delege în acest sens un membru al parchetului.

În materie civilă, Ministerul Public intervine din oficiu în situațiile prevăzute prin lege și de fiecare dată când ordinea publică necesită intervenția sa. În astfel de cauze, Ministerul Public emite un aviz scris sau verbal. În ceea ce privește cauzele referitoare la domenii specifice, enumerate la articolul 764 alineatul (1) din Codul de procedură civilă (*Code judiciaire/Gerechtigd Wetboek*), Ministerul Public trebuie să primească, în mod obligatoriu, sesizări în vederea emiterii avizului. De asemenea, atunci când consideră necesar, Ministerul Public poate primi sesizări în vederea emiterii avizului cu privire la toate celelalte cauze, iar tribunalul și curtea pot, de asemenea, să dispună din oficiu acest lucru [articolul 764 alineatul (2) din Codul judiciar].

Pe lângă aceste misiuni propriu-zise, Ministerul Public are, de asemenea **competența de a monitoriza și de a executa în mod corespunzător hotărârile și directivele referitoare la politica penală**.

Directivele privind politica penală sunt emise de Ministrul Justiției, după consultarea Colegiului procurorilor generali alcătuit din cei cinci procurori generali de pe lângă curțile de apel (*collège des procureurs généraux/college van procureurs-generaal*).

Colegiul funcționează sub autoritatea Ministrului Justiției și emite hotărâri care vizează o elaborare și o coordonare cât se poate de coerente a politicii și o bună funcționare generală a Ministerului Public.

Sfera de competență a colegiului acoperă întreg teritoriul țării, iar hotărârile sale au caracter obligatoriu pentru procurorii generali de pe lângă curțile de apel și pentru toți membrii Ministerului Public aflați sub autoritatea și conducerea acestora.

Informații suplimentare sunt disponibile pe [site-ul Ministerului Public](#).

Judecători

Organizare

Statul belgian se întemeiază pe principiul separării puterilor în stat, și anume, pe principiul separării între puterea legislativă, puterea executivă și puterea judecătorească. Sistemul judiciar este independent.

Se face distincție între judecătorii din cadrul tribunalelor și consilierii din cadrul curților (*la magistrature assise/de zittende magistratuur*), care se pronunță asupra cauzelor cu care sunt sesizați și procurorii din cadrul Ministerului Public (*la magistrature debout/de staande magistratuur*), și anume magistrații din cadrul parchetelor (a se vedea mai sus).

Sistemul judiciar este format din curți și tribunale care pronunță hotărâri asupra cauzelor juridice. De asemenea, sistemul judiciar realizează controlul legalității actelor executivului.

În general, magistrații din cadrul tribunalelor care se pronunță asupra cauzelor sunt numiți „judecători” (*«juges/rechters»*), iar cei din cadrul curților sunt numiți „consilieri” (*«conseillers/raadsheren»*).

Judecătorii din categoria „magistrature assise” au misiunea de a aplica legea în cauza/litigiul care le este înaintat, precum și în cazul persoanelor care au săvârșit o infracțiune.

În anumite tribunale, există atât judecători de profesie, cât și judecători laici. Judecătorii laici își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor instanțe:

Tribunalul comercial: judecători de profesie și judecători consulari (denumiți *juges consulaires/consulaire rechters*).

Tribunalul de dreptul muncii: judecători de profesie și judecători sociali (denumiți *juges sociaux/sociale rechters*).

Tribunalul pentru aplicarea pedepselor (*tribunal de l'application des peines/strafuitvoeringsrechtbank*): judecători de profesie și asesori pentru aplicarea pedepselor (*assesseurs en application des peines/assessoren in straitvoeringszaken*).

Ministerul Public, pe lângă asigurarea respectării normelor în materie de drept penal, îndeplinește o misiune socială specială în cadrul sistemului judiciar, care cuprinde sarcini de natură civilă în domenii precum dreptul muncii, al tinerilor și cel comercial.

Gestionare și sprijin

Colegiul curților și tribunalelor

Curțile și tribunalele fac parte din sistemul judiciar. Într-un stat democratic guvernat de principiul statului de drept, instanțele contribuie la soluționarea sau prevenirea conflictelor în mod independent, nepărtinitor și profesional, în conformitate cu competențele care le-au fost conferite de către organul legislativ. Acestea respectă normele juridice și utilizează resursele disponibile pentru a asigura cele mai înalte standarde de calitate.

Colegiul curților și tribunalelor (*Collège des cours et tribunaux/College van de hoven en rechtbanken*) sprijină curțile și tribunalele în îndeplinirea principalei sarcini care le revine, prin:

solicitarea resurselor necesare într-o manieră transparentă, profesională și justificată și asigurarea utilizării optime a acestor resurse;

asumarea rolului de purtător de cuvânt al conducerii curților și tribunalelor în relația cu părțile interesate externe;

acordarea de asistență pentru gestionarea curților și tribunalelor.

Colegiul Ministerului Public

În plus față de cei cinci procurori generali, Colegiul Ministerului Public (*Collège du ministère public/College van het openbaar ministerie*) este format din procurorul federal (*procureur fédéral/federale procureur*), trei consilieri ai procurorului regelui (*Conseil des procureurs du Roi/Raad van procureurs des Konings*) și un consilier al procurorilor „controlori” specializați în dreptul muncii (*Conseil des auditeurs du travail/Raad van arbeidsauditeurs*). Aceștia, împreună, analizează aspecte legate de buna administrare a Ministerului Public.

Președintele Colegiului procurorilor generali este, de asemenea, președintele Colegiului Ministerului Public.

În primul rând, Colegiul Ministerului Public acordă sprijin pentru gestionarea și punerea în aplicare a politicii în materia dreptului penal, astfel cum este aceasta stabilită de Colegiul procurorilor generali. În al doilea rând, face eforturi pentru a asigura standarde de cea mai bună calitate în cadrul parchetelor în ceea ce privește comunicarea, gestionarea cunoștințelor, sistemul informatizat, cuantificarea volumului de muncă, procesele de lucru, rapoartele statistice și resursele umane strategice. În cele din urmă, asigură sprijin managerial organismelor judiciare, și anume procurorului general, parchetului general de pe lângă curtea de dreptul muncii (*auditeurs généraux du travail/arbeidsauditoraten*), direcției procurorului regelui (*parquets du procureur du Roi/parketten van de procureur des Konings*), parchetului de pe lângă curtea de dreptul muncii (*auditeurs du travail/arbeidsauditoraten*), și parchetului federal (*parquet fédéral/federaal parket*).

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, Colegiul Ministerului Public întreprinde toate măsurile necesare și poate emite recomandări și directive cu caracter

obligatoriu.

Colegiul se întrunește o dată pe săptămână. Colegiul se angajează în consultări periodice cu Ministerul Justiției.

Avizul

Consiliul Consultativ al Magistraturii

Consiliul Consultativ al Magistraturii (*Conseil consultatif de la magistrature/Adviesraad van de magistratuur*) reprezintă sistemul judiciar în fața autorităților în legătură cu situația, condițiile de muncă și drepturile magistraților.

Organele autonome și federale ale sistemului judiciar

Înalțul Consiliu de Justiție

Control și avize

Înalțul Consiliu de Justiție (*Conseil supérieur de la Justice/Hoge Raad voor Justitie*) trebuie să sprijine sistemul judiciar belgian să funcționeze mai eficient, jucând un rol esențial în selecția și numirea judecătorilor, efectuând controale externe asupra funcționării sistemului judiciar, în special prin inspecții, anchete individuale, soluționarea plângerilor și emiterea de avize.

Înalțul Consiliu de Justiție funcționează în condiții de independență față de parlament, guvern și sistemul judiciar.

Institutul de Formare Judiciară

Formare

Institutul de Formare Judiciară (*Institut de formation judiciaire/Instituut voor Gerechtelijke Opleiding*) este un organism federal independent care răspunde de elaborarea și punerea în aplicare a unei politici cuprinzătoare de perfecționare și de formare pentru magistrați și pentru personalul din sistemul judiciar, contribuind la atingerea unui standard ridicat de calitate.

Avocați

Rol și atribuții

Avocații (*avocats/advocaten*) sunt specialiști în drept și în domeniul justiției. Aceștia se supun unor norme deontologice care le garantează **independența totală**. De asemenea, avocații trebuie să respecte secretul profesional.

Avocații au pregătirea necesară pentru a acționa în diverse ramuri ale dreptului care, adesea, se întrepătrund (dreptul societăților, dreptul administrativ, dreptul urbanismului, dreptul fiscal, dreptul familiei etc.). Pe parcursul carierei, avocații se pot specializa în unul sau mai multe dintre domeniile în care au dobândit o expertiză deosebită.

Avocații vă pot oferi asistență nu numai în fața instanțelor, ci și în orice situație în care ați putea avea nevoie de asistență juridică, de un reprezentant, de un redactor de acte și chiar de susținere morală.

Misiunea avocaților este, prin urmare, triplă:

Avocații **consiliază**

Avocații **conciliază**

Avocații **apără**.

Avocatul poate pleda și își poate reprezenta clientul în fața oricărei instanțe din Belgia [tribunalul de poliție, judecătoria de pace(*justice de paix/vrederegerecht*), tribunalul de primă instanță, tribunalul comercial, tribunalul de dreptul muncii, curtea de apel, curtea de dreptul muncii, curtea cu jurați sau consiliul de stat (*Conseil d'État/Raad van State*)], precum și în alte țări ale Uniunii Europene.

Avocații vă oferă, de asemenea, asistență în procedurile de arbitraj sau de mediere, în cadrul oricărei metode alternative de soluționare a litigiilor sau în cadrul oricărei adunări sau reuniuni.

Avocații nu intervin doar în cazul unui litigiu. Prin consilierea pe care o oferă sau prin contractele pe care le redactează ori le adaptează, aceștia asigură adesea evitarea unui proces.

Avocații vă pot sprijini, de asemenea, în cazul în care doriți să închiriați sau să cumpărați un bun imobil ori dacă doriți să înființați o societate, în cazul în care nu mai puteți face față datorilor, în cazul în care doriți să încheiați un contract cu un nou angajator, în cazul în care ați fost victimă unui accident sau a unei agresiuni, în cazul în care sunteți citat în fața unei instanțe, în cazul în care vă separați de partenerul dumneavoastră de viață etc.

Un avocat pentru fiecare:

Pentru persoanele cu venituri reduse, legea prevede un serviciu de asistență juridică (*aide juridique/juridische bijstand*, cunoscută în trecut sub denumirea „pro deo”) și asistență judiciară pentru cheltuielile de judecată (*assistance judiciaire/rechtsbijstand*):

Asistența juridică permite persoanelor să beneficieze de gratuitatea parțială sau totală a serviciilor prestate de un avocat. Această asistență este organizată pe două niveluri:

Asistență juridică primară (*aide juridique de première ligne/eerstelijnsbijstand*), care este accesibilă tuturor, indiferent de venituri. Este vorba despre programele de permanență pentru consultanță juridică (*permanence/permanentie*) în cadrul cărora avocații vă stau la dispoziție pentru consultări sumare: o primă consiliere juridică, o cerere de informații etc.

Organismele responsabile pentru oferirea de asistență juridică primară sunt cunoscute sub denumirea de „comisii de asistență juridică” (*Commissions d'Aide Juridique/Commissies voor Juridische Bijstand*).

asistență juridică secundară (*aide juridique de deuxième ligne/tweedelijnsbijstand*), care este accesibilă persoanelor care îndeplinesc anumite criterii financiare sau se regăsesc în anumite situații. Acest tip de asistență, integral sau parțial gratuită în funcție de fiecare caz în parte, înseamnă că un avocat va fi desemnat să vă asiste în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative, să vă ofere consiliere mai aprofundată, sau chiar în cadrul unei medieri. Birourile de Ajutor Juridic (BAJ) sunt competente pentru asistența juridică secundară (*Bureaux d'Aide Juridique/Bureaus voor Juridische Bijstand*).

Asistență judiciară, care vizează cheltuielile de judecată oferă acces la gratuitate integrală sau parțială în materie de taxe percepute pe parcursul procedurilor, cum ar fi taxele de grefă (*droit de greffe/griffierechten* sau *droits d'enregistrement/registratierechten*), onorariile care trebuie achitate executorului judecătoresc (*huissiers de justice/rechtsdeurwaarders*), onorariile și taxele notariale (*notaires/notarissen*) sau pentru rapoarte de expertiză. Pentru a beneficia de acest tip de asistență judiciară, clientul trebuie să apeleze la biroul de ajutor juridic el însuși sau prin intermediul avocatului său.

Autorități responsabile

Orice avocat aparține unui barou (*barreau/balie*). În prezent, în Belgia există 25 de barouri.

Ordinul barourilor de limbă franceză și de limbă germană [*Ordre des barreaux francophones et germanophone/Kammer der französischsprachigen und deutschsprachigen Rechtsanwaltschaften* (AVOCATS.BE)] este organizația care reunește toate barourile comunității francofone și ale comunității germanofone din Belgia (și anume 11 barouri de limbă franceză și 1 barou de limbă germană).

Ordinul barourilor de limbă neerlandeză (*Orde van Vlaamse Balies* (OVB)) este organizația care reunește toate barourile comunității de limbă neerlandeză din Belgia (13 barouri).

Pentru a obține informații cu privire la profesia de avocat, puteți consulta următoarele site-uri:

 [Ordinul barourilor de limbă franceză și de limbă germană din Belgia](#)

 [Ordinul barourilor de limbă neerlandeză](#)

Accesul la aceste baze de date **este gratuit**.

Notari

Notarii sunt **funcționari publici**, numiți de către rege, a căror misiune principală este de a autentifica actele care le sunt prezentate. Anumite acte necesită, prin lege, intervenția unui notar, pentru a constata un acord încheiat între părți („**acte autentice**”, *actes authentiques/authentieke akten*). Astfel, de exemplu, pentru a vinde un imobil, este necesar să se apeleze la un notar. Pe lângă întocmirea de acte autentice, se poate apela la notar și pentru executarea unei succesiuni, redactarea unui act sub semnătură privată, obținerea unei aviz etc.

Sfera de competență a notarilor acoperă în principal trei domenii majore:

dreptul imobiliar (vânzarea unui imobil, împrumuturile etc.),

dreptul familiei (contractul de căsătorie, succesiunea, divorțul etc.) și

dreptul afacerilor (înființarea unei societăți etc.).

Există o **Cameră Națională a Notarilor** (*Chambre nationale des notaires/Nationale Kamer van Notarissen*). Principalele **obiective ale acesteia** sunt:

să reprezinte notarii din Belgia în relațiile cu autoritățile și instituțiile, în limitele competențelor sale,

să stabilească norme deontologice,

să adreseze camerelor notarilor recomandări utile în domeniul menținerii disciplinei profesionale.

Camerele notarilor la nivel de provincie constituie organele disciplinare ale acestei profesii, a căror atribuție principală este de a asigura respectarea normelor deontologice și de a soluționa conflictele de ordin profesional (de exemplu, soluționarea plângerilor). În ceea ce privește plângerile, a fost de asemenea înființat un **serviciu național de mediere** pentru notari (www.ombudsnotaire.be).

Există, de asemenea, Federația Regală a Notarilor Belgieni [*Fédération Royale du Notariat Belge (Fednot)/Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat (Fednot)*]. Fednot este o asociație profesională care susține notarii prin oferirea de avize juridice, consultanță și recomandări cu privire la gestionarea birourilor notariale, soluții de tehnologia informației, formare și comunicare cu publicul larg. Rețeaua Fednot cuprinde 1 150 de birouri notariale, în cadrul cărora își desfășoară activitatea 1 550 de notari și 8 000 de asociați.

Puteți consulta mai multe informații pe [site-ul Federației Regale a Notarilor Belgieni](#).

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

Executorul judecătoresc **este un funcționar ministerial și public** care își desfășoară activitatea pe baza unui statut de **profesie liberală**. Mai precis, acesta are o dublă identitate profesională: pe de o parte, este funcționar public; pe de altă parte, își exercită activitatea **în mod independent**.

Executorul judecătoresc este **funcționar ministerial și public** deoarece statul i-a delegat o parte din autoritatea publică. Din acest motiv, acesta nu poate refuza să răspundă la nicio cerere de a interveni, în afara cazului în care există motive deontologice sau legale pentru refuz, de exemplu, în caz de conflict de interese sau de ilegalitate a cererii. Prin urmare, executorul judecătoresc nu acționează niciodată din proprie inițiativă, ci întotdeauna la cererea unei persoane care îi încredințează o misiune oficială. La fiecare intervenție a sa, acesta trebuie să respecte diferite obligații legale. Executorul judecătoresc poate solicita o anumită sumă în schimbul intervenției sale, pentru a-și acoperi integral sau parțial cheltuielile.

Având în vedere că **practică o profesie liberală**, executorul judecătoresc acționează în mod independent și imparțial. În plus, acesta își pune experiența profesională la dispoziția tuturor. Prin urmare, acesta nu primește nici salariu, nici indemnizație și niciun alt fel de retribuție din partea autorităților. Trebuie astfel să își suporte singur toate cheltuielile.

Domeniile de intervenție a executorului judecătoresc pot fi clasificate în două mari categorii: **intervențiile denumite „extrajudiciare”** (*intervenții extrajudiciare /buitengerechtelijke tussenkomsten*, de exemplu recuperarea amiabilă a creanțelor sau constatarea de fapt oficială) și **„judiciare”** (*intervenții judiciare /gerechtelijke tussenkomsten*, și anume notificarea sau executarea unei hotărâri judecătorești). Cu ocazia unor astfel de intervenții, intră în atribuțiile executorului să vă ofere informații cu privire la modalitatea în care puteți să vă exercitați drepturile și să vă răspundă la întrebări referitoare la misiunea sa, indiferent dacă dumneavoastră sunteți cel care a făcut apel la serviciile sale sau dacă faceți obiectul misiunii sale.

În fiecare arondisment judiciar, există o **cameră** (*chambre/kamer*) din care fac parte toți executorii judecătorești **din arondismentul respectiv**. Principalele misiuni ale acesteia sunt de a asigura faptul că executorii judecătorești din arondismentul respectiv respectă normele de disciplină profesională, legile și regulamentele care li se aplică, precum și de a soluționa conflictele care pot apărea între executori.

Există, de asemenea, o Cameră Națională a Executorilor Judecătorești din Belgia (*Chambre nationale des huissiers de justice de Belgique/Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders van België*), ale cărei principale **misiuni** sunt:

asigurarea respectării uniforme a disciplinei și a normelor deontologice în rândul executorilor judecătorești,

apărarea intereselor membrilor săi și

reprezentarea acestora.

Pentru mai multe informații, puteți consulta site-ul [Camerei Naționale a Executorilor Judecătorești din Belgia](#).

Alte profesii

Judecătorii și magistrații din cadrul parchetului sunt asistați de diferiți colaboratori în domeniul administrativ și juridic, de exemplu: grefieri, asistenți judiciari, juriști, secretari și personal administrativ.

La fiecare ședință, judecătorul este asistat de un **grefier** (*greffier/griffier*). Grefierul organizează sarcinile judecătorului, de exemplu, alcătuind dosarul pentru ședință. În timpul ședinței, acesta consemnează derularea ședinței și declarațiile și urmărește ca toate documentele să fie redactate în mod corect. În plus, grefierul asigură și coordonează sarcinile grefei (*greffe/griffie*). Fiecare tribunal are o grefă, aflată sub conducerea unui grefier șef (*greffier en chef /hoofdgriffier*). Din grefă fac parte unul sau mai mulți grefieri, în funcție de dimensiunea tribunalului. La rândul lor, grefierii pot fi asistați de personalul administrativ.

Referenți judiciari (*référéndaires/referendarissen*) sunt juriști care îi asistă pe judecătorii din cadrul instanțelor judecătorești să își pregătească hotărârile.

Aceștia colaborează la examinarea dosarelor, sub responsabilitatea și conform instrucțiunilor unuia sau mai multor judecători. Asistenții judiciari studiază dosarele, analizează aspectele juridice și pregătesc proiectele de hotărâre.

Magistrații din Ministerul Public, de asemenea, pot face apel la juriști pentru pregătirea juridică a dosarelor. Aceștia sunt numiți „juriști de parchet” (*juristes du parquet/parketjuristen*). Juriștii de parchet efectuează cercetări juridice, gestionează anchetele sau pregătesc rechizitoriile și citirile pe plan juridic, sub responsabilitatea și conform instrucțiunilor unuia sau mai multor magistrați de parchet.

Fiecare parchet are un secretariat de parchet condus de un secretar șef. Secretarii de parchet asistă magistrații de parchet în munca de documentare și de cercetare și în constituirea dosarelor. Aceștia actualizează documentele și registrele parchetului, păstrează arhivele etc. Numărul secretarilor de parchet depinde de dimensiunea parchetului. La rândul lor, secretarii de parchet pot fi asistați de personal administrativ.

În greșelile și secretariatele din cadrul parchetului lucrează un număr mare de colaboratori în domeniul administrativ. Personalul administrativ asigură gestiunea administrativă a dosarelor atribuite și introducerea datelor în bazele de date. Alți colaboratori în domeniul administrativ se ocupă cu corespondența și cu îndosărirea și asigură servicii de recepție în grefă sau în parchet.

Mai multe informații despre aceste profesii pot fi consultate în [acest document](#) (378 Kb) .

Organizații care oferă consultanță juridică gratuită

Fiecare cetățean poate beneficia de o **primă consiliere juridică gratuită**, oferită de juriști de profesie. Este vorba despre **asistența juridică primară** (a se vedea mai sus):

informații practice,

informații juridice,

un prim aviz juridic sau

îndrumare către o organizație specializată.

Cauza nu este soluționată pe loc, însă sunt oferite **primele informații orientative**. Sunt organizate programe de permanență pentru consultanță juridică în instanțele judecătorești, centrele juridice comunitare (*maisons de justice/justitiehuisen*), unele administrații comunale (*administrations communales /gemeentelijke diensten*), majoritatea centrelor publice de asistență socială (*centres publiques d'action sociale/openbare centra voor maatschappelijk welzijn*) și în cadrul diferitelor asociații care oferă servicii juridice.

Pentru mai multe informații, puteți consulta broșura disponibilă online la: [Asistența juridică: un acces mai bun la justiție](#).

Baze de date juridice

Informații suplimentare sunt disponibile pe [site-ul Serviciului Public Federal de Justiție](#) (Ministerul Justiției din Belgia).

Ultima actualizare: 28/07/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Bulgaria

Această pagină conține informații referitoare la profesiile juridice din Bulgaria.

Profesii juridice: introducere

Procurori

Judecătorii de instrucție

Judecători

Organizarea profesiei juridice: Avocați

Notari

Alte profesii juridice

Profesii juridice: introducere

Principalele profesii juridice din Bulgaria sunt cele de: **procuror, judecător de instrucție, judecător, avocat, notar, executor judecătoresc (privat sau public) și judecător la cartea funciară**. Acestea sunt guvernate de Constituția Republicii Bulgaria și de Legea privind sistemul judiciar.

Procurori

Organizare

Serviciul public de urmărire penală din Republica Bulgaria este format din procurorul general, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Casație, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă Administrativă, Serviciul Național de Anchetă, parchetele de pe lângă Curțile de Apel, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Specializată, Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel, parchetele regionale, Parchetul Specializat, parchetele de pe lângă instanțele militare regionale și parchetele raionale. În cadrul structurii parchetelor regionale există departamente regionale de anchetă, iar în cadrul structurii Parchetului Specializat există un departament de anchetă. Parchetele regionale au departamente administrative ale căror procurori participă la instrumentarea cazurilor administrative.

Serviciul public de urmărire penală este o structură unificată și centralizată. Toți procurorii și judecătorii de instrucție sunt subordonați procurorului general.

Fiecare procuror este subordonat procurorului superior și toți procurorii și judecătorii de instrucție sunt subordonați șefului administrativ al parchetului respectiv. Procurorii și judecătorii de instrucție de la instanțele militare sunt independenți de autoritățile militare în exercitarea funcțiilor lor.

Procurorul general este numit (și eliberat din funcție) de către Președintele Republicii Bulgaria, care hotărăște în acest sens pe baza unei propuneri din partea [Consiliului Judiciar Suprem \(Vissh Sadeben Savet\)](#) (VSS), pentru un mandat de șapte ani, fără posibilitatea unui al doilea mandat.

Procurorii sunt numiți, promovați, retrogradați, transferați și eliberați din funcție prin decizia Consiliului Judiciar Suprem.

Experiența anterioară necesară pentru diferitele posturi de procuror este după cum urmează:

procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Casație și procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă Administrativă – cel puțin 12 ani de experiență în domeniul juridic;

procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel și procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Specializată – cel puțin 12 ani de experiență în domeniul juridic, din care cel puțin opt ani ca procuror sau judecător de instrucție;

procuror la parchetul regional, procuror la parchetul militar regional, procuror la Parchetul Specializat – cel puțin opt ani de experiență în domeniul juridic, însă pentru procurorii de la Parchetul Specializat – cel puțin opt ani de experiență în domeniul juridic, din care cel puțin cinci ani ca procuror sau judecător de instrucție;

procuror la parchetul raional – cel puțin trei ani de experiență în domeniul juridic;

procuror debutant – nu se cere experiență în domeniul juridic.

Sub rezerva unei evaluări cuprinzătoare favorabile a activității lor, procurorii obțin titularizarea prin decizia Consiliului Judiciar Suprem, după cinci ani de activitate.

Rol și funcții

Procurorul general conduce parchetul și emite instrucțiuni și orientări cu privire la activitățile serviciului public de urmărire penală; împreună cu directorii din cadrul ministerelor și cu instituțiile de stat, procurorul general instituie unități interdepartamentale specializate care contribuie la desfășurarea anchetelor, sub îndrumarea procedurală a unui procuror numit de acesta. Procurorul general poate să sesizeze Curtea Constituțională.

Procurorul conduce o anchetă în calitate de procuror coordonator. Acesta poate să formuleze obiecții și să solicite revocarea sau modificarea măsurilor ilegale în termenele și în condițiile prevăzute de lege, precum și să suspende executarea unei măsuri până la analizarea unei obiecții de către autoritatea relevantă. Toate actele și înscrisurile unui parchet pot fi contestate la parchetul superior, cu excepția cazului în care acestea fac obiectul controlului jurisdicțional. Un procuror superior pe cale ierarhică sau un procuror dintr-un parchet superior poate efectua acțiuni care intră în competența procurorilor subordonați și poate suspenda sau revoca în scris deciziile acestora, în cazurile prevăzute de lege.

În exercițiul funcțiunii, procurorii acționează independent și în conformitate cu legea. Procurorii nu au afiliere politică, își întemeiază deciziile pe dispozițiile legii și pe dovezile acumulate la dosar și acționează potrivit conștiinței și convingerilor lor.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Parchetului Republicii Bulgaria](http://ecocrime.bg) (*Prokuratura na Republika Bgariya*).

Asociația Procurorilor din Bulgaria este o asociație pe bază de voluntariat, fără implicare politică, a magistraților care lucrează sau au lucrat în sistemul public de urmărire penală al statului. Scopul asociației este de a reuni magistrații din cadrul serviciului de urmărire penală din întreaga țară și de a le pune la dispoziție un forum pentru furnizarea de informații necesare și pentru schimbul de opinii cu privire la aspecte legate de activitatea procurorilor, precum și pentru extinderea contactelor internaționale ale serviciului public de urmărire penală și ale procurorilor din cadrul acestuia. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al asociației: - <http://ecocrime.bg>.

Judecătorii de instrucție

În temeiul Legii privind sistemul judiciar, în Republica Bulgaria judecătorii de instrucție au statut de magistrat (precum judecătorii și procurorii).

Organele de anchetă sunt Serviciul Național de Anchetă (NSIS), departamentele regionale de anchetă din cadrul parchetelor regionale și departamentul de anchetă din cadrul Parchetului Specializat. Departamentul de anchetă din cadrul Parchetului din Sofia are statutul unui departament de anchetă regional.

Serviciul Național de Anchetă este condus de către procurorul general, fie direct, fie prin intermediul directorului serviciului, care îl înlocuiește pe procurorul general în scopul anchetelor. Directorul Serviciului Național de Anchetă este responsabil de gestionarea administrativă și organizațională a judecătorilor de instrucție și a personalului din cadrul Serviciului Național de Anchetă și oferă orientări metodologice judecătorilor de instrucție din cadrul serviciilor regionale de anchetă ale parchetelor regionale.

Departamentele regionale de anchetă din cadrul parchetelor regionale și departamentul de anchetă din cadrul Parchetului Specializat sunt alcătuite din judecători de instrucție.

Judecătorii de instrucție din cadrul departamentelor regionale de anchetă ale parchetelor regionale și din cadrul departamentului de anchetă al Parchetului Specializat anchetează cazurile care le sunt alocate de către conducătorul administrativ al parchetului respectiv.

În îndeplinirea sarcinilor care le revin în legătură cu procedurile penale, autoritățile de anchetă acționează sub conducerea și supravegherea unui procuror.

Ordinele emise de către judecătorii de instrucție în cursul unei anchete sunt obligatorii pentru toate organismele de stat, persoanele juridice și fizice.

Judecători

În Bulgaria, judecătorii sunt numiți, promovați, retrogradați, transferați și eliberați din funcție prin decizia Consiliului Judiciar Suprem.

Organizare

Există următoarele funcții pentru judecătorii care au vechimea necesară:

judecător la Curtea Supremă de Casație și judecător la Curtea Supremă Administrativă – cel puțin 12 ani de experiență în domeniul juridic;

judecător la o curte de apel, judecător la o curte militară de apel, judecător la Curtea de apel penală specializată - cel puțin zece ani de experiență în domeniul juridic, însă pentru judecătorii din cadrul Curții de apel penale specializate - cel puțin 12 ani de experiență în domeniul juridic, din care cel puțin opt în calitate de judecător în cauze penale;

judecător la o instanță regională, judecător la o instanță administrativă, judecător la o instanță militară, judecător la instanța penală specializată – cel puțin opt ani de experiență în domeniul juridic, însă pentru judecătorii de la instanța penală specializată – cel puțin zece ani de experiență în domeniul juridic, din care cel puțin cinci ani în calitate de judecător în cauze penale;

judecător la o instanță raională – cel puțin trei ani de experiență în domeniul juridic;

judecător debutant – nu se cere experiență în domeniul juridic.

Sub rezerva unei evaluări cuprinzătoare favorabile a activității lor, judecătorii obțin titularizarea prin decizia Consiliului Judiciar Suprem după cinci ani de activitate.

Uniunea Judecătorilor din Bulgaria (SSB) a fost înființată la Sofia la 28 martie 1997 de către 30 de membri fondatori, inclusiv judecători de la Curtea Supremă de Casație și de la instanțe regionale și raionale din țară.

Uniunea Judecătorilor din Bulgaria succede Uniunii Judecătorilor Bulgari, care a fost creată în 1919 și a funcționat până în 1945 ca organizație profesională informală reunind comunitatea judecătorilor și vizând protejarea intereselor profesionale ale acestora, precum și discutarea și identificarea de soluții pentru problemele cu care se confruntă aceștia.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Uniunii Judecătorilor din Bulgaria](http://judgesbg.org) (*Sayuz na Sadiite v Bgariya*).

Asociația Judecătorilor Bulgari a fost creată pentru a se garanta publicului echitate, transparență și acces la justiție.

În cadrul sistemului judiciar, asociația depune eforturi pentru ca judecătorii să își desfășoare activitatea în conformitate cu Constituția și cu dispozițiile legale, respectând, în același timp, normele de etică profesională. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al Asociației Judecătorilor Bulgari - <https://judgesbg.org>.

Rol și funcții

Uniunea Judecătorilor din Bulgaria alcătuiește dosare, inclusiv privind procedurile disciplinare împotriva judecătorilor, acționează în calitate de mediator în cadrul litigiilor dintre judecători și alți funcționari publici, oferă asistență autorității legislative în cadrul procesului legislativ, menține evidențe și publică o revistă proprie.

Asistenți judiciari și asistenți ai procurorului

Asistenții judiciari lucrează în cadrul instanțelor regionale și administrative, al curților de apel, al Curții Supreme de Casație și al Curții Supreme Administrative, iar

asistenții procurorului în cadrul parchetelor regionale și de apel, al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Casație și al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă Administrativă.

O persoană care întrunește cerințele stabilite pentru funcția de judecător, procuror sau judecător de instrucție este numită, în urma unui concurs, asistent judiciar sau asistent al procurorului.

Asistenții judiciari sunt numiți de președintele administrativ al instanței respective. Asistenții procurorului sunt numiți de procurorul general sau de conducerea administrativă a parchetului respectiv.

Organizarea profesiei juridice: Avocați

Avocați

În Bulgaria, avocatura este o profesie prevăzută de Constituție. Poate fi avocat doar o persoană care a depus jurământul corespunzător și este înregistrată la un barou. Există câte un barou în raza teritorială a fiecărei instanțe raionale. Aceste barouri sunt subordonate Consiliului Suprem al Baroului, cu sediul la Sofia. Legea privind activitatea barourilor din Bulgaria prevede statutul, drepturile și obligațiile avocaților.

Consiliul Suprem al Baroului este o entitate juridică care reunește reprezentanți ai asociațiilor barourilor și în care raportul de reprezentare este de 1 delegat pentru 40 de avocați.

Consiliul Suprem al Baroului se întrunește și organizează reuniuni ale Adunării generale a avocaților bulgari, pune în aplicare deciziile acesteia, pregătește rapoarte și le înaintază adunării generale, stabilește contribuțiile inițiale și anuale ale avocaților la bugetul său, emite ordonanțe în conformitate cu Legea privind activitatea barourilor, se pronunță cu privire la căile de atac introduse împotriva deciziile ilegale ale adunărilor generale ale barourilor, cu privire la contestarea legalității alegerilor din consiliile barourilor și cu privire la căile de atac și contestațiile împotriva deciziilor consiliilor barourilor privind admiterea ca stagieri a avocaților și împotriva refuzurilor de înregistrare a avocaților și aprobă cheltuielile legate de funcționarea Consiliului Suprem de Control și a Tribunalului Suprem Disciplinar.

Consiliul Suprem al Baroului menține o evidență a avocaților, o evidență a avocaților începători și a firmelor de avocatură și o evidență a avocaților străini care au dreptul să se prezinte în calitate de avocați ai apărării în fața instanțelor bulgare.

Bază de date juridică

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Consiliului Suprem al Baroului](#) (*Visshiya Advokatski Savet*).

Notari

Organizare

Un notar este o persoană desemnată de către stat să presteze activități notariale prevăzute de lege. Notarul este independent în exercițiul atribuțiilor sale și nu se supune decât legii. Ministrul Justiției supraveghează activitățile tuturor notarilor în ceea ce privește respectarea legii și a statutului Camerei notarilor. Statutul, drepturile și obligațiile notarilor sunt reglementate de Legea privind notarii și practica notarială din Bulgaria.

Rol și funcții

[Camera notarilor](#) (*Notarialnata Kamara*) este o organizație a notarilor din Republica Bulgaria înființată în temeiul Legii privind notarii și practica notarială. Toți notarii sunt membri de drept ai Camerei notarilor, care este o persoană juridică cu sediul la Sofia.

Organismele de conducere ale Camerei notarilor sunt Adunarea generală, Consiliul notarilor, Consiliul de supraveghere și Comisia de disciplină. Camera notarilor este reprezentată de către Președintele Consiliului notarilor.

Camera notarilor organizează și oferă sprijin pentru activitățile notariale, protejează și promovează prestigiul profesiei și menține legături cu organizațiile internaționale care desfășoară activități similare.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Camerei notarilor](#) (*Notarialnata Kamara*).

Alte profesii juridice

Executori judecătorești privați

Executorul judecătoresc privat este o persoană însărcinată de către stat cu executarea creanțelor private și colectarea creanțelor publice. Executorul privat își desfășoară activitatea în raza teritorială a instanței regionale relevante.

Camera executorilor judecătorești privați este însărcinată cu promovarea profesiei și îmbunătățirea procedurii de executare în Bulgaria; în același timp, aceasta își sprijină membrii și protejează interesul public.

Bază de date juridică

[Camera executorilor judecătorești privați](#) (*Kamara na Chastnie Sadebni Izpalnitelni*) menține un registru al executorilor judecătorești privați.

Registrul este public și poate fi accesat prin intermediul site-ului web al camerei. Orice persoană are dreptul să acceseze registrul și să obțină extrase din acesta (Legea privind executorii judecătorești privați).

Executorii judecătorești privați trebuie să transmită Ministerului Justiției rapoarte de activitate semestriale și anuale, care sunt utilizate de Ministrul Justiției ca bază pentru constituirea, menținerea și dezvoltarea unui sistem de informații privind executarea actelor judiciare. Utilizarea sistemului de informații face obiectul unei taxe colectate de Ministerul Justiției, lista de tarife fiind aprobată de Consiliul de Miniștri. Accesul oficial la sistemul de informații este gratuit pentru autoritățile de stat, administrația locală, organismele administrației locale și pentru persoanele însărcinate cu funcții publice.

Executorii judecătorești publici

Executorii judecătorești publici sunt însărcinați cu executarea silită a creanțelor private. De asemenea, statul poate să însărcineze executorii judecătorești publici cu colectarea creanțelor publice în anumite cazuri prevăzute prin lege.

Numărul de executori judecătorești publici este stabilit de Ministrul Justiției.

La instanțele raionale care nu dispun de executori judecătorești publici, atribuțiile acestora sunt îndeplinite de un judecător al instanței regionale, desemnat de președintele instanței respective, cu notificarea Ministrului Justiției.

Executorii judecătorești publici sunt numiți de Ministrul Justiției în urma unui concurs. Ministrul Justiției poate să programeze un concurs în urma unei propuneri din partea președintelui unei instanțe raionale.

[Asociația executorilor judecătorești publici din Bulgaria](#) (*Asotsiatsiyata na Darzhavnite Sadebni Izpalniteli v Bulgaria*) este o organizație profesională independentă, pe bază de voluntariat, care apără interesele profesionale, intelectuale, culturale, sociale și materiale ale executorilor judecătorești publici din Bulgaria, promovează profesia și contribuie la creșterea prestigiului său în stat și în societate.

Bază de date juridică

[Registrul executorilor judecătorești publici](#) (*Registarat na Darzhavnite Sadebni Izpalniteli*) poate fi consultat, de asemenea, pe site-ul web al Asociației executorilor judecătorești publici.

Judecători responsabili de cartea funciară

Judecătorii responsabili de cartea funciară își exercită atribuțiile în cadrul instanțelor raionale, după cum urmează.

Aceștia aprobă sau refuză înregistrările, înscrierile și radierile din cartea funciară și decid dacă eliberează extrase și certificate; redactează acte notariale și alte acte legale prevăzute de lege. Judecătorii responsabili de cartea funciară au competență doar pe raza teritorială a instanței regionale respective.

Numărul de judecători responsabili de cartea funciară este stabilit de Ministrul Justiției.

La instanțele raionale care nu dispun de judecători responsabili de cartea funciară sau în care judecătorul responsabil de cartea funciară nu își poate îndeplini atribuțiile, acestea sunt asigurate de un judecător din cadrul instanței raionale, cu notificarea Ministrului Justiției.

Ministrul Justiției poate atribui funcțiile judecătorului responsabil de cartea funciară unui executor judecătoresc public din cadrul aceleiași instanțe.

Judecătorii responsabili de cartea funciară sunt numiți de Ministrul Justiției pe baza unui concurs. Ministrul Justiției poate să programeze un concurs în urma unei propuneri din partea președintelui unei instanțe raionale.

Asociația Judecătorilor responsabili de Cartea Funciară din Bulgaria este o organizație profesională independentă, pe bază de voluntariat, care apără interesele profesionale, intelectuale, culturale, sociale și materiale ale judecătorilor la cartea funciară din Bulgaria, promovează profesia și contribuie la creșterea prestigiului său în stat și în societate. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al asociației: <http://www.basv.free.bg>

Mai multe informații privind personalul instanțelor pot fi găsite [aici](#). (378 Kb) [en](#)

Ultima actualizare: 20/07/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Cehia

Această secțiune cuprinde informații generale privind profesiile juridice exersate în Republica Cehă.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice cuprind judecătorii, procurorii, avocații, notarii și executorii judecătorești.

Procurorii

Organizare

Procurorii sunt profesioniști în domeniul juridic care își desfășoară activitatea în cadrul parchetelor. Parchetele sunt instituții publice care au rolul de a reprezenta statul pentru apărarea interesului public în domenii clar definite. Procurorii răspund de cazurile care se încadrează în domeniul de competență al parchetelor. Niciun fel de alte organisme sau persoane nu au dreptul să intervină în domeniul de activitate al acestora, să îi înlocuiască ori să îi reprezinte în îndeplinirea atribuțiilor care le revin.

Organizarea parchetelor reflectă organizarea instanțelor (nivelurile teritorial, regional și suprem). Parchetele se subordonează Procurorului General din Brno, care răspunde de organizarea la nivel central a procurorilor și de normele care reglementează această profesiune. Guvernul are puterea de a numi și de a demite procurorul general, la propunerea ministrului justiției.

Asociație profesională

Uniunea Procurorilor din Cehia, [Unie státních zástupců České republiky](#), este o asociație profesională a procurorilor constituită în mod voluntar, al cărei obiectiv este de sprijini parchetele în exercitarea atribuțiilor acestora și în promovarea statului de drept prin luarea de decizii libere de orice influență. De asemenea, Uniunea are un rol în formarea procurorilor și a procurorilor stagiați și reprezintă interesele procurorilor.

Profesia de procuror este reglementată de Codul de etică profesională pentru procurori.

O listă a procurorilor, împărțită în funcție de parchetul de care aparțin, este disponibilă pe pagina internet a Ministerului Justiției: [Ministerul Justiției](#).

Rolul și responsabilitățile parchetelor

Procurorii sunt funcționari publici însărcinați să reprezinte statul pentru apărarea interesului public, în special prin activități de urmărire penală și prin controlul respectării legii ceea ce privește arestul preventiv, detenția, tratamentul medical de protecție, centrele de detenție pentru minori și centrele de îngrijire instituționalizată, prevenirea infracțiunilor și asistarea victimelor infracțiunilor.

Competențe în procedurile penale

Procurorii au competența de a acționa ca autoritate de aplicare a legii în fiecare etapă a procedurilor penale. Procurorul se bucură de o serie de drepturi procedurale și este supus obligațiilor procedurale corespunzătoare.

Procuratura funcționează în temeiul Legii nr. 283/1993. În special, procuratura răspunde de urmărirea penală și are o serie de alte atribuții în temeiul Codului de procedură penală. De asemenea, aceasta monitorizează respectarea legii în ceea ce privește arestul preventiv, detenția, tratamentul medical de protecție, detenția de securitate, centrele de detenție pentru minori și centrele de îngrijire instituționalizată, precum și în alte cazuri în care legea permite limitarea libertății personale. În plus, aceasta acționează în proceduri din afara domeniului penal, îndeplinind și alte atribuții specifice, când acestea sunt prevăzute de o lege specială.

Procurorii asigură respectarea legii în cadrul procedurilor penale anterioare fazei de judecată. În temeiul Codului de procedură penală (Legea nr. 141/1961), în această etapă o serie de măsuri reprezintă exclusiv competența procurorului.

Înainte de începerea urmăririi penale, este necesar ca procurorul să fi fost sesizat cu privire la fapte care indică săvârșirea unei infracțiuni [§ articolul 158 alineatul (2) din Codul de procedură penală].

Procurorul emite un act de punere sub acuzare (recomandând o pedeapsă), prin care se declanșează procedura de trimitere în judecată în fața instanței competente. Procurorul trebuie să participe la ședința de judecată principală, în cadrul căreia acesta deschide procedura prin prezentarea acuzațiilor și o încheie prin pledoaria finală.

Procurorii se bucură, de asemenea, de puterea de a ajunge la o înțelegere cu apărarea referitor la modul în care pledează inculpatul și pedeapsa recomandată.

Procurorul poate înainta o cale de atac dacă nu este de acord cu hotărârea instanței. Căile de atac pot fi în favoarea sau în defavoarea inculpatului.

O cale de atac suplimentară poate fi înaintată de procurorul general.

Procurorul poate recomanda, de asemenea, rejudecarea procesului în favoarea sau în defavoarea inculpatului.

În procedurile împotriva unui minor, procurorul trebuie să fie prezent întotdeauna, nu numai la ședința de judecată principală, ci și la ședințele de judecată publice (Legea nr. 218/2003 privind procedurile judiciare în cauzele cu minori).

Deciziile privind soluționarea alternativă a litigiilor în timpul procedurii preliminare se numără printre puterile de decizie exclusive ale procurorului.

Acțiunea serviciului de procuratură în cauze non-penale

Procuratura poate recomanda inițierea procedurilor în materie civilă sau poate interveni în procedurile în materie civilă aflate deja în derulare, dar numai în situațiile permise de lege.

Temeiul juridic pentru implicarea procuraturii în procedurile în materie civilă îl constituie articolul 80 din Constituția cehă, care prevede că procuratura poate exercita și alte atribuții în temeiul legii în afară de urmărirea penală. În conformitate cu Legea privind procuratura, aceasta se poate implica și în alte proceduri decât cele în materie penală. Aceste puteri sunt reglementate mai în detaliu de Codul de procedură civilă, care specifică situațiile în care procuratura poate interveni în procedurile în materie civilă aflate în derulare.

Pe lângă posibilitatea de a se constitui drept parte la procedurile civile, procuratura poate recomanda introducerea unei acțiuni de către Procurorul General, de exemplu în cazuri de negare a paternității în temeiul Legii familiei.

Calificări și alte cerințe privind procurorii

Procurorii ocupă funcția prin numire. Numirea în funcție se face de către ministrul justiției, la propunerea procurorului general, fiind valabilă pe o durată nelimitată. Procurorii depun jurământul în fața ministrului justiției.

Pentru a putea fi numită în funcția de procuror, o persoană trebuie să dețină cetățenie cehă și:

să aibă capacitate juridică;
să nu aibă cazier judiciar;
să aibă vârsta de cel puțin 25 de ani la momentul numirii;
să dețină o diplomă de master în drept acordată de o universitate cehă;
să fi promovat examenul profesional;
să prezinte calitățile morale care garantează exercitarea corespunzătoare a funcției și
să accepte numirea ca procuror și desemnarea la un parchet anume.

Procurorii sunt numiți pe o durată nelimitată, însă pot fi suspendați din funcție prin decizie a ministrului justiției. Mandatul acestora încetează la atingerea vârstei de 70 de ani, în caz de deces sau de declarare a decesului sau, de exemplu, în cazul pierderii sau limitării capacității juridice, refuzului de a presta jurământul, pierderii cetățeniei cehă, preluării unei funcții incompatibile cu cea de procuror, condamnării pentru comiterea unei infracțiuni, precum și dacă sunt declarați inapți pentru exercitarea atribuțiilor sau dacă o afecțiune de durată îi împiedică să își exercite atribuțiile. Mandatul încetează, de asemenea, dacă sunt destituiți din funcție ca măsură disciplinară sau dacă își dau demisia.

Ministrul justiției stabilește bugetul procuraturii. Statutul de procuror este reglementat de Legea nr. 283/1993.

Funcții incompatibile

Cu excepția cazurilor permise de lege, un procuror nu poate să acționeze ca arbitru sau mediator pentru soluționarea litigiilor judiciare, să reprezinte părțile la procedurile judiciare ori să acționeze ca agent pentru un reclamant sau pentru o parte la procedurile judiciare sau administrative. Pe lângă exercitarea funcției de procuror, procuror-șef sau procuror-șef adjunct sau îndeplinirea atribuțiilor rezultate din numirea temporară în cadrul ministerului sau al Academiei Judiciare, procurorii nu pot deține niciun fel de funcții plătite și nu se pot implica în nicio altă activitate remunerată, cu excepția gestionării bunurilor proprii și a desfășurării de activități academice, didactice, literare, jurnalistice sau artistice, precum și a deservirii organelor consultative ale ministerului, guvernului sau a organelor parlamentare.

Remunerație

Remunerația procurorilor este prevăzută de lege și plătită de către stat.

Răspundere profesională

Statul poartă răspunderea, în temeiul unei legi speciale, pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi rezultate din deciziile ilegale sau erorile de procedură ale procurorilor.

De asemenea, procurorii pot fi trași la răspundere pentru comiterea unei abateri disciplinare.

Judecători

Organizare

Dispoziția de bază care reglementează funcția de judecător este articolul 82 alineatul (1) din Constituția cehă, care prevede că judecătorii trebuie să fie independenți în exercitarea atribuțiilor lor și că nimeni nu poate încerca să le submineze imparțialitatea. Legea nr. 6/2002 prevede dispoziții suplimentare privind instanțele și judecătorii.

Numire și mandat

Dacă întrunesc toate cerințele, judecătorii sunt numiți de președintele Republicii și intră în funcție la depunerea jurământului. Cu toate acestea, nu există un drept legal de a fi numit în funcția de judecător.

Pregătirea pentru a deveni judecător implică trei ani de activitate ca judecător stagiar în instanță. La finalizarea activității pregătitoare, stagiarii sunt supuși unui examen judiciar special.

Numirea în funcția de judecător se face pe o durată nelimitată, însă judecătorii pot fi eliberați temporar din funcție de către ministrul justiției. Mandatele judecătorilor se încheie la sfârșitul anului în care aceștia împlinesc vârsta de 70 de ani, în caz de deces sau de declarare a decesului, dacă sunt declarați oficial inapți pentru exercitarea atribuțiilor sau dacă își dau demisia.

Calificări și alte cerințe privind judecătorii

Pentru a putea fi numită în funcția de judecător, o persoană trebuie:

să aibă cetățenie cehă;
să aibă capacitate juridică;
să nu aibă cazier judiciar;
să aibă vârsta de cel puțin 30 de ani;
să dețină o diplomă de master în drept acordată de o universitate cehă;
să fi promovat examenul judiciar special;
să dețină experiența și calitățile morale care garantează exercitarea corespunzătoare a funcției și
să accepte numirea ca judecător și desemnarea la o instanță anume.

Judecătorii consultanți sunt numiți din rândul publicului (cu condiția de a nu avea cazier judiciar). Aceștia depun un jurământ în fața președintelui instanței și ocupă funcția timp de patru ani.

Funcții incompatibile

Pe lângă exercitarea funcției de președinte sau președinte adjunct al unei instanțe, judecătorii nu se pot implica în nicio altă formă de activitate remunerată, cu excepția gestionării bunurilor proprii, a desfășurării de activități academice, didactice, literare, jurnalistice sau artistice și a deservirii organelor consultative ale ministerului, guvernului sau a organelor parlamentare.

Remunerație

Nivelul remunerației judecătorilor este prevăzut prin lege.

Rol și responsabilități

Dreptul și obligația de bază a judecătorilor este să își mențină independența în exercitarea atribuțiilor lor și să se supună exclusiv legii, interpretând-o în deplină conformitate cu cunoștințele și conștiința lor. Aceștia nu trebuie să se lase influențați, de exemplu, de interesele partidelor politice, de opinia publică sau de mass-media. Este interzisă subminarea sau amenințarea independenței și imparțialității judecătorilor.

Judecătorii trebuie să pronunțe sentințele într-un termen rezonabil și fără întârzieri nejustificate și trebuie să acorde părților la proceduri și reprezentanților acestora ocazia de a-și susține drepturile, însă nu pot negocia cu acestea referitor la fondul cauzei sau la aspecte procedurale care ar putea afecta bunul mers al procesului.

Chiar și după ieșirea din funcție, judecătorii nu trebuie să dezvăluie niciun fel de aspecte care au ajuns la cunoștința acestora în cursul exercitării atribuțiilor; judecătorii pot fi exonerati de această obligație numai în circumstanțe extraordinare.

O listă cu judecătorii și instanțele la care activează aceștia este disponibilă pe pagina de internet a Ministerului Justiției: [Ministerul Justiției](#).

Uniunea Judecătorilor ([Soudcovská unie](#)) nu reprezintă toți judecătorii, întrucât apartenența la aceasta este voluntară. Adunarea generală a uniunii a adoptat un cod de conduită pentru judecători cuprinzând principii etice pentru îndrumarea corpului judiciar.

Categorii de judecători și specializare

Pe lângă soluționarea cauzelor, judecătorii pot îndeplini, de asemenea, funcția de președinte sau vice-președinte de instanță. Aceștia sunt numiți de președintele Republicii (pentru Curtea Supremă și Curtea Supremă Administrativă) sau de ministrul justiției (pentru instanțele superioare, regionale și teritoriale). Principalele lor atribuții vizează administrarea instanțelor.

De asemenea, un judecător poate fi numit să prezideze un colegiu al Curții Supreme sau al Curții Supreme Administrative sau să prezideze un senat al instanței.

În ceea ce privește organizarea internă, instanțele teritoriale, regionale și superioare sunt structurate în diviziile penală, civilă și administrativă corespunzând diferitelor tipuri de cauze.

Răspunderea profesională a judecătorilor

Statul răspunde pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi rezultate dintr-o eroare judiciară în legătură cu un verdict, o decizie de reținere, o sentință, o măsură de protecție sau dintr-o eroare de procedură. Judecătorului în cauză i se pot solicita despăgubiri doar în cazul în care este găsit vinovat de o abatere disciplinară sau de o infracțiune penală. Judecătorii sunt răspunzători pentru exercitarea cu profesionalism a atribuțiilor acestora.

Alți membri ai personalului judiciar

Asistent al unui judecător/asistent al unui procuror (374 Kb) [en](#)

Stagiar (422 Kb) [en](#)

Grefier de nivel superior al instanțelor de judecată/secretar de nivel superior al procuraturii (372 Kb) [en](#)

Notari

Organizare

Notarii și activitățile notariale sunt reglementate de Legea nr. 358/1992 privind notarii și activitățile acestora (Codul notarial).

Notarii trebuie să aparțină de Camera Notarilor (*Notářská komora*), care este responsabilă cu administrarea profesiei. De asemenea, camera organizează formarea profesională și examinarea notarilor stagiați. O listă cu notarii, împărțiți în funcție de regiuni, poate fi consultată pe pagina de internet a [Camerei Notarilor](#).

Numire și mandat

Notarii sunt numiți pe un loc vacant de către ministrul justiției, la propunerea Camerei Notarilor, în urma unui concurs pe bază de examen. Un notar intră în exercițiul funcțiunii după înscrierea sa în registrul notarilor ținut de Camera Notarilor.

Un notar stagiar se pregătește pentru profesie lucrând în subordinea unui notar. Următoarea etapă pregătitoare constă în dobândirea statutului de candidat la profesia de notar după finalizarea unui stagiului de cel puțin 3 ani și promovarea examenului de notar.

Mandatul de notar are o durată nelimitată, dar poate fi suspendat. Mandatele notarilor încetează atunci când aceștia ajung la vârsta de 70 de ani, în caz de deces sau declarare a decesului, destituire, pierderea cetățeniei cehe, pierderea capacității juridice sau, de exemplu, dacă refuză să depună jurământul sau dacă starea de sănătate face imposibilă exercitarea atribuțiilor acestora pe termen lung.

Numărul de notariate pe raza fiecărei instanțe teritoriale este stabilit de ministrul justiției, după consultarea Camerei Notarilor.

Notarii sunt independenți în exercitarea atribuțiilor lor. Aceștia se supun exclusiv legii. Desfășurarea activității de notar este incompatibilă cu orice altă activitate remunerată (cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel).

Calificări și alte cerințe privind notarii

Pentru a putea fi numit în funcția de notar, o persoană trebuie:

- să aibă cetățenie cehă;
- să aibă capacitate juridică;
- să nu aibă cazier judiciar;
- să dețină o diplomă universitară;
- să fi desfășurat un stagiul notarial de cel puțin cinci ani;
- să fi promovat examenul de notar.

Pentru a putea începe practicarea profesiei de notar, o persoană trebuie:

- să fie numit în funcția de notar;
- să fi depus jurământul în fața ministrului justiției, dacă nu a făcut deja acest lucru;
- să fi obținut ștampila oficială de notar;
- să fi încheiat o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi care ar putea surveni în cursul activității sale.

Funcții incompatibile

Notarii nu se pot implica în nicio altă activitate aducătoare de câștiguri în afară de gestionarea bunurilor proprii. Cu toate acestea, ei pot desfășura activități academice, de publicare, didactice, de interpretare, de expert sau artistice remunerate.

Remunerație

În temeiul Codului notarial, un notar desfășoară activități contra unei remunerații, care constă în principal dintr-un onorariu, rambursarea pentru timpul consumat și rambursarea cheltuielilor. Plata este datorată de persoana care solicită asistență notarială. Notarii au dreptul să solicite o plată în avans rezonabilă a onorariului și cheltuielilor acestora. Norme detaliate privind remunerația notarilor sunt prevăzute în legislația specifică.

Rolul și responsabilitățile notarilor

În exercitarea atribuțiilor lor, notarii trebuie să respecte normele de drept și alte dispoziții legale cu aplicare generală; în furnizarea de asistență juridică, aceștia trebuie să respecte, de asemenea, instrucțiunile clienților. Notarii au dreptul să refuze îndeplinirea unei solicitări doar dacă aceasta ar intra în conflict cu legea general aplicabilă; dacă ei sau persoane apropiate lor sunt implicate în caz; dacă au furnizat deja asistență juridică în același caz unei persoane cu interese opuse; sau dacă persoana care solicită asistență nu efectuează plata în avans rezonabilă, fără un motiv justificat. Un notar are dreptul să se retragă dintr-un contract cu un client sau o persoană care solicită consiliere în caz de pierdere a încrederii reciproce.

Notarii nu trebuie să dezvăluie niciun fel de aspecte care au ajuns la cunoștința acestora în cursul activității și care ar putea afecta interesele legitime ale clienților sau ale persoanelor care solicită consiliere; doar persoanele în cauză îi pot exonera de la această obligație.

Serviciile juridice și de alt tip furnizate de notari includ:

servicii de comisiari judicari, și anume agenți ai instanței, în materie de succesiune;

redactarea de acte notariale – evidențe oficiale ale actelor juridice, ale adunărilor generale anuale și ale adunărilor persoanelor juridice, ale altor acte și situații;

întocmirea de contracte;

custodia notarială;

redactarea de acte notariale care permit executarea;

redactarea și păstrarea testamentelor;

redactarea de acorduri prenuptiale (care trebuie să fie în formă autentică), acorduri de garanție și înregistrarea garanțiilor;

autenticarea de documente.

De asemenea, aceștia eliberează extrase din Registrul funciar ceh etc.

Răspunderea profesională a notarilor

Notarii sunt răspunzători în fața clienților, a persoanelor care solicită consiliere și a altor persoane implicate pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care le-ar putea cauza în desfășurarea activității lor; de asemenea, aceștia sunt răspunzători în fața personalului lor pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care aceștia le-ar putea suferi în cursul activității. Pentru acoperirea acestui risc, notarii au obligația de a încheia o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională.

De asemenea, notarii pot fi trași la răspundere disciplinar.

Supravegherea notarilor de către stat ține de responsabilitatea Ministerului Justiției, a Camerei Notarilor din Cehia și a camerei teritoriale a notarilor corespunzătoare.

Asociație profesională

Camerele notarilor, înființate prin lege pe raza fiecărei instanțe regionale și a instanței municipale din Praga, cuprind toți notarii care au sediul în zona respectivă. O cameră a notarilor are personalitate juridică, venituri proprii și organisme specifice.

Camera Notarilor din Cehia (*Notářská komora ČR*) este organizația profesională autonomă care reunește toate camerele teritoriale ale notarilor. Aceasta are personalitate juridică, venituri proprii și organisme specifice. Atribuțiile sale includ menținerea și gestionarea registrului central al testamentelor, o listă în format electronic inaccesibilă publicului care cuprinde testamente, acte de dezmorșenire și acte de revocare a acestora, evidențe ale numirii și revocării executorilor testamentari. Camera Notarilor din Cehia are, de asemenea, un registru al garanțiilor.

Organizarea profesiei juridice: practicieni în domeniul dreptului

Avocații

Avocații trebuie să fie membri ai Baroului Ceh ([Česká advokátní komora](#)), organizația neguvernamentală autonomă centrală care răspunde de această profesie.

Exercitarea profesiei de avocat este reglementată de Legea nr. 85/1996 [privind profesiile juridice](#).

Cerințe pentru avocați

Pentru a profesa, un avocat trebuie să fie înscris în registrul avocaților menținut de [Baroul Ceh](#). În vederea înscrierii în registru, persoana trebuie să depună o cerere scrisă și:

să aibă [capacitate juridică](#);

să [nu aibă cazier judiciar](#);

să dețină o [diplomă de master](#) în drept;

să fi activat timp de cel puțin trei ani ca [avocat stagiar](#);

să fi promovat [examenul de barou](#) și

să fi depus [jurământul](#) în fața președintelui [Baroului Ceh](#).

În [Republica Cehă](#), serviciile juridice pot fi furnizate în mod sistematic și contra cost doar de către:

avocați înscrși în [Baroul Ceh](#);

avocați europeni.

În Republica Cehă există un singur tip de avocați, fără niciun fel de distincții. Doar dobândind experiență în desfășurarea activității, avocații se pot specializa într-unul sau mai multe domenii de drept.

Drepturile și obligațiile avocaților

Un avocat intră în exercițiul funcțiunii după înscrierea în registru.

Un aspirant la profesia de avocat se pregătește pentru aceasta activând ca stagiar pe lângă un avocat.

Înscrierea se face pentru o perioadă nedeterminată, însă dreptul de exercitare a profesiei de avocat poate fi suspendat, fie în cazurile prevăzute de lege, fie în urma unei decizii a Baroului Ceh.

Dreptul de practică încetează atunci când un avocat este șters din registru pentru motivele prevăzute de lege, cum ar fi decesul sau declararea decesului, pierderea sau limitarea capacității juridice, ștergerea din registru ca măsură disciplinară, falimentul sau la cererea avocatului însuși. Baroul Ceh poate decide ștergerea unui avocat din registru.

Funcții incompatibile

Conform legii, un avocat practician nu poate în același timp să aibă statut de angajat sau să dețină o funcție similară, cu excepția celei de cadru didactic universitar, și nu se poate implica în niciun fel de activitate incompatibilă cu exercitarea profesiei de avocat.

Remunerație

În general, avocații își desfășoară activitatea în schimbul unui onorariu achitat de client; avocatul are dreptul să solicite plata unui avans rezonabil. Metoda de stabilire a onorariilor avocaților pentru serviciile juridice, rambursarea cheltuielilor și remunerația pentru timpul alocat este reglementată de o dispoziție obligatorie din punct de vedere juridic. De regulă, onorariul pentru furnizarea de servicii juridice este prevăzut în contractul încheiat cu clientul (onorariu contractual). În caz contrar, acesta este stabilit în conformitate cu schema onorariilor non-contractuale ale avocaților. Dacă un avocat este numit din oficiu pentru furnizarea de servicii juridice, costurile sunt achitate de către stat.

Asociație profesională

Baroul Ceh, care are sediul în Praga și o filială în Brno, este organizația profesională autonomă pentru toți avocații. Aceasta are propriile organisme și emite norme profesionale obligatorii pentru avocați, care sunt publicate în Monitorul Oficial al Baroului Ceh.

Acestea includ normele de etică profesională și regulile de concurență la care se supun avocații din Republica Cehă.

Răspundere profesională

Avocații sunt răspunzători în fața clienților lor pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care ei, angajații acestora sau reprezentanții acestora le pot cauza în cursul activității. Avocații trebuie să dețină o poliță de asigurare care acoperă o astfel de răspundere.

Avocații pot fi trași la răspundere dacă sunt găsiți vinovați de o abatere disciplinară care implică încălcări grave sau repetate ale obligațiilor acestora.

Baze de date juridice

Lista avocaților se găsește pe pagina internet a [Baroului Ceh](#). Puteți efectua căutări în funcție nu doar de locație, ci și de specializare și limbile străine cunoscute.

Este gratuit accesul la baza de date?

Da, accesul la baza de date este gratuit.

Avocați de drept comercial/consiliere juridică

În Republica Cehă există un singur tip de avocați.

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

Executorul judecătoresc este un profesionist [independent](#) în domeniul [juridic](#) care se ocupă de [punerea în executare](#) în conformitate cu [Codul de executare](#). Toți executorii judecătorești trebuie să aparțină de organismul autonom [Camera Executorilor Judecătorești](#).

Profesia este reglementată de Legea nr. 120/2001 privind executorii judecătorești și punerea în executare (Codul de executare a hotărârilor judecătorești).

Executorii judecătorești sunt numiți de ministrul justiției.

În Republica Cehă, executorul judecătoresc este funcționar public, iar acțiunile sale sunt considerate drept acte ale instanțelor.

Pentru a putea fi numită în funcția de executor judecătoresc, o persoană trebuie să aibă cetățenie cehă și:

să aibă [capacitate juridică deplină](#);

să aibă formare juridică la o [universitate](#) din Cehia;

să [nu aibă cazier judiciar](#);

să dețină o experiență profesională de cel puțin trei ani;

să fi promovat [examenul de executor judecătoresc](#).

Numire și mandat

După depunerea jurământului, executorul judecătoresc este numit de către ministrul justiției pe un post vacant, în urma unei proceduri de selecție publică. La numire, acesta devine membru al Camerei Executorilor Judecătorești. Pregătirea pentru profesia de executor judecătoresc implică mai întâi activarea ca stagiar pe lângă un executor judecătoresc. Următoarea etapă este cea de candidat la profesia de executor judecătoresc; candidații trebuie să fi finalizat un stadiu de cel puțin trei ani și să fi promovat examenul de executor judecătoresc pentru a putea fi înscrși în registru.

Numirea se face pe o durată nelimitată, însă ministrul justiției poate suspenda din funcție un executor judecătoresc. Pe perioada suspendării, un executor judecătoresc nu poate acționa în această calitate, fiind numit un locțiitor, la fel și în perioada în care executorul judecătoresc se află în imposibilitate de a-și desfășura activitatea (de exemplu, în caz de îmbolnăvire, concediu).

O persoană nu mai exercită funcția de executor judecătoresc atunci când încetează a fi membru al Camerei Executorilor Judecătorești. Aceasta survine în caz de deces sau declarare a decesului, destituire, pierdere a cetățeniei cehe sau pierderea ori limitarea capacității juridice.

Funcții incompatibile

Executorii judecătorești nu se pot implica în nicio altă activitate remunerată în afară de gestionarea bunurilor proprii. Cu toate acestea, ei pot desfășura activități academice, de publicare, didactice, de interpretare, de expert sau artistice remunerate.

Remunerație

Executorii judecătorești desfășoară activități de punere în executare și de alt tip contra unei remunerații, care constă în principal din onorariul executorului judecătoresc, rambursarea cheltuielilor, remunerarea timpului alocat și rambursarea pentru comunicarea actelor de procedură. Onorariul executorului judecătoresc poate fi convenit între executor și persoana în cauză. Dacă nu există un astfel de acord, onorariul se stabilește în conformitate cu dispozițiile legale general aplicabile. Executorii judecătorești au dreptul să solicite plata unui avans rezonabil pentru costurile executării.

Răspundere profesională:

Executorii judecătorești răspund pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi cauzate în cursul desfășurării activității de punere în executare fie de către ei, fie de către angajații lor. Aceștia trebuie să dețină o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională.

Executorii judecătorești și candidații la profesia de executor judecătoresc pot fi trași la răspundere pentru abateri disciplinare care implică încălcarea obligațiilor acestora în temeiul legii sau afectează în mod grav sau repetat demnitatea profesiei.

Informații suplimentare sunt disponibile pe pagina de internet a [Camerei Executorilor Judecătorești](#)

Organizații care oferă servicii juridice *pro bono* (gratuit)

Există o serie de organizații neguvernamentale care oferă asistență juridică publică în diferite domenii: de exemplu, [servicii în domeniul dreptului mediului](#) sau [Iuridicum remedium](#).

În anumite cazuri specifice, Baroul Ceh furnizează, de asemenea, asistență juridică gratuită.

Camera Executorilor Judecătorești din Cehia oferă consiliere juridică gratuită în materie de punere în executare a hotărârilor judecătorești.

Ultima actualizare: 10/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Danemarca

Această secțiune vă oferă o prezentare generală a profesiilor juridice din Danemarca.

Procurori

Organizare

Parchetele daneze (*den danske anklagemyndighed*) se află sub autoritatea Ministerului Justiției. Structura parchetelor este formată din procurorul-șef (*rigsadvokaten*), procurorii publici (*statsadvokaterne*) și șefii poliției (*politidirektørerne*).

Procurorul-șef desfășoară proceduri penale pentru cauze aflate pe rolul Curții Supreme și, de asemenea, participă la audieri derulate în fața **Curții speciale de acuzare și revizuire (*Den Særlige Klageret*)**.

Procurorul-șef este superiorul ierarhic al celorlalți procurori și supraveghează activitatea acestora. De asemenea, procurorul-șef soluționează căile de atac formulate împotriva soluțiilor dispuse de procurorii publici în primă instanță.

Rol și responsabilități

Atribuțiile și organizarea [parchetelor](#) sunt prevăzute în capitolul 10 din **Legea privind administrarea justiției (*retsplejeloven*)** (§§ articolele 95-107).

Sarcina parchetelor, în cooperare cu poliția, este să urmărească infracțiuni în justiție în conformitate cu normele prevăzute în Legea privind administrarea justiției. § Articolul 96 alineatul (2) prevede că parchetele trebuie să deruleze toate procedurile cu viteză impusă de natura cauzei. În acest sens, pachetele

trebuie să se asigure, pe de o parte, că cei pasibili de pedeapsă sunt urmăriți în justiție și, pe de altă parte, că cei nevinovați nu fac obiectul urmăririi penale („principiul obiectivității”).

Șase procurori publici regionali derulează proceduri penale – căi de atac și procese cu jurați – aflate pe rolul înaltelor curți și supraveghează instrumentarea cauzelor penale de către șefii poliției. De asemenea, procurorii publici regionali soluționează căi de atac formulate împotriva deciziilor luate de șefii poliției în ceea ce privește acțiunile de urmărire penală. În cele din urmă, procurorii publici se ocupă de cauzele având ca obiect despăgubiri în legătură cu acțiunile de urmărire penală și plângerile formulate la adresa poliției.

Procurorul public pentru infracțiuni economice grave (*Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet*) derulează urmărirea penală pentru cazurile importante de infracțiuni economice din întreaga țară.

Procurorul public pentru chestiuni penale internaționale speciale (*Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager*) derulează urmărirea penală pentru infracțiuni internaționale comise în străinătate, inclusiv infracțiunea de genocid, crime împotriva umanității și crime de război.

Șefii poliției acționează în calitate de procurori la instanțele districtuale (în primă instanță) și, prin urmare, sunt responsabili – în afara conducerii poliției – de investigațiile desfășurate de brigada de poliție și de activitățile parchetului local.

Judecători

Organizare

 Consiliul pentru numiri în domeniul judiciar (*Dommerudnævnelsesrådet*) este responsabil pentru înaintarea de propuneri către **ministrul justiției** privind numirile în domeniul judiciar, cu excepția numirii președintelui Curții Supreme. În practică, ministrul justiției urmează întotdeauna recomandările consiliului. De procedurile disciplinare privind judecătorii și alt personal judiciar din cadrul instanțelor daneze se ocupă **Curtea specială de acuzare și revizuire** (*Den Særlige Klageret*).

 Administrația instanțelor daneze (*Domstolsstyrelsen*) deține responsabilitatea globală pentru formarea personalului judiciar din cadrul instanțelor.

Rol și responsabilități

De regulă, **judecătorii profesioniști** din Danemarca nu se specializează într-un anumit domeniu. Judecătorii pot fi numiți pe un post permanent sau temporar (interimar). Judecătorii asistenți (*retsassessorer*) și judecătorii supleanți (*dommerfuldmægtige*) soluționează de obicei cauze minore (de exemplu, executorii judecătorești).

Cu câteva excepții importante, **judecătorii consultanți** (*læggdommere*) participă la toate procedurile penale soluționate de instanțele reprezentând primul și al doilea grad de jurisdicție. În cauzele civile, instanțele din primul și al doilea grad de jurisdicție pot utiliza experți evaluatori (*sagkyndige domsmænd*).

Judecătorii consultanți și experții evaluatori sunt numiți pentru un mandat de patru ani.

Baze de date juridice

Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați:

Site-ul web al **Asociației judecătorilor danezi** (*Den Danske Dommerforening*)

Pagina principală a **Asociației judecătorilor supleanți** (*Dommerfuldmægtigforeningen*)

Informații cu privire la **personalul administrativ al instanțelor** (361 Kb)

Organizarea profesilor juridice: avocați (*advokater*)

Avocați

Avocați cu drept de practică privată

Toți avocații danezi sunt membri ai **Asociației daneze a baroului avocaților și a practicienilor în drept** (*Advokatsamfundet*), care a fost înființată în 1919.

Avocați interni și avocați stagiați (*advokatfuldmægtige*)

Avocații și avocații stagiați sunt organizați în cadrul Asociației avocaților și a avocaților stagiați (*Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige – FAAF*), care face parte din Asociația daneză a juriștilor și a economiștilor (*Danmark Jurist- og Økonomforbund – Djøf*). Djøf constituie cel mai mare sindicat din Danemarca și cea mai mare organizație de susținere și promovare pentru studenții și angajații în domeniul dreptului, administrației, guvernantei, cercetării, educației, comunicațiilor, economiei și științelor politice. Sindicatul numără aproximativ 50 000 de membri care activează în aceste domenii. Din cei aproximativ 1 500 de membri ai FAAF, aproximativ 900 sunt avocați cu drept de practică privată.

Consilieri juridici

Consilierii juridici sunt organizați în cadrul Asociației daneze a baroului avocaților și a practicienilor în drept, însă pot alege, de asemenea, să se alăture Asociației consilierilor juridici danezi (*Danske Virksomhedsjurister – DVJ*). În prezent, aproximativ două treimi din membrii DVJ sunt avocați cu drept de practică în Danemarca. La modul general, DVJ reprezintă interesele profesionale ale consilierilor juridici. De asemenea, asociația urmărește să promoveze recunoașterea și înțelegerea activității consilierilor juridici și a importanței în continuă creștere a acestei activități pentru întreprinderi, autorități publice, organizații neguvernamentale și pentru societate în general. DVJ este membru al **Asociației europene a consilierilor juridici din societățile comerciale** (ECLA).

Diferența dintre avocații cu drept de practică privată și consilierii juridici

În Danemarca, **consilierii juridici** cu drept de liberă practică în această țară fac obiectul aceluiași norme care se aplică în cazul avocaților cu drept de practică privată. Legea privind administrarea justiției nu face distincție între cele două categorii, ambele fiind incluse în Asociația daneză a baroului avocaților și a practicienilor în drept.

Aceasta înseamnă că, în esență, consilierii juridici au același statut juridic ca alți avocați în ceea ce privește codul deontologic (*advokatetiske regler*), secretul profesional, confidențialitatea client-avocat etc. Cu toate acestea, codul deontologic a fost modificat pentru a include consilierii juridici, având în vedere circumstanțele specifice în care acești își desfășoară activitatea.

Principiul confidențialității în relația client-avocat, astfel cum se aplică consilierilor juridici, se bazează, așadar, pe aceleași norme ca și cele aplicabile avocaților cu drept de practică privată. Instanțele nu au analizat încă dacă standardul pentru consilierii juridici este același ca pentru alți avocați sau mai scăzut.

Singura excepție de la regula conform căreia consilierii juridici au același statut juridic ca ceilalți avocați se referă la persoanele care pot fi reprezentate de un consilier juridic în calitate de avocat. Posibilitatea prevăzută de lege de a acționa în calitate de consilier juridic este considerată ca o excepție implicită de la articolul § 124 din Legea privind administrarea justiției cu privire la tipul de întreprindere pentru care poate lucra un avocat.

Prin urmare, cu excepția situației în care practică avocatura în privat, consilierii juridici pot utiliza titlul de „avocat” numai atunci când reprezintă întreprinderea sau organizația angajatoare. Aceasta înseamnă că dacă angajatorul îi solicită consilierului juridic să ofere consultanță juridică unui client sau unui asociat, consilierul juridic poate acționa în calitate de avocat numai dacă are drept de practică privată și oferă consultanță clientului sau asociatului în această calitate. În cazul în care consilierul juridic nu are drept de practică privată și oferă consultanță juridică unui client sau unui asociat care are calitate de consumator, iar consilierea este oferită în scopuri comerciale, Legea privind consultanța juridică (*lov om juridisk rådgivning*) se aplică consilierului juridic cu o singură excepție: Legea nu se aplică consultanței juridice oferite de syndicate și de organizații neguvernamentale. Motivul pentru această excepție este constituit de faptul că o astfel de consiliere nu este oferită în scopuri comerciale și este considerată în general ca un serviciu care merge dincolo de serviciul general pe care sindicatul îl oferă membrilor săi în scopul îndeplinirii obiectivelor sale principale.

Prin urmare, consultanța juridică oferită unui consumator de către un angajat cu drept de liberă practică în avocatură al unui sindicat, este reglementată numai de normele generale în materie de răspundere civilă, delictuală și cvasidelictuală și numai indirect de codul deontologic. În temeiul acestuia din urmă, în conformitate cu articolul § 126 alineatul (4) din Legea privind administrarea justiției, un avocat nu poate (atunci când nu este în exercițiul funcției) să manifeste un comportament nedemn pentru un avocat atunci când acționează în chestiuni de ordin comercial sau financiar.

Legea privind consultanța juridică

Începând cu luna iulie 2006, consultanța juridică oferită consumatorilor în scopuri comerciale face obiectul unei legi separate, care se aplică indiferent de studiile persoanei care oferă consilierea. În lege se prevede în mod expres că aceasta nu se aplică consultanței juridice oferite de avocați în exercitarea profesiei de avocat independent. Legea nu se aplică nici consultanței juridice oferite de sindicate sau de organizații neguvernamentale, întrucât nu se consideră că o astfel de consultanță este oferită în scopuri comerciale (a se vedea mai sus). Totodată, legea nu reglementează consultanța juridică oferită de întreprinderile financiare care intră sub incidența Legii privind instituțiile financiare, atât timp cât ministrul afacerilor economice și comerciale a emis norme de bune practici în domeniul în cauză.

Totuși, astfel cum s-a menționat anterior, acest lucru nu înseamnă că oferirea de consultanță juridică de către o persoană cu drept de liberă practică în avocatură nu este reglementată de lege. În cazul în care un consilier juridic cu drept de liberă practică în avocatură oferă consultanță juridică unui consumator (adică unei persoane diferite de angajatorul său), iar consilierul juridic nu practică avocatura și în privat, acest serviciu este reglementat de Legea privind consultanța juridică, în cazul în care se consideră că respectiva consiliere a fost oferită în scopuri comerciale.

Principalele caracteristici ale Legii privind consilierii juridici sunt următoarele:

Un consilier juridic trebuie să se comporte în conformitate cu bunele practici în materie de consultanță juridică. Aceasta presupune că respectivul consilier juridic trebuie să își îndeplinească atribuțiile în mod minuțios, cu conștiinciozitate și consecvență, conform cerințelor legitime ale interesului superior al clientului. Consilierea se oferă cu celeritate.

Contractele de consultanță juridică trebuie încheiate în formă scrisă.

Un consilier juridic nu are obligația de a încheia o asigurare de răspundere civilă, însă în contractul încheiat trebuie să se regăsească informații în acest sens.

Un consilier juridic trebuie să informeze clientul cu privire la costul consultanței juridice.

Un consilier juridic nu primește fonduri fiduciare.

Un consilier juridic nu trebuie să accepte sarcini cu privire la care are un interes de ordin personal sau financiar.

Un consilier juridic respectă normele de bune practici în materie de consiliere emise de ministrul justiției. Ombudsmanul pentru consumatori supraveghează respectarea de către consilier a legii și a normelor de bună practică.

Baze de date juridice

Aceste informații sunt disponibile pe site-ul web al [Asociației daneze a baroului avocaților și a practicienilor în drept](#).

Site-ul web conține informații privind profesia de avocat în Danemarca și o listă a avocaților cu drept de practică.

Alte profesii juridice

Organizații care oferă asistență judiciară

Există instituții care oferă asistență judiciară pe întreg teritoriul Danemarcei. Orice persoană care dorește să beneficieze de asistență judiciară poate contacta [Agenția pentru afaceri civile \(Civilstyrelsen\)](#), de unde va fi îndrumată către cea mai apropiată instituție. Adresa este:

Agenția pentru afaceri civile

Toldboden 2, etaj 2.

8800 Viborg.

Tel.: +45 33 92 33 34

Email: civilstyrelsen@civilstyrelsen.dk

Ultima actualizare: 15/05/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Germania

Această pagină vă oferă informații privind profesiile juridice în Germania.

Procurori

Rol și atribuții

Parchetul (Staatsanwaltschaft) este un organism independent în cadrul sistemului judiciar în materie penală, fiind plasat pe o poziție de egalitate cu instanțele judecătorești. Acesta este responsabil cu efectuarea cercetărilor în cadrul procedurilor preliminare, cu punerea sub acuzare, cu reprezentarea acuzării în cadrul procesului și cu punerea în executare a sentințelor. Cu excepția cazului în care există dispoziții legislative contrare, parchetul este responsabil, de asemenea, cu instrumentarea infracțiunilor minore.

Parchetul are obligația de a interveni ori de câte ori se constată o infracțiune care poate fi urmărită penal, cu condiția să existe un temei suficient (principiul legalității). Acesta înseamnă că înainte de a decide dacă se impune începerea acțiunii penale, parchetul trebuie să desfășoare cercetări și să efectueze o analiză juridică a tuturor faptelor de care a luat cunoștință. Parchetul are obligația de a proceda în acest sens în mod obiectiv și imparțial, cercetând atât faptele care incriminează persoana suspectată, cât și faptele în favoarea acesteia. Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, parchetul trebuie să procedeze la punerea sub acuzare. În cazul în care procedurile se referă la o infracțiune minoră, parchetul poate renunța la urmărirea penală atunci când există un grad scăzut de vinovăție și când urmărirea penală a infractorului nu servește interesului public. În anumite condiții prevăzute de lege este necesară, de asemenea, obținerea consimțământului instanței competente pentru judecarea cauzei. Pentru închiderea cazului, infractorului i se poate cere, de asemenea, să îndeplinească anumite condiții și să urmeze anumite instrucțiuni.

În cursul desfășurării cercetărilor în cadrul procedurilor penale, parchetul poate solicita asistență din partea altor organe, cum ar fi agenți de poliție, inspecții fiscale și ofițeri vamali. Aceste organe trebuie să urmeze instrucțiunile parchetului.

Înainte de judecarea cauzei, este necesară punerea sub acuzare a inculpatului. Cu câteva excepții referitoare la delictele minore, punerea sub acuzare se face întotdeauna de către parchet. În mod normal, la proces participă un procuror care reprezintă acuzarea.

Parchetul se implică atât în procedurile în primă instanță, cât și în procedurile de recurs (recursuri pentru motive de fapt și de drept).

Pe parcursul procesului, procurorul trebuie să prezinte capetele de acuzare. Acesta are dreptul să adreseze întrebări inculpatului și tuturor martorilor și să solicite propriile probe. La finalul procesului, procurorul prezintă pledoaria finală, în care evaluează aspectele de fapt și de drept și, deseori, solicită instanței să pronunțe o anumită sentință cu privire la inculpat sau să achite inculpatul.

În cazul în care parchetul, instanța și inculpatul ajung cu toții la un consens, cazul poate fi închis în această etapă a procedurilor. De exemplu, se poate ajunge la o astfel de situație dacă, după proces, se consideră că gradul de vinovăție al inculpatului este scăzut.

În cazul în care parchetul este ferm convins că este necesară revizuirea unei hotărâri judecătorești pentru un motiv de fapt sau de drept, acesta poate introduce o cale de atac. Calea de atac poate fi introdusă inclusiv în favoarea inculpatului.

Organizare

Parchetul funcționează pe lângă fiecare instanță regională (*Landgericht*) și instanță regională superioară (*Oberlandesgericht*), precum și pe lângă Curtea Federală de Justiție (*Bundesgerichtshof*). Parchetul este organizat ierarhic.

Având în vedere sistemul federal din Germania, trebuie să se facă distincție între competențele guvernului federal și competențele landurilor (*Länder*).

Parchetele de la nivelul landurilor (*Staatsanwaltschaften der Länder*)

Parchetele de la nivelul *landurilor* sunt competente să instrumenteze toate infracțiunile, cu excepția celor instrumentate de Procurorul General federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție (*Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof*). Procurorul General federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție și parchetele de la nivelul *landurilor* sunt entități distincte și separate, fiecare acționând la nivelul său. Nu există o legătură ierarhică între parchetul federal și parchetele de la nivelul *landurilor*. Cu toate acestea, în situații excepționale, Procurorul General federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție poate transfera cauze din domeniul său de competență parchetelor de la nivelul *landurilor* sau poate prelua cauze care se încadrează în sfera de competență a acestora din urma.

Fiecare dintre cele 16 *landuri* are propriul parchet. Organizarea parchetelor este descrisă în continuare.

Pe lângă fiecare instanță regională (*Landgericht*) există un parchet, care este competent, de asemenea, pentru instanțele teritoriale (*Amtsgerichte*) arondate respectivei instanțe regionale.

Parchetele de pe lângă instanțele regionale sunt subordonate fiecărui parchetului general de pe lângă instanța regională superioară corespunzătoare (*Oberlandsgericht*), care, la rândul lor, răspund în fața ministerului de justiție al *landului* în care sunt amplasate.

Parchetul general (*Generalstaatsanwaltschaft*) este competent pentru căile de atac introduse pentru motive de drept în fața instanțelor regionale superioare.

În cazul în care astfel de acțiuni sunt de competența Curții Federale de Justiție, atribuțiile parchetului sunt exercitate de Procurorul General federal.

Pentru informații suplimentare cu privire la parchete, consultați secțiunea [Instanțe și parchete](#) (*Gerichte und Staatsanwaltschaften*) de pe site-ul Ministerului Federal al Justiției și Protecției Consumatorilor. Multe dintre parchete au, de asemenea, propriile site-uri, care pot fi accesate prin intermediul portalurilor de justiție ale *landurilor*.

Procurorul General federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție (*Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof*)

În Germania, justiția se înfăptuiește, în principiu, la nivelul *landurilor* (în conformitate cu articolele 30, 92 și 96 din Legea fundamentală). Parchetul Procurorului General federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție este singurul parchet al guvernului federal. Acesta este cunoscut, de asemenea, sub denumirea de parchetul federal (*Bundesanwaltschaft*). În afară de Procurorul General federal, parchetul cuprinde alți procurori federali, prim-procurori, procurori și alți angajați. Procurorul General federal conduce parchetul federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție.

Procurorul General federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție acționează ca reprezentant al acuzării în toate cauzele privind infracțiuni grave contra statului care aduc atingere în mod semnificativ securității interne (în special acte de terorism) sau externe (trădare și spionaj) a Germaniei. Procurorul General federal de pe lângă Curtea Federală de Justiție își poate asuma responsabilitatea pentru instrumentarea altor infracțiuni contra statului, în anumite condiții prevăzute la articolul 120 alineatul (2) din Legea privind organizarea instanțelor (*Gerichtsverfassungsgesetz*, GVG). Este vorba despre procedura cunoscută sub denumirea de „drept de evocare”. Procurorul General federal este responsabil, de asemenea, cu urmărirea penală a infracțiunilor incriminate de Codul de infracțiuni în temeiul dreptului internațional (*Völkerstrafgesetzbuch*) și compare în fața instanței în cadrul procedurilor de atac și de contestare introduse la secțiile penale ale Curții Federale de Justiție (*Bundesgerichtshof*).

Procurorul General federal este nominalizat de Ministrul Federal al Justiției și Protecției Consumatorilor și desemnat de Președintele Federal. Nominalizarea trebuie să fie aprobată de *Bundesrat* (camera superioară a parlamentului german). Activitatea Procurorului General federal este supervizată de Ministrul Federal al Justiției și Protecției Consumatorilor. Cu toate acestea, Ministrul nu are drepturi de supervizare asupra procurorilor de la nivelul *landurilor* și nu le poate da instrucțiuni acestora.

Judecători

Organizare

Legislația principală care reglementează profesia de judecător atât în cadrul instanțelor naționale, cât și al celor regionale este **Legea privind judecătorii din Germania** (*Deutsches Richtergesetz*, DRiG). Dispoziții suplimentare se regăsesc, de asemenea, în legislația la nivelul *landurilor*.

Ministrii justiției din *landuri* supervizează activitatea judecătorilor la nivelul *landului*. Activitatea judecătorilor din cadrul instanțelor federale [cu excepția judecătorilor de la Curtea Constituțională Federală (*Bundesverfassungsgericht*)] este supervizată de ministerul federal competent.

Rol și atribuții

Judecători de profesie și judecători consultanți (*Berufsrichter und Laienrichter*)

Judecătorii de profesie (*Berufsrichter*) deserveșc fie instanțele naționale, fie instanțele regionale. Judecătorii la nivelul *landurilor* își desfășoară activitatea într-o instanță teritorială (*Amtsgericht*), într-o instanță regională (*Landgericht*) sau într-o instanță regională superioară (*Oberlandesgericht*). Majoritatea judecătorilor își desfășoară activitatea la nivelul *landurilor*.

Judecătorii federali (*Bundesrichter*) pot deservi Curtea Constituțională Federală (*Bundesverfassungsgericht*), Curtea Federală de Justiție (*Bundesgerichtshof*), Curtea Federală pentru Litigii de Muncă (*Bundesarbeitsgericht*), Curtea Federală Fiscală (*Bundesfinanzhof*), Curtea Federală pentru Contencios Social (*Bundessozialgericht*), Curtea Administrativă Federală (*Bundesverwaltungsgericht*) sau Curtea Federală pentru Brevete (*Bundespatentgericht*).

În cadrul procedurilor penale, judecătorii de profesie sunt asistați de judecători consultanți (*Laienrichter*). Judecătorii consultanți sunt numiți în această funcție de către autorități și nu primesc nicio retribuție. Teoretic, orice persoană poate fi numită în funcția de judecător consultant fără a i se cere consimțământul și poate refuza doar în circumstanțe excepționale. Judecătorii consultanți participă la ședințele de judecată din cadrul instanțelor teritoriale și la ședințele de judecată privind cauzele penale și cu minori din cadrul instanțelor regionale.

În principiu, judecătorii consultanți au aceleași drepturi de vot ca și judecătorii de profesie, însemnând că aceștia decid împreună cu judecătorii de profesie cu privire la vinovăția inculpatului și la pedeapsa care trebuie aplicată acestuia.

În conformitate cu articolul 36 din **Legea privind organizarea instanțelor** (GVG), judecătorii consultanți sunt numiți o dată la cinci ani. Doar cetățenii germani pot îndeplini rolul de judecător consultant (**articolul 31 din GVG**), iar următoarele persoane sunt excluse (**articolul 33 din GVG**):

persoanele cu vârsta sub 25 de ani sau peste 70 de ani și persoanele care ar avea peste 70 de ani la data preluării funcției;

persoanele care nu domiciliază în unitatea administrativă relevantă;

persoanele inapte pentru funcție din motive de sănătate;

persoanele inapte pentru funcție din motiv de cunoaștere insuficientă a limbii germane;

persoanele aflate în stare de insolvență.

Persoanele enumerate în continuare nu pot deține funcția de judecător consultant:

persoanele care, prin hotărâre judecătorească, au fost declarate inapte să dețină o funcție publică sau care au fost condamnate la pedeapsă cu închisoarea pe o perioadă care depășește șase luni pentru o infracțiune săvârșită cu intenție; sau

persoanele anchetate pentru o infracțiune care ar putea rezulta în declararea acestora ca fiind inapte să ocupe o funcție publică (**articolul 32 din GVG**).

Judecătorii consultanți au dreptul la compensare pentru pierderea de venituri, suma fiind prevăzută în Legea privind remunerarea și compensarea judiciară (*Justizvergütungs- und -entschädigungsgesetz*) (**articolul 55 din GVG**). Landurile pun la dispoziție broșuri explicative pentru informarea judecătorilor consultanți cu privire la îndatoririle care le revin. Aceste broșuri sunt disponibile și online. De asemenea, landurile oferă formare pentru judecătorii consultanți.

Grefierii cu atribuții largite

Grefierii cu atribuții largite (*Rechtspfleger*) sunt funcționari în cadrul sistemului judiciar german. Reprezentând „al doilea pilon al celei de-a treia puteri”, aceștia îndeplinesc preponderent sarcini cu caracter necontencios (incluzând acțiuni în materie de succesiune, curatelă, diverse chestiuni legate de filiație și adopție, cadastru, aspecte comerciale, societăți cooperative și parteneriate, înregistrarea parteneriatelor, registrul regimurilor matrimoniale, registrul naval etc.). De asemenea, aceștia au competența de a desfășura o serie de alte activități judiciare, de exemplu în cadrul procedurii judiciare de somație de plată, al asistenței judiciare, al executării silite, al vânzării la licitație în cadrul procedurii de executare silită și al punerii sub sechestru judiciar, al insolvenței, în domeniul stabilirii cheltuielilor de judecată, al executării pedepselor, în cadrul procedurilor introduse la Curtea Federală pentru Brevete, precum și în raporturile juridice internaționale.

În prezent, în instanțele teritoriale, numărul grefierilor cu atribuții largite depășește numărul judecătorilor. Sarcinile și responsabilitățile grefierilor cu atribuții largite sunt stabilite prin Legea privind grefierii cu atribuții largite (*Rechtspflegergesetz*, RPfLG). Asemenea judecătorilor, grefierii cu atribuții largite sunt independenți și imparțiali în exercitarea atribuțiilor lor și în luarea deciziilor, supunându-se numai legii și dreptului. Hotărârile acestora pot fi, în principiu, atacate în conformitate cu dispozițiile procedurale generale în vigoare.

Baze de date

Site-urile dedicate profesiilor juridice și accesibile publicului larg sunt:

site-ul [Ministerului Federal al Justiției și Protecției Consumatorilor](#);

site-urile ministerelor de justiție ale landurilor (de exemplu, [Hamburg](#), [Berlin](#) și [Bavaria](#));

instanțele individuale care pun la dispoziție informații prin intermediul internetului;

- portalul comun de [Justiție al guvernului federal și al landurilor](#).

De asemenea, sunt disponibile informații pe site-urile [Asociației Judecătorilor din Germania](#) (*Deutscher Richterbund*) și ale [Asociației grefierilor cu atribuții largite din Germania](#) (*Bund Deutscher Rechtspfleger*).

Avocați

În Germania sunt aproximativ 166 000 de avocați. Aceștia trebuie să aibă aceleași studii juridice ca și judecătorii și sunt autorizați să își consilieze și reprezinte clienții în toate chestiunile juridice. Avocații au dreptul să-și exercite profesia atât în cadrul, cât și în afara sălii de judecată; conform dreptului german, nu există o categorie specială de avocați care să pledeze în fața instanței. În principiu, avocații au dreptul să-și reprezinte clienții în orice instanță din Germania; singura excepție o constituie avocații care doresc să-și reprezinte clienții într-o cauză civilă în fața Curții Federale de Justiție, caz în care avocații trebuie să îndeplinească condiții specifice de admitere. Există, de asemenea, o excepție pentru juriști întreprinderilor (*Syndikusanwälte*), care sunt avocați angajați de o persoană fără studii juridice pentru a consilia și reprezenta angajatorul în afaceri juridice; juriștii întreprinderilor nu-și pot reprezenta angajatorul în fața anumitor instanțe.

Avocații intră sub incidența dispozițiilor statutare ale Legii federale privind avocații (*Bundesrechtsanwaltsordnung*, BRAO). Profesia juridică este, de asemenea, autoreglementată prin norme profesionale suplimentare, și anume Codul de conduită profesională a avocaților (*Berufsordnung der Rechtsanwälte*, BORA) și Codul de conduită pentru avocații specializați (*Fachanwaltsordnung*, FAO). Remunerarea avocaților este stabilită prin Legea privind remunerarea avocaților (*Rechtsanwaltsvergütungsgesetz*, RVG).

Avocații pot face parte din una dintre cele 27 de asociații de barouri regionale (*Rechtsanwaltskammern*) sau din baroul de pe lângă Curtea Federală de Justiție. Barourile răspund de admiterea în profesia juridică. Între altele, acestea răspund și de monitorizarea respectării de către avocați a obligațiilor lor profesionale.

Baze de date

Informații cuprinzătoare privind **profesia de avocat** pot fi consultate pe site-ul web al [Baroului Federal al Avocaților](#) (*Bundesrechtsanwaltskammer*, BRAK).

[Asociația Avocaților din Germania](#) (*Deutscher Anwaltverein*, DAV), care este cea mai mare asociație independentă a avocaților din Germania, oferă, de asemenea, o mare varietate de informații privind profesia de avocat (informații disponibile, de asemenea, în limbile engleză și franceză).

Următoarele site-uri vă pot ajuta să găsiți un avocat: [Registrul oficial al avocaților din Germania](#) (*Bundesweites Amtliches Anwaltsverzeichnis*), care include toți avocații (conținut disponibil în limbile germană și engleză) și [Serviciul federal de informații privind avocații](#) (*Deutsche Anwaltsauskunft*).

Avocați specializați în domeniul brevetelor

Există aproximativ 3 500 de avocați specializați în domeniul brevetelor care își desfășoară activitatea în Germania. Avocații specializați în domeniul brevetelor au, de regulă, studii universitare în domeniul științific sau tehnic, urmate de o pregătire juridică suplimentară. Domeniul lor de activitate se limitează la consilierea și reprezentarea clienților în materie de drepturi de proprietate industrială (în special, cu privire la brevete, modele utilitare, mărci și desene), cu accent în special pe procedurile de înregistrare și de monitorizare. Avocații specializați în domeniul brevetelor au dreptul de a-și reprezenta clienții în fața Oficiului German pentru Brevete și Mărci Comerciale, a Curții Federale pentru Brevete și, în anumite circumstanțe, a Curții Federale de Justiție. Cu toate acestea, înaintea instanțelor regionale și a instanțelor regionale superioare, avocații specializați în domeniul brevetelor pot doar să formuleze observații cu privire la cauzele clienților lor, fără a putea desfășura acțiuni ei înșiși.

Avocații specializați în domeniul brevetelor intră sub incidența dispozițiilor statutare ale Legii privind avocații specializați în domeniul brevetelor (*Patentanwaltsordnung*, PAO) și sunt membri ai Camerei avocaților specializați în domeniul brevetelor (*Patentanwaltskammer*).

Baze de date

Site-ul [Camerei avocaților specializați în domeniul brevetelor](#) oferă informații privind această profesie. [Registrul oficial al avocaților specializați în domeniul brevetelor din Germania](#) (*Bundesweites Amtliches Patentanwaltsverzeichnis*) se regăsește, de asemenea, pe acest site web.

Notari

În Germania există în prezent circa 7 000 de notari practicanți. În principiu, aceștia trebuie să fi urmat aceleași studii juridice ca cele urmate de judecători.

Notarii oferă consiliere și sprijin în mod independent, imparțial și obiectiv, pentru efectuarea de acte juridice importante și se ocupă de aspecte juridice în materie de justiție preventivă. Cea mai importantă atribuție a acestora constă în autentificarea actelor juridice.

Dată fiind structura federală a Germaniei, există diferite tipuri de notari. În majoritatea *landurilor*, notarii își exercită profesia ca ocupație principală („notari cu normă întreagă”, *Numotariat*). Cu toate acestea, în unele *landuri*, notarii îndeplinesc atribuții notariale în timp ce exercită și profesia de avocat („notar avocat”, *Anwaltsnotariat*). Toți notarii sunt numiți și supervizați de către autoritatea judiciară regională competentă (*Landesjustizverwaltung*).

Dispozițiile care reglementează profesia de notar se regăsesc în Legea federală privind notarii (*Bundesnotarordnung*, BNotO). Remunerarea notarilor este stabilită în Ordonanța privind onorariile (*Kostenordnung*, KostO).

Notarii sunt membri ai Camerei notarilor din regiunea în care își desfășoară activitatea.

Baze de date

Informații cuprinzătoare privind diverse teme legate de profesia de notar pot fi consultate pe site-ul [Camerei Federale a Notarilor](#) (*Bundesnotarkammer*).

[Registrul notarilor](#) (*Verzeichnis der Notare*) de pe acest site vă ajută, de asemenea, să găsiți un notar. Conținutul este disponibil în limbile germană, engleză, franceză și spaniolă.

Alte profesii juridice

Profesii juridice definite în Legea privind serviciile juridice (*Rechtsdienstleistungsgesetz*, RDG)

Legea privind serviciile juridice permite agenților de recuperare a creanțelor, consultanților privind pensiile și furnizorilor de servicii juridice specializați în legislația unei țări străine să ofere servicii juridice extrajudiciare. În anumite cazuri, agenții de recuperare a creanțelor și consultanții privind pensiile pot inclusiv să-și reprezinte clienții înaintea unei instanțe judecătorești. Aceștia pot face acest lucru cu condiția să fie înregistrați (aprobarea se obține prin depunerea unei cereri în instanță). Numele tuturor persoanelor înregistrate sunt incluse în [Registrul serviciilor juridice](#).

Nu există nicio obligație legală ca acești furnizori de servicii să fie membri ai unei camere sau ai unei asociații profesionale specifice. Unii agenți de recuperare a creanțelor sau consultanți privind pensiile aparțin de organisme profesionale, cele mai mari dintre acestea fiind Asociația federală a agenților de recuperare a creanțelor din Germania (*Bundesverband Deutscher Inkassounternehmen*), Asociația federală a consilierilor juridici/furnizorilor de servicii juridice din Germania (*Bundesverband Deutscher Rechtsbeistände/Rechtsdienstleister*) și Asociația federală a consultanților privind pensiile (*Bundesverband der Rentenberater*).

Baze de date

Este posibilă consultarea Registrului serviciilor juridice, care prezintă o listă cu furnizorii de servicii juridice și o listă cu instanțele cu competențe de înregistrare, prin intermediul portalului de justiție al Germaniei. O varietate de informații suplimentare sunt disponibile pe site-urile următoarelor organizații: [Asociația federală a agenților de recuperare a creanțelor din Germania](#), [Asociația federală a consilierilor juridici/furnizorilor de servicii juridice din Germania](#) și [Asociația federală a consultanților privind pensiile din Germania](#).

Organizații care oferă servicii juridice gratuite

În Germania, numeroase organizații caritabile furnizează consultanță juridică gratuită [în conformitate cu **articolele 6 și 8 din Legea privind serviciile juridice** (*Rechtsdienstleistungsgesetz*)]. Printre principalele asociații care oferă consultanță de acest tip se numără:

[Asociația federală pentru bunăstarea lucrătorilor din Germania](#) (*Arbeiterwohlfahrt Bundesverband e.V.*);

[Caritas](#);

[Diakonie](#);

[Serviciul social central al evreilor din Germania](#) (*Zentralwohlfahrtstelle der Juden in Deutschland*);

[Crucea Roșie Germană](#) (*Deutsches Rotes Kreuz*); și

[Asociația creștină neconfesională pentru asistență socială](#) (*Paritätischer Wohlfahrtsverband*).

Link-uri relevante

[Portalul comun de justiție comun al guvernului federal și al landurilor](#)

[Informații cu privire la instanțe și parchete, Ministerul Federal al Justiției și Protecției Consumatorilor](#)

[Ministerul Federal al Justiției și Protecției Consumatorilor](#)

[Ministerul Justiției din Hamburg](#)

[Ministerul Justiției din Berlin](#)

[Ministerul Justiției din Bavaria](#)

[Asociația Judecătorilor din Germania](#)

[Baroul Federal al Avocaților](#)

[Registrul oficial al avocaților din Germania](#)

[Asociația Avocaților din Germania](#)

[Serviciul federal de informații privind avocații](#)

[Camera avocaților specializați în domeniul brevetelor](#)

[Registrul notarilor](#)

[Camera Federală a Notarilor](#)

[Registrul serviciilor juridice](#)

[Asociația federală pentru bunăstarea lucrătorilor din Germania](#)

[Caritas](#)

[Diakonie](#)

[Serviciul social central al evreilor din Germania](#)

[Crucea Roșie Germană](#)

[Asociația creștină neconfesională pentru asistență socială](#)

Ultima actualizare: 10/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Estonia

Această pagină vă oferă o imagine a organizării profesiilor juridice în Estonia.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice din Estonia sunt următoarele:

procurori;

judecători;

judecători consultanți;

judecători asistenți și înalți funcționari judiciari;

avocați;

notari;

executori judecătorești și
administratori judiciari.

Procurori

Organizare

 Parchetul este o entitate guvernamentală aflată în subordinea Ministerului Justiției. Acesta este structurat pe două niveluri: Parchetul General (ca birou al Procurorului General) și patru parchete districtuale.

Parchetul General are competență pe întreg teritoriul Estoniei, iar competența parchetelor districtuale corespunde cu cea a prefecturilor de poliție. Parchetul General este condus de Procurorul General, care este numit pentru un mandat de 5 ani de guvernul estonian, la propunerea Ministrului Justiției, după avizul Comisiei de afaceri juridice a Parlamentului estonian.

Anual, cu ocazia sesiunii parlamentare de primăvară, Procurorul General trimite Comisiei constituționale a Parlamentului un raport privind activitatea desfășurată în anul calendaristic anterior, în cadrul competențelor atribuite Parchetului prin lege.

Parchetele districtuale sunt conduse de procurori șefi, numiți, de asemenea, pentru un mandat de 5 ani de către Ministrul Justiției, la propunerea Procurorului General.

În Estonia există în total opt tipuri de procurori: Procurorul General, procurori publici șefi, procurori publici și procurori asistenți în cadrul Parchetului General; procurori șefi, procurori superiori, procurori speciali, procurori districtuali și procurori asistenți în cadrul parchetelor districtuale.

Puteți consulta și [Legea privind organizarea parchetelor](#).

Roluri și responsabilități

În temeiul Legii privind organizarea parchetelor, parchetele:

- participă la planificarea supravegherii necesare pentru prevenirea și detectarea infracțiunilor;
- coordonează procedurile penale precontencioase, asigurând legalitatea și eficacitatea acestora;
- reprezintă organele de urmărire penală în fața instanței;

îndeplinesc alte sarcini care revin parchetelor în temeiul legii.

Parchetul își desfășoară activitatea în mod independent și în conformitate cu Legea privind organizarea parchetelor.

În calitate de coordonator al procedurilor penale, procurorul ghidează organele de urmărire penală în procesul de strângere a probelor și decide cu privire la punerea sub acuzare a unei persoane pe baza faptelor stabilite.

În conformitate cu statutul Parchetului,

Parchetul General:

- asigură legalitatea și eficacitatea procedurilor penale precontencioase și reprezintă organele de urmărire penală în fața instanțelor de orice grad de jurisdicție în ceea ce privește infracțiunile comise în îndeplinirea îndatoririlor oficiale, infracțiunile economice, infracțiunile legate de obligațiile militare, infracțiunile de mediu, infracțiunile legate de administrarea justiției și criminalitatea organizată, infracțiunile de natură transfrontalieră sau care au antrenat o reacție publică deosebită, precum și infracțiunile împotriva umanității și securității internaționale, cele mai grave infracțiuni împotriva statului, infracțiunile comise de procurori și alte infracțiuni repartizate spre soluționare de către Procurorul General;

- analizează, supraveghează și oferă îndrumări cu privire la activitatea parchetelor districtuale, analizează și formulează concluzii de ordin general privind practicile judiciare și practicile aplicate la nivelul parchetelor;

- îndeplinește obligațiile care rezultă din cooperarea internațională, inclusiv cele legate de participarea la activitățile desfășurate de Eurojust;

- participă la elaborarea legilor, a regulamentelor și a ordinelor administrative ale Guvernului Republicii, precum și a regulamentelor și ordinelor Ministrului Justiției privind activitățile Parchetului;

- participă la elaborarea planurilor de dezvoltare privind parchetul și funcțiile acestuia;

- organizează activitățile de relații cu publicul ale parchetului și informează publicul larg cu privire la operațiunile desfășurate de parchet;

- organizează activitățile de resurse umane și de formare profesională ale parchetului, se ocupă de aspectele legate de sănătatea și securitatea în muncă a funcționarilor și angajaților și ține evidența dosarelor de personal;

- organizează sarcinile de natură administrativă care revin comisiei de evaluare a procurorilor;

- întocmește proiectul de buget al parchetului și se asigură că resursele bugetare sunt utilizate conform destinației acestora;

- organizează procesul de administrare a activelor statului aflate în posesia parchetului;

- îndeplinește alte funcții care îi revin în temeiul legii, prin decizie a parlamentului (*Riigikogu*), prin decret al Președintelui Republicii, prin regulament sau ordonanță a Guvernului sau prin regulament sau ordin al Ministrului Justiției.

Judecători

Organizare

Un judecător trebuie să fie o persoană de cetățenie estoniană, care a obținut o diplomă de master în drept recunoscută la nivel național, o calificare echivalentă în sensul articolului 28 alineatul (22) din Legea educației din Republica Estonia sau o calificare echivalentă în străinătate, are cunoștințe avansate de limba estonă, are o moralitate ireproșabilă și posedă competențele și însușirile personale necesare pentru a desfășura activitatea de judecător.

Judecătorii sunt numiți în funcție pe viață. Ministrul Justiției nu are dreptul de a da instrucțiuni judecătorilor și nu are autoritate disciplinară asupra acestora.

Un judecător poate fi eliberat din funcție numai pe baza unei hotărâri judecătorești care a intrat în vigoare. Judecătorii pot să-și exercite profesia până la vârsta de 67 de ani, dar această limită de vârstă poate fi prelungită.

Următoarele persoane nu pot fi numite în funcția de judecător:

- persoanele care au fost condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni;

- persoanele care au fost eliberate din funcția de judecător, notar sau executor judecătoresc;

- persoanele care au fost excluse din Baroul din Estonia;

- persoanele care au fost excluse din administrația publică din motive disciplinare;

- persoanele aflate în faliment;

- persoanele a căror activitate profesională în calitate de auditor a încetat, cu excepția încetării voluntare;

- persoanele cărora li s-a retras dreptul de a exercita activitatea de agent în domeniul brevetelor, cu excepția cazului în care această retragere s-a produs la cerere.

- persoanele cărora li s-a retras dreptul de a exercita activitatea de traducător jurat în baza articolului 28 alineatul (3) punctul (3) din Legea traducătorilor jurați.

Persoanele care, după ce au obținut calificarea relevantă, au dobândit o experiență de minimum 5 ani în domeniul juridic sau și-au desfășurat activitatea în calitate de grefier sau de înalt funcționar judiciar timp de cel puțin 3 ani și au promovat examenul de admitere în magistratură sau beneficiază de o scutire în acest sens pot fi numite ca judecător la o instanță regională sau administrativă.

Avocații experimentați și recunoscuți care au promovat examenul de admitere în magistratură pot fi numiți judecători la instanțele districtuale. Persoanele care exercitau funcția de judecător în momentul numirii nu au obligația de a susține examenul de admitere în magistratură.

Avocații experimentați și recunoscuți pot fi numiți judecători la Curtea Supremă.

Judecătorii sunt numiți prin concurs public.

Judecătorilor nu li se permite să exercite alte activități în afară de cea de judecător, cu excepția activităților de învățământ și de cercetare. Aceștia trebuie să informeze președintele instanței în legătură cu orice alte astfel de activități desfășurate în afara instanței. Aceste activități desfășurate în afara instanței nu trebuie să aducă atingere îndeplinirii atribuțiilor oficiale ale judecătorului și nici obligației de imparțialitate pe care o au judecătorii în administrarea justiției. Un judecător nu poate fi membru al Parlamentului (*Riigikogu*) sau al unui consiliu local, membru al unui partid politic, fondator al unei societăți comerciale, asociat sau membru al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere al unei societăți, director al unei sucursale a unei societăți străine, administrator judiciar, membru al unui comitet al creditorilor, administrator special al unor bunuri imobile sau arbitru ales de către una dintre părțile la un litigiu. Judecătorii pot fi eliberați din funcție numai prin hotărâre judecătorească. Un judecător de la instanțele de prim și al doilea grad de jurisdicție poate face obiectul urmăririi penale în timpul mandatului său numai la propunerea plenului reuniunii judecătorilor Curții Supreme și după obținerea consimțământului Președintelui Republicii. Un judecător de la Curtea Supremă poate face obiectul urmăririi penale în timpul mandatului său numai la propunerea Cancelarului pentru Justiție și după obținerea consimțământului majorității membrilor parlamentului estonian.

Cerințele pe care trebuie să le îndeplinească judecătorii, stagiul pregătitor aferent și obligațiile acestora sunt prevăzute în [Legea privind organizarea instanțelor](#).

Roluri și responsabilități

Profesia de judecător este reglementată prin lege. Un cod deontologic a fost adoptat de către plenul reuniunii judecătorilor din Estonia (*en banc*). Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [instanțelor estoniene](#) și pe site-ul web al [Curții Supreme](#).

Rolul unui judecător este de a înfăptui justiția în conformitate cu dispozițiile Constituției și ale legilor, în temeiul cărora judecătorul stabilește o soluție justă pentru părțile cauzei. Judecătorul determină evoluția dreptului prin interpretarea legilor și prin cercetare.

Judecătorul își îndeplinește atribuțiile oficiale în mod imparțial, fără a ține seama de interesele proprii și respectă interesele funcției sale chiar și în afara activității sale profesionale. Judecătorul trebuie să dea dovadă de un comportament ireproșabil atât în cadrul activităților sale profesionale, cât și în afara acestora și trebuie să se abțină de la întreprinderea unor acțiuni care pot afecta reputația instanței. Judecătorul nu poate dezvălui informații de care a luat cunoștință în cadrul unei ședințe de judecată desfășurate cu uși închise sau în cadrul discuțiilor prilejuite de negocierile judiciare. Obligația de confidențialitate se aplică pe termen nelimitat, inclusiv după pensionarea judecătorului. Judecătorul trebuie să supravegheze judecătorii din instanțele de prim grad care au mai puțin de 3 ani de experiență, pe cei care urmează stagiul de pregătire pentru a deveni judecători asistenți și studenții care efectuează stagiul de pregătire. Un judecător nu poate avea în supraveghere mai mult de două persoane în același timp. Judecătorul are obligația să își perfecționeze permanent cunoștințele și competențele profesionale și să participe la cursuri de formare profesională.

Garanții sociale acordate judecătorilor

Prin lege, judecătorii beneficiază de diferite garanții sociale, cum ar fi un salariu oficial al profesiei, remunerație suplimentară, pensie de magistrat, concediu, robe oficiale și alte avantaje sociale.

Salariile profesiei de judecător sunt prevăzute în [Legea privind salariile funcționarilor numiți de Parlament și de Președintele Republicii](#).

Baza legală pentru stabilirea pensiei unui judecător este prevăzută în [Legea privind organizarea instanțelor](#).

Pensia unui judecător este formată din pensia pentru limită de vârstă, pensia complementară, pensia de invaliditate și pensia de urmaș la care au dreptul membrii familiei judecătorului. Atât timp cât se află în activitate, judecătorii nu primesc pensie. Dacă, după pensionare, un judecător desfășoară o altă activitate, acesta primește pensia pentru profesia de judecător în întregime, indiferent de veniturile pe care le obține din alte activități. Pensia de judecător nu este plătită persoanelor eliberate din funcție pentru o abatere disciplinară sau celor condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Pensia de judecător se retrage persoanelor condamnate pentru o infracțiune legată de administrarea justiției.

Judecătorul are dreptul la concediul anual de odihnă. Durata concediului anual de odihnă este de 35 de zile calendaristice, la care se adaugă un concediu suplimentar de până la 7 zile calendaristice, acordat pentru vechimea în muncă în calitate de judecător, cu respectarea condițiilor prevăzute în Legea privind organizarea instanțelor.

Judecători consultanți

Judecătorii consultanți participă la administrarea justiției la instanțele regionale numai în cauzele penale care au ca obiect săvârșirea de infracțiuni grave. În procesul de înfăptuire a justiției, judecătorul consultant are același statut, precum și aceleași drepturi și responsabilități ca și cele ale unui judecător.

Judecătorul consultant poate avea un mandat de până la 4 ani, trebuie să fie cetățean estonian cu capacitate de exercițiu și vârsta cuprinsă între 25 și 70 de ani, să aibă domiciliul în Estonia, să aibă cunoștințe avansate de limba estonă la nivel C1 în conformitate cu dispozițiile Legii privind cunoașterea limbii sau la un nivel echivalent și calitățile morale corespunzătoare pentru îndeplinirea atribuțiilor unui judecător consultant. Un judecător consultant nu poate fi numit pentru mai mult de două mandate consecutive.

Următoarele persoane nu pot fi numite în funcția de judecător consultant: persoanele care au fost condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni; persoanele aflate în faliment; persoanele inapte din punct de vedere medical; persoanele care au o adresă permanentă (și anume o adresă înscrisă în registrul populației) de mai puțin de un an pe teritoriul colectivității locale care le înaintează candidatura ca judecător consultant; persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul instanțelor, al parchetelor sau al serviciilor securității interne; persoanele care lucrează în armată; avocații, notarii sau executorii judecătorești; membrii guvernului sau ai administrațiilor locale estoniene; președintele Republicii sau membrii Riigikogu. Persoanele acuzate de a fi săvârșit o infracțiune nu pot fi numite judecători consultanți pe parcursul derulării procedurilor penale.

În esență, rolul judecătorului consultant este de a reprezenta, în procesul de înfăptuire a justiției, perspectiva unei persoane obișnuite care privește procedurile judiciare mai degrabă din punct de vedere uman decât juridic. Consiliile locale sunt răspunzătoare de alegerea candidaților pentru funcția de judecător consultant.

Judecători asistenți și înalți funcționari judiciari

Judecătorul asistent este un funcționar al instanței care îndeplinește atribuții stabilite prin lege. Judecătorul asistent este imparțial, însă trebuie să ducă la îndeplinire instrucțiunile unui judecător, în limitele impuse de lege. Un judecător asistent este abilitat să înscrie date în diferitele registre (de exemplu, registrul funciar, registrul comerțului) și să emită ordine privind modul de ținere a acestora, inclusiv ordine de aplicare a sancțiunilor. Judecătorii asistenți pot aplica o procedură accelerată de somație de plată. Toate restricțiile care se aplică exercitării funcției de judecător sunt aplicabile și judecătorilor asistenți. Oricine poate fi numit în funcția de judecător asistent dacă a obținut o diplomă de master în drept recunoscută la nivel național, o calificare echivalentă în sensul articolului 28 alineatul (22) din Legea educației din Republica Estonia sau o calificare echivalentă în străinătate, are cunoștințe avansate de limba estonă la nivelul C1, în conformitate cu Legea privind cunoașterea limbii, sau la un nivel echivalent, are o moralitate ireproșabilă și a finalizat stagiul pregătitor pentru a deveni judecător asistent, cu excepția cazului în care comisia de evaluare a scutit persoana respectivă de parcurgerea stagiului pregătitor menționat. Persoanele care au promovat examenul de admitere în magistratură pot fi numite, de asemenea, în funcția de judecător asistent.

Următoarele persoane nu pot fi numite în funcția de judecător asistent: persoanele care au fost condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni; persoanele care au fost eliberate din funcția de judecător, notar sau executor judecătoresc; persoanele care au fost excluse din Baroul din Estonia; persoanele care au fost excluse din administrația publică din motive disciplinare; persoanele aflate în faliment; persoanele a căror activitate profesională în calitate de auditor a încetat, cu excepția încetării voluntare; persoanele cărora li s-a retras dreptul de a exercita activitatea de agent în domeniul brevetelor, cu excepția cazului în care această retragere s-a produs la cerere; persoanele cărora li s-a retras dreptul de a exercita activitatea de traducător jurat în baza articolului 28 alineatul (3) punctul (3) din Legea traducătorilor jurați; persoanele care au fost eliberate din funcția de judecător din cauza nepotrivirii pentru această funcție, pentru o perioadă de 3 ani de la numirea acestora.

Judecătorii asistenți sunt numiți în urma unui concurs public.

Cerințele pe care trebuie să le îndeplinească judecătorii asistenți sunt prevăzute în [Legea privind organizarea instanțelor](#).

Un înalt funcționar judiciar este un funcționar al instanței care participă, fie în mod independent, fie sub supravegherea unui judecător, la pregătirea și instrumentarea cauzelor în măsura prevăzută de Legea privind procedurile judiciare. Un înalt funcționar judiciar poate să efectueze toate actele pe care le efectuează un judecător asistent sau un alt funcționar al instanței și poate lua toate deciziile pe care le ia un judecător asistent sau un alt funcționar al instanței, în conformitate cu Legea privind procedurile judiciare. Un înalt funcționar judiciar este independent în exercitarea atribuțiilor sale, dar trebuie să urmeze instrucțiunile unui judecător în măsura permisă de lege.

Cerințele aplicabile unui înalt funcționar judiciar sunt aceleași cu cele aplicabile unui judecător asistent. Ocuparea unui post vacant de înalt funcționar judiciar se face prin concurs public.

Următoarele persoane nu pot fi numite în funcția de înalt funcționar judiciar: persoanele care au fost condamnate pentru infracțiuni săvârșite cu intenție; persoanele care au fost condamnate pentru infracțiuni săvârșite cu intenție împotriva statului, indiferent dacă s-a radiat sau nu această mențiune din cazierul judiciar; persoanele decăzute din dreptul de a exercita funcția de înalt funcționar judiciar printr-o hotărâre judecătorească executorie; persoanele cu statut de rudă apropiată sau partener al unei persoane care supraveghează în mod direct un înalt funcționar judiciar.

Pe lângă [înălții funcționari judiciari](#) (521 Kb) [en](#) și [judecătorii asistenți](#) (373 Kb) [en](#), din categoria funcționarilor de instanță mai fac parte [președinții de instanță](#) (367 Kb) [en](#) și [grefierii de ședință de judecată](#) (364 Kb) [en](#).

Avocați

În categoria profesională a avocaților sunt incluși avocații și avocații-asistenți.

Avocații sunt membri ai Baroului din Estonia și activitatea acestora este reglementată de Legea privind Baroul. Orice persoană care îndeplinește cerințele impuse în Legea privind Baroul și a promovat examenul de admitere în Barou poate fi membru al Baroului din Estonia.

Baroul din Estonia este o asociație profesională autonomă constituită în scopul furnizării de servicii juridice atât în interes public, cât și în interes privat și care protejează drepturile profesionale ale avocaților. Baroul din Estonia monitorizează activitățile profesionale ale membrilor săi și respectarea de către aceștia a cerințelor de etică profesională. În plus, Baroul din Estonia organizează formarea profesională internă a avocaților, precum și acordarea de asistență judiciară din partea statului. Prin intermediul membrilor săi, Baroul asigură acordarea de asistență judiciară finanțată de stat.

Baroul din Estonia acționează prin intermediul organelor sale. Acestea includ Adunarea Generală, Consiliul, Președintele, Comitetul de Audit, Curtea de Onoare și Comitetul de evaluare a adecvării profesionale.

Avocații au competența:

de a reprezenta și de a apăra clienții în instanță, în procedurile precontencioase și în alte proceduri, atât în Estonia, cât și în afara granițelor sale; de a reuni elementele de probă;

de a alege conform propriei voințe și de a utiliza mijloace și măsuri legale pentru furnizarea de servicii juridice;

de a obține de la autoritățile naționale și locale informațiile necesare pentru furnizarea de servicii juridice, de a avea acces la documente și de a obține copii sau extrase din acestea, cu excepția cazului în care legea interzice accesul avocaților la informațiile și documentele respective;

de a prelucra date cu caracter personal aparținând altor persoane decât clienților lor, obținute în conformitate cu un contract sau un document juridic, inclusiv categorii speciale de date cu caracter personal, fără consimțământul persoanelor respective, în cazul în care acest lucru este necesar pentru furnizarea de servicii juridice;

de a certifica semnăturile și copiile după documentele înaintate instanței și altor organisme oficiale ca parte a serviciilor juridice furnizate unui client;

de a furniza servicii de tip persoană de contact pentru comunicarea actelor de procedură;

de a îndeplini atribuții de arbitri sau conciliatori în cadrul procedurii stabilite în Legea privind concilierea;

de a îndeplini atribuții de administratori judiciari, dacă sunt membri ai Camerei executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari.

Avocații asistenți au aceleași prerogative ca și avocații, în limitele prevăzute de lege.

Avocații asistenți nu pot fi arbitri sau conciliatori în cadrul procedurii stabilite în Legea privind concilierea. Aceștia nu au dreptul să reprezinte sau să apere clienți la Curtea Supremă, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel. Avocații asistenți nu pot îndeplini atribuții de administratori judiciari.

Avocatul asistent poate oferi servicii juridice numai sub supravegherea avocatului coordonator.

În exercitarea activității sale de furnizare de servicii juridice, avocatul acționează în mod independent și în conformitate cu legile, actele juridice și deciziile adoptate de organele Baroului din Estonia, cu cerințele codului deontologic al avocaților, cu bunele practici și cu propria conștiință.

Informațiile comunicate unui avocat sunt confidențiale. Avocații, angajații Baroului din Estonia sau reprezentanții unui birou de avocatură audiați în calitate de martor nu pot fi interogați și nu li se pot cere explicații cu privire la informațiile care le-au fost aduse la cunoștință în cadrul activității lor de furnizare de servicii juridice.

Suporturile de date referitoare la furnizarea de servicii juridice de către un avocat sunt inviolabile.

Îndeplinirea de către un avocat a atribuțiilor sale profesionale nu poate conduce la identificarea sa cu un anumit client sau cu acțiunea în instanță a clientului respectiv.

Avocatul nu poate fi reținut, supus unei percheziții sau arestat preventiv pentru motive legate de activitatea sa profesională, cu excepția cazului în care există o hotărâre pronunțată în acest sens de o instanță regională. Biroul de avocatură prin intermediul căruia un avocat oferă servicii juridice nu poate fi supus unei percheziții din motive legate de activitatea profesională a avocatului respectiv.

Puteți găsi o listă cuprinzând avocați și birouri de avocatură, precum și alte informații utile pe site-ul web [Baroului din Estonia](#). Funcția „Găsiți un avocat”, permite, de asemenea, identificarea unui avocat pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

Baze de date juridice

Nu există alte baze de date în afara celor enumerate anterior.

Consilieri juridici

Activitatea profesională a consilierilor juridici nu este reglementată prin lege în Estonia.

Notari

Organizare

Toți notarii din Estonia au aceleași competențe. Profesia de notar este reglementată de [Legea privind activitatea notarială](#). Responsabilitatea pentru reglementarea și gestionarea activităților profesionale ale notarilor revine Ministerului Justiției și Camerei Notarilor. Camera Notarilor este o instituție juridică de drept public, ai cărei membri sunt toți notarii numiți în funcție. Atribuțiile acesteia includ monitorizarea măsurii în care notarii își desfășoară activitățile profesionale într-un mod conștiincios și corect, armonizarea activităților profesionale ale notarilor, organizarea formării profesionale pentru notari, organizarea stagiilor de pregătire a candidaților, administrarea și dezvoltarea sistemului electronic de informații pentru notari și furnizarea de asistență Ministrului Justiției în ceea ce privește activitățile de supraveghere etc. Site-ul web al [Camerei Notarilor](#) oferă informații privind notarii și activitatea pe care o desfășoară aceștia.

Roluri și responsabilități

Notarul îndeplinește o misiune de drept public. Acesta este împuternicit de stat să ateste, la cererea persoanelor, fapte și evenimente care au semnificație juridică și să efectueze alte acte notariale pentru a asigura securitatea juridică.

Notarul trebuie să fie imparțial, loial și independent în activitățile sale. Acesta are obligația de a stabili intențiile reale ale părților unei tranzacții și circumstanțele necesare pentru încheierea unei tranzacții corecte, precum și de a explica părților diferitele modalități de realizare a tranzacției și efectele acesteia.

Notarii trebuie să efectueze următoarele acte notariale la cererea persoanelor:

să ofere legalizare notarială (pentru diverse contracte, procuri, testamente) și autentificare notarială (copii, semnături, materiale imprimate etc.);

să soluționeze aspecte legate de succesiune;

să elibereze certificate legate de întocmirea actelor notariale care urmează a fi executate în Estonia, în baza articolului 60 sau în baza anexei II la Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1);

să elibereze certificate privind eficiența juridică a actelor notariale în Estonia, în baza articolului 59 alineatul (1) sau în baza anexei II la Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO L 201, 27.7.2012, p. 107) și

să elibereze certificate legate de întocmirea actelor notariale care urmează a fi executate în Estonia, în baza articolului 60 alineatul (2) și anexei II;

să elibereze extrase privind întocmirea actelor notariale care urmează a fi executate în Estonia, în baza articolului 48 alineatul (3) și a anexelor III și IV la Regulamentul (CE) nr. 4/2009 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1);

să declare invaliditatea procurilor în conformitate cu Legea privind legalizarea notarială;

să declare executorii acordurile încheiate prin intermediul unui avocat cu atribuții de conciliator sau prin intermediul unui alt notar;

să elibereze certificate (apostile);

la cererea persoanelor juridice, să depună declarațiile financiare anuale ale acestora la instanța care administrează registrul;

să certifice căsătorii și divorțuri și să pregătească înscrisurile referitoare la căsătorii și divorțuri;

să primească depozite de valori, titluri de valori mobiliare și documente;

să faciliteze accesul la datele înscrise în registrul ținut de departamentul de carte funciară sau de departamentul de înregistrare sau la un document cuprins în acest registru;

să transmită notificări și cereri către autoritatea administrativă responsabilă de domeniul economic la solicitarea unei întreprinderi, să primească acte sau alte informații de la autoritățile administrative responsabile de domeniul economic și să transmită un act administrativ către o întreprindere;

să înscrie informații în registru la cererea unei întreprinderi;

la cererea unei persoane juridice sau a unui administrator judiciar, să furnizeze informații cu privire la beneficiarul real.

Clientul trebuie să achite notarului onorariul stabilit prin lege pentru aceste tranzacții.

Notarii pot oferi următoarele servicii oficiale:

consiliere juridică în afara procedurii de autentificare;

consultanță cu privire la legislația fiscală și la dreptul altor țări, în cadrul unei proceduri de autentificare sau în afara unei astfel de proceduri;

conciliere în temeiul Legii privind concilierea;

activitate de arbitraj în baza Codului de procedură civilă;

organizarea de licitații, sesiuni de votare, loterii și tragere la sorți, precum și atestarea rezultatelor acestora;

prezidarea sesiunilor de depunere a jurământului și autentificarea declarațiilor date sub jurământ;

transmiterea de petiții și notificări care nu au legătură cu îndatoririle oficiale și eliberarea de certificate privind transmiterea sau imposibilitatea de a transmite astfel de petiții și/sau notificări;

furnizarea de servicii de tip persoană de contact pentru comunicarea actelor de procedură;

acceptarea de depozite de valori cu excepția banilor în numerar, de titluri de valori mobiliare, de documente sau alte obiecte, în cazul în care acesta nu reprezintă un act notarial sau o îndatorire oficială legată de actul notarial;

furnizarea de răspunsuri la solicitări de explicații primite din partea unei întreprinderi.

Puteți găsi informații privind serviciile notariale oficiale pe [site-ul web](#) al Camerei Notarilor. Onorariul perceput pentru serviciile notariale este convenit între client și notar înainte de prestarea serviciilor respective.

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

În Estonia, profesia de executor judecătoresc este o profesie juridică liberală: executorii judecătorești acționează în nume propriu și poartă răspunderea propriilor acțiuni. Executorul judecătoresc trebuie să fie imparțial și responsabil în îndeplinirea atribuțiilor sale. Activitatea oficială a profesiei de executor judecătoresc este reglementată de [Legea privind executorii judecătorești](#).

Camera executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari (denumită în continuare „Camera”) a fost înființată în ianuarie 2010 ca organizație profesională comună a executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari. Activitățile oficiale ale executorilor judecătorești, supravegherea acestora, răspunderea disciplinară și activitățile organizației profesionale sunt reglementate de Legea privind executorii judecătorești. Rolul Camerei este de a dezvolta și de a promova profesiile juridice liberale, inclusiv elaborarea de bune practici oficiale și profesionale și monitorizarea respectării acestora, de a formula recomandări pentru armonizarea activităților profesionale, de a organiza formarea profesională, de a dezvolta sistemele de informații etc. În cadrul Camerei funcționează și o curte de onoare. Puteți găsi mai multe informații privind activitățile Camerei pe [site-ul web](#) al acesteia.

Îndatoririle profesionale ale executorilor judecătorești sunt următoarele:

să efectueze procedurile de executare silită în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură privind executarea silită;

să notifice/comunice documente în conformitate cu dispozițiile codurilor procedurale;

să inventarieze patrimoniul și să le administreze în conformitate cu Legea privind succesiunea;
să organizeze licitații în afara procedurii de executare silită, în cazurile și în temeiul procedurii stabilite prin lege, la cererea unei instanțe sau a unui organ administrativ;
să acționeze ca intermediar în legătură cu alocațiile de întreținere primite dintr-un alt stat, în baza Legii privind prestațiile familiale;
să întocmească profiluri pentru executarea silită a debitorilor.

Onorariul executorului judecătoresc pentru îndeplinirea acestor îndatoriri oficiale este stabilit prin Legea privind executorii judecătorești.

La solicitarea unei persoane, executorul judecătoresc poate presta următoarele servicii profesionale:

organizarea de licitații pentru bunuri imobile și mobile

comunicarea actelor de procedură;

oferirea de consultanță juridică și întocmirea de acte, în cazul în care deține un nivel de pregătire profesională corespunzător celui prevăzut la articolul 47 alineatul (1) punctul (1) din Legea privind organizarea instanțelor.

furnizarea de servicii de constatare a faptelor juridice în afara procedurilor judiciare;

activitate de conciliere în conformitate cu Legea privind concilierea;

activitate de arbitraj în baza Codului de procedură civilă.

Executorii judecătorești au dreptul de a refuza să ofere un serviciu profesional.

Condițiile de furnizare a serviciilor profesionale și procedura de remunerare urmează a fi stabilite în scris de comun acord cu solicitantul serviciilor, înainte de furnizarea acestora. Condițiile și remunerația convenite trebuie să fie în conformitate cu principiile unei bune practici profesionale.

Atunci când furnizează servicii profesionale, executorii judecătorești nu își pot exercita acele drepturi conferite prin lege executorilor judecătorești pentru îndeplinirea îndatoririlor profesionale sau care decurg din funcția deținută.

Informații privind serviciile oferite de executorii judecătorești sunt disponibile pe [site-ul web](#) al Camerei.

Controlul de stat asupra îndeplinirii îndatoririlor oficiale ale executorilor judecătorești este exercitat de Ministerul Justiției și de Cameră.

Executorii judecătorești răspund pentru prejudiciile cauzate în mod nedrept în exercitarea activităților lor profesionale, inclusiv în cazul în care prejudiciul a fost cauzat de un angajat al acestora. În cazul în care cererile de despăgubire pentru prejudiciul cauzat de fapta profesională a unui executor judecătoresc nu pot fi acoperite prin activele unui executor judecătoresc sau ale oricărei alte persoane responsabile de producerea prejudiciului sau dacă aceste cereri nu pot fi satisfăcute în totalitate, răspunderea pentru prejudiciul cauzat revine Camerei. Statul poartă răspunderea finală pentru acțiunile întreprinse de către executorii judecătorești. Atât Camera, cât și statul, au drept de regres împotriva persoanei răspunzătoare pentru prejudiciul produs; de asemenea, statul are drept de regres împotriva Camerei.

Administratori judicari

Un administrator judiciar este o persoană numită de instanță care, în temeiul funcției sale, efectuează tranzacții și alte acțiuni privind un patrimoniu aflat în faliment și reprezintă debitorul în instanță în litigiile referitoare la acest patrimoniu. Principala obligație a unui administrator judiciar este de a proteja drepturile și interesele tuturor creditorilor și ale debitorului și de a asigura desfășurarea unor proceduri de faliment legale, prompte și rezonabile din punct de vedere financiar. Administratorul judiciar își îndeplinește îndatoririle în nume personal. Următoarele persoane pot acționa în calitate de administrator judiciar: persoanele fizice cărora Camera le-a conferit autoritatea de a acționa ca administrator judiciar, avocații, auditorii statutar și executorii judecătorești. Camera ține o listă a administratorilor judicari. Lista include, de asemenea, informații privind toate persoanele autorizate să îndeplinească atribuții de administrator judiciar și poate fi accesată pe site-ul web al Camerei. Administratorii judicari incluși în această listă trebuie să se asigure că informațiile care îi privesc sunt corecte.

Principalele îndatoriri ale unui administrator judiciar sunt următoarele:

să stabilească valoarea creanțelor creditorilor, să administreze patrimoniul aflat în faliment, să se ocupe de constituirea și de vânzarea patrimoniului, precum și de stingerea creanțelor creditorilor pe baza patrimoniului respectiv;

să stabilească motivele și data insolvenței debitorului;

să facă demersuri, acolo unde este cazul, pentru a asigura continuarea desfășurării activității profesionale a debitorului;

să organizeze, dacă este cazul, lichidarea activelor debitorului, dacă acesta este o persoană juridică;

să ofere informații creditorilor și debitorului în cazurile prevăzute de lege;

să întocmească un raport privind activitățile realizate și să ofere informații privind procedurile de faliment instanței, responsabilului pentru supravegherea procedurii de faliment și Comitetului pentru faliment.

Controlul public al activităților administratorilor judicari este efectuat de Ministerul Justiției, pe baza plângerilor și a altor informații primite cu privire la administratorul judiciar în sensul că există motive să se considere că acesta nu și-a îndeplinit îndatoririle. În cadrul acțiunii de monitorizare a activităților unui administrator judiciar, Ministerul Justiției are dreptul să verifice dacă activitățile profesionale ale acestuia sunt corespunzătoare și legale. Ministrul Justiției poate lua măsuri disciplinare împotriva unui administrator judiciar care nu și îndeplinește îndatoririle stipulate în actele legislative care stabilesc activitățile profesionale ale administratorilor judicari. Ministrul Justiției nu poate lua măsuri disciplinare împotriva avocaților care îndeplinesc îndatoriri de administrator judiciar. Cu toate acestea, ministrul are dreptul de a introduce o acțiune la curtea de onoare din cadrul Baroului.

Pe lângă controlul public, activitățile administratorilor judicari sunt monitorizate și de Comitetul pentru faliment, de Adunarea generală a creditorilor, de instanță și de Cameră, fiecare în domeniul său de competență.

Link-uri relevante

[Ministerul Justiției](#)

[Organizația non-profit Alianța Avocaților](#)

[Fundația Biroul de asistență juridică](#)

[Baroul din Estonia](#)

[Parchetul](#)

[Camera Notarilor](#)

[Camera executorilor judecătorești și a administratorilor judicari](#)

Ultima actualizare: 20/04/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Irlanda

Această pagină vă prezintă profesiile juridice din Irlanda.

Profesiile juridice – Introducere

Puterea judecătorească a statului este exercitată de sistemul judiciar, în conformitate cu articolul 34 din Constituție și cu o serie de legi: în special, Legea privind instanțele (înființare și componență) din 1961 și Legea privind instanțele (completări) din 1961, astfel cum a fost modificată. Judecătorii sunt numiți dintre candidații aparținând profesiilor juridice. Aceștia își îndeplinesc funcțiile în mod independent, independența lor fiind consacrată prin Constituție. Profesia juridică este reprezentată de avocați consultanți (solicitor) (care oferă asistență directă clienților) și avocați pledanți (barrister) (specializați în reprezentare și litigii).

1. Judecătorii

Comitetul consultativ pentru numiri în domeniul judiciar identifică și informează guvernul cu privire la caracterul corespunzător al persoanelor în vederea numirii în funcția de judecător. Comitetul consultativ pentru numiri în domeniul judiciar (JAAB) a fost înființat prin Legea privind instanțele și personalul auxiliar al instanțelor din 1995. Comitetul este format din Președintele Curții Supreme (*Chief Justice*), președinții Curții de Apel, ai Înaltei Curți, ai instanței de circuit și ai instanței teritoriale, Procurorul General, reprezentanți numiți ai Consiliului Baroului și ai Asociației Avocaților și trei persoane numite de Ministrul Justiției și Reformei Juridice. Judecătorii sunt numiți de către președintele republicii, la propunerea guvernului. Membrii sistemului judiciar sunt independenți și se supun numai Constituției și legii. În temeiul Constituției, numărul de judecători este fixat prin legislație la anumite intervale de timp.

Curtea Supremă este formată din președintele Curții Supreme (Chief Justice), care prezidează Curtea, și șapte judecători numiți „judecători ai Curții Supreme”. Președintele Înaltei Curți este, de asemenea, membru ex officio al Curții Supreme. Înalta Curte este formată din președintele Înaltei Curți, care este responsabil cu organizarea generală a activității Înaltei Curți, și judecători intitulați „judecători ai Înaltei Curți”. Președintele Curții Supreme și președintele instanței de circuit sunt, de asemenea, membri ex officio ai Înaltei Curți. Înalta Curte este compusă dintr-un președinte și 35 de judecători. Instanța de circuit este formată din președintele instanței de circuit și 37 de judecători intitulați „judecători ai instanței de circuit”. Președintele instanței teritoriale este, de asemenea, membru ex officio al instanței de circuit. Instanța teritorială este formată din președintele instanței teritoriale și alți 63 de judecători intitulați „judecători ai instanței teritoriale”. Salariile judecătorilor sunt stabilite prin legi adoptate la anumite intervale de timp.

Judecătorii sunt numiți din rândul profesiilor juridice de avocați consultanți sau avocați pledanți având un anumit număr de ani de experiență practică (nu de cercetare). Pentru instanța teritorială (District Court), secțiunea 29 alineatul (2) din Legea privind instanțele (completări) din 1961 [Courts (Supplemental Provisions) Act] prevede că o persoană care a exersat profesia de avocat consultant sau de avocat pledant cel puțin zece ani poate fi numită în funcția de judecător în cadrul instanței teritoriale. Secțiunea 30 din Legea privind instanțele și personalul instanțelor din 1995 (Courts and Courts Officers Act) prevede că un avocat consultant sau pledant care își exersează profesia de zece ani este calificat pentru numirea în funcția de judecător al instanței de circuit. Legea privind instanțele și personalul instanțelor (*Courts and Courts Officers Act*) din 2002 prevede că o persoană care exersează profesia de avocat consultant sau de avocat pledant de cel puțin 12 ani este calificată pentru numirea în cadrul Înaltei Curți, al Curții de Apel și al Curții Supreme. Astfel cum s-a menționat anterior, membrii sistemului judiciar sunt independenți, fiind supuși doar Constituției și legii, iar la preluarea mandatului fac următoarea declarație în temeiul articolului 34.5.1 din Constituție:

„În fața lui Dumnezeu cel Atotputernic, promit și declar solemn și sincer că îmi voi îndeplini funcția de Președinte al Curții Supreme (sau după caz), în mod corespunzător și cu fidelitate, potrivit convingerilor mele și atât cât îmi va sta în putință, fără teamă sau favoruri, afecțiuni sau rea-voință față de nicio persoană, și că voi respecta Constituția și legile. Fie ca Bunul Dumnezeu să mă îndrume și să îmi ajute.”

Conform Constituției, judecătorii de la Înalta Curte și de la Curtea Supremă pot fi demisi din funcție doar pe fondul unei abateri declarate sau al incapacității, după ce rezoluțiile în acest sens au fost adoptate de ambele camere ale Oireachtas (termenul irlandez care desemnează Parlamentul). Legea privind instanțele din 1924 (Courts of Justice Act) și Legea privind instanțele (instanța teritorială) din 1946 [Courts of Justice (District Court) Act] prevăd dispoziții legale similare pentru judecătorii instanțelor de circuit și ai instanțelor teritoriale.

2. Procurorul General și Directorul Ministerului Public

Procurorul General este „consilierul guvernului în materie de drept și aviz juridic”, astfel cum este prevăzut la articolul 30 din Constituție. Procurorul General este numit de către președinte la sugestia Taoiseach (prim-ministrul) și este obligat să se retragă din funcție odată cu Taoiseach. Procurorul General este, în general, avocat pledant practicant și consilier juridic principal (Senior Counsel). Nu există nicio regulă prin care să se impună Procurorului General să înceteze practicarea profesiei în particular, dar s-au înregistrat astfel de cazuri în ultimii ani.

În calitatea sa de consilier juridic al guvernului, Procurorul General examinează toate proiectele de lege pe care guvernul intenționează să le înainteze spre aprobare camerelor Oireachtas (Parlamentul). De asemenea, Procurorul General consiliază guvernul în chestiuni internaționale, cum ar fi ratificarea acordurilor internaționale. O altă funcție a Procurorului General este de a reprezenta cetățenii în afirmarea drepturilor publice. Acest lucru are loc prin inițierea sau contestarea procedurilor legale. Deși numit de către Taoiseach, Procurorul General este independent de guvern. În ceea ce privește Constituția, Procurorul General este întotdeauna responsabilul principal în cazul în care este contestată constituționalitatea legislației.

Înainte de 1976, toate infracțiunile grave erau judecate în numele Procurorului General. Constituția prevede că această funcție poate fi exercitată de către o altă persoană autorizată de drept pentru a acționa în acest scop. Astfel, a fost creată funcția de director al Ministerului Public (*Director of Public Prosecutions*) prin secțiunea 2 din Legea privind urmărirea penală din 1974 (*Prosecution of Offences Act*), care a intrat în vigoare în 1976 – în ideea de a dispune de o persoană, independentă de conexiuni politice, care să îndeplinească aceste funcții. Directorul este numit de către guvern, dar este funcționar public, astfel încât nu trebuie să demisioneze la căderea unui guvern, spre deosebire de Procurorul General. Acest lucru asigură continuitate în urmărirea penală a infracțiunilor. Legea din 1974 prevede, de asemenea, că Directorul Ministerului Public trebuie să fie independent în exercitarea atribuțiilor. Directorul poate fi revocat din funcție de către guvern, dar numai după întocmirea unui raport asupra stării de sănătate sau asupra conduitei acestuia de către un comitet alcătuit din președintele Curții Supreme (Chief Justice), un judecător al Înaltei Curți și Procurorul General.

 Directorul Ministerului Public (DMP) decide, prin urmare, dacă o persoană ar trebui să fie pusă sub acuzare pentru o infracțiune gravă și care ar trebui să fie pedepsă. Toate infracțiunile sunt cercetate în numele DMP, dar cele mai multe infracțiuni mai puțin grave pot fi soluționate de către Gardaí (Poliția irlandeză) fără înaintarea dosarului către DMP. În astfel de cazuri, DMP are dreptul de a consilia Gardaí cu privire la modul de soluționare a cazului. Deși DMP a preluat rolul Procurorului General în urmărirea penală a cazurilor, Procurorul General îi revin cauzele de natură internațională, cum ar fi extrădarea.

3. Funcționarii instanțelor

Consilierii juridici și **grefierii** sunt funcționari ai instanțelor.

Grefieri sunt responsabili cu administrarea generală a instanțelor. Funcția principală a unui grefier este de a asista judecătorul în timpul unui proces și de a asigura o administrare eficientă pentru buna funcționare a instanțelor.

Serviciul instanțelor (Courts Service) este un organism independent de drept public, creat în noiembrie 1999 și înființat de guvern în conformitate cu Legea privind funcționarea instanțelor din 1998 (Courts Service Act). Serviciul instanțelor răspunde în fața Ministrului Justiției și al Egalității și, prin intermediul ministrului, în fața guvernului.

Serviciul instanțelor are cinci atribuții:

administrează instanțele;

asigură servicii de sprijin pentru judecători;

oferă publicului informații despre sistemul judiciar;
asigură, administrează și întreține clădirile în care funcționează instanțele;
asigură facilități pentru utilizatorii instanțelor.

4 Executorul

În fiecare district din Irlanda există un executor (Sheriff), care este funcționar public, o parte din responsabilitatea sa fiind de a confisca și a vinde bunuri pentru recuperarea unei datorii, în temeiul unei hotărâri judecătorești în acest sens. Executorii sunt numiți conform Legii executorilor judecătorești din 1945 (*Court Officers Act*), iar secțiunea 12 alineatul (5) din lege limitează numirea în această funcție la persoanele care sunt avocați pledanți sau consultanți și au exersat profesia timp de cinci ani sau la cei care au fost timp de cel puțin cinci ani funcționari administrativi sau asistenți principali ai unui executor sau executor adjunct. Secțiunea 12 alineatul (6) litera (g) din lege reglementează condițiile de numire în funcție pentru fiecare executor, conform secțiunilor precedente ale legii, condiții care sunt stabilite la anumite intervale de timp de către Ministrul Finanțelor, după consultarea cu Ministrul Justiției și Egalității.

5. Asociația consultanți

 Asociația Avocaților din Irlanda deține controlul asupra educației studenților care doresc să devină avocați și are competențe disciplinare cu privire la avocații calificați. Pentru a deveni avocat consultant, este necesară promovarea examenului final (FE-1), care se desfășoară de două ori pe an, în mod normal primăvara și toamna. Examenul FE-1 se axează pe opt lucrări: drept comercial, drept constituțional, drept contractual, drept penal, drept natural (*equity*), dreptul Uniunii Europene, dreptul proprietăților imobiliare și răspundere delictuală. Aspiranții trebuie apoi să găsească un avocat consultant (practicant) potrivit, care să acționeze în calitate de avocat consultant formator, pentru a începe cursul de practică profesională I (PPC I). PPC I se desfășoară în perioada septembrie-martie, iar următoarele subiecte sunt abordate pe tot parcursul cursului: drept funciar aplicat, drept succesoral și impozitare, dreptul afacerilor, un curs pregătitor, drept procesual (civil și penal), practică juridică irlandeză (LPI) și competențe, printre care se numără societatea civilă și reprezentarea intereselor, interviuare și consiliere, cercetare juridică, competențe de prezentare juridică, scriere și redactare juridică, negociere și dezvoltare profesională. Contractul de formare a candidaților începe, apoi, la 14 zile de la examenul final aferent PPC I. Înainte de a putea fi admis la cursul PPC II, Comitetul pentru educație trebuie să declare candidatul ca promovat în urma PPC I. După 11 luni de la începutul perioadei de formare de 24 de luni, stagiarul se întoarce la Facultatea de Drept pentru a participa la PPC II. Subiectele abordate în cadrul PPC II sunt practică profesională, conduită și gestionare (cursuri obligatorii), precum și o serie de cursuri opționale incluse în cele trei categorii intitulate Afaceri, Practică și procedură și Clienți privați. De obicei, PPC II începe în luna aprilie a fiecărui an și durează 11 săptămâni, inclusiv examenele. După finalizarea PPC II, stagiarii trebuie să se întoarcă la biroul avocatului consultant formator și să finalizeze perioada de timp rămasă – zece luni, dacă stagiarul nu a obținut credite pentru activitatea desfășurată înainte de PPC I, sau șase luni, dacă stagiarul a obținut astfel de credite.

Stagiarii pot solicita ca numele lor să fie înscrise în lista baroului (*Roll of Solicitors*) atunci când:

au promovat toate examenele;

au încheiat cu succes perioada de formare și

avocatul consultant formator a atestat că stagiarul este o persoană onorabilă și aptă pentru a deveni avocat consultant.

În cele din urmă, se poate solicita un certificat de practică după ce numele persoanei a fost înscris în lista baroului (*Roll of Solicitors*).

Fiecare avocat consultant calificat este supus puterilor disciplinare ale Asociației Avocaților. Conform Legii privind profesia de avocat din 1954-1994, Tribunalul disciplinar al Asociației Avocaților este împuternicit să investigheze acuzațiile de abuz, cum ar fi deturnarea de fonduri. În cazul în care se constată un abuz, tribunalul poate impune el însuși o sancțiune avocatului consultant (care poate include un ordin de restituire a unei sume care nu depășește 15 000 EUR oricărei părți vătămate) sau poate transmite constatarea și recomandarea sa președintelui Înaltei Curți, care va decide, în cele din urmă, cu privire la natura sancțiunii care urmează să fie impusă avocatului consultant. Președintele are puterea de a suspenda dreptul de practică al unui avocat, precum și de a ridica suspendarea. Tribunalul disciplinar are competența de a solicita rambursări de fonduri pentru clienți, în cazul în care constată că aceștia au fost suprataxați de către un avocat consultant.

Instrumentul statutar nr. 732 din 2003, Regulamentele Comunităților Europene (numirea avocaților) din 2003, prevede că avocații din statele membre care doresc să desfășoare activități profesionale de avocat pledant sau avocat consultant trebuie să depună o cerere la Barou sau la Asociația Avocaților pentru înregistrare. Cererea este preluată și, în cazul în care este acceptată, se eliberează un certificat de înregistrare. Refuzul Baroului sau al Asociației Avocaților poate fi contestat la Înalta Curte.

6. Avocații pledanți

Honorable Society of King's Inns oferă studii post-universitare de formare juridică, care conduc la obținerea titlului de avocat pledant, pentru cei care doresc să practice în cadrul Baroului, după cum este cunoscută profesia în general. King's Inns funcționează ca o societate voluntară sub controlul membrilor Honorable Society of King's Inns care sunt membri ai sistemului judiciar și avocați pledanți seniori. Admiterea la studii se face prin baza unui examen de admitere pentru absolvenții studiilor de diplomă în științe juridice organizate de King's Inn sau pentru absolvenții facultăților de drept. Durata studiilor de diplomă în științe juridice este de doi ani (cursuri la distanță), iar studiile de avocat pledant constau în cursuri la zi de un an sau cursuri modulare de doi ani. La promovarea studiilor de diplomă, studenții sunt chemați la bară la Curtea Supremă de către Președintele Curții Supreme și, după ceremonie, semnează listele de intrare în Barou. Cu toate acestea, există cerințe suplimentare înainte de a putea începe activitatea juridică remunerată.

Pentru a practica, avocații pledanți trebuie să fie înscrși la Biblioteca de Drept. Biblioteca de drept oferă un spațiu de lucru și de acces la texte și materiale juridice în schimbul unei taxe anuale. Înainte de a deveni membru al Bibliotecii de Drept, un avocat trebuie să își aleagă un îndrumător – un avocat pledant cu experiență de cel puțin cinci ani. Atât timp cât se află sub o astfel de îndrumare, care, în general, durează un an, avocatul nou-calificat este cunoscut drept începător. Îndrumătorul îl va familiariza pe începător cu activitatea practică a unui avocat și îi va solicita, de regulă, acestuia să îl asiste la elaborarea pledoariilor din instanță și la cercetări juridice și să se prezinte în instanță în numele său.

 Consiliul General al Baroului din Irlanda, care este un organism non-statutar, supraveghează conduita avocaților. Consiliul este ales anual de către membrii Baroului și publică un cod deontologic, care este modificat cu o anumită frecvență de către membrii Baroului. Codul de conduită stabilește normele de conduită pentru avocați.

Acuzațiile de încălcare a Codului de conduită sunt investigate de Comitetul de practici profesionale al Consiliului Baroului, care include și persoane din afara Baroului. Comitetul are puterea de a da amenzi și avertismente și de a suspenda sau exclude un membru de la Biblioteca de Drept. Deciziile acestuia pot fi contestate la Comisia de contestații, care include un judecător de la instanța de circuit și un membru consultant.

Avocaților pledanți li s-a impus în mod tradițional să primească instrucțiuni de la un avocat consultant, fiind interzis accesul direct la avocații pledanți.

Această practică a fost examinată de către Comisia pentru un comerț echitabil care, în raportul din 1990, a considerat că interzicerea accesului direct este o practică restrictivă și a recomandat eliminarea acesteia din Codul de conduită. Comisia a acceptat că, în anumite cazuri, este de dorit implicarea continuă a unui avocat consultant și a recomandat că nu ar trebui să existe dispoziții legale sau de altă natură care să impună prezența fizică a unui avocat consultant în instanța de judecată pentru a instrui un avocat pledant. Recomandările nu au fost puse în aplicare în întregime, dar au fost aduse o serie de modificări Codului de conduită pentru a permite accesul direct al anumitor organisme profesionale aprobate.

Avocații pledanți sunt avocați debutanți sau seniori. Tradiția prevede ca membrii Baroului să profeseze ca avocați debutanți pentru un anumit număr de ani, înainte de a analiza posibilitatea de a deveni avocați seniori. Promovarea nu se face automat, iar unii dintre avocații debutanți nu vor solicita niciodată trecerea la avocat senior. În general, cei mai mulți avocați pledanți doresc să devină avocați seniori după 15 ani de profesie. Cei care doresc să devină avocați seniori trebuie să depună o cerere la Procurorul General spre aprobare, dar numirea efectivă este făcută de guvern la recomandarea Procurorului General, care, de asemenea, se va consulta cu președintele Curții Supreme, președintele Înaltei Curți și președintele Consiliului Baroului. În general, avocații debutanți redactează și pregătesc pledoariile și susțin unele cauze în instanță, de regulă, în instanțele de grad inferior, dar nu neapărat. Funcțiile unui avocat senior includ examinarea pledoariilor pregătite de avocații debutanți și susținerea celor mai dificile cauze la Înalta Curte și la Curtea Supremă.

7. Grefierii administrativi

 Grefierii administrativi sunt avocați consultanți calificați și sunt numiți de către guvern. Aceștia au funcții cvasi-judiciare în raport cu instanța de circuit și sunt responsabili cu gestionarea instanțelor de circuit.

De asemenea, aceștia au rol de executori administrativi (cu excepția orașelor Dublin și Cork).

8. Notarii

Notarii publici sunt numiți de către Președintele Curții Supreme reunite în ședință publică. Notarul public are următoarele funcții principale:

autentificarea documentelor;

atestarea și verificarea semnăturilor din documente;

executarea actelor notariale în materie de documente comerciale, cum ar fi cambii și bilete la ordin, sau în materia activităților maritime;

preluarea de angajamente, declarații și (cu excepția procedurilor în fața instanțelor irlandeze) declarații pe propria răspundere.

Cererile de numire sunt depuse printr-o petiție care menționează domiciliul și ocupația solicitantului, numărul notarilor publici din districtul respectiv, populația districtului și împrejurările care indică necesitatea unui notar public și/sau modul în care a apărut un post vacant. Cererea trebuie să fie susținută printr-o declarație pe proprie răspundere a solicitantului, în care este prezentat un certificat de conformitate, în general, semnat de șase avocați consultanți locali și șase lideri ai comunității de afaceri locale. Cererea este adusă în fața Președintelui Curții Supreme printr-o moțiune care este transmisă prin intermediul biroului Curții Supreme către Secretarul Facultății pentru Notari Publici din Irlanda, Secretarul Societății de Drept și toți notarii publici practicanți în districtele solicitantului și în cele învecinate.

Practica generală este de a numi doar avocați consultanți în funcția de notar public. Atunci când o persoană care nu este avocat solicită numirea ca notar public, Asociația Avocaților cere solicitantului să depună o declarație adresată Președintelui Curții Supreme prin care se angajează că nu se va implica în tranzacții imobiliare și nu va desfășura activitatea juridică practică, în mod normal, de către un avocat. Toți solicitanții care doresc să devină notari publici trebuie să treacă mai întâi un examen organizat de Facultatea pentru Notari Publici din Irlanda.

Note:

Întrebările cu privire la remunerarea actuală a Procurorului General, a Directorului Ministerului Public, a grefierilor și a executorilor pot fi

 [trimise prin e-mail](#) sau

trimise prin poștă la adresa:

Human Resources

Department of Finance

Merrion Street

Dublin 2

Avocații sunt independenți, iar câștigurile lor variază foarte mult.

Avocații consultanți pot fi independenți (deținând cabinete proprii) sau angajați, iar veniturile lor variază, de asemenea, semnificativ.

Notarii percep un tarif pentru fiecare document legalizat. Nu există nicio lege care reglementează tarifele percepute, dar notarii tarifează, în general, în funcție de timp, deplasare și suma pe care un profesionist ar fi de așteptat să o perceapă pentru un serviciu.

Ultima actualizare: 18/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Grecia

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu a profesiilor juridice din Grecia.

Procurori

Organizare

În calitate de autorități judiciare, parchetele (*εισαγγελίες/eisangelies*) aparțin puterii judecătorești și participă la administrarea justiției. Procurorii (*eisangeleis*) se bucură de independență operațională și personală.

În fiecare instanță, cu excepția tribunalelor corecționale, există un parchet care își desfășoară activitatea ca autoritate judiciară independentă și ale cărei atribuții constau, în principal, în pregătirea procedurii penale. Atribuțiile principale ale unui procuror sunt inițierea procedurii penale, supravegherea anchetelor și introducerea căilor de atac.

În Grecia, procurorii nu sunt specializați pe domenii de drept.

Ministerul Justiției este responsabil de condițiile generale în care își desfășoară activitatea procurorii.

Nu există un site web dedicat activității procurorilor. Puteți găsi informații cu privire la statutul procurorilor pe site-ul internet al Ministerului Justiției.

Rolul și sarcinile principale

Procurorii sunt responsabili de:

efectuarea de anchete preliminare;

inițierea procedurilor penale;

interogarea persoanelor implicate într-un caz;

supravegherea autorităților de asigurare a respectării legii în ceea ce privește prevenirea infracțiunilor și urmărirea penală;

depunerea de propuneri la consiliile judiciare și instanțe;

introducerea de căi de atac;

supravegherea penitenciarelor și orice alte responsabilități prevăzute de lege.

Procurorii fac obiectul unui control exercitat de către judecătorii Curții Supreme și de către procurorii de rang înalt, astfel cum prevede legea.

Judecători

Organizare

Justiția este administrată de instanțe alcătuite din judecători (*τακτικοί δικαστές/taktikoi dikastés*) care beneficiază de independență operațională și personală. În exercitarea atribuțiilor lor, judecătorii (*δικαστές/dikastés*) se supun numai Constituției și legilor și nu trebuie să respecte nicio dispoziție care contravine Constituției.

Judecătorii fac obiectul unui control exercitat de judecătorii de rang înalt și de procurorul general al Curții Supreme (*Άρειος Πάγος/Áreios Págos*) și de adjuncții acestuia (*Αντεισαγγελείς/antieisangeleís*), astfel cum prevede legea.

Ministerul Justiției are competența de a reglementa activitatea judecătorilor.

Nu există un site web dedicat activității judecătorilor. Puteți găsi informații cu privire la statutul procurorilor pe site-ul internet al Ministerului Justiției.

Organizarea profesiei juridice: Avocați pledanți/avocați

Avocați pledanți/avocați

În Grecia, avocații pledanți (*δικηγόροι/dikigóroi*) sunt funcționari publici neremunerați și nu trebuie să se specializeze într-un anumit domeniu.

Ministerul Justiției este responsabil de condițiile generale în care își desfășoară activitatea avocații.

Există 63 barouri (*δικηγορικοί σύλλογοι/dikigorikoi sýllogoi*) în Grecia, câte unul la sediul fiecărei instanțe de prim grad de jurisdicție (*πρωτοδικείο/protodikeío*).

Activitatea tuturor barourilor din țară face obiectul controlului exercitat de Ministerul Justiției.

Baze de date juridice

Informațiile sunt disponibile pe site-ul web al [Plenarei barourilor](#), dar accesul este limitat la membrii fiecărui barou.

Avocați consultanți/consilieri juridici

În Grecia, avocații consultanți îndeplinesc rolul de consilieri juridici (*νομικοί σύμβουλοι/nomikoi sýmnouloi*).

Baze de date juridice

Informațiile sunt disponibile pe site-ul web al [Plenarei barourilor](#), dar accesul este limitat la membrii fiecărui barou.

Notarii

Notarii (*συμβολαιογράφοι/symvolaiográfoi*) sunt funcționari publici neremunerați, a căror principală atribuție este de a pregăti și de a păstra actele constitutive sau documentele justificative și declarațiile părților interesate, în cazul în care acest lucru este prevăzut de lege sau atunci când părțile interesate doresc să le autentifice.

În Grecia, notarii nu sunt specializați pe domenii de drept.

Există cel puțin un birou notarial în sediul fiecărei instanțe civile districtuale (*ειρηνοδίκηο/eirinodikeío*), instituit prin decret prezidențial.

Ministerul Justiției este responsabil de condițiile generale în care își desfășoară activitatea notarii.

În Grecia există nouă asociații ale notarilor (*συμβολαιογραφικοί σύλλογοι/symvolaiografikoi sýllogoi*), care își desfășoară activitatea în sediile curților de apel (*εφετεία/εφετεία*).

Asociațiile notariale sunt supervizate de Ministerul Justiției.

Puteți găsi informații cu privire la notari pe site-ul web al [Camerei Notarilor din Atena, Pireu, Insulele din Marea Egee și Insulele Dodecaneze](#) și pe site-ul web al [Registrului european al notarilor](#), care funcționează sub egida [Consiliului Notariatelor din Uniunea Europeană](#) (CNUE).

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

Executorii judecătorești (*δικαστικοί επιμελητές/dikastikoi epimelités*) sunt funcționari publici neremunerați.

Executorii judecătorești sunt responsabili de:

notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare;

executarea actelor executorii menționate la articolul 904 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, și anume (a) hotărârile definitive și hotărârile pronunțate și declarate executorii cu titlu provizoriu de către o instanță elenă, (b) hotărârile arbitrale, (c) încheieri ale instanțelor elene care conțin o tranzacție sau care stabilesc cheltuielile de judecată, (d) documentele notariale, (e) ordinele de plată emise de judecătorii grecești și „ordinele de evacuare”, (f) actele străine declarate executorii; și (g) ordinele și actele recunoscute prin lege ca fiind executorii; și orice altă obligație stabilită prin lege.

Ministerul Justiției este responsabil de condițiile generale în care își desfășoară activitatea executorii judecătorești.

Există opt [asociații ale executorilor judecătorești](#) (*σύλλογοι δικαστικών επιμελητών/sýllogoi dikastikón epimellótón*) în Grecia.

Grefieri

Ministerul Justiției este responsabil de condițiile de muncă ale angajaților instanțelor elene.

[Executorii judecătorești](#) (377 Kb) [el](#)

[Grefieri](#) (376 Kb) [el](#)

Linkuri conexe

[Plenara barourilor](#)

[Ministerul Justiției](#)

[Camera Notarilor din Atena, Pireu, Insulele din Marea Egee și Insulele Dodecaneze](#)

[Asociația Notarilor din raza teritorială a Curții de Apel Salonic](#)

[Asociația Notarilor din raza teritorială a Curții de Apel din Tracia](#)

[Federația elenă a executorilor judecătorești](#)

Ultima actualizare: 24/04/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Spania

În Spania, prin profesie juridică se înțelege o profesie care este exercitată în domeniul aplicării legii și care necesită, așadar, o formare juridică specială.

Judecători și magistrați

Procurori

Grefieri

Avocați

Consilieri juridici

Notari

Funcționarii registrelor

Reprezentanții legali

Consilierii în domeniul dreptului muncii și în materie de securitate socială

Profesii juridice - Introducere

În Spania, prin profesie juridică se înțelege o profesie care este exercitată în domeniul aplicării legii și care necesită așadar o formare juridică specială.

Principalele profesii juridice din Spania sunt cele de procurori (*Fiscales*), judecători și magistrați (*Jueces y Magistrados*), avocați (*Abogados*), notari (*Notarios*), grefieri (*Secretarios Judiciales*), funcționari ai Registrului funciar și ai Registrului comerțului (*Registradores de la propiedad y mercantiles*) și reprezentanți legali (*Procuradores de los tribunales*).

Judecătorii și magistrații

Organizare

Justiția emană de la popor și se înfăptuiește în numele regelui de către judecătorii care constituie puterea judecătorească. Numai judecătorii pot înfăptui justiția, adică doar aceștia pot pronunța hotărâri judecătorești și pot conferi acestora caracter executoriu.

Judecătorii sunt independenți de celelalte puteri ale statului, subordonându-se doar Constituției și legii.

Accesul la o carieră în sistemul judiciar se bazează pe **principiile meritului și capacității**. Procesul de selecție garantează, în mod obiectiv și transparent, egalitatea de acces pentru toți cetățenii care întrunesc condițiile și dispun de aptitudinile necesare, precum și de competențele și calificările profesionale suficiente pentru exercitarea funcției judiciare.

Conform Legii organice privind puterea judiciară (*Ley Orgánica del Poder Judicial*), există trei categorii de cariere judiciare:

magistrat al Curții Supreme (*Magistrado del Tribunal Supremo*);

magistrat (*Magistrado*);

judecător (*Juez*).

Categoria pentru care există cei mai mulți candidați este cea de judecător. În temeiul Legii organice privind puterea judiciară, pentru a deveni judecător, candidații trebuie să reușească un concurs care se adresează absolvenților de drept și să urmeze cursurile Institutului Magistraturii (*Escuela Judicial*).

Unii candidați au acces la cariera judiciară prin intermediul categoriilor profesionale de magistrat și magistrat al Curții Supreme.

Magistrații Curții Supreme sunt numiți de către Consiliul General al Puterii Judiciare din rândul magistraților cu cel puțin 15 ani de experiență în domeniul dreptului, dintre care 10 ani ca magistrați. O cincime din magistrații Curții Supreme sunt numiți din rândul juriștilor cu competențe recunoscute și cu cel puțin 15 ani de experiență.

Funcții și sarcini

Instanțele își exercită competența numai în cauzele în care competența le este atribuită în temeiul Legii organice privind puterea judiciară sau al altei legi.

Pentru mai multe informații despre diferitele jurisdicții, a se vedea secțiunea „Instanțele judecătorești din Spania”.

Judecătorii își exercită atribuțiile judiciare în mod independent față de toate organismele judiciare și de conducere ale puterii judiciare.

Judecătorii răspund atât penal, cât și civil în cazurile și în forma prevăzute de lege, iar din punct de vedere disciplinar în conformitate cu Legea organică privind puterea judiciară.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Consiliului General al Puterii Judiciare](#).

Procurorii (*Fiscales*)

Organizare

Ministerul Public (*Ministerio Fiscal*) este o instituție importantă din punct de vedere constituțional, care are personalitate juridică proprie și autonomie funcțională în cadrul puterii judiciare. Acesta își exercită funcțiile prin intermediul propriilor organe, în conformitate cu principiile unității de acțiune și dependenței ierarhice și supunându-se, în toate cazurile, principiilor legalității și imparțialității.

Procurorul general (*Fiscal General del Estado*) conduce Ministerul Public și reprezintă această instituție în întreaga Spanie. Acesta are responsabilitatea de a emite ordinele și instrucțiunile necesare bunei funcționări și ordinii interne ale instituției, precum și de a asigura administrarea generală și inspecția instituției.

Procurorii sunt funcționari publici selectați pe baza unor concursuri care se adresează titularilor de diplome de licență (*licenciados*) și de doctorat (*doctores*) în drept. Din punct de vedere organic, procurorii depind de Parchetul General (*Fiscalía General del Estado*) și de parchetele respective ale comunităților autonome.

Funcții și sarcini

Articolul 124 din Constituția spaniolă din 1978 prevede că „Fără a aduce atingere funcțiilor încredințate altor organisme, Ministerul Public are misiunea de a promova, fie din oficiu, fie la cererea părților interesate, înfăptuirea justiției în apărarea legalității drepturilor cetățenilor și a interesului public, astfel cum sunt garantate prin lege, precum și misiunea de a apăra independența instanțelor și de a asigura respectarea interesului public”.

Printre funcțiile acestuia se numără:

să asigure exercitarea în mod eficace a funcției jurisdicționale, în conformitate cu legea și în termenele prevăzute, inițiind acțiunile sau căile de atac necesare sau luând alte măsuri;

să intervină în procedura penală, solicitând autorității judiciare adoptarea măsurilor asigurătorii adecvate și derularea investigațiilor necesare pentru clarificarea faptelor;

să intervină în orice proceduri civile prevăzute de lege atunci când este în joc interesul public sau când interesul minorilor, al persoanelor cu handicap sau al persoanelor defavorizate poate fi afectat în cazul în care se recurge la mecanismele ordinare de reprezentare;

în ceea ce privește răspunderea penală a minorilor, să exercite funcțiile care îi sunt atribuite de legislația relevantă, în interesul superior al minorului.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Ministerului Public](#).

Grefierii (*Letrados de la Administración de Justicia*)

Organizare

Grefierii constituie un corp juridic superior în cadrul sistemului de administrare a justiției. Aceștia sunt funcționari publici aflați în subordinea Ministerului

Justiției și își exercită funcțiile cu caracter de autoritate.

Grefierii trebuie să fie licențiați în drept și să reușească un concurs, după care să urmeze un curs la Centrul de studii juridice (*Centro de Estudios Jurídicos*), la care admiterea se face tot prin concurs.

Din punct de vedere ierarhic, grefierii sunt subordonați Ministerului Justiției și secretarilor de guvern (*Secretarios de Gobierno*) din fiecare dintre instanțele superioare de justiție și se supun aproape acelorași norme ca și judecătorii în ceea ce privește incompatibilitățile și interdicțiile.

Funcții și sarcini

În exercitarea funcțiilor care le revin, grefierii trebuie să asigure respectarea tuturor hotărârilor luate de judecători sau de instanțe pentru care sunt responsabili. Aceștia trebuie să respecte în permanență principiile legalității și imparțialității, autonomiei și independenței în exercitarea funcției de certificare a actelor puterii judiciare, precum și principiul unității de acțiune și al dependenței ierarhice în exercitarea tuturor celorlalte funcții.

Grefierii sunt responsabili cu activitățile de documentare și de constituire a dosarelor, în care trebuie să înscrie deciziile adoptate de instanță. De asemenea, aceștia sunt responsabili cu accelerarea și asigurarea bunei desfășurări a procedurilor judiciare, asigurând totodată conducerea din punct de vedere tehnic și procedural a personalului Oficiului Judiciar (*Oficina judicial*). Grefierii asigură, de asemenea, colaborarea și cooperarea cu alte organisme și administrații publice și elaborarea de statistici judiciare.

Pentru mai multe informații privind personalul instanțelor din Spania, puteți consulta documentele referitoare la grefieri și la cele trei categorii de personal fără atribuții de judecător:

Grefieri (*letrados de la Administración de Justicia*) (381 Kb) [es](#)

Agenți procedurali (*gestores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Documentariști juridici (*tramitadores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Asistenți judiciari (*auxilio judicial*) (374 Kb) [en](#)

Organizarea profesiei juridice

Avocații

Profesia de avocat este o profesie liberală și independentă, care este exersată în serviciul societății. Avocații nu sunt funcționari publici și își exercită profesia pe baza concurenței libere și loiale (articolul 1 din Statutul avocaților).

Rolul avocaților constă, în esență, în orientarea și apărarea părților în cadrul tuturor tipurilor de proceduri judiciare, oferirea de asistență și consiliere juridică și reprezentarea clienților, cu excepția cazului în care acest lucru este rezervat prin lege altor profesii.

Pentru a deveni avocat, o persoană trebuie:

să aibă cetățenia spaniolă sau cetățenia unui stat membru al Uniunii Europene sau a unei țări care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992;

să fie majoră și să nu fie declarată în incapacitatea de exersa meseria de avocat;

să dețină titlul profesional de avocat sau titlul de licențiat în drept (*Licenciado en Derecho*) în Spania (în cazurile în care nu se aplică Legea nr. 30/2006 din 30 octombrie privind accesul la profesiile de avocat și de reprezentant legal în instanță și normele de punere în aplicare) sau un titlu străin a cărui echivalență a fost recunoscută oficial, în conformitate cu normele în vigoare;

să fie înscrisă în baroul avocaților (*Colegio de Abogados*) din districtul în care se găsește sediul său profesional unic sau principal, pentru a-și putea exersa meseria pe întreg teritoriul Spaniei.

Onorariile avocaților sunt percepute pentru serviciile prestate și pot fi forfetare, periodice sau orare. Clientul și avocatul pot conveni în mod liber asupra valorii onorariilor, cu condiția de a nu încălca nici Codul de etică profesională, nici normele de concurență loială.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al **Consiliului General al Avocaților din Spania**.

Baze de date juridice

În ceea ce privește legislația: **Monitorul Oficial al Spaniei**.

În ceea ce privește jurisprudența: **Centrul de documentare judiciară**.

Accesul la bazele de date juridice este gratuit?

Da, este gratuit.

Consilierii juridici

A se vedea secțiunea „Avocații”.

Notarii

Organizare, funcții și sarcini

Notarul are două funcții nedisociabile: de funcționar și de profesionist în domeniul dreptului. Acesta exercită, în principal, funcție publică de autentificare a tranzacțiilor juridice și a altor acte extrajudiciare. Notarul redactează înscrisurile conform dorinței părților, pe care o verifică, o interpretează și o adaptează în conformitate cu dreptul spaniol, după ce a informat părțile cu privire la valoarea și efectele consimțământului lor.

Întrucât notarul are calitatea de funcționar public, documentele pe care acesta le autentifică sau pentru care intervine (acte autentice, acte comerciale sau copii legalizate) produc, în funcție de tipul fiecăruia, efectele proprii actelor de procedură sau actelor extrajudiciare.

În Spania, notarul este supus unei organizări administrative stricte ce vizează întreaga sa activitate (investitură de către ministrul justiției; acces prin concurs; delimitarea teritorială a birourilor notariale; retribuire în funcție de un sistem de tarification fixat de guvern; pensie; regim disciplinar). Notarii pot avansa în grad pe bază de vechime sau printr-un concurs organizat în cadrul profesiei, la convocarea Ministerului Justiției.

Pentru a putea participa la concursurile de admitere în funcția de notar public, este necesară deținerea unei diplome de licență sau de master în drept.

Notarii sunt organizați în camere regionale ce corespund comunităților autonome, iar organul superior este Consiliul General al Notariatului, căruia statul i-a încredințat anumite funcții de control al exercitării acestei profesii.

Notarii se află în subordinea directă a Ministerului Justiției, prin intermediul Direcției Generale a Registrelor și a Notariatului (*Dirección General de los Registros y del Notariado*), care este organismul responsabil cu inspectarea și controlarea birourilor notariale.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al Consiliului General al Notariatului din Spania: www.notariado.org

Alte profesii juridice

Funcționarii registrelor

Registrul funciar, Registrul comerțului și Registrul bunurilor mobile sunt registre juridice destinate să asigure evidența publică a anumitor drepturi, acte sau fapte ce au efecte juridice materiale asupra tuturor cetățenilor (*erga omnes*), care se bucură astfel de prezumția de legitimitate, exactitate, veridicitate și integritate. Astfel, nu mai este necesar să se furnizeze nicio garanție suplimentară (titluri de proprietate, garanții de plată) pentru a se atesta deținerea drepturilor. Acest sistem este mult mai sigur și economic, deoarece există o plată unică a înscrierii, iar efectele acesteia sunt imediate și permanente.

Angajații Registrului funciar, ai Registrului comerțului și ai Registrului bunurilor mobile sunt funcționari publici a căror sarcină este să țină cele trei registre menționate din Spania. Aceștia au un statut dublu, de funcționar public și de profesionist în domeniul dreptului: ei exercită, cu titlu profesional și pe proprie

răspundere, funcțiile publice care le sunt conferite prin legislație în general și în particular prin legislația în materie ipotecară, comercială și administrativă. Având în vedere calitatea de funcționari publici care le este recunoscută de legea privind ipotecile, aceștia beneficiază de drepturile recunoscute de legile administrative.

Căile de acces la această profesie, delimitarea teritorială a registrelor, retribuirea, regimul disciplinar și regimul pensiilor sunt reglementate de stat. Pentru a deveni funcționar în cadrul unui registru, o persoană trebuie să dețină o diplomă de licență sau de master în drept și să reușească un concurs organizat de guvern.

Retribuirea lor este fixată în funcție de un sistem de tarification aprobat de guvern.

Funcționarii Registrului funciar, ai Registrului comerțului și ai Registrului bunurilor mobile sunt afiliați colectiv la Asociația Națională a Funcționarilor Registrelor (*Colegio Nacional de Registradores de España*), căreia statul i-a încredințat anumite funcții de control al exercitării acestei profesii.

Din punct de vedere ierarhic, ei depind de Ministerul Justiției, prin intermediul Direcției Generale a Registrelor și a Notariatului (*Dirección General de los Registros y del Notariado*), care este organismul responsabil cu inspectarea și controlarea registrelor.

Funcționarii registrelor au sarcina de a evalua documentele depuse spre înscriere în registrele de care sunt responsabili. De asemenea, aceștia informează publicul cu privire la aspecte referitoare la registre și comunică informațiile introduse, verificând, după caz, interesul legitim al persoanelor care solicită acces la informații și protejând în mod corespunzător datele sensibile.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Asociației Funcționarilor Registrului funciar, ai Registrului comerțului și ai Registrului bunurilor mobile din Spania](#) (*Colegio de Registradores de la Propiedad, Mercantiles y de Bienes Muebles de España*).

Reprezentanții legali (*Procuradores*)

Reprezentanții legali reprezintă drepturile și interesele părților în fața instanțelor, pe baza competenței ce le-a fost conferită în acest scop, și asigură autenticitatea comunicărilor dintre instanțe și părți. Aceștia exercită și funcțiile care le sunt încredințate în calitate de colaboratori ai sistemului de administrare a justiției.

Pentru a putea exercita funcția de reprezentant legal, o persoană trebuie să dețină titlul de reprezentant legal sau titlul profesional de reprezentant legal în instanță (în acest ultim caz, în conformitate cu Legea nr. 34/2006 din 30 octombrie privind accesul la profesiile de avocat și reprezentant legal în instanță), să se înscrie în Asociația Reprezentanților Legali (*Colegio de Procuradores*), să furnizeze o garanție și să depună un jurământ sau să facă o declarație solemnă. Reprezentanții legali depind de Asociația Reprezentanților Legali, iar Consiliul Guvernamental (*Junta de Gobierno*) este cel care are responsabilitatea de a se asigura că membrii asociației își îndeplinesc îndatoririle în mod corespunzător.

Onorariile reprezentanților legali sunt plătite pe baza unui sistem de tarification aprobat de Ministerul Justiției.

Pentru mai multe informații, a se vedea site-ul internet al [Consiliului General al Reprezentanților Legali din Spania](#).

Consilierii în domeniul dreptului muncii și în materie de securitate socială (*Graduados sociales*)

Un *Graduado social* este un consilier pe probleme de dreptul muncii și în materie de securitate socială. Titularii calificărilor relevante pot interveni în acțiunile în materie de dreptul muncii și de securitate socială ajunse în fața instanțelor.

Aceștia pot lua parte la acțiuni în fața tuturor instanțelor până la Înalta Curte de Justiție, având inclusiv posibilitatea de a introduce căi de atac. În schimb, pentru a introduce o cale de atac la Curtea Supremă, este necesară prezența unui avocat.

În Spania există peste 25 000 de consilieri în domeniul dreptului muncii și în materie de securitate socială, care oferă consiliere atât societăților comerciale, cât și persoanelor fizice.

Linkuri utile

[MINISTERUL JUSTIȚIEI DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL PUTERII JUDICIARE DIN SPANIA](#)

[MINISTERUL PUBLIC DIN SPANIA](#)

[ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A GREIFIERILOR DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL AVOCAȚILOR DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL REPREZENTANȚILOR LEGALI DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL NOTARIATULUI DIN SPANIA](#)

[ASOCIAȚIA FUNCȚIONARILOR REGISTRULUI FUNCJAR, AI REGISTRULUI COMERȚULUI ȘI AI REGISTRULUI BUNURILOR MOBILE DIN SPANIA](#)

[CONSILIUL GENERAL AL ASOCIAȚIILOR CONSILIERILOR ÎN DOMENIUL DREPTULUI MUNCII ȘI ÎN MATERIE DE SECURITATE SOCIALĂ DIN SPANIA](#)

Ultima actualizare: 26/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [fr](#) a fost modificată

recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

Tipuri de profesii juridice - Franța

În această secțiune veți găsi o prezentare generală a diferitelor profesii juridice.

Profesii juridice – introducere

Judecătorii

Organizarea

În Franța, **magistrații de profesie** (*magistrats*) sunt judecători profesioniști și se împart în două categorii: **magistrați care pronunță hotărâri în instanță** și magistrați care lucrează pentru **parchete** (*ministère public* sau *parquet*). Judecătorii sunt numiți adeseori „magistrați de instanță” (*magistrats du siège*), în timp ce Ministerul Public este reprezentat de „magistrați ai parchetului” (*magistrats du parquet*).

Magistrații de instanță judecă litigiile care le sunt înaintate; rolul **Ministerului Public este de a reprezenta interesul public și de a asigura aplicarea corespunzătoare a legii**. Statutul magistraților intră sub incidența Ordonanței (*ordonnance*) nr. 58-1270 din 22 decembrie 1958 de adoptare a legii organice (*loi organique*) referitoare la statutul magistraților. În temeiul articolului 1 din această ordonanță, judecătorii pot fi numiți magistrați de instanță sau magistrați ai parchetului în diferitele etape ale carierei lor. Acesta este principiul unității corpului judiciar, care a fost reafirmat de către Consiliul Constituțional, în special în decizia sa din 11 august 1993. Toți magistrații sunt membri ai autorității judiciare care apără libertățile individuale prin aplicarea articolului 66 din Constituție. Cu toate acestea, există o serie de diferențe în ceea ce privește normele care reglementează activitatea acestora: magistrații de instanță nu sunt subordonați

ierarhic autorității superioare și beneficiază de garanția de inamovibilitate, adică nu pot fi numiți într-un post nou fără acordul lor. Modul în care aceștia sunt numiți diferă, de asemenea: magistrații de instanță sunt numiți cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii (*Conseil supérieur de la magistrature*) sau la propunerea acestuia, în cazul magistraților de instanță de la Curtea de Casație, al prim-președinților curților de apel și al președinților instanțelor; Consiliul Suprem al Magistraturii are, în cele din urmă, competențe disciplinare asupra tuturor magistraților de instanță. Pe de altă parte, magistrații parchetului sunt numiți după consultarea Consiliului Superior al Magistraturii, ministrul justiției fiind responsabil de prezentarea nominalizărilor și de exercitarea competențelor disciplinare.

Majoritatea magistraților sunt **recrutați în urma unui concurs** (*concours*). Pentru a participa la primul concurs deschis studenților, candidații trebuie să dețină o diplomă care să ateste că au absolvit cel puțin patru ani de învățământ superior, până la nivel de master. Candidații care au reușit la concurs sunt numiți judecători stagiați (*auditeurs de justice*) și beneficiază în acest caz de aceeași formare ca cea asigurată de Școala Națională de Magistratură (*École nationale de la magistrature* — ENM) din Franța. Există, de asemenea, posibilități de recrutare directă. La încheierea programului de formare la ENM, judecătorii stagiați sunt numiți, prin decret (*décret*), în cadrul unei instanțe sau al unui parchet.

Pe lângă funcțiile lor judiciare, **șefii de instanță** (președintele și procurorul sau prim-președintele și procurorul general, în funcție de instanță) au, de asemenea, sarcini administrative, de exemplu în ceea ce privește programarea audierilor.

La 1 ianuarie 2018, existau **8 412 magistrați** din care 7 881 își desfășurau activitatea în cadrul instanțelor sau al parchetelor.

Consiliul Superior al Magistraturii

Existența Consiliului Superior al Magistraturii (*Conseil supérieur de la magistrature* — CSM) este prevăzută la **articolul 65 din Constituție**. Legea constituțională din 23 iulie 2008 a modificat structura Consiliului Superior al Magistraturii și competențele acestuia cu privire la numiri și a prevăzut posibilitatea de a fi sesizat de către justițiabili. Astfel, Președintele Republicii nu mai este membru al CSM.

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații de instanță este prezidată de către prim-președintele Curții de Casație.

Aceasta cuprinde, de asemenea, cinci magistrați de instanță, un magistrat din cadrul parchetului, un membru al Consiliului de Stat (*Conseil d'État*) desemnat de Consiliul de Stat, un avocat (*avocat*), precum și șase persoane calificate care nu aparțin nici Parlamentului, nici corpului judecătoresc, nici corpului administrativ. Președintele Republicii, Președintele Adunării Naționale (*Assemblée nationale*) și Președintele Senatului desemnează fiecare câte două persoane calificate.

Structura Consiliului competentă cu privire la magistrații din cadrul parchetului este prezidată de procurorul general (*procureur général*) la Curtea de Casație. Aceasta cuprinde, de asemenea, cinci magistrați din cadrul parchetului și un magistrat de instanță, împreună cu membrul Consiliului de Stat, avocatul și cele șase persoane calificate deja menționate.

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații de instanță emite propuneri pentru numirea magistraților de instanță la Curtea de Casație, pentru numirea prim-președinților curților de apel (*cours d'appel*) și pentru numirea președinților tribunalelor regionale (*tribunaux de grande instance*). Ceilalți magistrați de instanță pot fi numiți numai pe baza **avizului său conform**.

Această structură acționează în calitate de **consiliu disciplinar** cu privire la magistrații de instanță. În această calitate, aceasta cuprinde, printre alții, magistratul de instanță care aparține structurii Consiliului Superior al Magistraturii competentă în privința magistraților parchetelor.

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații parchetelor își dă avizul privind numirea acestora. Aceasta își dă avizul și în ceea ce privește măsurile disciplinare luate cu privire la magistrați. În această calitate, pe lângă membrii menționați la articolul 65 alineatul (3), aceasta include magistratul din cadrul parchetului care face parte din structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații de instanță.

Parchete (Ministerul Public)

Organizarea

Magistrații din cadrul **Ministerului Public** sunt obligați să acționeze în interesul societății pe care îl reprezintă în cursul asigurării respectării legii.

Cu excepția Parchetului General (*parquet général*) de pe lângă Curtea de Casație, care este separat, parchetele reprezintă în Franța o piramidă ierarhizată aflată sub autoritatea ministrului justiției. Articolul 30 din Codul de procedură penală prevede că ministrul justiției conduce politica în materie de justiție penală stabilită de guvern. Ministrul trebuie să se asigure că această politică este aplicată în mod consecvent în întreaga țară. În acest scop, ministrul poate da instrucțiuni generale magistraților din cadrul Ministerului Public cu privire la politica în materie de justiție penală.

Pe lângă fiecare **tribunal regional** (*tribunal de grande instance*), există un parchet general, condus de un **Procuror al Republicii** (*procureur de la République*) și compus din mai mulți magistrați care îi sunt subordonați din punct de vedere ierarhic. Procurorul Republicii organizează parchetul prin repartizarea sarcinilor și serviciilor între procurorii adjuncți (*procureurs adjoints*), vice-procurori (*vice-procureurs*) și procurori asistenți (*substituts*). Procurorul Republicii care conduce parchetul acționează, la rândul său, sub supravegherea și coordonarea Procurorului General (*procureur général*).

În pofida acestei **structuri ierarhice**, Ministerul Public este considerat o **unitate indivizibilă**: un asistent nu are nevoie de delegare din partea superiorului său pentru a acționa, iar fiecare dintre actele sale angajează întregul Parchet.

Rol și atribuții

Atribuțiile Parchetului constau, în principal, în asigurarea respectării **dreptului penal**. Acesta coordonează **anchetele** și ia toate măsurile necesare pentru urmărirea penală a infracțiunilor sau se asigură că sunt luate măsuri în acest sens. Acesta are libertatea de a decide ce măsuri ar trebui luate în cauzele penale [de exemplu, inițierea unei anchete judiciare preliminare (*ouverture d'une information judiciaire*), trimiterea unei cauze în instanță (*renvoi devant une juridiction de jugement*) sau clasarea dosarului (*classement sans suite*)]. Acesta trebuie să se prezinte la audierea în instanță; magistratul care se prezintă este liber să prezinte observațiile orale pe care le consideră cele mai favorabile pentru buna administrare a justiției (privind faptele, personalitatea celui învinuit și pedeapsa). Parchetul are, de asemenea, sarcina de a asigura executarea pedepselor.

Parchetul este, de asemenea, responsabil de **protecția minorilor** aflați în pericol și are anumite atribuții civile (privind, de exemplu, statutul persoanelor în registrele de nașteri, căsătorii și decese), atribuții administrative (de exemplu, în materie de baruri, presă periodică sau marketing direct) și atribuții comerciale (de exemplu, în legătură cu unele proceduri de insolvență).

Rolul și atribuțiile magistraților de instanță sunt detaliate în pagina privind instanțele de drept comun.

Judecătorii consultanți (*juges non professionnels*)

Judecători consultanți numiți temporar (*magistrats exerçant à titre temporaire*)

Pentru a aduce administrarea justiției mai aproape de comunitate, un reprezentant al societății civile poate fi recrutat ca judecător consultant temporar (*magistrat exerçant à titre temporaire* - MTT) pentru a oferi asistență temporară sistemului de justiție în temeiul articolelor 41-10 și următoarele din Ordonanța (*ordonnance*) nr. 58-1270 din 22 decembrie 1958 de adoptare a legii organice (*loi organique*) referitoare la statutul magistraților, cu modificările ulterioare.

O caracteristică specifică a acestui rol este aceea că judecătorii consultanți numiți temporar pot, pe durata unui mandat, să exercite atribuții de judecător al tribunalului de primă instanță, judecător al instanței de poliție și/sau asesor în cauzele judecate de un complet format din trei judecători în cadrul instanțelor regionale, desfășurând, de asemenea, o activitate profesională compatibilă cu atribuțiile lor judiciare.

Recenta creștere a numărului de judecători consultanți numiți temporar este o consecință directă a dispariției instanțelor locale (*juges de proximité*), instituite inițial printr-o lege din 9 septembrie 2002, în temeiul articolului 15 din Legea nr. 2016-1547 din 18 noiembrie 2016 privind modernizarea sistemului judiciar pentru secolul XXI și al Decretului nr. 2017-683 din 28 aprilie 2017.

Legea organică (*loi organique*) nr. 2016-1090 din 8 august 2016, care a intrat în vigoare la 1 iulie 2017, a fuzionat funcțiile de magistrat local și judecător consultant numit temporar (MTT).

Judecătorii consultanți numiți temporar sunt recrutați în mod regulat pe baza unui dosar de candidatură (mai degrabă decât pe baza unui concurs).

Condiții de acces la funcția de judecător consultant numit temporar

Deținerea cetățeniei franceze, vârsta cuprinsă între 35 și 75 de ani, deținerea de drepturi depline care decurg dintr-o cetățenie, un bun caracter, îndeplinirea tuturor cerințelor naționale privind serviciul militar și aptitudinea fizică pentru îndeplinirea sarcinilor necesare, având în vedere condițiile care pot fi asigurate pentru persoanele cu handicap.

Solicitanții trebuie să îndeplinească, de asemenea, una dintre următoarele condiții:

să dețină o diplomă care să confirme absolvirea a cel puțin patru ani de educație și formare continuă (sau o calificare echivalentă) și să dețină o experiență profesională dovedită de cel puțin șapte ani care să permită exercitarea atribuțiilor judiciare

să fie director* al grefei instanței și să dețină o experiență dovedită de șapte ani în calitate de grefier

să fie funcționar public din categoria A în cadrul Ministerului Justiției** și să dețină o experiență dovedită de cel puțin șapte ani în această funcție

să fie membru sau fost membru al unei profesii juridice sau judiciare reglementate sau al cărei titlu este protejat și să aibă o practică profesională dovedită de cel puțin cinci ani.

Statutul judecătorilor consultanți numiți temporar

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă în privința magistraților de instanță emite un aviz cu privire la candidații propuși de ministrul justiției.

Judecătorii consultanți numiți temporar, prin decret (*décret*) al președintelui republicii, sunt supuși normelor care vizează judecătorii profesioniști.

Aceștia sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani, mandatul poate fi reînnoit o singură dată și nu își pot exercita atribuțiile după vârsta de 75 de ani.

Aceștia pot desfășura o activitate profesională pe lângă atribuțiile lor judiciare, cu condiția ca aceasta să nu fie inclusă în lista activităților incompatibile din dosarul de candidatură.

Atribuțiile judecătorilor consultanți numiți temporar

Judecătorii consultanți numiți temporar au următoarele atribuții:

În cadrul tribunalelor regionale, aceștia audiază litigiile civile și penale în calitate de asesori în cadrul unui complet format din trei judecători. Aceștia pot valida soluționările în cauzele penale în limita a o treime din activitatea instanței care le-a fost impusă. Aceștia își desfășoară activitatea, de asemenea, în cadrul tribunalelor de poliție cu privire la audierea unui număr limitat de cauze din primele patru categorii de infracțiuni rutiere și a cincea categorie pentru amenzi fixe și cu privire la prelucrarea deciziilor de sancționare pentru infracțiunile menționate mai sus.

În cadrul tribunalului de primă instanță, aceștia soluționează cauze civile în limita a o treime din activitatea tribunalului de primă instanță în cadrul căruia sunt repartizați.

Formarea judecătorilor consultanți numiți temporar

Judecătorii consultanți numiți temporar participă la formare teoretică cu durata de zece zile în cadrul colegiului național al magistraturii (ENM).

La decizia Consiliului Superior al Magistraturii, aceștia fac obiectul fie al unei perioade de probă în instanță cu durata cuprinsă între 40 și 80 de zile, într-o perioadă de șase luni, fie al unei perioade de formare în instanță cu durata de 40 de zile, care poate fi redusă în mod excepțional, având în vedere experiența profesională a candidatului.

Remunerarea judecătorilor consultanți numiți temporar

Judecătorii consultanți numiți temporar sunt remunerați pentru serviciile prestate în funcție de perioada lucrată.

Nivelul unitar pentru o perioadă de lucru este de 106,28 EUR brut (conform punctului de indexare pentru salariile din sectorul public la 1 februarie 2017), sub rezerva unui număr maxim de 300 de perioade de lucru pe an.

Judecătorii consultanți numiți temporar nu primesc indemnizații pentru deplasarea de la domiciliul lor la instanță în cadrul căreia sunt repartizați.

Membrii tribunalelor pentru litigii de muncă

Înființate în 1806, tribunalele pentru litigii de muncă sunt tribunale de prim grad de jurisdicție specializate în soluționarea litigiilor individuale care apar între angajați sau ucenici și angajatori în legătură cu contractele lor. Judecătorii (membrii) tribunalelor pentru litigii de muncă provin din industrie și comerț.

Sistemul tribunalelor pentru litigii de muncă se bazează pe ideea că raporturile de muncă, specifice și complexe prin natura lor, necesită examinarea de către un judecător cu experiență în astfel de raporturi, fie în calitate de angajat, fie în calitate de angajator.

Prin urmare, tribunalele pentru litigii de muncă includ în mod necesar un număr egal de reprezentanți ai angajaților și ai angajatorilor (complete comune).

Membrii tribunalului sunt împărțiți în două colegii (angajați și angajatori) și cinci secții specializate (industrie, comerț, agricultură, activități diverse și gestionare).

Cei 14 512 membri își desfășoară activitatea în cadrul a 210 tribunale pentru litigii de muncă din Franța metropolitană și din teritoriile de peste mări și gestionează aproximativ 142 500 de cauze pe an.

Principala lor sarcină este concilierea părților și, în caz contrar, soluționarea litigiilor dintre acestea.

Modalitatea de numire

Începând din 1979, membrii tribunalelor pentru litigii de muncă au fost aleși de colegii lor la fiecare cinci ani prin vot universal direct. Având în vedere scăderea ratei de participare la vot și, în consecință, a legitimității sistemului tribunalelor pentru litigii de muncă, au fost căutate noi metode de numire a membrilor tribunalului.

În consecință, Ordonanța (*ordonnance*) nr. 2016-388 din 31 martie 2016, confirmând natura specifică a sistemului tribunalelor pentru litigii de muncă, a înlocuit votul direct prin numirea la propunerea sindicatelor și a asociațiilor patronale, în urma calculării nivelului de reprezentare a acestora în cursul procedurii instituite pentru evaluarea nivelului de reprezentare a sindicatelor și a organizațiilor patronale.

În prezent, există o rundă generală de numire a membrilor tribunalelor pentru litigii de muncă o dată la patru ani. Numirea se face prin ordin comun (*arrêté*) al miniștrilor justiției și ocupării forței de muncă. Posturile care nu sunt ocupate în timpul mandatului sunt publicate în cadrul rundelor de numiri suplimentare și sunt ocupate prin aceeași procedură ca și în cazul rundelor generale.

Formare

Legea nr. 2015-990 din 6 august 2015 privind creșterea, activitatea și egalitatea de șanse economice a urmărit consolidarea statutului profesional al membrilor unui tribunal pentru litigii de muncă, în special prin introducerea formării inițiale și continue obligatorii.

Astfel, membrii tribunalelor pentru litigii de muncă urmează o formare profesională inițială obligatorie înainte de a-și începe activitatea judiciară, precum și formare profesională continuă.

Formarea profesională inițială este aceeași pentru membrii care reprezintă angajatorii și pentru cei care reprezintă angajații. Aceasta este organizată și furnizată de colegiul național al sistemului judiciar (ENM) și cuprinde mai multe module teoretice și practice cu o durată totală de cinci zile. Se consideră că orice membru al unui tribunal pentru litigii de muncă care nu își încheie formarea profesională inițială în termen de 15 luni de la prima zi a celei de a doua luni care urmează numirii sale a demisionat.

Membrii tribunalelor pentru litigii de muncă urmează, de asemenea, șase săptămâni de formare profesională continuă pe durata mandatului lor de patru ani. Ministerul Ocupării Forței de Muncă este responsabil de organizarea acestei formări.

Norme de conduită

Membrii tribunalelor pentru litigii de muncă depun un jurământ. Aceștia sunt supuși normelor de conduită care revin judecătorilor: independență, imparțialitate, demnitate și probitate și trebuie să acționeze astfel încât să înlăture orice îndoială legitimă în această privință. De asemenea, aceștia sunt obligați să respecte confidențialitatea procesului decizional.

Decretul nr. 2016-1948 din 28 decembrie 2016 privind etica profesională și procedurile disciplinare pentru membrii tribunalelor pentru litigii de muncă, adoptat în aplicarea Legii nr. 2015-990 din 6 august 2015 privind creșterea, activitatea și egalitatea de șanse economice, a introdus în Codul muncii un nou articol R.1431-3-1, încredințând Consiliului Suprem al membrilor tribunalelor pentru litigii de muncă (*Conseil supérieur de la prud'homie*) sarcina elaborării unui cod de conduită pentru membrii tribunalelor, care trebuie publicat.

Codul de conduită a fost aprobat de Consiliul Suprem al membrilor tribunalelor pentru litigii de muncă la 26 ianuarie 2018.

Statut

Membrii în exercițiu ai tribunalelor pentru litigii de muncă beneficiază de un statut de salariat protejat, ceea ce înseamnă că nu pot fi concediați fără autorizarea prealabilă a inspectoratului de muncă, precum și de dreptul de a absenta în timpul programului de lucru.

Astfel de absențe sunt considerate timp de lucru efectiv și, ca atare, sunt remunerate de angajator și acoperite de asigurările sociale. În consecință, timpul petrecut desfășurând activități profesionale în cadrul tribunalului pentru litigii de muncă în timpul orelor de lucru nu atrage după sine nicio pierdere a salariului sau a prestațiilor. Angajatorului i se rambursează salariul de către stat.

Reprezentanții angajatorilor și angajații tribunalului care nu fac parte din categoria de mai sus (persoane aflate în căutarea unui loc de muncă, pensionari, membri care își desfășoară activitatea în cadrul tribunalului în afara programului lor de lucru) sunt remunerați pentru perioadele de lucru la un nivel stabilit prin decret (*décret*).

Cheltuielile lor de deplasare pot fi, de asemenea, rambursate.

Judecătorii din cadrul instanțelor comerciale

Există 134 de instanțe comerciale de prim grad de jurisdicție răspândite pe întreg teritoriul Franței metropolitane, cu excepția regiunii Alsace-Moselle (unde o secție a tribunalului regional gestionează litigiile comerciale în temeiul unei excepții în temeiul legislației locale) și nouă instanțe comerciale mixte în teritoriile de peste mări.

Instanțele comerciale soluționează litigiile dintre comercianți sau dintre comercianți și societățile comerciale, precum și litigiile privind tranzacțiile comerciale.

Judecătorii din cadrul instanțelor comerciale (*juges consulaires*) sunt comercianți sau administratori de întreprinderi. Prin urmare, aceștia au experiență profesională în afaceri.

În prezent, există peste 3 400 de judecători în cadrul instanțelor comerciale.

Aceștia sunt aleși de colegii lor în cadrul unor alegeri anuale în două etape.

Aceștia sunt aleși pentru un mandat inițial de doi ani. Ulterior, pot fi realeși pentru un mandat de patru ani în cadrul aceleiași instanțe sau al oricărei alte instanțe comerciale, în limita a patru mandate, cu excepția președintelui aflat la sfârșit de mandat, care poate fi reales pentru un al cincilea mandat numai în calitate de membru al completului de judecată.

Aceștia depun un jurământ și sunt supuși aceluiași cod de conduită ca magistrații de profesie.

Aceștia își desfășoară activitatea ca voluntari. Pentru a-și exercita atribuțiile, aceștia trebuie să fie disponibili și pregătiți să își asume un angajament personal, în special prin participarea la formarea profesională inițială și continuă indispensabile.

Legea 2016-1547 din 18 noiembrie 2016 privind modernizarea sistemului de justiție pentru secolul XXI a introdus o reformă majoră a statutului judecătorilor din cadrul instanțelor comerciale. În special, aceasta a revizuit dispozițiile privind codul de conduită și procedurile disciplinare și a consolidat statutul profesional al acestora prin introducerea unei formări profesionale inițiale și continue obligatorii oferite de colegiul național al sistemului judiciar.

Asesorii tribunalelor pentru probleme de securitate socială

Asesorii tribunalelor pentru probleme de securitate socială (*tribunaux des affaires de la sécurité sociale*) sunt desemnați pe o perioadă de trei ani de către prim-președintele curții de apel dintr-o listă prezentată în cadrul fiecărui tribunal, de către directorul biroului regional pentru probleme de tineret, sport și coeziune socială la propunerea celor mai reprezentative organizații comerciale și profesionale.

Legea din 18 noiembrie 2016 privind modernizarea sistemului de justiție pentru secolul XXI a eliminat tribunalele pentru probleme de securitate socială și a transferat stocul de cauze al acestora începând cu 1 ianuarie 2019 către tribunale regionale special desemnate. Asesorii vor audia cauzele în cadrul acestora.

Asesorii tribunalelor pentru contenciosul în materie de invaliditate

Asesorii tribunalelor pentru contenciosul în materie de invaliditate (*tribunaux du contentieux de l'incapacité*) sunt numiți pentru un mandat de trei ani de către prim-președintele curții de apel în jurisdicția căruia își are sediul tribunalul, de către directorul biroului regional pentru probleme de tineret, sport și coeziune socială la propunerea celor mai reprezentative organizații comerciale și profesionale.

Legea din 18 noiembrie 2016 privind modernizarea sistemului de justiție pentru secolul XXI a eliminat tribunalele pentru contenciosul în materie de invaliditate și a transferat stocul de cauze al acestora începând cu 1 ianuarie 2019 către tribunale regionale special desemnate. Asesorii vor audia cauzele în cadrul acestora.

Asesorii completelor de judecată pentru probleme de securitate socială din cadrul tribunalelor regionale

Începând din 1 ianuarie 2019, acești asesori își desfășoară activitatea în cadrul completelor de judecată din cadrul tribunalelor regionale special desemnate pentru soluționarea litigiilor în materie de securitate socială și asistență socială.

Aceștia sunt numiți pentru o perioadă de trei ani de către prim-președintele curții de apel, după consultarea președintelui tribunalului regional, fiind selectați de pe listele întocmite pentru instanța respectivă de către prefect în urma propunerilor celor mai reprezentative organizații comerciale și profesionale.

Candidații trebuie să fie cetățeni francezi, trebuie să aibă vârsta de cel puțin 23 de ani, trebuie să îndeplinească condițiile pentru a fi membri ai juriului, nu trebuie să fi fost găsiți vinovați de săvârșirea unei infracțiuni în temeiul Codului rural și al pescuitului maritim sau al Codului de securitate socială și nu trebuie să fie membri ai consiliului de administrație al unei organizații de securitate socială sau de asigurări de sănătate. Atribuțiile acestora sunt compatibile cu atribuțiile membrilor unui tribunal pentru litigii de muncă.

Asesorii tribunalelor pentru minori

Asesorii tribunalelor pentru minori (*tribunaux pour enfants*) sunt numiți de ministrul justiției pentru o perioadă de patru ani dintr-o listă de candidați prezentată de prim-președintele curții de apel la care este atașat tribunalul pentru minori.

Candidații trebuie să fie cetățeni francezi, să aibă vârsta de cel puțin 30 de ani și să aibă un interes deosebit, în orice calitate, în ceea ce privește chestiunile referitoare la tineri.

Asesorii tribunalelor paritare în materie de arendare

Asesorii tribunalelor paritare în materie de arendare (*tribunaux paritaires des baux ruraux*) sunt numiți pentru o perioadă de șase ani de către prim-președintele curții de apel, pe baza listelor întocmite pentru tribunalul respectiv de către prefect în urma propunerilor celor mai reprezentative organizații profesionale sau de proprietari.

Printre aceștia se numără proprietarii care nu sunt și arendași, precum și arendașii care nu sunt și proprietari, împărțiți, după caz, în două secții ale unui tribunal comun, o secție cuprinzând proprietarii și arendașii care fac obiectul unor contracte de arendare, iar cealaltă secție cuprinzând proprietarii și arendașii care fac obiectul unor contracte de exploatare în participațiune.

Candidații trebuie să fie cetățeni francezi, să aibă vârsta de cel puțin 26 de ani, să nu fi fost privați de drepturile lor civile, civice sau profesionale și să fi fost proprietari sau arendași în temeiul unui contract de arendare sau de exploatare în participațiune timp de cel puțin cinci ani.

Grefierii

Grefierii (*greffiers*) sunt specialiști în proceduri juridice care asistă judecătorii la întocmirea documentelor judiciare și sunt responsabili de autentificarea actelor instanței, în cazul în care legea impune acest lucru.

Grefierii lucrează în strânsă colaborare cu judecătorul, contribuind la pregătirea și instrumentarea cauzelor și efectuând cercetări juridice. În conformitate cu instrucțiunile judecătorilor, aceștia redactează proiecte de decizii și motive. În cadrul furnizării de servicii de informare și asistență pentru public, grefierii pot fi însărcinați cu furnizarea de informații, orientări sau asistență utilizatorilor în îndeplinirea formalităților sau procedurilor judiciare. Aceștia li se pot încredința, de asemenea, sarcini de formare profesională.

Cele mai multe atribuții ale unui grefier sunt exercitate în diferitele departamente ale instanțelor. În funcție de importanța și structura instanței, grefierii pot ocupa funcții de conducere în calitate de șef al grefei, adjunct al șefului grefei sau șef de secție a grefei.

Grefier șef (378 Kb) [en](#)

Grefier (375 Kb) [en](#)

La 1 ianuarie 2018, Departamentul pentru resurse umane al Ministerului Justiției din cadrul grefelor administra 10 931 de angajați, dintre care 9 368 au fost repartizați în instanțe.

Avocații

Avocații (*avocats*) sunt profesioniști din domeniul juridic, considerați auxiliari în instanță, iar profesia de avocat este o profesie liberală și independentă.

Norme care îi guvernează sunt în principal stabilite în Legea nr. 71-1130 din 31 decembrie 1971 privind reformarea anumitor profesii judiciare și juridice și în Decretul (*décret*) nr. 91-1197 din 27 noiembrie 1991 privind organizarea profesiei de avocat. Legea nr. 90-1259 din 31 decembrie 1990, care a modificat Legea din 1971, împreună cu ordonanțele sale de punere în aplicare, a creat o nouă profesie de avocat (*avocat*) prin fuzionarea profesiilor existente de avocat (*avocat*) și de consilier juridic (*conseil juridique*). Legea din 25 ianuarie 2011 de reformare a reprezentării juridice în fața curților de apel a fuzionat, la rândul său, funcțiile de avocat și de reprezentant legal la curtea de apel (*avoué près les cours d'appel*).

În cursul activității lor zilnice, avocații au două funcții: prima, de a asista și reprezenta clienții în instanță (funcție judiciară) și a doua, de a oferi consiliere juridică și a elabora instrumente juridice (funcție juridică).

În temeiul dispozițiilor articolului 4 alineatul 1 din Legea din 31 decembrie 1971, avocații dispun de un cvasi-monopol în materie de asistență juridică și reprezentare a părților, de inițiere a procedurilor și de pledoarie în fața instanțelor și organelor jurisdicționale sau disciplinare de orice natură.

Nu există o asociație națională a avocaților, întrucât avocații doresc ca toate barourile să fie reprezentate în mod echitabil. Există 16 barouri (*barreaux*) în Franța metropolitană și în teritoriile de peste mări, fiecare pe lângă un tribunal regional (*tribunal de grande instance*), fiecare fiind condus de un președinte (*bâtonnier*) și gestionat de un consiliu al baroului (*conseil de l'ordre*); rolul consiliului baroului este de a aborda toate aspectele legate de exercitarea profesiei, de a se asigura că avocații își îndeplinesc responsabilitățile și de a le proteja drepturile.

Consiliul Național al Barourilor (*Conseil national des barreaux* — CNB), înființat prin Legea din 31 decembrie 1990 (articolul 15), este un organism recunoscut ca fiind de utilitate publică (*établissement d'utilité publique*) și are personalitate juridică; acesta este responsabil pentru reprezentarea profesiei juridice în relațiile cu autoritățile publice și pentru a se asigura că normele și utilizările profesiei sunt armonizate.

Consiliul Național al Barourilor are un site care oferă tuturor acces gratuit la informațiile privind organizarea profesiei, chestiunile de interes pentru profesie, precum și un registru al tuturor avocaților înscrși în barourile din Franța. Majoritatea barurilor mai mari au propriile site-uri, care sunt gratuite și accesibile tuturor; adresele acestora apar în registrul asociațiilor barourilor, disponibil pe site-ul CNB.

CNB elaborează norme naționale de conduită prin intermediul unor decizii de reglementare publicate în Monitorul Oficial și direct aplicabile avocaților.

Avocații din cadrul celor două instanțe supreme ale Franței - Consiliul de Stat și Curtea de Casație - constituie o profesie distinctă: aceștia sunt funcționari publici, numiți în funcție prin ordinul ministrului justiției, iar atunci când reprezintă părțile în fața instanțelor supreme este obligatorie, dețin dreptul exclusiv de reprezentare. Statutul lor este reglementat în principal de Ordonanța (*ordonnance*) din 10 septembrie 1817 care instituie ordinul avocaților la Consiliul de Stat și la Curtea de Casație, de Decretul (*décret*) nr. 91-1125 din 28 octombrie 1991 privind condițiile de acces la această profesie și de Decretul (*décret*) 2002-76 din 11 ianuarie 2002 privind deontologia profesiei.

Avocații din cadrul instanțelor supreme formează un barou sau ordin separat condus de un președinte asistat de către un consiliu al baroului format din 11 membri. Acest organism este responsabil de asigurarea disciplinei profesionale și reprezintă profesia.

Site-ul [Ordinului avocaților din cadrul Consiliului de Stat și al Curții de Casație](#) oferă mai multe detalii.

Există o bază de date în acest domeniu?

Există o bază de date gestionată de către Consiliul Național al Barourilor, pornind de la [lista avocaților înscrși pe listele fiecărui barou din Franța](#).

Este gratuit accesul la aceste informații?

Accesul la această bază de date pe site-ul [Consiliului Național al Barourilor](#) este gratuit.

Notarii

Organizarea

Notarul (*notaire*) este un funcționar public numit prin ordinul (*arrêté*) ministrului justiției. Cu toate acestea, profesia de notar este liberală și independentă.

Norme care guvernează această profesie sunt stabilite în principal în Legea din 25 Ventôse Anul XI (datată conform calendarului republican francez);

Ordonanța (*ordonnance*) nr. 45-2590 din 2 noiembrie 1945; Decretul (*décret*) nr. 45-0117 din 19 decembrie 1945 privind organizarea profesiei de notar;

Decretul (*décret*) nr. 73-609 din 5 iulie 1973 privind formarea profesională și condițiile de acces la profesia de notar; și în Decretul (*décret*) nr. 78-262 din 8 martie 1978 de stabilire a grilei tarifare a notarilor.

Această profesie este **organizată în camere notariale** departamentale și în consilii regionale care sunt responsabile de controlul notarilor și respectarea deontologiei din jurisdicția lor. Organul său reprezentativ pe plan național pe lângă autoritățile publice este **Consiliul Superior al Notarilor** (*Conseil supérieur du notariat*).

În afara rolului său de reprezentare pe lângă autoritățile publice, Consiliul Superior al Notarilor are atribuția de prevenire și de soluționare a litigiilor de ordin profesional între notarii care nu aparțin aceluiași consiliu regional. **Consiliul Superior al Notarilor** dispune de un site gratuit în cadrul căruia sunt descrise caracteristicile principale ale profesiei și care conține **un registru al notarilor și al camerelor și consiliilor departamentale și regionale**.

Rol și atribuții

Notarii sunt au competența de a **emite acte autentice cu caracter executoriu**, fără a fi nevoie să se obțină ulterior o hotărâre judecătorească.

Notarii au, de asemenea, o misiune de **consiliere** a persoanelor fizice și juridice, cu sau fără legătură cu redactarea de documente oficiale și, pe lângă activitatea lor principală, pot interveni în **administrarea bunurilor și în tranzacții imobiliare**.

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești

Executorii judecătorești (*huissiers de justice*) sunt funcționari publici numiți în funcție prin ordinul (*arrêté*) ministrului justiției. Cu toate acestea, aceștia exercită o profesie liberală și independentă. Statutul lor este reglementat în principal de Legea din 27 decembrie 1923, de Ordonanța (*ordonnance*) nr. 45-2592 din 2 noiembrie 1945, de Decretul (*décret*) nr. 56-222 din 29 februarie 1956 și de Decretul (*décret*) nr. 75-770 din 14 august 1975.

Doar ei au permisiunea de a notifica actele de procedură și de a executa hotărârile judecătorești, precum și actele sau titlurile cu caracter executoriu. În plus, pot să întocmească procese-verbale de constatare fie la cererea instanțelor, fie la cererea unor persoane fizice. Pe lângă activitatea lor profesională principală, aceștia au și posibilitatea de a exercita activitățile de mediator, administrator imobiliar și agent de asigurări, după ce au informat camera regională a executorilor judecătorești de care aparțin, precum și procurorul general (*procureur général*) al curții de apel în jurisdicția căreia își desfășoară activitatea. Pentru acțiunile pe care le întreprind în materie civilă și comercială care intră în sfera lor de competență, executorii judecătorești sunt remunerați la rate fixe stabilite prin Decretul (*décret*) nr. 96-1080 din 12 decembrie 1996.

Această profesie este reprezentată de camerele departamentale și regionale în fiecare jurisdicție a curții de apel. Există o cameră națională care reprezintă întreaga profesie în relațiile cu autoritățile publice și soluționează litigiile dintre camere și dintre executorii judecătorești care nu aparțin aceleiași camere regionale. **Camera Națională a Executorilor Judecătorești** dispune de un site gratuit în cadrul căruia sunt descrise caracteristicile principale ale profesiei și care cuprinde un **registru al executorilor judecătorești**.

Ordonanța (*ordonnance*) din 2 iunie 2016 a creat noua profesie de executor judecătoresc (*commissaire de justice*) pentru a înlocui, începând din 1 iulie 2022, profesiile de executor judecătoresc și de adjudecător judiciar (*commissaire-priseur judiciaire*).

Ordonanța stabilește normele aplicabile executorilor judecătorești și prevede introducerea treptată a noii profesii până la 1 iulie 2022, prin dispoziții tranzitorii. Întrucât rolurile executorului judecătoresc și ale adjudecătorului judiciar sunt parțial similare și complementare, s-a decis raționalizarea organizării actuale a profesiilor și fuzionarea acestora în profesia de executor judecătoresc.

Normele care reglementează executorii judecătorești vor fi pe deplin aplicabile de la 1 iulie 2022. Începând din 1 iulie 2026, aceasta va înlocui complet profesiile anterioare: executorii judecătorești și adjudecătorii judicari care nu au urmat o formare specifică pentru a se califica drept executori judecătorești își vor înceta activitatea. Începând din 1 ianuarie 2019, Camera Națională a Executorilor Judecătorești (*Chambre nationale des commissaires de justice*) va înlocui camerele naționale ale executorilor judecătorești și, respectiv, ale adjudecătorilor judicari, pentru a pregăti alinierea treptată și ulterior fuzionarea celor două profesii.

Alți funcționari ai instanței

Grefierii instanțelor comerciale (*greffiers de tribunaux de commerce*) sunt funcționari publici a căror principală atribuție este asistarea membrilor instanței comerciale în timpul audierilor și a președintelui instanței cu privire la toate sarcinile administrative care îi revin. Aceștia gestionează grefa instanței și se asigură că registrul comerțului și al societăților (*registre du commerce et des sociétés* — RCS), precum și registrele și dosarele instanțelor sunt menținute în mod corespunzător. Aceștia emit copii ale actelor judiciare, sunt depozitarii sigiliilor instanței și ai sumelor de bani depuși la grefă și întocmesc documentele ale grefei și alte documente formale care țin de competența lor.

Profesia este reglementată de articolele L.741-1 - R.741-1 din Codul comercial.

Profesia este reprezentată pe lângă autoritățile publice de către **Consiliul Național al Grefierilor Tribunalelor Comerciale** (*Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce* — CNGTC). Acesta este un organism recunoscut ca fiind de utilitate publică (*établissement d'utilité publique*) și are personalitate juridică; acesta este responsabil de reprezentarea intereselor colective ale profesiei. Acesta organizează formarea profesională inițială și continuă a grefierilor și a personalului grefei, precum și examinările profesionale și facilitează și supraveghează stagiile de practică. Site-ul **Consiliului Național al Grefierilor Tribunalelor Comerciale** conține mai multe informații în această privință.

Grefieri ai instanțelor comerciale (366 Kb) **en**

Grefieri ai instanțelor comerciale care au încheiat un contract de muncă (366 Kb) **en**

Consilieri juridici/juriști

Profesia de **consilier juridic** (*conseil juridique*) a fost fuzionată cu cea de avocat (*avocat*) prin Legea nr. 90-1259 din 31 decembrie 1990.

Juriștii (*juristes*) care nu își desfășoară activitatea în calitate de avocați independenți (*avocats*), ci lucrează în întreprinderi nu intră sub incidența niciunei reglementări profesionale specifice.

Ultima actualizare: 10/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Croația

Personalul din cadrul organelor judiciare

Personalul organelor judiciare este compus din funcționari judicari, funcționari publici și personal auxiliar.

Judecători (suci; sing.sudac).

Judecătorii sunt funcționari judicari cu funcții permanente. Poate fi numită judecător o persoană care este cetățean croat.

O persoană care a absolvit Școala de Stat pentru Funcționarii Sistemului Judiciar (*Državna škola za pravosudne dužnosnike*) sau care exercită deja atribuții judiciare poate fi numită judecător la o instanță municipală (*općinski sud*), la o instanță comercială (*trgovački sud*) sau la o instanță administrativă (*upravni sud*).

O persoană care a lucrat ca funcționar judiciar timp de cel puțin 10 ani poate fi numită judecător la o instanță județeană (*županijski sud*).

O persoană care a lucrat ca funcționar judiciar timp de cel puțin 12 ani poate fi numită judecător la Înalta Curte pentru Delicte a Republicii Croația (*Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske*), la Înalta Curte Comercială a Republicii Croația (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) și la Înalta Curte Administrativă a Republicii Croația (*Visoki upravni sud Republike Hrvatske*).

Pentru a fi numită judecător la Curtea Supremă a Republicii Croația (Vrhovni sud Republike Hrvatske), o persoană trebuie să fi lucrat cel puțin 15 ani ca funcționar judiciar, avocat, notar sau profesor universitar de drept (în cel din urmă caz, experiența profesională relevantă este cea de după examenul de barou) sau trebuie să fie un avocat renumit care a promovat examenul național de barou, are cel puțin 20 de ani de experiență profesională și și-a dovedit competența prin activitatea sa într-un anumit domeniu de drept și prin lucrările sale profesionale și academice.

 Legea privind instanțele judecătorești (*Zakon o sudovima*)

 Legea privind Consiliul Judiciar de Stat (*Zakon o Državnom sudbenom vijeću*)

 Legea privind remunerarea judecătorilor și a altor funcționari judiciari (*Zakon o plaćama sudaca i drugih pravosudnih dužnosnika*)

Personalul instanțelor

Numărul de funcționari judiciari și de membri ai personalului auxiliar necesar pentru îndeplinirea sarcinilor specializate, administrative și tehnice este stabilit de ministrul justiției.

Angajarea funcționarilor și a personalului auxiliar în cadrul instanțelor, stagiile, procedura, metoda și programul pentru examenul de stat de specialitate, remunerația acestora și celelalte drepturi, obligații și responsabilități legate de funcțiile lor, precum și răspunderea acestora pentru abateri profesionale sunt reglementate de normele privind funcționarii și personalul auxiliar și de normele generale privind dreptul muncii.

Posturile vacante din instanțe pot fi ocupate numai cu aprobarea Ministerului Justiției.

La recrutarea funcționarilor și a personalului auxiliar în cadrul instanțelor, trebuie să se respecte cerințele în materie de reprezentare a persoanelor care aparțin minorităților naționale.

Reglementările privind cerințele educaționale pentru funcționarii judiciari și personalul auxiliar sunt adoptate de ministrul justiției.

Consilieri judiciari (*sudski savjetnici*; sing. *sudski savjetnik*), înalți consilieri judiciari (*viši sudski savjetnici*; sing. *viši sudski savjetnik*) și înalți consilieri judiciari specialiști (*viši sudski savjetnici - specijalisti*; sing. *viši sudski savjetnik - specijalist*)

Orice persoană care deține o diplomă universitară în drept sau o diplomă universitară integrată de licență/master în drept și care a promovat examenul național de barou poate lucra în calitate de consilier judiciar.

O persoană care deține o diplomă universitară în drept sau o diplomă universitară integrată de licență/master în drept, a promovat examenul național de barou și a lucrat timp de cel puțin doi ani în calitate de consilier judiciar sau consilier pe lângă un procuror sau în calitate de funcționar judiciar, avocat sau notar ori o persoană care a exercitat alte funcții juridice timp de cel puțin cinci ani după promovarea examenului național de barou poate fi numită în funcția de înalt consilier judiciar sau de consilier judiciar la Curtea Supremă a Republicii Croația.

O persoană care deține o diplomă universitară în drept sau o diplomă universitară integrată de licență/master în drept, a promovat examenul național de barou și a lucrat timp de cel puțin patru ani în calitate de consilier judiciar sau consilier pe lângă un procuror sau în calitate de funcționar judiciar, avocat sau notar ori o persoană care a exercitat alte funcții juridice timp de cel puțin opt ani după promovarea examenului național de barou poate fi numită în funcția de înalt consilier judiciar specialist.

O persoană care deține o diplomă universitară în drept sau o diplomă universitară integrată de licență/master în drept, a promovat examenul național de barou și a lucrat timp de cel puțin patru ani în calitate de consilier judiciar sau consilier pe lângă un procuror sau în calitate de funcționar judiciar, avocat sau notar ori o persoană care a exercitat alte funcții juridice timp de cel puțin opt ani după promovarea examenului național de barou poate fi numită în funcția de înalt consilier judiciar la Curtea Supremă a Republicii Croația.

O persoană care deține o diplomă universitară în drept sau o diplomă universitară integrată de licență/master în drept, a promovat examenul național de barou și a lucrat timp de cel puțin șase ani în calitate de consilier judiciar sau consilier pe lângă un procuror sau în calitate de funcționar judiciar, avocat ori notar sau o persoană care a exercitat alte funcții juridice timp de cel puțin zece ani după promovarea examenului național de barou poate fi numită în funcția de înalt consilier judiciar specialist la Curtea Supremă a Republicii Croația.

Competențele consilierilor judiciari și ale înalților consilieri judiciari

Consilierii judiciari, înalții consilieri judiciari și înalții consilieri judiciari specialiști participă la procese și sunt autorizați să efectueze anumite proceduri judiciare în mod independent, să evalueze elementele de probă și să stabilească faptele. După desfășurarea procedurilor, aceștia înaintează un proiect judecătorului, care stă la baza deciziei sale, și publică decizia adoptată cu autorizarea judecătorului.

În conformitate cu dispozițiile aplicabile din Legea privind instanțele judecătorești, consilierii judiciari, înalții consilieri judiciari și înalții consilieri judiciari specialiști sunt autorizați să desfășoare proceduri și să propună proiecte de hotărâri, după cum urmează:

în procedurile civile în contencios cu privire la plata unei creanțe pecuniare sau a unei compensații în cazul în care suma în cauză nu depășește 100 000,00 HRK și în litigiile comerciale în cazul în care suma în cauză nu depășește 500 000,00 HRK,

în conflictele de muncă care rezultă din contractele colective de muncă,

în litigiile administrative care vizează o acțiune în justiție referitoare la chestiuni cu privire la care este adoptată o decizie pe baza unei hotărâri definitive într-un model de litigiu sau o acțiune în justiție împotriva unui act sau a unei omisiuni comise de către un organism de drept public și în litigiile administrative în care suma în cauză nu depășește 100 000,00 HRK,

în procedurile de executare,

în procedurile succesorale,

în procedurile privind registrul funciar,

în procedurile de sancționare contravențională,

în procedurile necontencioase, cu excepția acțiunilor privind privarea de capacitatea juridică, dizolvarea unei asociații de co-proprietate, grănițuirea și procedurile în temeiul Legii familiei (*Obiteljski zakon*),

în procedurile de înregistrare,

în procedurile de insolvență cu durată redusă,

în ceea ce privește costurile procedurilor judiciare.

Consilierii judiciari, înalții consilieri judiciari și înalții consilieri judiciari specialiști sunt împuterniciți să acționeze și să ia decizii în anumite proceduri în cazul în care acest fapt este prevăzut de legislația specifică.

În procedurile în fața instanțelor de al doilea grad de jurisdicție, precum și în procedurile prevăzute în cadrul căilor de atac extraordinare, consilierii judiciari, înalții consilieri judiciari și înalții consilieri judiciari specialiști raportează cu privire la stadiul dosarului și pregătesc proiectul de hotărâre.

Judecători stagiați (*sudački vježbenici*; sing. *sudački vježbenik*)

În fiecare an, Ministerul Justiției decide numărul de posturi de stagiați în instanțe în conformitate cu fondurile disponibile alocate din bugetul național.

Condițiile care reglementează recrutarea judecătorilor stagieri pentru instanțe, modul în care se realizează acest lucru, precum și durata și modalitățile de desfășurare a stagiilor sunt reglementate printr-o lege distinctă.

Colaboratori specializați (stručni suradnici; sing.stručni suradnik)

De asemenea, instanțele pot recruta persoane care dețin o diplomă de studiu sau universitară specializată (de licență sau de master) și au experiență profesională în defectologie, sociologie, educație, economie, contabilitate și finanțe sau un alt domeniu relevant.

colaboratori specializați și asistenții specializați (stručni pomoćnici; sing.stručni pomoćnik) asistă pe judecători în cauzele care necesită cunoștințe de specialitate.

Judecători consultanți (suci porotnici; sing.sudac porotnik)

Judecătorii consultanți sunt cetățeni croați care participă la procese în cadrul anumitor proceduri și a căror profesie nu este funcția de judecător. Mai degrabă, în calitate de membri ai camerei instanței, aceștia sunt egali cu judecătorii în ceea ce privește luarea deciziilor cu privire la aspectele asupra cărora trebuie adoptată o hotărâre în cadrul procedurilor penale.

Pentru a fi numită judecător consultant, o persoană trebuie să fie cetățean croat adult, apt să ocupe un astfel de post.

Judecătorii consultanți sunt numiți pentru o perioadă de patru ani, care poate fi prelungită.

Judecătorii consultanți din cadrul instanțelor municipale și județene sunt numiți de adunarea județeană (*županijska skupština*) sau, în cazul orașului Zagreb, de Adunarea municipală a orașului Zagreb (*Gradska skupština Grada Zagreba*) în urma prezentării unor propuneri din partea Consiliului Municipal sau Local, a sindicatelor, a asociațiilor patronale și a Camerei de Comerț.

Înainte de numirea judecătorilor consultanți este necesar să se obțină avizul președintelui instanței respective cu privire la candidații propuși.

Directorul administrației judiciare (ravnatelj sudske uprave)

O instanță care dispune de peste 15 de judecători are un director al administrației judiciare.

Directorul administrației judiciare asistă președintele instanței cu privire la sarcinile aferente administrației judiciare, în special prin:

îndeplinirea sarcinilor specializate legate de planificarea și gestionarea resurselor umane ale instanței, organizarea activității funcționarilor judiciari și a personalului auxiliar și supravegherea performanței acestora, monitorizarea și planificarea instruirii funcționarilor judiciari și a personalului auxiliar, întreținerea clădirii instanței, a spațiilor și a echipamentelor de lucru, precum și realizarea investițiilor necesare, organizarea și coordonarea elaborării planului anual de achiziții publice în conformitate cu legea și cu necesitățile instanței, organizarea procedurilor de achiziții publice, monitorizarea activităților financiare și operaționale ale instanței și îndeplinirea sarcinilor tehnice de serviciu și auxiliare, asigurarea și monitorizarea utilizării resurselor bugetare și a resurselor proprii ale instanței, participarea la pregătirea și punerea în aplicare a proiectelor administrației judiciare și supravegherea punerii lor în aplicare, asigurarea faptului că statisticile referitoare la activitatea instanței sunt produse într-un mod corespunzător și la timp, cooperarea cu autoritățile locale și regionale cu privire la achiziționarea de echipamente și furnizarea de resurse pentru activitățile specifice ale instanței, executarea altor sarcini care îi sunt atribuite de către președintele instanței.

Directorul administrației judiciare răspunde în fața președintelui instanței pentru activitatea sa.

Orice persoană care deține o diplomă universitară în drept sau o diplomă universitară integrată de licență/master în drept sau o diplomă universitară sau de specializare profesională în economie și care are o experiență de cel puțin cinci ani în funcții conexe poate fi numită director al administrației judiciare.

Purtător de cuvânt al instanței (glasnogovornik suda)

Fiecare instanță are un purtător de cuvânt.

Purtătorul de cuvânt al instanței este un judecător, un consilier judiciar sau o persoană desemnată de președintele instanței în programul anual de lucru.

Președintele instanței județene poate desemna un judecător de la instanța respectivă să devină purtător de cuvânt atât pentru aceasta, cât și pentru instanțele municipale care intră în jurisdicția sa. Se poate desemna și un purtător de cuvânt adjunct.

Purtătorul de cuvânt al instanței oferă informații cu privire la activitatea instanței în conformitate cu Legea privind instanțele judecătorești, cu Regulamentul de procedură al instanței (Sudski poslovnik) și cu Legea privind dreptul de acces la informații (Zakon o pravu na pristup informacijama).

Procurorii (državni odvjetnici; sing.državni odvjetnik)

O persoană care îndeplinește condițiile generale și specifice pentru a fi numită în funcția de procuror-șef adjunct al Republicii Croația (*zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske*) poate fi numită procuror-șef al Republicii Croația (*Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske*).

Procurorii județeni (*županijski državni odvjetnici*) sunt numiți din rândul procurorilor, al procurorilor-șefi adjuncți, al adjuncților din cadrul unui parchet specializat și al procurorilor județeni adjuncți care au exercitat funcția de procuror județean adjunct timp de cel puțin doi ani.

Procurorii județeni sunt numiți pentru un mandat de patru ani de Consiliul Procurorilor (*Državnoodvjetničko vijeće*), pe baza unei propuneri din partea procurorului-șef al Republicii Croația și după ce organismul colegial din cadrul Parchetului Republicii Croația (*Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske*) și-a dat avizul.

Procurorii municipali (*općinski državni odvjetnici*) sunt numiți din rândul procurorilor și al procurorilor adjuncți.

Procurorii municipali sunt numiți pentru un mandat de patru ani de Consiliu, pe baza unei propuneri din partea procurorului-șef al Republicii Croația și după ce organismul colegial din cadrul parchetului județean și procurorul județean și-au dat avizul.

Procurorii adjuncți (zamjenici državnog odvjetnika)

Procurorii adjuncți sunt numiți în maniera, în condițiile și printr-o procedură menite să le asigure expertiza, independența și demnitatea de a îndeplini atribuțiile unui procuror.

Un cetățean croat care a promovat examenul național de barou și îndeplinește condițiile specifice stabilite în Legea privind Consiliul Procurorilor (*Zakon o državnoodvjetničkom vijeću*) poate fi numit procuror adjunct.

O persoană care a absolvit Școala de Stat pentru Funcționarii Sistemului Judiciar poate fi numită procuror municipal adjunct.

O persoană care a deținut un post judiciar timp de cel puțin 10 ani poate fi numită procuror județean adjunct.

Pentru a fi numită procuror-șef adjunct al Republicii Croația, o persoană trebuie să fi deținut o funcție judiciară în cadrul unui organism judiciar timp cel puțin 15 ani sau să fi lucrat pe aceeași perioadă de timp ca avocat, notar sau profesor universitar de drept care a promovat examenul național de barou (în cel din urmă caz, experiența profesională relevantă este cea de după examenul de barou) sau trebuie să fie un avocat renumit care a promovat examenul național de barou, are cel puțin 20 de ani de experiență profesională și și-a dovedit competența prin activitatea sa într-un anumit domeniu al dreptului și prin lucrările sale profesionale și academice.

Pentru a fi numit în funcția de procuror adjunct în cadrul unui parchet superior, procurorul adjunct, pe lângă îndeplinirea condițiilor stabilite în lege, trebuie să fi obținut la ultima evaluare înainte de numire cel puțin mențiunea »exercitarea cu succes a atribuțiilor«.

Unul sau mai mulți procurori adjuncți sunt numiți în cadrul parchetului și își îndeplinesc atribuțiile în mod permanent.

Procurorii și procurorii adjuncți trebuie să aibă o conduită de așa manieră încât să evite prejudicierea propriei reputații, a reputației parchetului sau crearea de îndoeli cu privire la imparțialitatea lor sau la autonomia și independența parchetului.

Atunci când procurorii și procurorii adjuncți îndeplinesc atribuții de reprezentare, precum și în cadrul relațiilor lor cu organele de stat și persoanele juridice, aceștia sunt obligați să respecte principiile legalității, profesionalismului și imparțialității, respectând în același timp termenele pentru anumite proceduri și regulile privind prioritatea în tratarea cauzelor.

Atunci când procurorii și procurorii adjuncți se prezintă, în cadrul unei proceduri, în fața unei instanțe sau a unui organism administrativ, aceștia trebuie să respecte și să păstreze demnitatea instanței sau a organismului în cauză, propria demnitate și demnitatea parchetului.

Procurorii și procurorii adjuncți trebuie să păstreze confidențialitatea oricăror date și cunoștințe referitoare la viața privată și de familie a părților și a altor persoane pe care le obțin în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor și care nu sunt clasificate în legislație drept secrete oficiale, dacă acest lucru nu constituie o infracțiune și trebuie să păstreze confidențialitatea tuturor datelor care nu se află în domeniul public.

Procurorii și procurorii adjuncți nu trebuie să aparțină nici unui partid politic și nici să fie implicați în politică.

Procurorul-șef al Republicii Croația, procurorii-șefi adjuncți ai Republicii Croația, procurorii și procurorii adjuncți nu pot fi trași la răspundere pentru nicio opinie juridică exprimată într-un caz care le-a fost atribuit, cu excepția cazului în care a fost încălcată legea și a fost comisă o infracțiune.

Consilierii procurorului (*Državoodvjetnički savjetnici*)

Consilierii procurorului, înalții consilierii ai procurorului (*viši državoodvjetnički savjetnici*) și înalții consilierii specialiști ai procurorului (*viši državoodvjetnički savjetnici – specijalisti*) asistă procurorul și adjunctul acestuia în activitatea lor, elaborează proiecte de decizii, înregistrează rapoarte, documente și declarații de la persoane fizice, îndeplinesc alte sarcini specializate prevăzute de lege și de regulamentele de punere în aplicare, în mod independent sau sub supraveghere și în conformitate cu instrucțiunile procurorului și ale adjunctului acestuia.

În secțiile penale din cadrul parchetelor, aceștia pot prezenta acuzații în cadrul procedurilor pentru infracțiuni care se pedepsesc cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani.

În secțiile civile și administrative din cadrul parchetelor, aceștia se pot prezenta în fața instanțelor și a organelor administrative și a altor organisme pe baza unei procuri specifice eliberate de procurorul competent, după cum urmează:

în cadrul parchetelor municipale, în litigiile a căror valoare nu depășește 100 000,00 HRK,

în cadrul parchetelor județene, în litigiile a căror valoare nu depășește 500 000,00 HRK.

Biroul pentru prevenirea corupției și a criminalității organizate (*Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta*) – USKOK

Biroul pentru prevenirea corupției și a criminalității organizate este un parchet special, competent pe întreg teritoriul Croației, care exercită atribuții în cazuri de corupție și de criminalitate organizată.

Biroul pentru prevenirea corupției și a criminalității organizate

Gajeva 30a

10 000 Zagreb

telefon: +385 4591 874

fax: + 385 1 4591 878

e-mail: [✉ tajnistvo@uskok.dorh.hr](mailto:tajnistvo@uskok.dorh.hr)

[✉ Legea privind Biroul pentru prevenirea corupției și a criminalității organizate \(*Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta*\)](#)

Directorul Biroului pentru prevenirea corupției și a criminalității organizate (USKOK)

Activitatea USKOK este gestionată de către director, care este numit de procurorul-șef după ce ministrul responsabil cu justiția și organismul colegial din cadrul Parchetului Republicii Croația și-au dat avizul. Directorul este numit pentru o perioadă de patru ani și poate fi renumit în această funcție.

Profesia juridică – un serviciu autonom și independent

Profesia juridică este un serviciu autonom și independent care furnizează asistență juridică persoanelor fizice și juridice, astfel încât acestea să își poată exercita și apăra drepturile și interesele juridice.

Avocații (*odvjetnici*; sing.*odvjetnik*)

Avocații pot oferi orice fel de asistență juridică.

În special, aceștia pot furniza consiliere juridică, pot elabora documente (contracte, testamente, declarații etc.) și pot pregăti acțiuni, reclamații, cereri, solicitări, căi de atac extraordinare și alte acte de procedură și își pot reprezenta clienții.

Aceștia pot practica avocatura în mod autonom sau în cadrul unui cabinet comun ori al unei firme de avocatură și trebuie să se abțină de la efectuarea de activități incompatibile cu reputația și independența avocatului.

Avocații trebuie să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor furnizate de clienții lor și a tuturor cunoștințelor pe care le dobândesc în alt mod prin reprezentarea clienților. Această confidențialitate trebuie păstrată și de toate celelalte persoane care lucrează sau au lucrat în cabinetul de avocatură.

Un avocat are dreptul la plata unui onorariu pentru serviciile juridice acordate și la rambursarea oricăror costuri suportate în legătură cu munca depusă, conform tarifului stabilit de Baroul din Croația (*Hrvatska odvjetnička komora*) și aprobat de ministrul Justiției.

Atunci când un avocat asigură apărare *ex officio*, nivelul onorariului pentru o astfel de muncă este stabilit de Ministerul Justiției.

Numai un avocat poate reprezenta un inculpat în fața unei instanțe județene (*županijski sud*), ceea ce înseamnă că numai un avocat cu o experiență de cel puțin opt ani ca avocat sau funcționar în cadrul unui organ judiciar poate oferi apărare *ex officio* sau apărare care este remunerată de stat în cadrul procedurilor penale pentru o infracțiune care se pedepsește cu închisoarea pe termen lung.

Avocații trebuie să emită clienților o factură la prestarea unui serviciu. În cazul anulării sau revocării împuternicirii avocațiale, avocatul emite o factură în termen de 30 de zile de la data la care împuternicirea a fost anulată sau revocată.

Avocații trebuie să se înscrie în Baroul din Croația, care este o organizație autonomă și independentă prezentând caracteristicile unei persoane juridice.

Baroul din Croația reprezintă profesiile juridice din Republica Croația în ansamblu.

O persoană dobândește dreptul de a lucra ca avocat în Republica Croația prin înscrierea pe lista de avocați.

Baroul din Croația

Koturaška 53/II

10 000 Zagreb

telefon: +385 1 6165 200

fax: +385 1 6170 686

[✉ hok-cba@hok-cba.hr](mailto:hok-cba@hok-cba.hr)

[✉ http://www.hok-cba.hr/](http://www.hok-cba.hr/)

[✉ Legea privind profesiile juridice](#)

Servicii notariale

Notarii (*javni bilježnici*; sing. *javni bilježnik*)

Notarii sunt persoane care se bucură de încredere publică și care sunt numite de ministrul justiției în urma unui concurs desfășurat de Camera Notarilor din Croația (*Hrvatska javnobilježnička komora*).

Aceștia sunt juriști calificați care au promovat examenul național de barou și examenul de stat pentru profesia notarială, dețin experiența necesară și sunt furnizori autonomi și independenți ai unui serviciu public și mandatarî imparțiali ai clienților.

Aceștia sunt autorizați:

să redacteze și să elibereze acte notariale, care sunt documente publice privind tranzacțiile juridice și declarații pe care se întemeiază drepturile părților,

să redacteze și să elibereze evidențe notariale cu privire la acțiunile juridice pe care le-au efectuat sau la care au fost prezenți,

să redacteze și să elibereze certificate notariale cu privire la faptele la care au fost martori,

să accepte documente, bani, valori mobiliare și obiecte de valoare pentru păstrarea în siguranță, în vederea predării acestora către alte persoane sau organisme competente (depozit notarial),

să valideze (legalizeze) documente private,

să întreprindă acțiuni și să adopte decizii în calitate de administratori fiduciari numiți de instanțe în procedurile succesoriale,

să desfășoare proceduri de executare pe baza unui act autentic,

să își reprezinte clienții în fața instanțelor și a altor organisme publice, dar numai dacă problemele în cauză sunt direct legate de unul dintre documentele emise de aceștia.

Faptul că părțile nu pot schimba competența instanței în procedurile succesoriale înseamnă că nu pot alege un notar în calitate de administrator fiduciar numit de instanță.

Ori de câte ori un notar reprezintă o parte în fața unei instanțe sau a unui alt organism public, acesta are drepturile și atribuțiile unui avocat.

Notarii nu trebuie să refuze îndeplinirea atribuțiilor oficiale decât dacă au un motiv valabil și trebuie să păstreze confidențialitatea cunoștințelor pe care le obțin prin îndeplinirea activității lor.

Notarii au dreptul la plata onorariilor notariale și la rambursarea cheltuielilor pentru redactarea actelor oficiale în domeniul lor de competență, în conformitate cu Normele privind tariful temporar al notarilor (*Pravilnik o privremenom javnobilježničkoj tarifi*), Normele privind remunerația și rambursarea cheltuielilor notarilor care acționează în calitate de administratori fiduciari numiți de instanță în procedurile succesoriale (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) și Normele privind remunerația și rambursarea cheltuielilor notarilor în procedurile de executare silită (*Pravilnik o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku*).

În Republica Croația, notarii trebuie să se afilieze la Camera Notarilor din Croația.

Activitatea notarilor este monitorizată de Camera Notarilor din Croația și de Ministerul Justiției, în cadrul domeniilor lor de competență respective.

Activitatea unui notar în calitate de administrator fiduciar numit de instanță în procedurile succesoriale este supravegheată de instanța care l-a numit.

Camera Notarilor din Croația

Koturaška 34/II

10 000 Zagreb

telefon: +385 1 4556 566

fax: +385 1 4551 544

e-mail: hjk@hjk.hr

 <http://www.hjk.hr/Uredi>

 [Legea privind notarii \(*Zakon o javnom bilježništvu*\)](#)

 [Legea privind onorariile notarilor \(*Zakon o javnobilježničkim pristojbama*\)](#)

Academia Judiciară

Academia Judiciară este o instituție publică independentă care oferă educație și formare inițială candidaților cu privire la modul de îndeplinire a atribuțiilor judiciare într-un mod autonom, responsabil și independent, educație profesională pentru stagiați, consilieri din cadrul organelor judiciare și pentru alte cadre judiciare, precum și cursuri de perfecționare pentru funcționarii judiciari. Academia este condusă de un director și este gestionată de un consiliu de conducere format din nouă membri. Personalul didactic al Academiei este format din persoane calificate selectate din rândul judecătorilor, al procurorilor și al procurorilor adjuncți, al lectorilor din învățământul superior și, acolo unde este necesar, și din alte profesii.

Academia promovează activ cooperarea internațională și participă la proiecte ale Uniunii Europene în calitate de beneficiar sau de participant. Aceste proiecte urmăresc consolidarea instituțională a Academiei și dezvoltarea profesională a grupurilor sale țintă.

 [Legea privind Academia Judiciară \(*Zakon o Pravosudnoj akademiji*\)](#)

Consiliul Judiciar Național (*Državno sudbeno vijeće*)

Consiliul Judiciar Național este un organism autonom și independent care asigură autonomia și independența sistemului judiciar din Republica Croația.

Acesta decide în mod autonom, în conformitate cu Constituția și legea, cu privire la numirea, promovarea, transferul, demiterea, precum și răspunderea disciplinară a judecătorilor și a președinților instanțelor, cu excepția președintelui Curții Supreme a Republicii Croația. Consiliul Judiciar Național are 11 membri, dintre care șapte sunt judecători, doi sunt profesori universitari de drept și doi sunt membri ai Parlamentului, dintre care unul trebuie să fie din rândul opoziției.

 [Legea o državnom sudbenom vijeću" target="_blank">Legea privind Consiliul Judiciar de Stat \(*Zakon o državnom sudbenom vijeću*\)](#)

Consiliul Procurorilor (*Državnoodvjetničko vijeće*)

Consiliul Procurorilor este un organism autonom și independent care asigură autonomia și independența procurorilor din Republica Croația.

Acesta este responsabil de numirea și revocarea procurorilor adjuncți și a procurorilor județeni și municipali, desfășurarea procedurilor și pronunțarea de hotărâri asupra răspunderii disciplinare a procurorilor adjuncți, transferarea procurorilor adjuncți, gestionarea și verificarea declarațiilor de avere ale procurorilor și ale procurorilor adjuncți și îndeplinirea altor atribuții în conformitate cu legea.

Acesta are 11 membri, dintre care șapte sunt procurori adjuncți, doi sunt profesori universitari de drept și doi sunt membri ai Parlamentului, dintre care unul trebuie să fie din rândul opoziției.

Membrii Consiliului Procurorilor sunt aleși pentru o perioadă de patru ani și nicio persoană nu poate îndeplini două mandate succesive.

 [Legea privind Consiliul Procurorilor \(*Zakon o Državnoodvjetničkom vijeću*\)](#)

Curtea Constituțională a Republicii Croația (*Ustavni sud Republike Hrvatske*)

Înființarea, organizarea și competența Curții Constituționale sunt stabilite în Constituția Republicii Croația (*Ustava Republike Hrvatske*) și în Actul Constituțional privind Curtea Constituțională a Republicii Croația (*Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske*).

Curtea Constituțională a Republicii Croația cuprinde 13 judecători, care sunt aleși de Parlamentul Croației, cu o majoritate de două treimi din numărul total de deputați, din rândul experților juridici eminenți, în special judecători, procurori, avocați și profesori universitari de drept, în modul și prin procedura prevăzute

în Actul Constituțional. Mandatul unui judecător al Curții Constituționale durează opt ani și se prelungește cu până la șase luni în cazuri excepționale, în cazul în care acesta expiră înainte ca un nou judecător să fie numit sau să își fi preluat atribuțiile. Procedura de solicitare a candidaturilor din partea potențialilor judecători ai Curții Constituționale și de propunere a candidaților pentru alegere de către Parlamentul Croației este condusă de comisia parlamentară responsabilă cu problemele constituționale. Curtea Constituțională a Republicii Croația alege un președinte al Curții pentru un mandat de patru ani.

Actul constituțional privind Curtea Constituțională a Republicii Croația stabilește condițiile și procedura pentru alegerea judecătorilor Curții Constituționale și încetarea mandatului acestora, condițiile și termenele pentru inițierea procedurilor de evaluare a compatibilității unei legi cu Constituția și a compatibilității altor regulamente cu Constituția și legislația, procedura și efectele juridice ale deciziilor acestora, protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale garantate de Constituție și alte probleme de importanță pentru îndeplinirea atribuțiilor și activității Curții Constituționale.

Curtea Constituțională se asigură că Constituția Republicii Croația este respectată și aplicată și își întemeiază acțiunile pe dispozițiile Constituției și ale Actului Constituțional privind Curtea Constituțională a Republicii Croația.

Curtea Constituțională este independentă față de toate autoritățile de stat și decide în mod autonom modul de utilizare a finanțării alocate acesteia din bugetul național, în conformitate cu bugetul său anual și cu legea, pentru a-și asigura buna funcționare. Organizarea internă a Curții Constituționale este reglementată de Regulamentul de procedură al Curții Constituționale a Republicii Croația. Activitatea Curții Constituționale este publică, iar judecătorii din cadrul acesteia beneficiază de imunitate, la fel ca membrii Parlamentului croat.

Curtea Constituțională a Republicii Croația

Trg Svetoga Marka 4

10000 Zagreb

telefon: +385 1 640 02 50

Fax: +385 1 455 10 55

e-mail: Ustavni_sud@usud.hr

<https://www.usud.hr/>

Ultima actualizare: 11/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Italia

Această pagină cuprinde informații generale privind profesiile juridice exersate în Italia.

Introducere

Principalele profesii juridice exersate în Italia sunt cele de magistrat (judecător și procuror), avocat și notar.

Magistratura

Constituția prevede exercitarea **funcției jurisdicționale** de către judecători și Ministerul Public

Judecători

Justiția este administrată în numele cetățenilor. Judecătorii nu se supun decât legii (articolul 101 din Constituție).

Funcția jurisdicțională este exercitată de magistrați numiți și supuși normelor privind organizarea judiciară.

Nu se pot crea funcții extraordinare sau speciale pentru judecători, ci doar secții specializate în cadrul organelor judiciare ordinare. Prin lege se prevăd cazurile și formele de participare directă a cetățenilor la administrarea justiției.

Intrarea în magistratură se face prin concurs. Pot fi însă numiți și magistrați consultanți (care nu sunt de profesie magistrați) pentru exercitarea unor funcții atribuite în mod tradițional judecătorilor profesioniști.

Autonomie și independență

Magistratura este **autonomă** și independentă față de orice altă putere (**articolul 104 din Constituție**).

Independența magistraturii este garantată de către Consiliul Superior al Magistraturii, organ autonom care are sarcina de a recruta, numi, muta, promova și sancționa magistrații (articolul 105 din Constituție).

Nu există diferențe între magistrați decât în ceea ce privește diversitatea funcțiilor îndeplinite.

Magistrații sunt inamovibili, adică nu pot fi demisi sau suspendați din funcție decât în urma unei decizii a Consiliului Superior al Magistraturii, adoptată fie din motivele și cu garanțiile prevăzute de lege, fie cu consimțământul magistratului vizat.

Ministerul Public

Organizare

Constituția recunoaște principiile **independenței și autonomiei** Ministerului Public (**articolul 107**).

Articolul 112 din Constituție prevede principiul obligativității acțiunii penale: când un procuror competent este informat cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, acesta trebuie să desfășoare anchete și să transmită rezultatele acestor anchete judecătorului spre evaluare, împreună cu cererile relevante. Obligativitatea acțiunii penale contribuie atât la garantarea independenței procurorului în exercitarea funcțiilor sale, cât și la sprijinirea egalității cetățenilor în fața legii penale. Parchetele funcționează pe lângă fiecare grad de jurisdicție (Curtea de Casație, curțile de apel, tribunale și instanțe pentru minori).

Roluri și obligații

Ministerul Public este implicat în toate **procedurile penale** și acționează în numele **statului**. De asemenea, procurorii participă în cauze civile atunci când acest lucru este cerut de lege (de exemplu în anumite litigii de dreptul familiei, în cauze care implică persoane fără capacitate legală etc.).

Personalul grefelor și al secretariatelor

Personalul grefelor și al secretariatelor instanțelor reprezintă personal administrativ din diferite categorii (director, funcționar, grefier, contabil, personal auxiliar etc.) recrutat prin concursuri publice pe bază de examene și încadrat ca funcționar public pe baza unui contract colectiv de muncă național pentru sectorul ministerelor.

Acest personal este subordonat Ministerului Justiției, Departamentul pentru organizare judiciară, personal și servicii, desfășoară sarcini administrative, de gestionare a registrelor și a dosarelor și asistă instanțele în toate tipurile de proceduri.

Formarea profesională este asigurată de Ministerul Justiției – Direcția Generală pentru Personal și Formare.

Organizarea profesiei juridice: avocați, notari

Avocați

Avocatul este un profesionist independent care își reprezintă clientul – persoană fizică, persoană juridică sau chiar statul – în fața unei instanțe civile, penale sau administrative.

Reprezentarea clientului se face în temeiul unui mandat și contra achitării unui onorariu.

Pe lângă fiecare instanță funcționează un consiliu al ordinului avocaților, alcătuit din avocați aleși de avocații înscrși în registrul aferent.

La nivel național există Consiliul Național al Avocaților, ales de către consilierii ordinelor reuniți la nivel regional.

Legea nr. 247 din 31 decembrie 2012 a introdus „noua reglementare privind organizarea profesiei de avocat”.

Notari

Notarul este un **profesionist independent** care exercită o **funcție publică**. Aceasta constă în conferirea unui caracter public actelor încheiate în prezența sa.

Profesia de notar este reglementată de Legea nr. 89 din 16 februarie 1913 – „organizarea notariatului și a arhivelor notariale” sau „legea notarială”.

La nivel național funcționează Consiliul Național al Notariatului.

Ultima actualizare: 18/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Cipru

Profesii juridice – Introducere

Alte profesii conexe

Nu există profesii conexe în Cipru, cum ar fi profesia de notar public. Toate aspectele legate de probleme juridice constituie material juridic și, în conformitate cu legile relevante, numai membrii Baroului din Cipru (*Pankýprios Dikigorikós Syllogos*) pot să practice avocatura. Bineînțeles, avocații pensionari își pot continua activitatea cu titlul de consilier juridic intern, atât în cabinetele de avocatură existente, cât și în cadrul altor organizații.

O profesie care ar putea fi considerată profesie conexă este cea de asistent juridic (*dikigorikóí ypálliloi*), pentru care există dispoziții legislative separate.

Persoanele care doresc să devină asistent juridic trebuie să fi absolvit studiile liceale, să fi lucrat într-un cabinet de avocatură timp de cel puțin 6 luni consecutive, să aibă o moralitate impecabilă și să depună o cerere la grefa (*Protokollitis*) instanței teritoriale (*Eparchiakó Dikastírio*) în a cărei circumscripție se află cabinetul de avocatură la care lucrează candidatul.

Procurori (*Dimósioi Katígoroi*)

Organizare

Generalități

Pe lângă calitatea de consilier juridic al statului, procurorul general (*Genikós Eisangeléas*) al Republicii conduce, de asemenea, Oficiul Juridic (*Nomikí Ypiresía*) și acționează în calitate de șef al parchetelor (*Ypéftynos tis Ypiresías Diacheirisis Poinikón Ypothéseon*).

Oficiul Juridic al Republicii, care este condus de procurorul general, este format din avocați, dintre care unii sunt specializați în drept penal și instrumentează cauzele cu care sunt sesizate Curțile cu Jurați (*Kakourgiodikeia*). Procurorul general este informat cu privire la toate cauzele și dă dispozițiile necesare.

Pe lângă membrii Oficiului Juridic, angajații Poliției cipriote (*Astynomikí Dýnami Kýprou*) care dețin o diplomă în drept și au calificările necesare pentru a practica avocatura acționează, de asemenea, în calitate de procurori. Deși sunt funcționari ai poliției, aceste persoane se subordonează procurorului general și răspund în fața acestuia atunci când acționează în calitate de procurori. În raport cu activitatea desfășurată de aceste persoane, procurorul general are aceleași competențe ca și cele pe care le exercită în raport cu activitatea desfășurată de avocații din cadrul Oficiului Juridic.

În cazuri excepționale, procurorul general are competența de a delega anumite cauze unor avocați de renume aflați în exercițiu.

Rolurile și responsabilitățile procurorilor

Parchetul (*Katigoroúsa Archi*) de pe lângă instanțele penale teritoriale este condus de avocați care își desfășoară activitatea în departamentele de urmărire penală ale poliției, deși, bineînțeles, acest lucru nu exclude posibilitatea ca, în cazuri specifice, să se dispună ca această activitate să fie desfășurată de un membru al Oficiului Juridic. Parchetul de pe lângă Curtea cu Jurați este condus de avocați care își desfășoară activitatea în cadrul Oficiului Juridic. Indiferent de persoana care conduce parchetul, toate parchetele intră în sfera de competență a procurorului general, care poate să intervină în orice moment și, în anumite situații, poate să dispună suspendarea procedurii penale.

Oficiul Juridic este condus de procurorul general, asistat de procurorul general adjunct (*Voithós Genikós Eisangeléas*), urmat de procurorii Republicii (*Eisangeleís tis Dimokratías*), consilierii juridici principali ai Republicii (*Anóteroi Dikigóroi tis Dimokratías*) și consilierii juridici ai Republicii (*Dikigóroi tis Dimokratías*). Unul dintre procurorii Republicii conduce Secția de drept penal (*Poinikó Tmíma*), fiind de asemenea subordonat procurorului general.

Sistemul de audiere a pledoariilor se bazează pe principiul contradictorialității. Parchetul își prezintă probele, iar martorii convocați de acesta sunt supuși examinării, examinării încrucișate și reexaminării. După convocarea tuturor martorilor acuzării, instanța este chemată să se pronunțe dacă parchetul a stabilit existența *fumus boni iuris*. În caz afirmativ, inculpatul este invitat să pledeze, iar instanța îl informează că poate să își cheme proprii martori și să depună mărturie sub jurământ; în acest caz, atât martorii inculpatului, cât și inculpatul însuși vor fi supuși examinării încrucișate de către parchet. În caz contrar, aceștia pot face o declarație fără prestare de jurământ de pe banca acuzaților, situație în care nu are loc nicio examinare încrucișată.

Instanța pronunță hotărârea la sfârșitul ședinței de judecată. În cazul în care inculpatul este găsit nevinovat, acesta este achitat și eliberat. Dacă acesta este condamnat, apărarea are posibilitatea să pledeze pentru o pedeapsă mai mică și, după încheierea procedurilor, instanța pronunță sentința adecvată.

Judecătoria

Organizare

Structura instanțelor cipriote este foarte clară:

Curtea Supremă (*Anótato Dikastírio*)

Curtea Supremă a fost înființată în temeiul dispozițiilor Legii privind administrarea justiției (dispoziții diverse) din 1964 [*O perí Aponomís tis Dikaíosinis (Poikílai Diatáxeis) Nómos tou 1964*] [Legea nr. 33/1964], după ce președintele Curții Supreme și cel al Curții Supreme Constituționale (*Anótato Syntagmatikó Dikastírio*) au demisionat, dizolvând astfel, în esență, cele două instanțe în cauză, deoarece reprezentanții comunității turce din cadrul diferitelor organisme de stat au refuzat să participe și să aprobe hotărârile necesare.

Membrii Curții Supreme sunt numiți de către președintele Republicii Cipru. Există în prezent 13 membri, dintre care unul este desemnat președinte. Numai persoanele cu o moralitate impecabilă și cu o vechime de cel puțin 12 ani în calitate de membru devotat al profesiei juridice pot fi numite membri ai Curții Supreme.

Curți cu Jurați (*Kakourgiodikeia*)

Curtea cu Jurați este instanța superioară de drept penal de prim grad de jurisdicție din Republica Cipru și este formată din trei judecători [președintele (*Próedros*), un judecător cu grad profesional superior din cadrul instanțelor teritoriale (*Anóteros Eparchiakós Dikastís*) și un judecător din cadrul instanțelor teritoriale (*Eparchiakós Dikastís*)]. Membrii Curții cu Jurați sunt numiți de Curtea Supremă pentru un mandat de doi ani, din rândul președinților de instanțe teritoriale, al judecătorilor cu rang profesional superior din cadrul instanțelor teritoriale și, respectiv, al judecătorilor din cadrul instanțelor teritoriale.

Instanțe teritoriale (*Eparchiaká Dikastíria*)

În fiecare district al Republicii Cipru există o instanță teritorială având competență de fond, cu excepția, bineînțeles, a cauzelor care intră în sfera de competență a Curții Supreme și a instanțelor specializate menționate mai jos. Judecătorii instanțelor teritoriale sunt împărțiți în președinți ai instanțelor teritoriale, judecători cu rang profesional superior din cadrul instanțelor teritoriale și judecători din cadrul instanțelor teritoriale. Judecătorii din cadrul instanțelor teritoriale sunt numiți, transferați și promovați de către Curtea Supremă.

Tribunalele de dreptul familiei (*Oikogeneiaká Dikastíria*)

Tribunalele de dreptul familiei, care au fost înființate în temeiul Legii privind instanțele de dreptul familiei (*O perí Oikogeneiakón Dikastiríon Nómos*) [Legea nr. 23/90], sunt alcătuite din trei membri (un președinte și doi judecători asociați); toți trebuie să aibă experiență în domeniul juridic și să fi practicat cu succes o profesie juridică înainte de numirea lor în cadrul acestei instanțe.

Tribunalul competent în materia locațiunii (*Dikastírio Elénchou Enoikiáseon*)

Această instanță specializată este alcătuită din trei membri: un președinte și doi judecători asociați. Președintele instanței trebuie să fie un avocat care a practicat cu succes această profesie cel puțin același număr de ani ca și cel necesar pentru numirea în cadrul instanței teritoriale.

Tribunalul de dreptul muncii (*Dikastírio Ergatikón Diaforón*)

Ca și în cazul Tribunalului competent în materia locațiunii, Tribunalului de dreptul muncii este alcătuit din trei membri (un președinte și doi judecători asociați). Președintele trebuie să fie un avocat care și-a exercitat profesia timp de cel puțin 5 ani înainte de numirea sa în cadrul acestei instanțe.

Tribunalul militar (*Stratiotikó Poinikó Dikastírio*)

Cea din urmă instanță specializată este Tribunalul militar, care este condus de un avocat de renume și care, în momentul numirii, deținea calificările necesare pentru numirea sa ca judecător în cadrul unei instanțe teritoriale. Președintele Instanței militare trebuie să fie un cadru militar abilitat, cu gradul minim de colonel. Judecătorii asociați ai Tribunalului militar trebuie să fie cadre militare profesioniste care își desfășoară activitatea în armată.

Repertoriu (*Evrefríio*)

Există un repertoriu pe site-ul internet al Curții Supreme care conține informații generale cu privire la instanțele judecătorești din Cipru.

Roluri și responsabilități

Curtea Supremă (*Anótato Dikastírio*)

Curtea Supremă joacă rolul de instanță de apel împotriva hotărârilor emise de toate instanțele de grad inferior de jurisdicție din Republica Cipru și de curte de primă instanță pentru diferite litigii, cum ar fi, de exemplu, cele care țin de dreptul administrativ și de dreptul maritim. Aceasta emite, de asemenea, *certiorari*, *mandamus* și alte ordonanțe, supraveghează activitatea tuturor celelalte instanțe din Republica Cipru pentru a se asigura că acestea își desfășoară activitatea în mod corespunzător și exercită controlul disciplinar asupra membrilor sistemului judiciar.

Curți cu Jurați (*Kakourigidikela*)

Cu excepția anumitor infracțiuni foarte grave, fiecare Curte cu Jurați are competența de a judeca în primă instanță toate infracțiunile care se pedepsesc în temeiul Codului penal (*Poinikós Kódikas*) sau al oricărei alte legi, săvârșite pe teritoriul Republicii sau în zonele de suveranitate și în care sunt implicați cetățeni ciprioți (fie în calitate de infractor, fie în calitate de victimă), ori în orice altă țară atât timp cât inculpatul se afla în serviciul Republicii, la bordul unei ambarcațiuni sau aeronave aflate pe teritoriul Republicii sau în alte locuri și în alte situații prevăzute prin lege.

Instanțe teritoriale (*Eparchiaká Dikastíria*)

Instanțele teritoriale, alcătuite dintr-un președinte, sunt competente să examineze și să se pronunțe în primă instanță cu privire la orice acțiune care intră în competența lor teritorială.

Orice judecător cu grad profesional superior din cadrul instanțelor teritoriale sau orice judecător din cadrul instanțelor teritoriale este competent (cu anumite excepții) să se pronunțe cu privire la orice acțiune în care suma contestată sau valoarea obiectului litigiului în cauză nu depășește 500 000,00 EUR în cazul unui judecător cu grad profesional superior și, respectiv, 100 000,00 EUR în cazul unui judecător din cadrul instanțelor teritoriale.

Competența în materie penală a instanțelor teritoriale acoperă toate infracțiunile săvârșite în circumscripția instanței și pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de maxim 5 ani sau o amendă de 50 000,00 EUR și/sau ambele și pentru care instanța poate dispune acordarea de despăgubiri victimei infracțiunii cu o valoare de până la 6 000,00 EUR.

Toate hotărârile judecătorești pronunțate de instanțele teritoriale, atât în materie civilă, cât și în materie penală, pot fi atacate fără restricții la Curtea Supremă.

Instanțe specializate

Competența Tribunalului de dreptul familiei cuprinde aproape toate litigiile în materie matrimonială. Competența Tribunalului competent în materia locațiunii este limitată la litigiile privind clădiri care fac obiectul locațiunii. Competența Tribunalului de dreptul muncii acoperă numai relațiile dintre angajator și angajat, în special în cazurile de concediere pretins abuzivă. Tribunalul militar este competent să judece cauzele penale în care sunt implicați membri ai Gărzii Naționale (*Ethniki Frouá*) sau care vizează încălcarea regulamentelor Gărzii Naționale.

Toate hotărârile pronunțate de instanțele menționate mai sus pot fi atacate la Curtea Supremă.

Organizarea profesilor juridice: Avocați (*Dikigóroi*)

În Republica Cipru, prestarea de servicii juridice este reglementată în temeiul unui sistem standard, iar toate persoanele care furnizează acest tip de servicii poartă denumirea de avocat, indiferent de țara în care au studiat și de diploma universitară pe care au obținut-o în timpul studiilor juridice.

Pe internet este disponibil un registru al avocaților, la care avocații și judecătorii au acces gratuit și pe care publicul îl poate consulta prin plata unui abonament.

Baze de date juridice

Nu există un site oficial care să conțină publicarea hotărârilor judecătorești. O selecție de hotărâri judecătorești pronunțate recent este publicată pe site-ul [Curții Supreme](#).

Există o serie de site-uri private care oferă acces la jurisprudență, fie contra cost, fie gratuit. Site-ul [leginetcy](#) cuprinde legislație, jurisprudență și acte cu putere de lege sau administrative și poate fi consultat gratuit de avocați, judecători și administrație. Orice altă persoană care dorește să consulte acest site internet trebuie să plătească un abonament. Site-ul [cylaw](#) conține hotărâri judecătorești și oferă acces gratuit tuturor celor care doresc să îl consulte.

Avocați/consilieri juridici (*Nomikof Síymvouloi*)

După cum s-a menționat mai sus, Cipru aplică un sistem standard în cadrul căruia avocații/consilierii juridici își exercită profesia.

Notari publici (*Symvolaioígráfoi*)

Profesia de notar public nu există în Cipru. Activitatea desfășurată de obicei de un notar public este efectuată de un avocat.

Alte profesii juridice

Următoarele profesii din Republica Cipru sunt legate de profesiile juridice:

Grefieri (*Protokollitís*)

Grefierii sunt numiți de Curtea Supremă. Aceștia sunt funcționari judicari, de obicei avocați cu pregătire juridică solidă. Grefierii au atribuții specifice, stipulate în legea corespunzătoare. Grefierul cu cel mai înalt grad profesional coordonează personalul instanței și răspunde de supravegherea generală a acestuia. Aceste atribuții pot fi îndeplinite și de un grefier numit de Curtea Supremă.

Executori judecătorești (*Epidótes*)

Există două tipuri de executori judecătorești: executori judecătorești privați, a căror activitate se limitează la notificarea sau comunicarea diferitelor acte judiciare și executori judecătorești angajați de instanță, care se ocupă în principal de executarea hotărârilor judecătorești.

Asistenți juridici (*Dikigorikol Ypállilos*)

Titlatura de asistent juridic (*dikigorikós ypállilos*) se obține după efectuarea unui stagiului de 6 luni într-un cabinet de avocatură și după depunerea unei cereri în acest sens la greua instanței teritoriale în a cărei circumscripție se află cabinetul de avocatură la care lucrează candidatul.

Linkuri utile

 [Parchetul general](#)

 [Curtea Supremă](#)

Ultima actualizare: 11/03/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: .

Tipuri de profesii juridice - Letonia

Această secțiune oferă o prezentare generală a diferitelor profesii juridice din Letonia.

Procurorii

Organizare

 Parchetul din Republica Letonia (Prokuratūra) este o autoritate judiciară unificată, centralizată și organizată pe trei niveluri. **Parchetul** este condus de către **Procurorul General (*ģenerālprokurors*)**. Misiunea acestuia este de a **răspunde la încălcarea legii și de a se asigura că acțiunile în instanță referitoare la o astfel de încălcare sunt soluționate** în conformitate cu procedura prevăzută de lege. Parchetul cuprinde instituții la următoarele niveluri:

Parchetul General (*ģenerālprokuratūra*);

parchetele de la nivelul regiunilor judiciare (*tiesu apgabalu prokuratūras*);

parchetele districtuale sau municipale [*rajonu (republikas pilsētu) prokuratūras*];

parchetele specializate (*specializētās prokuratūras*).

Dacă este cazul, Procurorul General poate înființa un parchet sectorial specializat cu același statut ca un parchet districtual sau regional. În prezent, în Letonia există **cinci parchete specializate**:

un parchet specializat pentru criminalitatea organizată și alte domenii;

un parchet multisectorial specializat;

parchetul pentru transport rutier din Riga;

un parchet pentru investigarea criminalității economice și financiare;

un parchet pentru investigarea criminalității în domeniul traficului de stupefiante.

Parchetul General poate, de asemenea, să supravegheze activitatea unor organisme publice care, deși nu au competențe de urmărire penală, contribuie la îndeplinirea anumitor sarcini în cadrul procedurilor penale care intră în sfera lor de competență. Aceste organisme sunt înființate, reorganizate și dizolvate de către Procurorul General. De asemenea, Procurorul General adoptă decizii referitoare la structura organizatorică și schema de personal a acestor organisme, în conformitate cu resursele financiare alocate de la bugetul de stat. Până în prezent, a fost înființat un singur astfel de organism, și anume

Serviciul pentru combaterea spălării banilor.

Parchetele fac parte din sistemul judiciar, ceea ce înseamnă că acestea își desfășoară activitatea independent de ramura legislativă și de cea executivă. *Saeima* (Parlamentul Letoniei), Cabinetul de Miniștri și Președintele pot să ceară unui parchet să verifice fapte referitoare la încălcări, precum și să solicite explicații din partea Parchetului General. Totuși, acestea nu pot să intervină în activitatea parchetului în cauză, chiar dacă acesta investighează încălcări majore de importanță națională.

Procurorii pot formula obiecții împotriva legislației adoptate de Cabinet și de autoritățile publice atunci când legislația în cauză nu respectă legea. Procurorul General și procurorii șefi ai departamentelor Parchetului General pot participa la reuniunile Cabinetului și se pot pronunța asupra chestiunilor puse în discuție.

Rol și atribuții

Atribuțiile Parchetului în cadrul cercetărilor efectuate înainte de proces sunt prevăzute la articolul 2 din **Legea privind parchetul**.

Parchetul:

supraveghează activitatea operațională a organelor de anchetă și a altor organisme;

organizează, conduce și efectuează cercetări înainte de proces și dă instrucțiuni organelor de anchetă cu privire la desfășurarea anchetelor penale;

inițiază și efectuează urmărirea penală;

apără drepturile și interesele legitime ale persoanelor și ale statului;

în cazurile prevăzute de lege, înaintează actul de sesizare a instanței sau sesizează instanța cu o cerere.

În conformitate cu articolul 36 alineatul (1) din **Legea privind procedura penală**, în cadrul procedurilor penale, procurorul îndeplinește atribuții în materie de supraveghere a anchetelor, investigare, urmărire penală, apărare a acuzațiilor formulate de stat, precum și alte atribuții.

Procurorul -însărcinat cu supravegherea

Procurorul însărcinat cu supravegherea supraveghează cercetarea într-o anumită cauză penală și poate:

să revoce deciziile luate de ofițerul care conduce procedura sau de membrii echipei de anchetă;

să solicite superiorului ierarhic direct al unui anchetator să înlocuiască ofițerul care conduce procedura sau să aducă modificări componenței echipei de anchetă în cazul nerespectării instrucțiunilor sau al unei încălcări procedurale care periclitează desfășurarea procedurilor penale;

să examineze plângerile referitoare la acțiunile sau deciziile persoanelor responsabile de desfășurarea procedurii sau ale membrilor unei echipe de anchetă, ale superiorului ierarhic direct al anchetatorului sau ale unei persoane care îndeplinește atribuții procedurale;

să ia decizii cu privire la inițierea procedurii penale sau la sesizarea unui alt organ de anchetă;

să întreprindă acțiuni procedurale, cu informarea prealabilă în acest sens a ofițerului care conduce procedura.

Ofițerul care conduce procedura

Procurorul însărcinat cu supravegherea (sau un alt procuror, conform instrucțiunilor primite din partea unui procuror șef) poate deveni ofițerul care conduce procedura (*procesa virzītājs*). Aceasta presupune preluarea desfășurării procedurii penale și adoptarea deciziei de începere sau neîncepere a urmăririi penale. În situații excepționale, Procurorul General, Departamentul de drept penal al Parchetului General sau procurorul șef al parchetului de pe lângă o instanță regională poate desemna un procuror în calitate de ofițer care conduce procedura în etapa de anchetă.

În calitate de ofițer care conduce procedura, procurorul poate:

- să ajungă la un consens cu învinuitul în ceea ce privește recunoașterea vinovăției;
- să ia decizia sesizării instanței cu o cauză penală;
- să înainteze o cauză spre soluționare în cadrul unei proceduri speciale;
- să pună capăt procedurii penale atunci când există motive întemeiate pentru a proceda astfel.

Ofițerul care conduce procedura poate adopta orice decizie procedurală și poate îndeplini orice acțiune procedurală sau poate transfera aceste atribuții unui membru al echipei de anchetă sau unei persoane care îndeplinește sarcini procedurale.

Procurorul șef

În conformitate cu procedura prevăzută de lege, un procuror șef verifică dacă procurorul își îndeplinește atribuțiile care i-au fost încredințate și dacă ia decizii privind plângerile și muștrările cu privire la deciziile și acțiunile procurorului însărcinat cu supravegherea sau ale ofițerului care conduce procedura. Un procuror șef poate, de exemplu, să ia o decizie în baza unei propuneri a procurorului însărcinat cu supravegherea de a înlocui superiorul ierarhic direct al unui anchetator sau organul de anchetă, sau să decidă cu privire la temeiul și legalitatea respingerii unei acuzații.

Procurorul șef poate:

- să revoce deciziile unui anchetator, ale unui membru al echipei de anchetă sau ale unui procuror debutant;
- să numească sau să înlocuiască procurorul însărcinat cu supravegherea sau procurorul/ofițerul care conduce procedura dacă atribuțiile de supraveghere nu sunt realizate pe deplin sau să își asume răspunderea pentru aceste atribuții;
- să constituie o echipă de anchetă în cazul în care volumul de muncă periclitează finalizarea procedurii penale într-un termen rezonabil;
- să solicite numirea unui alt superior ierarhic direct al anchetatorului sau să transfere ancheta penală unei alte autorități de anchetă.

Un procuror poate să fie inclus într-o **echipă de anchetă** prin decizia procurorului șef; ofițerul care conduce procedura poate solicita procurorului să îndeplinească una sau mai multe sarcini procedurale.

Judecătorii

Organizare

Temeiul constituțional al puterii judiciare este reprezentat de articolele 82-86 din [Constituția Republicii Letonia](#) (*Latvijas konstitūcija*), care prevăd că justiția se înfăptuiește numai de către instanțe. Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Sistemul judiciar este reglementat de [Legea privind sistemul judiciar](#). Conform legislației letone, judecătorii sunt funcționari publici.

Autoritățile publice, organizațiile sociale și politice și alte persoane juridice și fizice au obligația de a respecta independența instanțelor și imunitatea judecătorilor. Nimeni nu are dreptul să solicite unui judecător să prezinte declarații sau explicații în ceea ce privește modul în care a fost examinată o anumită cauză și nici să intervină în administrarea justiției, din niciun motiv. În îndeplinirea responsabilităților care le revin în materie de administrare a justiției, judecătorii se bucură de imunitate judiciară. Funcția de judecător este incompatibilă cu afilierea la un partid politic sau la orice altă organizație politică.

Rol și atribuții

Misiunea judecătorilor este de administra justiția în cauzele civile, administrative și penale, conform legii.

În cauzele civile, judecătorii examinează și soluționează litigiile privind apărarea drepturilor (civile, de muncă, familiale etc.) și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice.

În cauzele penale, judecătorii examinează acuzațiile formulate împotriva persoanelor și se pronunță asupra temeiniciei acestora. Judecătorii pot achita persoane nevinovate sau pot constata că o persoană se face vinovată de săvârșirea unei infracțiuni și îi pot aplica o pedeapsă.

În cauzele administrative, judecătorii exercită controlul jurisdicțional cu privire la legalitatea acțiunilor întreprinse de executiv (acte administrative emise de autorități sau acțiuni specifice întreprinse de acestea) și examinează litigiile izvorâte din orice relație de drept public. Judecătorii, de asemenea, prezintă clarificări în ceea ce privește drepturile și obligațiile persoanelor fizice în temeiul dreptului public. În ceea ce privește cazurile de încălcare a normelor administrative, judecătorii examinează și soluționează cauze privind săvârșirea de contravenții administrative.

Îndatoririle profesionale ale judecătorilor includ toate îndatoririle care le revin judecătorilor și instanțelor în temeiul dreptului procedural.

Baze de date juridice

Sistemul judiciar dispune de propriul său portal internet, și anume [portalul instanțelor letone](#), care este disponibil în prezent numai în limba letonă. Acesta oferă detalii cu privire la sistemul judiciar din Letonia, conținând o listă a instanțelor și a judecătorilor din Letonia, statistici judiciare și o descriere concisă a procedurilor aplicabile în diferite proceduri judiciare cu evidențierea principalelor caracteristici și diferențele dintre acestea, precum și informații privind modul de introducere a acțiunilor în fața autorităților judiciare.

La rândul său [portalul de servicii electronice al instanțelor letone](#) oferă acces la hotărâri judecătorești anonimizate, la jurisprudență, la calendarul ședințelor de judecată și la alte informații. Prin introducerea numărului de referință al cauzei sau al citației în secțiunea „Tiesvedības gaita” [stadiul procedurii] se obțin informații privind stadiul exact al procedurii și instanța care examinează cauza, inclusiv gradul instanței, un calendar al următoarelor ședințe de judecată, hotărârile pronunțate, obiecțiile formulate și rezultatul procedurii judiciare.

Repertoriile de jurisprudență se publică, de asemenea, pe site-ul [Oficiului Judiciar](#).

Informații privind aspecte actuale **de politică referitoare la sistemul judiciar** sunt publicate, de asemenea, pe site-ul [Ministerului Justiției din Letonia](#).

Portalul este disponibil și în limba engleză.

Informații în format electronic privind Curtea Supremă și activitățile sale sunt disponibile pe site-ul [Curtii Supreme](#). Portalul este disponibil și în limba engleză.

Avocați

Organizare

Avocații sunt practicieni independenți în domeniul dreptului care oferă asistență juridică, apără și reprezintă interesele legitime ale persoanelor în instanță și în cadrul cercetărilor efectuate înainte de proces, acordă consultanță juridică, întocmesc documente juridice și îndeplinesc alte sarcini prevăzute de lege. Avocații fac parte din sistemul judiciar, fiind membrii sistemului care susțin cauze în fața oricărei instanțe și a oricărui organ de anchetă care derulează cercetări înainte de proces din Republica Letonia, după ce au fost selectați și angajați de părțile la un litigiu, de inculpați și de alte părți interesate (clienți), precum și cauze în care, conform legii, acționează în numele președintelui unei instanțe, al șefului unui organ de anchetă care derulează cercetări înainte de proces sau al Consiliului leton al avocaților autorizați. Avocații oferă, de asemenea, alte tipuri de asistență juridică în conformitate cu procedura prevăzută de lege <http://www.likumi.lv/doc.php?id=59283>.

În Letonia, profesia de avocat poate fi exercitată de:

resortisanți letoni;

resortisanți ai statelor membre ale Uniunii Europene care au obținut dreptul de a practica avocatura în orice stat membru al Uniunii Europene (avocați din state membre ale Uniunii Europene);

avocați străini (alții decât avocații din statele membre UE), care pot profesa în Letonia în conformitate cu acordurile internaționale privind asistența juridică care sunt obligatorii pentru Letonia.

Toți avocații autorizați sunt membri independenți ai profesiei juridice, care s-au reunit în cadrul Colegiul avocaților autorizați din Letonia (*Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģija*), un organism profesional național independent al avocaților autorizați. Organele Colegiul avocaților autorizați din Letonia sunt: **Adunarea generală a avocaților autorizați, Consiliul avocaților autorizați din Letonia, Comisia de audit și Comisia disciplinară.**

Baze de date juridice

Informații privind activitățile **Colegiului avocaților autorizați din Letonia** și ale **Consiliului avocaților autorizați din Letonia**, legile și reglementările aplicabile, avocați și instanțele în care își desfășoară aceștia activitatea (alături de date de contact), precum și detalii referitoare la alte aspecte privind **profesia juridică în Letonia**, sunt disponibile pe site-ul [Consiliului avocaților autorizați din Letonia](#).

Notarii

Organizare

Chestiunile notariale aflate sub supravegherea autorităților judiciare sunt încredințate notarilor autorizați în conformitate cu procedura stabilită prin [Legea privind notarii](#). Notarii autorizați sunt membri ai sistemului judiciar care își desfășoară activitatea pe lângă instanțele regionale și îndeplinesc atribuțiile prevăzute de lege. În îndeplinirea atribuțiilor care le revin, notarii autorizați au un statut echivalent cu cel al funcționarilor publici. În exercitarea profesiei, notarii autorizați se bucură de autonomie financiară, onorariile lor fiind stabilite de [Cabinetul de Miniștri](#).

În temeiul [Legii privind notarii](#), notarii autorizați sunt învestiți:

să redacteze acte notariale;

să întocmească certificate notariale;

să ia în custodie bani, titluri de valoare și documente;

să ia în custodie un bun care face obiectul unei obligații;

să desfășoare proceduri în materie de succesiuni;

să întocmească propuneri de împărțire a bunurilor în cazurile prevăzute de lege;

să desfășoare proceduri de divorț (cu condiția ca ambii soți să își fi exprimat acordul în scris și să nu existe litigii pendinte);

să efectueze alte acțiuni prevăzute de lege.

În temeiul [Legea privind notarii](#), notari autorizați pot, de asemenea:

să se ocupe de consolidarea drepturilor și de garantarea drepturilor înscrise în cărțile funciare, precum și de înregistrarea și garantarea drepturilor și a altor informații din Registrul funciar al statului și din registrele ținute de Registrul comerțului ;

să obțină de la instituții publice, municipale și private, precum și de la funcționari și de la persoane fizice, autorizațiile, certificatele și alte documente necesare pentru încheierea sau autentificarea actelor notariale și a legalizărilor;

să întocmească proiecte de acte, contracte și alte documente aferente activității unui notar autorizat și să pregătească copii și traduceri;

să ofere alte forme de asistență juridică;

să desfășoare activitate de mediere în calitate de mediator autorizat în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în [Legea privind medierea](#).

Toți notarii autorizați din Letonia s-au reunit în cadrul Colegiului notarilor autorizați din Letonia (*Latvijas Zvērinātu notāru kolēģija*), un organism național independent al notarilor autorizați. [Consiliul notarilor autorizați din Letonia](#) (*Latvijas Zvērinātu notāru padome*) este un organism de reprezentare și de supraveghere a notarilor autorizați și reprezintă organul administrativ și executiv al Colegiului notarilor autorizați din Letonia. Atribuțiile acestuia sunt prevăzute la [articolul 230 din Legea privind notarii](#).

Baze de date juridice

Informații privind activitățile și numărul notarilor autorizați, locația cabinetelor acestora și alte aspecte legate de sistemul notarilor publici din Letonia sunt disponibile pe site-ul oficial al [notarilor din Letonia](#).

Executorii judecătorești autorizați

Organizare

Executorii judecătorești autorizați (*Zvērināti tiesu izpildītāji*) sunt membri ai sistemului judiciar. Executorii judecătorești autorizați sunt repartizați pe lângă instanțele regionale, execută hotărârile organismelor judiciare și ale altor organisme și desfășoară alte activități prevăzute de lege.

Executorii judecătorești autorizați sunt membri independenți ai profesiei juridice, însă, atunci când își îndeplinesc atribuțiile, au un statut echivalent celui al funcționarilor publici. În îndeplinirea atribuțiilor care le revin, executorii judecătorești autorizați sunt independenți și răspund numai în fața legii. Somațiile și ordinele emise de executorii judecătorești autorizați în exercitarea atribuțiilor lor profesionale au caracter obligatoriu pentru toate părțile de pe teritoriul național.

Executorii judecătorești autorizați își îndeplinesc atribuțiile în sfera de competență teritorială a instanței regionale pe lângă care funcționează. Numărul executorilor judecătorești autorizați, posturile, precum și competența materială și teritorială a acestora sunt stabilite de Cabinetul de Miniștri.

În îndeplinirea atribuțiilor care le revin, executorii judecătorești autorizați aplică dispozițiile [Legii privind procedura civilă](#) și ale altor elemente legislative, respectă metodologia aprobată de Consiliul executorilor judecătorești autorizați din Letonia (care este organismul de reprezentare și de supraveghere a executorilor judecătorești autorizați din Letonia), precum și lecțiile desprinse din jurisprudență.

Baze de date juridice

Informații privind locația cabinetelor executorilor judecătorești autorizați și detalii privind legislația care reglementează profesia de executor judecătoresc autorizat și activitățile Consiliului executorilor judecătorești autorizați din Letonia pot fi consultate pe [site-ul Consiliului executorilor judecătorești autorizați din Letonia](#). În prezent, portalul este disponibil numai în limba letonă.

Organizații care oferă servicii juridice *pro bono*

Nu există nicio listă cu organizații de acest tip în Letonia.

Linkuri

 [Parchetul](#)

 [Serviciul pentru combaterea spălării banilor](#)

 [Portalul instanțelor letone](#)

 [Oficiul Judiciar](#)

 [Consiliului avocaților autorizați din Letonia](#)

 [Notarii din Letonia](#)

 [Site-ul Consiliului executorilor judecătorești autorizați din Letonia](#)

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Lituania

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Lituania.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice din Lituania includ:

procurorii (prokurorai)
judecătorii (teisėjai)
avocații (advokatai)
notarii (notarai)
executorii judecătorești (antstoliai)

Procurori

Organizare

În Lituania există 56 de parchete teritoriale:

51 parchete regionale
5 parchete districtuale

 Parchetul General (Generalinė prokuratūra) este responsabil de coordonarea birourilor parchetelor teritoriale (teritorinės prokuratūros). Procurorul General este numit pe o perioadă de 7 ani de către **Președintele Republicii Lituania** (Lietuvos Respublikos Prezidentas), cu acordul Parlamentului (Seimas). Procurorul General se supune Parlamentului și Președintelui. În Lituania există următoarele tipuri de procurori:

Procurorul General (generalinis prokuroras)
procuror-șef teritorial (districtual sau regional) (vyriausieji (apylinkių arba apygardų) prokurorai)
alți procurori.

Între Ministerul Justiției și parchete nu există nicio legătură – nici de subordonare, nici de jurisdicție comună și niciun alt fel de raport specific.

Rol și atribuții

Funcțiile birourilor procurorilor sunt următoarele:

organizarea și coordonarea investigațiilor premergătoare procesului
formularea de acuzații în numele statului în cauze penale
protejarea interesului public
asigurarea dreptății

asistarea corpului judecătoresc în administrarea justiției

Procurorii participă în toate cauzele penale și în cauzele civile sau administrative, în ordinea indicată de plângere.

Judecători

Organizare

În Lituania nu există decât **judecători de profesie** (profesionalūs teisėjai).

Principiile generale ale corpului judecătoresc sunt stabilite în Constituție și în Legea parlamentară privind instanțele. Instanțele sunt independente, dispunând de următoarele organisme autonome:

Adunarea Generală a Judecătorilor (Visuotinis teisėjų susirinkimas)
Consiliul Judiciar (Teisėjų taryba)
Curtea Judiciară de Onoare (Teisėjų garbės teismas)

Instanțele sunt asistate în activitățile lor de către **Administrația Națională a Instanțelor** (Nacionalinė teismų administracija).

Organizarea profesiilor juridice: avocați

Avocați pledanți (barristers)/Avocați (advocates)

În Lituania există avocați (advokatai) și avocați stagieri (advokatų padėjėjai). Aceștia din urmă își pot reprezenta clienții în procedurile civile și îi pot apăra în procedurile penale – cu permisiunea avocatului supraveghetor și atunci când legea prevede acest lucru.

Avocații și avocații stagieri nu sunt clasificați pe domenii. Avocații sunt liberi să își aleagă domeniul de drept în care doresc să se specializeze (specializarea avocaților).

Baze de date juridice

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul internet al **Asociației Baroului din Lituania** (Lietuvos advokatūra).

Accesul la această bază de date este gratuit?

Da, site-ul internet al Asociației Baroului din Lituania poate fi accesat gratuit.

Avocați consultanți/consilieri juridici

În Lituania nu există avocați consultanți și nici consilieri juridici.

Notari

Organizare

În Lituania, nu există decât o categorie de notari (notarai). Numărul notarilor, birourile și circumscripția teritorială a acestora sunt stabilite de către **Ministrul Justiției** (Teisingumo ministerija). Notarii sunt numiți și revocați din funcție de către ministru.

Notarii se supun **Camerei Notarilor** (Notarų rūmai). Anual, Camera Notarilor prezintă Ministerului Justiției un **raport anual** detaliat cu privire la activitățile sale, împreună cu perspectivele și liniile directoare privind activitățile notarilor pentru anul următor.

Actele de reglementare privind notarii sunt aprobate de Ministrul Justiției, care ține seama de opinia Prezidiului Camerei Notarilor (Notarų rūmų prezidiumas).

În cazul în care Ministrul Justiției consideră că o hotărâre sau o decizie a Camerei Notarilor contravine legislației Republicii Lituania, Ministrul poate formula o cale de atac la Instanța regională Vilnius (Vilniaus apygardos teismas) pentru anularea acelor hotărâri sau decizii.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul internet al **Camerei Notarilor din Lituania**.

Rol și atribuții

Principalele obligații ale **Camerei Notarilor** sunt:

coordonarea activităților notarilor

interesul față de **avansarea** profesională a notarilor

protejarea și **reprezentarea** intereselor notarilor din instituțiile de guvernarea statală și din administrația publică

întocmirea de **proiecte de acte de reglementare** pe probleme notariale și depunerea lor la Ministerul Justiției

unificarea practicii notariale

monitorizarea îndeplinirii funcțiilor și respectării cerințelor de etică profesională de către notari

păstrarea și utilizarea instrumentelor elaborate în practica profesiei notariale

asigurarea de **stagii** notariale

îndeplinirea obligațiilor prevăzute în **Statutul Camerei Notarilor** (Notarų rūmų statutas).

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

În Lituania, nu există decât o singură categorie de executorii judecătorești (antstoliai).

Mai multe informații cu privire la executorii judecătorești sunt disponibile pe [site-ul internet al executorilor judecătorești](#) și pe site-ul internet al [Camerei Executorilor Judecătorești](#) (Antstolių rūmai).

Ultima actualizare: 07/04/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Luxemburg

Veți găsi aici o prezentare generală a diferitelor profesii juridice.

Profesiile juridice - introducere

Această rubrică conține informații despre profesiile din lumea judiciară (descriere, eligibilitatea pentru admitere în profesie etc.).

- Prezentare generală a sistemului judiciar

În Luxemburg, instanțele sunt împărțite în două ramuri, și anume **instanțele judiciare** și **instanțele administrative**. Natura litigiului determină ramura care va soluționa cauza.

Instanțele judiciare (*l'ordre judiciaire*) cuprind trei tribunale de pace (*Justices de Paix*), două tribunale teritoriale (*Tribunaux d'arrondissement*), Curtea de Apel (*Cour d'Appel*) și Curtea de Casație (*Cour de Cassation*). În esență, aceste instanțe au competența de a judeca litigii de drept civil, de drept comercial, de drept penal, precum și de drept al muncii. Atât judecătorii (*magistrats du siège*), cât și procurorii sau procurorii adjuncți (*magistrature debout*) aparțin acestei ramuri.

Ramura administrativă cuprinde un tribunal administrativ de primă instanță (*Tribunal administratif*) și o curte administrativă (*Cour administrative*). Aceste instanțe judecă litigiile de natură administrativă și fiscală (*impôts directs*).

Curtea Constituțională (*Cour constitutionnelle*) este alcătuită din magistrați din rândul instanțelor judiciare și din rândul instanțelor administrative. Aceasta controlează conformitatea legilor în raport cu Constituția, care este norma juridică supremă a țării.

Magistrați

Există două căi de acces în magistratură:

Recrutare prin susținerea unui examen-concurs

Viitorii magistrați, și anume atașații de justiție (*attachés de justice*), sunt recrutați prin intermediul unui examen-concurs. Pentru a fi admiși la examenul-concurs, aceștia trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

să aibă cetățenia luxemburgheză;

să beneficieze de toate drepturile civile și politice și să prezinte garanțiile morale necesare;

să dețină o diplomă luxemburgheză care să ateste absolvirea studiilor universitare de drept corespunzătoare titlului de master recunoscut sau o diplomă

străină care să ateste absolvirea studiilor universitare de drept corespunzătoare titlului de master, acceptată și recunoscută de ministrul ale cărui atribuții

includ învățământul superior, în conformitate cu Legea modificată din 18 iunie 1969 privind învățământul superior și recunoașterea titlurilor și diplomelor de învățământ superior străine;

să cunoască la un nivel suficient limbile luxemburgheză, franceză și germană;

să fi urmat un stagiu judiciar sau notarial de cel puțin douăsprezece luni;

să îndeplinească condițiile de aptitudine fizică și psihică necesare, care sunt verificate în cadrul unui examen medical și al unui examen psihologic.

Comisia de recrutare și formare a atașaților de justiție, alcătuită exclusiv din magistrați și denumită în continuare „comisia”, este cea care organizează

examenul-concurs pentru recrutarea în magistratură. Examenul-concurs constă din trei probe scrise referitoare la dreptul civil și procedura civilă, dreptul

penal și procedura penală, precum și la dreptul administrativ și contenciosul administrativ. Probele constau în principal în redactarea unui proiect de decizie

sau hotărâre judiciară. Pentru a reuși la examenul-concurs, candidații trebuie să obțină cel puțin trei cincimi din punctajul total al celor trei probe și cel puțin

jumătate din punctajul maxim pentru fiecare probă. Comisia stabilește clasamentul candidaților în ordinea notelor finale. Sunt recrutați candidații clasati pe

locurile eligibile.

Recrutare pe baza dosarului de candidatură

Aceasta este o modalitate alternativă de recrutare, care este organizată numai dacă, în urma examenului-concurs, nu se ajunge la numărul de atașați de justiție stabilit anual de ministrul justiției.

Pentru a-și putea depune candidatura, candidații trebuie:

să îndeplinească anumite condiții cerute pentru admiterea la examenul-concurs, mai precis condițiile de la punctele 1 - 4 și 6;

să dețină o diplomă de finalizare a stagiului judiciar;

să fi exercitat profesia de avocat timp de cel puțin cinci ani.

Comisia invită candidații la un interviu individual, la care asistă și un specialist în psihologie, care emite un aviz motivat pentru fiecare candidat. Drept criterii de selecție a candidaților sunt utilizate rezultatele examenelor care atestă absolvirea cursurilor complementare de drept luxemburghez și rezultatele examenului de la sfârșitul stagiului judiciar, experiența profesională, eventualele calificări complementare, precum și eventualele publicații. Comisia efectuează selecția candidaților.

Constituția garantează independența membrilor magistraturii de scaun față de puterea politică. Aceștia sunt astfel inamovibili. Niciunui dintre aceștia nu i se poate lua locul și nu poate fi suspendat decât printr-o hotărâre judecătorească. Mai mult, mutarea lor nu se poate face decât printr-o nouă numire și cu consimțământul lor. Cu toate acestea, în caz de boală sau de comportament necorespunzător aceștia pot fi suspendați, revocați sau mutați, în conformitate cu condițiile prevăzute de lege.

Funcția de magistrat este incompatibilă cu calitatea de membru al guvernului, cu mandatele de deputat, primar, consilier municipal sau consilier comunal, cu orice altă funcție salarizată publică sau privată, cu funcțiile de notar, executor judecătoresc, cu cariera militară și cariera ecleziastică, precum și cu profesia de avocat. Magistratii sunt imparțiali și obligați să păstreze secretul profesional. Remunerarea lor este stabilită prin lege.

Pentru mai multe informații, a se vedea [📄 pagina privind profesia de magistrat](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Avocații

Profesia de avocat (*avocat*) este reglementată de **Legea modificată din 10 august 1991** privind profesia de avocat.

Profesia de avocat este o **profesie liberală și independentă**. Profesia de avocat poate fi exercitată în mod individual. Avocații se pot asocia sub formă de persoană juridică. Avocații sunt singurii care pot să asiste sau să reprezinte părțile, să formuleze cereri și să pledeze pentru acestea în fața instanțelor, indiferent care este natura acestora, să primească documentele și titlurile acestora pentru a le prezenta instanțelor, să întocmească și să obțină semnarea actelor de procedură necesare pentru a aduce cauza în stadiul de a fi judecată.

Numai avocații pot să acorde **consultații juridice**, în mod obișnuit și în schimbul unei remunerații, sau să redacteze acte sub semnătură privată pentru alții. De asemenea, avocații își reprezintă sau își asistă clienții în fața instanțelor internaționale precum Curtea de Justiție a Uniunii Europene sau Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Avocații trebuie să respecte secretul profesional care este de ordine publică și a cărui încălcare este sancționată penal.

Pentru a exercita profesia de avocat în Luxemburg, **trebuie să fi obținut în mod obligatoriu înscrierea în tabloul unui Ordin al avocaților din Marele Ducat al Luxemburgului**. Această condiție este, de asemenea, valabilă pentru un avocat european care dorește să profeseze în Luxemburg sub titlul său profesional din țara de origine.

Tabloul Ordinului avocaților (*ordre des avocats*) cuprinde **șase** [📄 liste](#):

Lista 1: avocați cu competențe depline (*avocats à la Cour*)

Lista 2: avocați

Lista 3: avocați care nu mai profesează (*avocats honoraires*)

Lista 4: avocați din Uniunea Europeană care profesează sub titlul lor profesional din țara de origine

Lista 5: societăți de avocați cu competențe depline (*avocats à la Cour*)

Lista 6: alte societăți de avocați

Pentru a fi înscris în tabloul unui Ordin al avocaților în Luxemburg, o persoană trebuie să îndeplinească **următoarele condiții**:

să prezinte garanția necesară privind onorabilitatea;

să facă dovada îndeplinirii condițiilor de admitere pentru stagiul de practică judiciară sau a trecerii probei de aptitudini prevăzută pentru avocații dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene de Legea modificată din 10 august 1991 care stabilește, pentru profesia de avocat, sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior obținute în urma unei formări profesionale cu o durată de cel puțin trei ani sau să facă dovada îndeplinirii condițiilor de înscriere ca avocat care profesează în Marele Ducat al Luxemburgului sub titlul său profesional din țara de origine, în aplicarea Legii modificate din 13 noiembrie 2002 privind transpunerea în dreptul luxemburghez a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea; să facă dovada cunoașterii limbii în care este redactată legislația și a limbilor utilizate în administrație și în justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic;

să fie de naționalitate luxemburgheză sau resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene;

să cunoască limba în care este redactată legislația și limbile utilizate în administrație și în justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic, fără a aduce atingere articolului 31-1 din Legea modificată din 10 august 1991. Nivelul de competență lingvistică necesar pentru limbile luxemburgheză și germană este nivelul B2 din Cadrul european comun de referință pentru limbi pentru înțelegerea textului oral și nivelul B1 pentru exprimarea orală și, pentru limba germană, nivelul B2 pentru înțelegerea textului scris. Pentru limba franceză, este necesar nivelul B2 din cadrul respectiv atât pentru înțelegere, cât și pentru exprimarea scrisă și orală.

Prin derogare de la alineatul precedent, avocații europeni menționați la articolul 10 din Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea, în momentul admiterii pe lista 1 din tabloul unui Ordin al avocaților, trebuie să stăpânească limba în care este redactată legislația în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic, în măsura în care își limitează activitățile profesionale la activitățile care nu necesită stăpânirea celorlalte limbi în sensul Legii din 24 februarie 1984. Nivelul necesar de cunoaștere a limbilor este cel menționat la alineatul precedent.

Câteva precizări privind cerințele lingvistice:

Avocații înscrși individual trebuie să stăpânească limba în care este redactată legislația în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic, precum și orice altă limbă necesară exercitării activităților profesionale ale acestora, fără a aduce atingere precizărilor anterioare.

Avocații înscrși pe lista 2 trebuie să cunoască și limbile utilizate în administrație și în justiție în Marele Ducat al Luxemburgului, care sunt necesare îndeplinirii obligațiilor acestora în raport cu stagiul de practică judiciară.

Avocatul care acceptă o cauză trebuie să aibă competențele profesionale și lingvistice necesare, în caz contrar se expune sancțiunilor disciplinare.

După ce a obținut avizul ministrului justiției, Consiliul ordinului poate, făcând dovada reciprocității din partea **țării care nu este membră a Uniunii Europene** din care provine **candidatul**, să îl scutească pe acesta de îndeplinirea condiției privind cetățenia. Situația este aceeași în cazul candidaților care au statutul de refugiat politic și care beneficiază de dreptul de azil în Marele Ducat al Luxemburgului.

Avocații înscrși pe lista 1 sunt singurii autorizați să poarte titlul de **avocat cu drepturi depline (*avocat de la Cour*)**. Pentru aceasta, este necesar:

fie să fi îndeplinit, ca avocat înscris pe lista 2, o perioadă de stagiul de practică judiciară de doi ani și să fi promovat examenul de finalizare a stagiului de practică judiciară;

fie să fi trecut proba de aptitudini prevăzută pentru avocații din alt stat membru al Uniunii Europene de Legea modificată din 10 august 1991 care stabilește, pentru profesia de avocat, sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior obținute în urma unei formări profesionale cu o durată de cel puțin trei ani;

fie, în calitate de avocat european autorizat să profeseze sub titlul său profesional din țara de origine, să facă dovada exercitării regulate a profesiei pe o perioadă de cel puțin trei ani în Luxemburg și în dreptul luxemburghez, inclusiv în dreptul Uniunii Europene, sau să beneficieze de dispozițiile articolului 9 alineatul (2) din Legea modificată din 13 noiembrie 2002 privind transpunerea în dreptul luxemburghez a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea.

Avocații cu drepturi depline sunt singurii abilitați să îndeplinească actele pentru care actele cu putere de lege și actele administrative prevăd un reprezentant legal, adică să reprezinte părțile în fața Curții Constituționale, a instanțelor administrative, a Curții Supreme de Justiție și în fața tribunalelor teritoriale care judecă în materie civilă, să prezinte concluzii pentru părți, să primească documentele și probele acestora pentru a le prezenta instanței, precum și să obțină semnarea actelor necesare pentru a aduce cauza în stadiul de a fi judecată.

Avocații care sunt înscrși pe lista 2, precum și avocații europeni autorizați să profeseze sub titlul lor profesional din țara de origine care sunt înscrși **pe lista 4** nu pot să îndeplinească aceste acte decât dacă sunt asistați de un avocat cu drepturi depline, înscris pe lista 1. Reprezentarea părților fiind liberă în fața tuturor instanțelor care nu solicită în mod obligatoriu un reprezentant legal, avocații înscrși pe lista 2 sau 4 pot să reprezinte părțile în fața acestor instanțe fără a fi asistați de un avocat cu drepturi depline.

Accesul la formarea profesională ca avocat, care este reglementat prin Regulamentul Marelui Ducat din 10 iunie 2009 privind organizarea stagiului de practică judiciară și care reglementează accesul în notariat, presupune parcurgerea unui stagiului de pregătire profesională alcătuit dintr-o perioadă de cursuri suplimentare de drept luxemburghez, urmată de un stagiul practic.

După obținerea certificatului de formare suplimentară în dreptul luxemburghez, stagiarul este admis pentru a fi înscris pe lista 2 a unui din Barourile din Luxemburg.

Scopul stagiului de pregătire judiciară este formarea în vederea exercitării profesiei de avocat. Studiile universitare au permis stagiarului să dobândească o cunoaștere aprofundată a dreptului și CSDL (cursurile suplimentare de drept luxemburghez) au completat aceste cunoștințe prin formarea privind particularitățile dreptului luxemburghez. În timpul stagiului de pregătire judiciară, se pune accentul în principal pe formarea în vederea exercitării profesiei de avocat, atât prin exercitarea profesiei sub egida unui coordonator de stagiul, cât și prin urmarea unor cursuri având ca obiect chiar formarea în profesie. Stagiul practic cu o durată de cel puțin doi ani se încheie cu un examen de sfârșit de stagiul. După promovarea acestui examen, postulatul devine avocat cu drepturi depline și este înscris pe lista 1.

Pe baza unei cereri motivate și justificate, stagiarul poate fi autorizat de Comitetul de conducere să efectueze cel puțin trei luni și cel mult șase luni din stagiul său de pregătire judiciară într-un birou de avocat situat într-un stat membru al Uniunii Europene. Această perioadă de stagiul autorizată în mod corespunzător este luată în considerare pentru durata stagiului de pregătire judiciară.

Avocații sunt grupați într-un ordin (*ordre des avocats*), care este un organism independent față de autoritățile publice și de magistratură. Există **un Ordin al avocaților la Luxemburg și un Ordin al avocaților la Diekirch**. Fiecare ordin are personalitate civilă. Ordinul avocaților are următoarele organisme: Adunarea, Consiliul ordinului, Decanul și, pentru ansamblul profesiei, Consiliul de disciplină și administrativ.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de avocat](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Notarii

Numărul notarilor este stabilit printr-un regulament al Marelui Ducat în temeiul articolului 13 din Legea modificată din 9 decembrie 1976 privind organizarea activității notariale (*notaire*). În prezent, **numărul notarilor este de 36** pentru întreaga țară.

Notarii sunt funcționari publici abilitați să primească toate actele și contractele pentru care părțile trebuie sau doresc să obțină caracterul autentic corespunzător actelor autorităților publice și să asigure o dată certă, să le păstreze, să elibereze copii învestite cu formulă executorie și copii legalizate ale acestora.

Este interzis ca notarii, prin ei înșiși sau printr-o persoană interpusă, fie în mod direct, fie în mod indirect: să se angajeze în activități comerciale; să fie administratori, comandanți, administratori delegați sau lichidatori ai unei societăți comerciale sau ai unei unități industriale sau comerciale; să se implice în administrarea și controlul societăților, întreprinderilor sau agențiilor care au ca obiect cumpărarea, vânzarea, lotizarea de terenuri sau construcția de imobile sau să aibă un interes oarecare în aceste activități; să aibă relații constante cu societățile, întreprinderile sau agențiile menționate, care să împiedice alegerea liberă a notarului de către părți; să efectueze în mod curent operațiuni bancare, de scont și de curtaj sau speculații la bursă, cu excepția operațiunilor de scont efectuate cu ocazia actelor aferente funcției lor; să primească depuneri de fonduri, cu excepția depozitelor efectuate în vederea sau cu ocazia efectuării actelor aferente funcției lor sau a lichidării succesiunilor; să își exercite profesia în orice cauză în care ar avea interese; să se folosească de persoane interpușe pentru actele pe care nu le pot efectua în mod direct; să aibă în serviciul lor, cu orice titlu, agenți de afaceri sau agenți imobiliari.

Actele notariale se întemeiază pe dispozițiile codului civil; acestea sunt executorii în situația în care sunt învestite cu formulă executorie. Pentru redactarea actelor, notarii sunt obligați să folosească limba franceză sau germană, la alegerea părților.

Notarii își exercită atribuțiile pe întregul teritoriu național. Prin intermediul atribuțiilor pe care le dețin, aceștia participă la exercitarea puterii publice.

Camera Notarilor (*Chambre des Notaires*) este alcătuită din șapte membri aleși dintre notarii din țară de către Adunarea generală a notarilor.

Pe lângă atribuțiile conferite Camerei Notarilor prin actele cu putere de lege și actele administrative, aceasta are în special următoarele **atribuții**:

să mențină disciplina în rândul notarilor și să exercite puterea disciplinară prin intermediul consiliului său de disciplină; să prevină sau să concilieze orice diferend între notari și, în cazul în care nu se ajunge la un acord, să își exprime opinia printr-un simplu avis;

să soluționeze orice diferend între notari și terți;

să își exprime opinia cu privire la dificultățile referitoare la onorarii, remunerații, salarii, venituri, taxe și plăți percepute de către notari, precum și la orice diferend în aceasta privință, supus unui tribunal civil;

să primească în păstrare listele cu minutele întocmite; să verifice contabilitatea notarilor;

să reprezinte notarii din Luxemburg pentru apărarea drepturilor și intereselor profesiei.

Consiliul de disciplină este compus din președintele Tribunalului teritorial din Luxemburg sau judecătorul care îl înlocuiește, în calitate de președinte, și din patru membri ai Camerei Notarilor, desemnați în funcție de vechimea în profesie.

Consiliul de disciplină exercită puterea disciplinară asupra tuturor notarilor pentru: încălcarea prevederilor actelor cu putere de lege și ale actelor administrative cu privire la exercitarea profesiei; erori și neglijențe profesionale; fapte care contravin prudenței și demnității profesionale, precum și onoarei și probității; fără a aduce atingere acțiunii în instanță care poate surveni ca urmare a faptelor menționate. Deciziile Consiliului de disciplină pot fi atacate cu apel, atât de către notarul sancționat, cât și de către procurorul general al statului. Apelul este introdus la secția civilă a Curții Supreme de Justiție, care se pronunță printr-o hotărâre definitivă.

Pentru a fi admisă în profesia de notar, o persoană trebuie:

să fie de naționalitate luxemburgheză sau resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene;

să beneficieze de toate drepturile civile și politice;

să aibă 25 de ani împliniți și să fi obținut fie diploma de candidat la funcția de notar în conformitate cu legislația luxemburgheză (sistemul actual), fie [certificatul de finalizare a stagiului](#) necesar pentru a putea accede la funcția de notar (sistemul precedent).

să stăpânească limba în care este redactată legislația și limbile utilizate în administrație și în justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de notar](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești

Executorul judecătoresc (*huissier de justice*) este un funcționar judiciar care este singurul îndreptățit:

să comunice transcrierile și actele judiciare și să facă notificările prevăzute de actele cu putere de lege și actele administrative în situațiile în care modul de notificare nu a fost reglementat prin lege;

să procedeze la executarea hotărârilor judecătorești, precum și a altor acte învestite cu formulă executorie.

Executorul judecătoresc poate să procedeze la:

recuperarea pe cale amiabilă sau judiciară a tuturor creanțelor. Această atribuție cuprinde dreptul de a semna în numele reclamantilor cereri în vederea obținerii unei ordonanțe de plată sau a unei popriri pe prestările periodice;

evaluări și vânzări la licitație publică a mobilelor, a efectelor mobiliare și a bunurilor confiscate, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în materie.

Acesta poate fi însărcinat de instanță să efectueze:

constatări pur materiale care exclud orice opinie privind consecințele de fapt sau de drept care pot rezulta din acestea;

constatări de aceeași natură, la cererea particularilor; în ambele cazuri, aceste constatări sunt valabile până la proba contrarie.

Tariful executorilor judecătorești se stabilește printr-un regulament al Marelui Ducat.

Camera executorilor judecătorești (*Chambre des huissiers de justice*) reprezintă profesia la nivel național. Este administrată de un consiliu alcătuit din trei membri: un președinte, un secretar și un trezorer. Președintele reprezintă Camera executorilor judecătorești din punct de vedere judiciar și extrajudiciar.

Pentru mai multe informații, [a se vedea pagina privind profesia de executor judecătoresc](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Grefierii

Grefierul-șef (*greffier en chef*) exercită funcțiile de director al grefei și de șef al personalului. Sarcinile administrative ale grefierului-șef cuprind: eliberarea de copii solicitate de avocați și de persoane private (de exemplu, certificate de divorț pentru a fi transcrise în străinătate), predarea corespondenței/a titlurilor executorii spre expediere, depunerea testamentelor olografe, declarații în cadrul unei succesiuni, depunerea jurământului de către grefieri, pregătirea adunărilor generale ale grefierilor, elaborarea de statistici și supravegherea arhivelor. De asemenea, grefierul-șef recepționează actele de recuzare a magistraților.

Grefierii furnizează asistență judecătorului cu privire la toate actele și procesele-verbale ale departamentului din care fac parte, și anume pentru audiențe, înfățișarea părților, anchete, vizite la fața locului, autopsii, inventarul patrimoniului în caz de faliment, redactarea hotărârilor și transcrierea audierilor persoanelor puse sub tutelă sau curatelă. Judecătorul nu își poate îndeplini atribuțiile în absența grefierului său.

Funcțiile grefierilor sunt stabilite prin articolul 78 și următoarele din Legea modificată din 7 martie 1980 privind sistemul judiciar.

Accesul la profesie este stabilit prin Legea modificată din 16 aprilie 1979 de stabilire a [statutului general al funcționarilor publici](#).

Linkuri relevante

[Ministerul Justiției](#)

Ultima actualizare: 20/04/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Ungaria

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Ungaria.

Profesii juridice — introducere

Procurori (*ügyészek*)

Judecători (*bírák*)

Avocați și juriști (*jogászok*)

Notari (*közjegyzők*)

Alte profesii juridice

Profesii juridice - introducere

Mai jos este prezentată o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Ungaria: procurori, judecători, avocați, juriști, notari și executori judecătorești.

În Ungaria, profesioniștii din domeniul juridic (avocați, notari și executori judecătorești) funcționează în mod independent, dar în cadrul unui sistem de autoguvernare, stabilit de camere profesionale la care sunt obligați să adere pentru a putea îndeplini această funcție. Aceste camere sunt abilitate să exercite un control profesional asupra propriilor membri, pentru a se asigura că serviciile pe care le furnizează sunt de un nivel corespunzător.

Procurori (*ügyészek*)

Organizare

Norme constituționale maghiare prevăd că **Biroul Procurorului General** (*ügyészség*) exercită drepturi prevăzute de lege în legătură cu urmărirea penală, decide trimiterea în judecată și este responsabil de verificarea legalității măsurilor penale.

Biroul Procurorului General contribuie la garantarea respectării legii de către toți cetățenii și acționează în vederea restabilirii legii atunci când aceasta este încălcată în cazurile și în modurile prevăzute de lege.

Serviciul de urmărire penală este o organizație centralizată condusă de Procurorul General (*legfőbb ügyész*) care răspunde în fața Parlamentului. Procurorii sunt numiți și revocați din funcție de Procurorul General.

Procurorii sunt numiți, mai întâi, pentru un mandat de trei ani și ulterior, pentru o perioadă de timp nedeterminată.

Norme care reglementează activitatea Biroului Procurorului General sunt stabilite prin lege.

Rol și atribuții

Atribuțiile, responsabilitățile și statutul juridic al procurorilor sunt reglementate prin lege. Serviciul de urmărire penală este un organism uniform și toți procurorii au același statut juridic.

Biroul Procurorului (*ügyészség*):

efectuează anchete în cazurile prevăzute de legea privind procedurile penale;

verifică dacă anchetele sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile legale corespunzătoare;

exercită alte competențe legale în legătură cu anchetele;

exercită funcția publică și sprijină urmărirea penală în cursul procedurii; exercită dreptul de formulare a căilor de atac conform legislației în vigoare;

se asigură că pedepsele sunt executate în conformitate cu dispozițiile legale corespunzătoare;

participă și la alte proceduri în materie civilă, de drept administrativ și comercial; participă la procedurile reglementate de Codul de procedură civilă (*polgári perrendtartás*) dacă titularul drepturilor nu are capacitatea de a își apăra singur drepturile, indiferent de motiv;

în cadrul examinării generale a legalității (*általános törvényességi felügyelet*), se asigură că legea este aplicată;
ia măsurile necesare de protecție a copilului pentru infracțiuni comise împotriva minorilor;
îndeplinește atribuțiile care decurg din obligațiile internaționale, în special cele în materie de asistență juridică;
îndeplinește atribuțiile în legătură cu Eurojust;
contribuie la garantarea faptului că legea este respectată de către toate organizațiile societății civile, organismele guvernamentale și cetățeni și, în caz de încălcare, acționează pentru aplicarea legii.

Baze de date juridice

Informații suplimentare sunt disponibile pe site-ul internet al [Serviciului de urmărire penală al Republicii Ungare](#).

Judecători

Organizare

Constituția stipulează că judecătorii sunt independenți. Aceștia iau decizii care respectă legea și care sunt bazate pe propriile convingeri și acționează fără a fi supuși niciunei influențe sau instrucțiuni.

Judecătorii sunt **numiți de către Președintele Ungariei** (*köztársasági elnök*).

Candidații pentru funcția de judecător trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

să aibă cetățenie maghiară;

să nu aibă cazier judiciar;

să aibă drept de vot;

să dețină o diplomă universitară în drept;

să fi promovat examenul de intrare în barou (*szakvizsga*);

să se angajează să facă o declarație de avere, în conformitate cu legislația; și

să aibă o experiență profesională atestată de cel puțin un an ca grefier (*bírószági titkár*) sau funcționar al biroului procurorului (*ügyészségi titkár*), judecător al Curții Constituționale, judecător militar, procuror, notar, avocat sau consilier juridic, sau angajat în cadrul unei agenții administrative centrale (*központi közigazgatási szerv*) pentru care este necesar un examen de barou.

Asesori

În conformitate cu Constituția, **judecătorii consultanți sau asesori** (*nem hivatásos bíró/ülnök*) pot, de asemenea, să participe la **procedurile judiciare**.

Asesorii nu trebuie să aibă cazier judiciar, trebuie să aibă dreptul la vot, să fie cetățeni maghiari și să aibă peste 30 de ani. De asemenea, asesorii militari (*katonai ülnök*) trebuie să fie membri ai personalului din forțele armate ale Ungariei (*Magyar Honvédség*) sau ai forțelor de aplicare a legii.

Aceștia sunt aleși pentru un mandat de **patru ani**.

În cadrul unei **proceduri penale**, instanțele locale sunt alcătuite dintr-un **judecător profesionist** (*hivatásos bíró*) și **doi asesori** atunci când infracțiunea se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de cel puțin opt ani. Tribunalele districtuale care acționează în primă instanță pot fi, de asemenea, alcătuite **dintr-un judecător profesionist și doi asesori**.

În cadrul unei **proceduri civile**, în funcție de natura cauzelor și în conformitate cu legea, tribunalul poate să fie alcătuit **dintr-un judecător profesionist și doi asesori**.

Auditori de justiție, grefieri

Absolvenții facultăților de drept sunt angajați de instanțe în calitate de auditori de justiție sau grefieri; aceștia pot dobândi astfel cunoștințele și experiența necesare pentru o **vitoare carieră de judecător**. Aceștia pot activa în calitate de judecători numai în procedurile și împrejurările definite de lege.

Fișele informative cu privire la personalul din justiție pot fi accesate făcând clic pe linkurile de mai jos:

funcționari (407 Kb)

auditori de justiție (382 Kb)

grefieri (286 Kb)

lucrători manuali (371 Kb)

Avocați și juriști (*jogászok*)

Avocați

Pe parcursul activității profesionale, **avocații** (*ügyvédek*) își ajută clienții să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile. Avocații pot oferi **reprezentare legală** în toate cazurile și **în fața tuturor autorităților**. Avocații sunt independenți în exercitarea activității profesionale, ceea ce înseamnă că nu pot fi influențați și nu trebuie să sufere nicio influență sau să accepte nicio răspundere care le-ar putea compromite independența.

Activitățile **remunerate** care sunt rezervate avocaților sunt:

reprezentarea juridică și apărarea în materie penală;

consultanța juridică;

pregătirea și redactarea de acte juridice;

gestionarea sumelor și obiectelor de valoare depuse în bancă în legătură cu activitățile menționate mai sus.

Deși acestea nu intră în mod exclusiv în domeniul activităților avocaților, datorită cerințelor vieții economice actuale, avocații pot presta și servicii precum cele de **consiliere fiscală**, **operațiuni de intermediere pentru tranzacții imobiliare** și **mediere** în afara cadrului instanței (*peren kívüli közvetítés*).

Cu excepția avocaților salariați, exercitarea profesiei de avocat presupune admiterea în baroul de avocați (*kamara*) și depunerea jurământului de avocat (*ügyvédi eskü*).

Condiții de admitere în barou:

să aibă cetățenia unui stat membru al Spațiului Economic European;

să nu aibă cazier judiciar;

să aibă studii superioare de drept și să fi promovat examenul de admitere în barou (*jogi szakvizsga*);

să dețină o asigurare de răspundere civilă și un spațiu adecvat de birou.

Avocații din statele membre ale Uniunii Europene pot profesa ca avocat, în Ungaria, sub trei forme principale: în calitate de **furnizori de servicii ad-hoc**, ca **avocați care profesează în mod constant** și în calitate de **membru admis în baroul de avocați**. Furnizorii de servicii ad-hoc sunt obligați să declare serviciile prestate baroului (*ügyvédi kamara*) competent în raza teritorială a locului unde sunt furnizate, în timp ce aceia care doresc să furnizeze servicii în mod constant trebuie să se înregistreze în asociația baroului de avocați competent.

Avocații din Uniunea Europeană care sunt înregistrați pot solicita acceptarea în baroul de avocați dacă aceștia îndeplinesc cerințele prevăzute de lege [de exemplu, au îndeplinit perioada de practică prevăzută de lege, aceștia își dovedesc competența în dreptul maghiar (precum și în dreptul Uniunii Europene), au cunoștințe adecvate de limbă maghiară pentru a-și desfășura activitatea etc.].

Un avocat al Uniunii Europene care a fost admis în baroul de avocați are dreptul să folosească titlul profesional de avocat (*ügyvédi cím*) și se supune aceluiași norme precum avocații maghiari.

Avocații au obligația de a **păstra secretul profesional** în legătură cu toate faptele și datele care le sunt aduse la cunoștință pe parcursul desfășurării activităților profesionale.

În general, **onorariile se stabilesc prin acordul liber** dintre avocați și clienții acestora. Onorariile avocaților sunt reglementate numai dacă aceștia acționează în calitate de avocați din oficiu (*kirendelt védő*) în cadrul procedurilor judiciare.

Baze de date juridice

Puteți găsi mai multe informații pe site-ul web al [Asociației Baroului de Avocați din Ungaria](#) (*Magyar Ügyvédi Kamara*).

Juriști (*jogtanácsosok*)

Atribuția principală a juriștilor este de a facilita funcționarea organizației în cadrul căreia sunt angajați. Juriștii **exercită reprezentarea legală din cadrul organizației care i-a angajat**, oferă consiliere și informare juridică; redactează cereri, contracte și alte documente și participă la organizarea activității juridice. Ca regulă generală, juriștii – spre deosebire de avocați – își desfășoară activitățile (care nu sunt la fel de vaste precum cele ale avocaților) ca **angajați**.

Remunerarea acestora este reglementată de dreptul muncii.

Orice persoană înscrisă în **registru administrat de către tribunalul departamental** sau, în capitală, de Tribunalul Budapesta, poate exercita profesia de jurist. Candidații trebuie:

să aibă cetățenia unuia din statele membre semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European;

să nu aibă cazier judiciar;

să dețină o diplomă universitară în drept;

să fie declarați admiși în barou; și

să fie înscrși în registru.

În anumite cazuri, **ministru justiției** poate acorda o **scutire de la îndeplinirea condiției privind cetățenia**.

Notari (*közjegyzők*)

Acționând în limitele puterilor definite de lege, **notarul** (*közjegyző*) se ocupă de administrarea oficială a justiției ca parte a sistemului judiciar al statului.

Obiectivul activităților acestora este de a preveni generarea litigiilor juridice, iar activitatea notarială este rezervată membrilor **Asociației Notarilor** (*Közjegyzői Kamara*). Potrivit legii, notarii sunt **numiți de ministru justiției** pentru a își exercita atribuțiile **într-o anumită circumscripție** și pentru o **perioadă de timp nedeterminată**.

Notarii au obligația de a încheia o asigurare de răspundere civilă profesională pentru întreaga durată a activității lor.

Notarii se bucură de **monopol** în ceea ce privește stabilirea de convenții, acte unilaterale și constatarea prin acte autentice. Notarii sunt responsabili în mod tradițional în ceea ce privește chestiunile succesoriale și alte proceduri necontencioase. Lista atribuțiilor include, de asemenea, înregistrarea ipotecilor, precum și gestionarea de fonduri, obiecte de valoare și titluri de valoare pe care le primesc de la părți pentru a le încredința altor părți cărora le sunt destinate.

Pentru activitățile desfășurate în exercitarea atribuțiilor, notarii au dreptul la un **onorariu prevăzut prin lege**, care corespunde, în medie, timpului acordat, experienței juridice necesare și răspunderii implicate. Suma poate varia în anumite cazuri excepționale (de exemplu, în cazurile dificile care necesită un nivel superior de cunoștințe de specialitate). Atunci când actul notarial vizează un aspect a cărui valoare poate fi determinată, remunerația notarului se calculează pe baza valorii respective. În toate celelalte cazuri, remunerația notarului este calculată în raport cu timpul petrecut în exercitarea activității sale. Prețul pentru legalizarea copiilor documentelor este fix.

Deoarece **cetățenia maghiară** este o cerință esențială pentru judecători, procurori, grefieri, executori judecătorești și notari, cetățenii străini nu pot fi numiți în aceste funcții în Ungaria.

Baze de date juridice

Puteți găsi mai multe informații pe site-ul web al [Camerei Naționale a Notarilor din Ungaria](#) (*Magyar Országos Közjegyzői Kamara*).

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

Executarea hotărârilor judecătorești este îndeplinită de către **executorii judecătorești** – executori judecătorești independenți de pe lângă instanțe (*önálló bírósági végrehajtó*) sau executori judecătorești ai instanțelor locale (*törvényszéki végrehajtó*).

În general, **creanțele stabilite prin hotărâri judecătorești** sunt puse în executare de către executori judecătorești independenți. Aceștia sunt **numiți de ministru justiției pentru o durată nedeterminată să profeseze pe lângă o anumită instanță locală** (*járásbíróság*), **într-o anumită jurisdicție**.

Executorii judecătorești independenți **nu sunt angajați al statului**, iar **veniturile acestora provine de la clienți** ca retribuție pentru activitatea lor.

Gama de activități pe care le desfășoară este următoarea:

executarea se bazează pe un certificat de executare (*végrehajtási lap*) eliberat de instanță;

executarea se bazează pe un document cu titlu executoriu (*végrehajtási záradék*) eliberat de instanță;

executarea se bazează pe un ordin judecătoresc de sechestru, un ordin de transfer (*végrehajtást elrendelő, letiltó, átutalási végzés*) sau, mai mult, pe o procedură de notificare directă (*közvetlen bírósági felhívás*).

Executorii judecătorești ai tribunalelor departamentale își exercită activitatea în cadrul acestor instanțe și pe lângă Tribunalul Capitalei. Aceștia sunt numiți de către președintele tribunalului să își exercite activitatea pe lângă o anumită instanță pe o perioadă nedeterminată. Procesul de recrutare a executorilor judecătorești locali se realizează prin intermediul unui apel la candidaturi lansat de președintele tribunalului. Executorii judecătorești locali fac parte din personalul judiciar al instanțelor și sunt remunerați în acest sens.

Executorii judecătorești ai tribunalelor departamentale execută „creanțe judiciare” (al căror titular legitim este statul); aceste creanțe corespund taxelor procedurale civile sau penale plătite de către stat. De asemenea, aceștia sunt responsabili pentru recuperarea costurilor aferente procedurilor penale, precum și de confiscarea bunurilor și aplicarea de alte sancțiuni financiare. Pensile alimentare oferite de stat sunt considerate, de asemenea, creanțe judiciare, intrând în sfera de competență a acestora. În fine, executorii judecătorești ai tribunalelor departamentale execută creanțele al căror titular legitim este instanța, Consiliul Judiciar Național, Biroul Judiciar Național, ministerul justiției, Institutul de expertiză judiciară sau statul.

Competența executorilor judecătorești este identică cu cea a instanțelor pe lângă care își desfășoară activitatea.

Baze de date juridice

Puteți găsi mai multe informații pe site-ul web al [Camerei executorilor judecătorești de pe lângă instanțele din Ungaria](#) (*Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara*).

Organizații care oferă servicii juridice pro bono (gratuite)

Cabinetele de consiliere juridică gratuită și practică în drept funcționează în cadrul universităților și în cadrul câtorva organizații neguvernamentale maghiare și internaționale care activează în domeniu.

Linkuri utile

- [Site-ul internet al Camerei Naționale a Notarilor din Ungaria](#)
- [Site-ul internet al Camerei executorilor judecătorești de pe lângă instanțele din Ungaria](#)
- [Site-ul internet al Serviciului de urmărire penală al Republicii Ungare](#)
- [Site-ul internet al Asociației Baroului de Avocați din Ungaria](#)

Ultima actualizare: 15/02/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Malta

Această pagină vă oferă o prezentare generală a profesiilor juridice din Malta.

Profesii juridice - introducere

Profesiile juridice din Malta sunt cele de avocat, notar public și procurator juridic.

Avocații au dreptul de a pleda în fața tuturor instanțelor.

Notarii publici sunt considerați funcționari publici; aceștia redactează și publică acte publice.

Procuratorii juridici au dreptul de a pleda în fața instanțelor inferioare; în mod concret, o mare parte a activității lor constă în urmărirea actelor juridice, atât a celor referitoare la acțiunile în instanță, cât și a celor care vizează alte cereri depuse la grefa instanței.

Profesiunea juridică în Malta este organizată într-un sistem unitar și procurorii sunt numiți dintre avocații practicanți.

Procurorii

Organizare

În temeiul articolului 91 din Constituție, **procurorul general** este învestit cu atribuții constituționale, iar parchetul general este înființat ca agenție guvernamentală conform Ordonanței privind procurorul general, capitolul 90 din Legislația Maltei, având totodată funcția de apărător al Republicii.

În conformitate cu dispozițiile Constituției Maltei, procurorul general este inamovibil și își exercită în mod independent competența decizională în materia urmăririi penale, îndeplinind totodată atribuțiile prevăzute de Codul penal în legătură cu acțiunile penale.

Procurorul general este asistat de către procurorul general adjunct și de către alți juriști.

Rol și atribuții

Procurorul general este **procurorul principal** care se prezintă în fața instanțelor penale. În conformitate cu Regulamentul privind urmărirea penală a infracțiunilor (dispoziții tranzitorii) din 2020 (Avizul juridic nr. 378 din 2020), care a intrat în vigoare la 1 octombrie 2020, procurorul general a fost învestit cu competența de a decide asupra inițierii sau nu a urmăririi penale în fața Curții Magistraților în calitate de instanță de instrucție pentru o categorie de infracțiuni grave, printre care:

acte de terorism, finanțarea terorismului și infracțiuni conexe prevăzute în Codul penal, volumul 1, partea II titlul IX subtitlul IV A;

extorcarea ilicită, extorcarea, darea sau luarea de mită, tentativa de corupere a unui jurat, corupția, traficul de influență și infracțiunile în materie de contabilitate prevăzute în Codul penal, volumul 1, partea II titlul III subtitlul IV;

infracțiunile de spălare a banilor prevăzute la articolul 3 din Legea privind prevenirea spălării banilor, cu excepția cazurilor în care aceste infracțiuni sunt urmărite penal împreună cu infracțiuni împotriva Ordonanței privind drogurile periculoase și a Ordonanței privind profesiile medicale și înrudite; cazurile de fraudă și deturnare de fonduri publice, în care pierderea financiară cauzată este de cel puțin cincizeci de mii de EUR (50 000 EUR); tentativa, participarea la un grup infracțional organizat sau complicitatea la săvârșirea infracțiunilor menționate mai sus.

În exercitarea competențelor în materie de începere, desfășurare sau încetare a procedurilor penale care le revin în temeiul oricărei legi prin care se autorizează exercitarea acestor competențe, procurorul general nu se supune îndrumării sau controlului exercitat de vreo persoană sau de orice altă autoritate, cu excepția cazului în care există o anumită lege care poate prevedea:

controlul jurisdicțional al unei decizii de neîncepere a urmăririi penale sau al oricărei alte decizii pe motiv de caracter ilegal sau nerezonabil; sau

controlul jurisdicțional în baza criteriilor stabilite prin lege, cu privire la o decizie adoptată de procurorul general, conform căreia urmărirea penală trebuie să se desfășoare într-o instanță superioară competentă în materie penală, atunci când pedeapsa aplicabilă este mai severă decât cea care ar fi fost aplicată în cazul în care aceeași infracțiune ar fi fost judecată în fața unei instanțe inferioare competentă în materie penală.

Avocatul statului

Organizare

Biroul avocatului statului a fost înființat la 18 decembrie 2019 ca entitate juridică distinctă; acesta îndeplinește anumite funcții și atribuții care intrau anterior în sfera de competență a parchetului general. În conformitate cu articolul 91A din Constituție, Avocatul statului are atribuții constituționale. Biroul avocatului statului este înființat ca agenție guvernamentală în conformitate cu Legea privind avocații statului, capitolul 603 din Legislația Maltei.

În conformitate cu Constituția Maltei, Avocatul general al statului se bucură de aceeași inamovibilitate ca și procurorul general și, în exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul general al statului trebuie să acționeze conform judecății proprii, nefiind supus îndrumării sau controlului exercitat de o altă persoană sau autoritate.

Avocatul general al statului este asistat de Avocatul general adjunct și de alți juriști.

Rol și atribuții

Avocatul general al statului este consilierul juridic principal al guvernului, în timp ce juriștii de pe lângă Biroul avocatului statului reprezintă statul în fața instanțelor civile și a curților constituționale.

Biroul avocatului statului **reprezintă Republica Malta** în fața instanțelor internaționale, inclusiv în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului, în timp ce funcționarii instituției reprezintă guvernul la reuniuni internaționale privind cooperarea juridică și judiciară.

În plus, Biroul oferă asistență la **elaborarea legislației** și la ratificarea legislației de către Parlament.

Judecătorii

Organizare

Judecătorii și magistrații sunt numiți de către președintele republicii la recomandarea Comitetului pentru numiri în sistemul judiciar instituit în temeiul articolului 96A din Constituție. Președintele Curții Supreme este numit de președintele republicii în temeiul unei rezoluții a Camerei Reprezentanților, susținută de voturile a nu mai puțin de două treimi din numărul membrilor acesteia.

Toți judecătorii și magistrații sunt independenți de executiv și se bucură de inamovibilitate. O persoană trebuie să fi practicat dreptul în calitate de avocat în Malta pentru o perioadă de cel puțin șapte ani pentru a putea fi numită magistrat și de doisprezece ani pentru a fi numită judecător. Măsurile disciplinare care vizează sistemul judiciar, care nu pot conduce la revocarea din funcție a unui membru al sistemului judiciar, constituie o prerogativă a Comisiei pentru

administrarea justiției. Împotriva deciziilor referitoare la cele de mai sus se poate introduce o cale de atac la Curtea Constituțională. În exercitarea funcțiilor sale, Comisia este investită cu toate competențele instanțelor competente în materie civilă. În cazul în care, conform constatărilor Comisiei, conduita care face obiectul anchetei poate conduce la revocarea unui judecător, aceasta ar trebui să recomande Președintelui Republicii revocarea judecătorului respectiv în baza unei abateri dovedite sau din cauza incapacității dovedite de a-și exercita funcțiile. Judecătorul poate contesta această recomandare la Curtea Constituțională.

Organizarea profesiei juridice: avocați

Avocații pledanți /Avocații

Rol și atribuții

Avocații sunt specialiști autorizați să ofere **consultanță juridică și avize juridice**, precum și să își **reprezinte** clienții în fața instanțelor sau a altor foruri juridice. Persoanele care doresc să exercite profesia de avocat în Malta trebuie să fie în posesia unei atestări emise de președintele Republicii; atestarea trebuie să poarte sigiliul public al Maltei. După ce se obține o astfel de atestare și înainte de a profesa, se depune un jurământ de loialitate și un jurământ solemn de preluare a mandatului în cadrul unei ședințe publice în fața Curții de Apel.

Organizare

Camera Avocaților din Malta reprezintă corpul avocaților acceptat în Baroul din Malta. Este o organizație voluntară apolitică și non-guvernamentală finanțată din taxele achitate de membrii și din fondurile adunate din activitățile pe care le organizează, și este recunoscută legal ca organism consultativ și participativ al avocaților în chestiunile referitoare la organizarea și administrarea justiției.

Există un singur tip de avocați în Malta, iar **termenii „practician în domeniul dreptului” și „avocat” sunt folosiți ca sinonime**. Profesia este reglementată de **Comisia pentru administrarea justiției**, care este alcătuită din Președintele Maltei, președintele Curții Supreme, doi judecători, doi magistrați, Președintele Camerei Avocaților și doi practicieni în domeniul dreptului. Toate plângerile împotriva avocaților sunt tratate de o comisie alcătuită din cinci avocați care ulterior fac recomandări Comisiei de Administrare a Justiției privind acțiunea disciplinară ce urmează a fi luată. Trei din cei cinci avocați sunt numiți de Camera Avocaților, astfel conferind Camerei puteri efective de reglementare a profesiei.

Camera Avocaților administrează un site web informativ dedicat profesiei, care cuprinde și un **registru**. Registrul are două părți: o parte accesibilă publicului larg, care conține detalii privind toți avocații care sunt membrii ai Camerei Avocaților și o parte accesibilă doar membrilor privați, care conține detalii privind toți avocații cunoscuți Camerei Avocaților.

În ultimii ani, Camera a organizat un număr de conferințe și seminare academice, precum și o serie de conferințe lunare din dorința de a promova o cultură a dezvoltării juridice continue a tuturor avocaților.

Baze de date juridice

Pe site-ul web al guvernului, care poate fi consultat la adresa lawyersregister.gov.mt, se găsește o listă oficială a avocaților în care se precizează numele și alte date de contact ale avocaților atestați care și-au dat acordul pentru publicarea datelor lor cu caracter personal în acest registru. Registrul este accesibil publicului.

Notarii

Rol și atribuții

Notarii sunt funcționari publici competenți să primească acte îndeplinite de orice persoană pe durata vieții și testamente, atribuindu-le acestora un caracter autentic. De asemenea, aceștia sunt responsabili de custodia acestor documente și pot emite copii ale acestora. Capitolul 55 din Legislația Maltei (Legea privind notarii și arhivele notariale) stabilește ce alte competențe au notarii.

Notarii depun în fața Curții de Apel un jurământ de loialitate și un jurământ solemn de preluare a mandatului înainte de a începe practicarea acestei profesii. Supravegherea tuturor notarilor, a arhivelor notariale și a registrului public este exercitată de o instanță specială numită **Curtea de revizuire a actelor notariale**. Această instanță este compusă din membri desemnați de ministrul responsabil de aspectele notariale din rândul judecătorilor și magistraților pensionați și dintre avocați și notari publici.

Ori de câte ori consideră util, Curtea poate, fără preaviz, să viziteze și să inspecteze arhivele, registrul public sau biroul oricărui notar.

În luna ianuarie a fiecărui an, **Monitorul Oficial al Maltei** publică datele de contact ale tuturor notarilor care își desfășoară activitatea în Malta.

Organizare

Consiliul Notarial este organismul general care supraveghează profesia de notar și are dreptul, fie din proprie inițiativă, fie la primirea unei plângeri, să investigheze conduita oricărui notar cu privire la care se consideră că acționează într-o manieră care contravine etichetei profesiei de notar. Consiliul poate, de asemenea, să examineze orice acuzație de neglijență sau abuz formulată la adresa unui notar în legătură cu conduita sa profesională sau cu aspecte de ordin profesional, în afară de cazul în care competența în acest sens este conferită unei alte autorități, astfel cum se prevede la articolele 85 și 94 din capitolul 55 din legislația Maltei, intitulat „Legea privind profesia de notar și arhivele notariale”, sau în orice altă lege.

Baze de date juridice

[Site-ul web oficial al Consiliului Notarial](#) (Malta) conține informații privind **Consiliul Notarial**, informații generale utile atât pentru public, cât și pentru notari, precum și un registru cu datele de contact ale notarilor publici care își exercită profesia în Malta. Baza de date este accesibilă publicului larg și accesul la aceasta este gratuit.

Alte profesii juridice

Procuratorii juridici

Pentru a exercita profesia de procurator juridic în Malta, este necesară o atestare emisă de președintele Republicii; atestarea trebuie să poarte sigiliul public al Maltei. După ce se obține o astfel de atestare și înainte de a profesa, se depune un jurământ de loialitate și un jurământ solemn de preluare a mandatului în cadrul unei ședințe publice în fața Curții de Apel.

Obligația principală a procuratorului juridic este de a asista avocatul care l-a angajat în legătură cu procedurile judiciare. Astfel, procuratorii juridici depun pledoariile scrise la registraturile instanțelor în numele clienților și în general, efectuează alte servicii în cadrul pregătirii proceselor de către avocați. Procuratorii juridici au dreptul de a pleda în fața curților magistraților și a tribunalelor și consiliilor speciale. De asemenea, pot să ofere consultanță.

Comisia pentru administrarea justiției este entitatea responsabilă cu reglementarea acestei profesii în Malta.

Agenția pentru servicii judiciare (*Court Services Agency*)

[Agenția pentru servicii judiciare](#) este responsabilă de administrarea instanțelor judecătorești din Malta. Agenția răspunde de registre și de funcționarii care le administrează, de depunerea, notificarea sau comunicarea actelor de procedură, de executarea titlurilor executorii, cum ar fi hotărârile judecătorești și mandatele prin intermediul unor agenți numiți de instanță și al altor funcționari judiciari, de vânzările judiciare la licitație, de procesele cu jurați și de alte proceduri ale instanțelor penale.

Grefierul adjunct al instanței (489 Kb)

Asistentul judiciar (382 Kb)

Linkuri utile

 [Camera Avocaților \(Malta\)](#)

 [Site-ul internet oficial al Consiliului Notarial \(Malta\)](#)

Ultima actualizare: 16/05/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Tipuri de profesii juridice - Țările de Jos

Prezenta pagină vă oferă o imagine generală asupra profesiilor juridice din Țările de Jos.

Procurorii

Organizare

Ministerul Public (*Openbaar Ministerie* sau OM) este o organizație națională cu parchete în toate regiunile din Țările de Jos. Există și un parchet național, a cărui misiune principală constă în combaterea criminalității organizate (internaționale), precum și un parchet funcțional, axat pe combaterea infracționalității și fraudei de mediu și financiare.

Există 10 parchete teritoriale, în cadrul cărora procurorii, asistați de experți administrativi și juridici, instrumentează câteva sute de mii de dosare pe an. În cazul introducerii unei căi de atac, dosarul este trimis la unul dintre cele patru parchete regionale. Reprezentantul Ministerului Public în cadrul acestor parchete poartă denumirea de avocat-general (*Advocaat-Generaal*). Procurorii șefi și avocații-generalii șefi răspund de parchetele respective. La nivel național, Ministerul Public este administrat de Consiliul Procurorilor Generali (*College van Procureurs-generaal*) de la Haga. Răspunderea politică pentru Ministerul Public îi revine ministrului justiției. Împreună cu Consiliul Procurorilor Generali, acesta hotărăște care sunt prioritățile în materie de cercetare și urmărire penală.

Rol și atribuții

Orice persoană suspectată de săvârșirea unei infracțiuni penale va fi supusă cercetărilor desfășurate de Ministerul Public. Acesta este singurul organ din Țările de Jos care poate decide trimiterea în judecată. Ministerul Public se ocupă de efectuarea cercetărilor în cazul infracțiunilor penale și de punerea sub urmărire penală.

El acționează în colaborare cu poliția și cu alte servicii de cercetare. De cercetări este responsabil procurorul. Ministerul Public supraveghează, de asemenea, punerea în executare corespunzătoare a hotărârilor judecătorești, asigurându-se de plata amenzilor, de executarea pedepselor cu închisoarea și de efectuarea serviciului în folosul comunității. Membrii Ministerului Public și judecătorii fac parte din corpul judiciar. Cu toate că denumirea sa în neerlandeză înseamnă literal „minister public”, Ministerul Public nu este un minister în sensul obișnuit al termenului.

Judecătorii

Organizare

Orice persoană care dorește să devină judecător trebuie să aibă șapte ani de experiență profesională. Informații suplimentare privind cerințele aplicabile sunt disponibile aici. Experiența profesională poate fi obținută prin urmarea unui curs intern de formare organizat de corpul magistraților sau de un alt organism din cadrul sistemului judiciar. Sistemul judiciar oferă formarea profesională necesară.

Judecătorii sunt numiți de Coroană, sub responsabilitatea Ministerului Justiției și Securității. Numai cetățenii olandezi pot fi numiți în funcția de judecător.

Candidații trebuie să fie licențiați în drept la o universitate din Țările de Jos.

O persoană poate fi numită în funcția de magistrat numai la recomandarea unui comitet național de selecție, alcătuit din membrii diferitelor instanțe, ai Ministerului Public și din membri activi ai societății.

Un judecător este numit să administreze justiția într-o anumită instanță. poate avea loc numai dacă instanța în cauză îl desemnează pe candidatul respectiv.

Datorită acestor condiții, sistemul de numire este cât se poate de obiectiv.

Judecătorii sunt funcționari ai statului cu un statut special. Odată numiți, nu pot accepta o numire într-o altă funcție. Judecătorii pot rămâne în funcție până la vârsta de 70 de ani. Înainte de împlinirea acestei vârste, aceștia pot fi revocați din funcție împotriva voinței lor numai de către instanța de cel mai înalt grad a țării, respectiv de Curtea Supremă a Țărilor de Jos (*Hoge Raad der Nederlanden*), la propunerea procurorului-general (*procureur-generaal*) al acestei instanțe.

Rol și atribuții

Sarcina judecătorului este de a pronunța hotărâri imparțiale în litigiile juridice – inclusiv în cauzele în care una dintre părți este statul. Pentru a garanta imparțialitatea față de stat, se utilizează un sistem special de selecție și de numire. Din acest motiv statutul juridic al judecătorilor diferă de statutul altor funcționari ai statului.

Constituția Țărilor de Jos prevede obligația magistraților de a soluționa litigii și cuprinde prevederi privind statutul juridic al membrilor corpului magistraților. Cu respectarea legislației în vigoare, judecătorii pot decide, dacă doresc acest lucru, să audieze cauze. De asemenea, aceștia stabilesc, într-o mare măsură, derularea practică a procedurilor (de exemplu durata anumitor etape ale procedurilor).

Există o serie de prevederi legale privind comportamentul judecătorilor. Obiectivul acestora este garantarea faptului că judecătorii își exercită activitatea în mod imparțial. În cazul în care una din părțile care participă la proceduri are îndoieli asupra imparțialității judecătorului, legea oferă părții în cauză posibilitatea de a prezenta obiecții cu privire la judecătorul care audiază cauza. Ocazional, se poate întâmpla ca una dintre părțile participante să nu fie mulțumită de prestația judecătorului. Se face astfel o distincție între hotărârea pronunțată de instanță și comportamentul judecătorului.

În cazul în care nemulțumirea este legată de hotărâre, partea reclamantă are, de obicei, posibilitatea de a introduce o cale de atac.

Reclamațiile referitoare la conduita unui judecător pot fi depuse la consiliul instanței unde judecătorul în cauză își exercită funcția. Fiecare instanță prevede o procedură privind reclamațiile, stabilind regulile referitoare la modul de soluționare a acestora.

Judecătorii trebuie să fie specializați în cel puțin două domenii. Ei audiază, de obicei, cauze dintr-un anumit domeniu juridic, după care trec la un altul. Acest sistem este menit să îi împiedice pe judecătorii să se concentreze prea mult și pentru un timp prea îndelungat asupra unui domeniu de expertiză.

Judecătorii își desfășoară activitatea în tribunale regionale (*rechtbanken*). Acestea cuprind cel puțin patru secții: una pentru dreptul civil, una pentru dreptul penal, una pentru dreptul administrativ și una pentru aspectele care țin de instanțele subregionale. Judecătorii care își desfășoară activitatea în cea din urmă secție sunt denumiți *kantonrechters*, iar cei care lucrează în celelalte secții sunt cunoscuți drept *rechters*. Judecătorii care activează în instanțele de apel (*gerechtshoven*) și la Curtea Supremă sunt numiți *raadsheren* (consilieri).

Componența instanțelor în timpul audierilor este explicată în cele ce urmează:

Judecătorii din secțiile consacrate aspectelor care țin de instanțele subregionale audiază cauze singuri.

Judecătorii tribunalelor regionale audiază cauze singuri, însă anumite cauze trebuie audiate de un complet format din trei judecători.

Un complet format din trei judecători audiază cauze în cadrul instanțelor de apel, cu excepția cazului în care o cauză poate fi audiată de un singur judecător.

Normele care reglementează aceste aspecte sunt stabilite în Legea privind organizarea sistemului judiciar (*Wet op de rechterlijke organisatie*).

Fiecare cauză sesizată Curții Supreme este audiată de cinci judecători.

Consiliul Corpului Magistraților (*Raad voor de rechtspraak*) este responsabil cu reglementarea profesiei de magistrat.

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, a se vedea site-ul general referitor la [sistemul judiciar](#) din Țările de Jos, site care este accesibil publicului larg.

Organizarea profesiei juridice

Avocații

[Asociația Baroului Avocaților din Țările de Jos](#) (*Nederlandse Orde van Advocaten*) este organizația profesională juridică de drept public pentru toți avocații din Țările de Jos. Activitatea principală a Baroului Țărilor de Jos, reglementată prin lege, este de a supraveghea calitatea serviciilor oferite de avocați. Printre altele, calitatea serviciilor avocaților este asigurată de:

un program complet de pregătire pentru profesia de avocat;

elaborarea de legi secundare și de alte reguli obligatorii pentru avocați;

procedurile disciplinare;

informații și servicii oferite membrilor săi și

recomandări oferite guvernului olandez privind planurile de politică și proiectele de lege.

În temeiul Legii privind statutul avocaților (*Advocatenwet*), toți avocații trebuie să fie membri ai Asociației Baroului Avocaților din Țările de Jos. În prezent, există peste 18 000 de avocați înregistrați.

Consilierii juridici

Nu există un organism centralizat care să reglementeze această profesie.

Notarii

Organizare

[Asociația Regală a Notarilor de Drept Civil din Țările de Jos](#) (*Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie*) apără interesele [notarilor](#) din Țările de Jos și asigură faptul că aceștia își poate desfășura activitatea în mod corespunzător.

Rol și atribuții

Legea prevede obligativitatea încheierii de acte notariale pentru o serie de contracte și tranzacții juridice. Cele mai importante sunt:

transferul proprietății imobiliare în Țările de Jos;

constituirea sau anularea ipotecilor;

constituirea societăților publice sau private cu răspundere limitată (NVs și BVs) sau modificarea actelor constitutive ale acestora;

înființarea de fundații sau asociații (inclusiv cooperative) sau modificarea statutelor acestora;

întocmirea, modificarea și executarea testamentelor;

întocmirea sau modificarea convențiilor matrimoniale și a parteneriatelor înregistrate;

transferul acțiunilor nominative și

asigurarea de cadouri și donații într-un act notarial.

Din motive practice, deseori un notar efectuează și alte tipuri de tranzacții juridice și poate elabora și alte tipuri de contracte. Acestea includ, de exemplu, contracte de parteneriat (parteneriate comerciale, civile sau pentru societăți în comandită simplă), convenții între coabitanti și prevederi pentru protejarea societăților private cu răspundere limitată față de terți.

Alte profesii juridice

[Organizația profesională regală a funcționarilor judiciari din Țările de Jos](#) (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders*, KBvG) a fost înființată prin Legea privind funcționarii judiciari (*Gerechtsdeurwaarderswet*). Aceasta oferă KBvG – organism pe lângă care trebuie să se înregistreze toți funcționarii judiciari din Țările de Jos – sarcina de a încuraja bunele practici în cadrul profesiei.

Funcționarii judiciari din Țările de Jos sunt responsabili pentru primirea și transmiterea documentelor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea și comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială. Documentele care urmează să fie notificate și comunicate în Țările de Jos trebuie să fie trimise direct unui funcționar judiciar. Cererile de notificare și comunicare trebuie să fie depuse în limba olandeză sau engleză. Cererile nu pot fi trimise organismului central din Țările de Jos, și anume Organizației profesionale regale a funcționarilor judiciari din Țările de Jos. Asistența acestei organizații poate fi solicitată numai în circumstanțele excepționale descrise la articolul 3 litera (c) din regulamentul UE menționat anterior.

Servicii juridice *pro bono*

Pentru consiliere juridică de bază, vă puteți adresa unuia dintre Birourile de consultanță juridică (*Het Juridisch Loket*). Puteți apela la aceste organisme pentru a solicita informații, consiliere și lămuriri privind chestiuni juridice. Birourile de consultanță juridică constituie prima instanță de la care puteți cere asistență juridică.

Dacă este cazul, veți fi îndrumat spre un avocat sau mediator privat, care constituie a doua instanță care poate oferi asistență juridică.

Toate serviciile de furnizare de informații din cadrul birourilor de consultanță juridică sunt furnizate gratuit, pe loc sau în cadrul unei consultații. Vă puteți adresa acestor birouri în legătură cu probleme referitoare la legislația în materie civilă, administrativă, penală și privind imigrarea.

S-au înființat în total 44 de astfel de birouri de consultanță juridică, repartizate uniform pe teritoriul Țărilor de Jos astfel încât fiecare cetățean olandez să poată accede cu ușurință la serviciile juridice.

Pentru informații suplimentare a se vedea site-ul [Birourilor de consultanță juridică](#).

Linkuri conexe

[Ministerul Public](#)

[Sistemul judiciar și Curtea Supremă a Țărilor de Jos](#)

[Asociația Baroului Avocaților din Țările de Jos](#)

[Asociația Regală a Notarilor de Drept Civil din Țările de Jos](#)

[Organizația profesională regală a funcționarilor judiciari din Țările de Jos](#)

[Birourile de consultanță juridică](#)

Ultima actualizare: 11/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Austria

Prezenta pagină oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Austria.

Profesii juridice – Introducere

În prezent (în 2023), în cadrul instanțelor de drept comun, și anume instanțele care soluționează cauze în materie civilă, penală, de dreptul muncii și de drept social, sunt angajați aproximativ **1 850 de judecători de profesie (cifră reprezentând posturi active în echivalent normă întreagă, inclusiv cele din cadrul Curții Supreme)**. Aproximativ 700 de practicieni din domeniul judiciar răspund de o parte semnificativă a sistemului judiciar. Există, de asemenea, aproximativ 600 de judecători de profesie care își desfășoară activitatea în instanțele de contencios administrativ.

În plus, pentru cazuri specifice se apelează la **nespecialiști** care își exercită activitatea în mod voluntar. În cauzele penale, din categoria nespecialiștilor fac parte judecătorii consultanți sau jurații, iar în cauzele în materie de drept comercial, al muncii și social, dar și în anumite proceduri administrative, această categorie este reprezentată de judecătorii asociați cu expertiză specializată.

Există aproximativ **480 de procurori (la nivelul anului 2023, această cifră reprezentând posturi active în echivalent normă întreagă, inclusiv în cadrul Parchetului General, dar excluzând autoritatea centrală)**.

În **sistemul penitenciar** sunt angajate **3 799** de persoane (**cifră de actualitate la 1 septembrie 2019, reprezentând posturi active în echivalent normă întreagă, inclusiv membri din cadrul administrației penitenciarelor**); această cifră include un număr total de **3 214 angajați cu funcție de execuție** (inclusiv cei din cadrul serviciului de formare).

1. Judecătorii

Formarea și numirea judecătorilor

Cerințele pentru numirea în funcția de judecător în cadrul **instanțelor de drept comun** sunt: cel puțin 4 ani de experiență în domeniul juridic și promovarea examenului pentru profesia de judecător după finalizarea studiilor de drept.

O parte din experiența profesională este constituită de un stagiu în instanță cu o durată de cel puțin 7 luni (practică în instanță, cunoscută anterior sub denumirea de „an judiciar”) la care au dreptul absolvenții femei; acest stagiu este, de asemenea, o condiție prealabilă pentru toți cei care doresc să exercite profesia de avocat sau notar. Restul cerințelor obligatorii pentru exercitarea profesiei sunt îndeplinite, de obicei, prin intermediul unui stagiu special de pregătire pentru profesia de judecător în calitate de judecător stagiar în cursul formării judiciare, însă aceste cerințe pot fi îndeplinite și prin intermediul unei alte activități în domeniul juridic, de exemplu în calitate de avocat stagiar.

Anual, aproximativ 100 de avocați stagiați participă la cursuri de formare pregătitoare. Stagiul de pregătire pentru profesia de judecător (inclusiv stagiul în instanță) durează, în principiu, 4 ani și se desfășoară în cadrul instanțelor districtuale, al instanțelor regionale, al parchetelor, al penitenciarelor, al centrelor pentru protecția sau asistența victimelor sau la birourilor unui avocat, notar sau procuror financiar. O parte din această formare poate fi realizată, de asemenea, la Tribunalul Regional Superior, la Curtea Supremă, la Ministerul Federal al Justiției, la administrația penitenciarelor, la centrele care oferă servicii persoanelor eliberate condiționat, la asociațiile de curatelă sau la oficiile de asistență socială pentru tineret, la biroul comisarului pentru protecție jurisdicțională sau în sectorul financiar (de exemplu, în întreprinderi adecvate). Stagiul de pregătire pentru profesia de judecător se încheie cu susținerea examenului pentru funcția de judecător. În cazul persoanelor care își schimbă parcursul profesional după ce au dobândit experiență profesională în alte profesii juridice, perioada de formare se reduce în mod corespunzător. O persoană care a promovat deja examenul pentru profesia de avocat sau de notar trebuie să susțină numai un examen suplimentar, nu și examenul pentru profesia de judecător.

În urma promovării examenului pentru profesia de judecător, persoanele în cauză trebuie să își depună candidatura pentru ocuparea unui post vacant de judecător sau procuror.

Nu există niciun stagiu de pregătire pentru profesia de judecător în **instanțele de contencios administrativ**; cu toate acestea, judecătorii care își desfășoară activitatea în instanțe de contencios administrativ trebuie să aibă cel puțin 5 ani de experiență profesională anterioară (de exemplu, în cadrul unei autorități administrative) și nu susțin un examen.

Judecătorii instanțelor de drept comun se pot transfera la instanțele de contencios administrativ. După 5 ani de activitate în cadrul instanțelor de contencios administrativ, judecătorii instanțelor de contencios administrativ pot, de asemenea, să fie numiți judecători în cadrul instanțelor de drept comun.

Numirile în funcția de judecător sau procuror sunt făcute, de obicei, de ministrul federal al justiției. Dreptul de a face numiri este rezervat președintelui federal numai pentru anumite funcții. În schimb, judecătorii Tribunalului Administrativ Regional sunt numiți de guvernul provinciei respective. Doar cetățenii austrieci pot fi numiți în funcția de judecător sau procuror.

Statutul judecătorilor

Judecătorii numiți în cadrul **instanțelor federale de drept comun și de contencios administrativ** sunt funcționari federali. În afară de Legea constituțională federală [*Bundes-Verfassungsgesetz (B-VG)*], principalul temei juridic pentru formarea și statutul profesional al judecătorilor este **Legea privind judecătorii și parchetele [Richter- und Staatsanwaltschaftsdienstgesetz (RSiDG)]**. Legea stabilește o serie întreagă de dispoziții (inclusiv, de exemplu, cu privire la legea în materie disciplinară și descrierea profesiei) atât pentru judecători, cât și pentru procurori.

Judecătorii numiți în cadrul **tribunalelor administrative regionale (Landesverwaltungsgerichte)** sunt funcționari publici din provincia respectivă. Statutul lor profesional este reglementat de Legea constituțională federală și de legislația provincială specifică.

Toți judecătorii de profesie sunt numiți pe o durată nelimitată și se pensionează la sfârșitul lunii în care împlinesc vârsta de 65 de ani.

În conformitate cu articolele 87 și 88 din Legea constituțională federală, judecătorii acționează în calitate de organ independent al statului atunci când interpretează legea și când pronunță hotărâri. Această independență este exprimată prin libertatea judecătorilor de a nu urma instrucțiuni (independență materială) și prin faptul că aceștia nu pot fi îndepărtați sau transferați într-o altă funcție (independență personală). Judecătorii se supun numai legii și hotărâsc pe baza propriilor convingeri juridice. De asemenea, aceștia nu au obligația de a respecta hotărârile anterioare pronunțate în chestiuni juridice similare de către o altă instanță (precedente).

Cu excepția ieșirii la pensie în urma împlinirii vârstei de pensionare prevăzute de lege, judecătorii pot fi eliberați din funcție, transferați într-o altă funcție sau scoși la pensie împotriva voinței lor numai în cazurile și în maniera prevăzute de lege și numai în urma pronunțării unei hotărâri judecătorești (articolul 88 din Legea constituțională federală).

Judecătorii beneficiază de un statut constituțional special numai în exercitarea îndatoririlor lor judiciare (atunci când desfășoară toate activitățile judiciare atribuite prin lege și în urma repartizării cauzelor), nu și în domeniul activităților de administrare a instanțelor, care sunt realizate tot de judecători. Există o excepție care se aplică în cauzele administrative care urmează a fi instrumentate în camere sau comisii (de exemplu, repartizarea cauzelor, propuneri de numire). Altfel, judecătorii sunt obligați să respecte instrucțiunile superiorului ierarhic. Repartizarea fixă a cauzelor asigură respectarea dreptului legal la un judecător, instituit prin Constituție.

Rol și atribuții

Judecătorilor le revine responsabilitatea **de a se pronunța în cauze în materie civilă și penală**. În materie de drept administrativ și constituțional, aceștia au atribuții de **control asupra administrației** și de **garant al respectării Constituției**.

Răspunderea juridică

Instanța disciplinară: judecătorii care se fac vinovați de încălcarea obligațiilor profesionale și deontologice răspund în fața instanței disciplinare. Pentru judecătorii instanțelor de drept comun, instanța disciplinară funcționează pe lângă Tribunalul Regional Superior sau Curtea Supremă și este formată exclusiv din judecători. Instanța disciplinară este competentă, de asemenea, în ceea ce privește conduita necorespunzătoare a procurorilor. Aceleași reglementări disciplinare, cu câteva excepții, se aplică și judecătorilor instanțelor federale de contencios administrativ. În schimb, normele disciplinare pentru judecătorii din cadrul Tribunalului Administrativ Regional sunt prevăzute în legislația provincială relevantă.

Instanța penală: în cazul în care, atunci când se fac vinovați de o încălcare a obligațiilor profesionale, judecătorii (și procurorii) săvârșesc și o infracțiune, aceștia răspund în fața instanței penale (de exemplu, în cazul abuzului de putere).

Instanța civilă: părțile care au suferit un prejudiciu ca urmare a unui comportament ilegal sau culpabil al unui judecător (sau al unui procuror) pot introduce o cerere pentru obținerea de despăgubiri pentru pierderile cauzate, împotriva statului. În cazul faptelor săvârșite cu intenție și al neglijențelor grave, statul poate deschide o acțiune împotriva judecătorului (sau a procurorului) care se face vinovat de aceste fapte.

2. Procurorii

Structura organizatorică

Organizarea ierarhică a unui parchet corespunde, în linii mari, structurii unei instanțe.

Există un parchet pe lângă fiecare dintre cele 16 instanțe de prim grad de jurisdicție competente în materie penală. În plus, există un parchet de urmărire a infracțiunilor economice și a actelor de corupție (*Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft*), care este competent pe întreg teritoriul Austriei. Există un parchet superior pe lângă fiecare instanță regională superioară și un Parchet General pe lângă Curtea Supremă. Parchetele superioare și Parchetul General se află în subordinea directă a ministrului federal al justiției.

Formarea și numirea procurorilor

Formarea procurorilor corespunde formării profesionale a judecătorilor de drept comun.

Numai cei care îndeplinesc, de asemenea, condițiile pentru numirea în funcția de judecător pot fi numiți în funcția de procuror.

La fel ca și posturile permanente de judecător, posturile permanente vacante de procuror se ocupă prin concurs public. Președintele federal are dreptul de a numi procurori, dar, ca și în cazul judecătorilor, președintele va delega dreptul de numire ministrului federal al justiției pentru majoritatea funcțiilor permanente de procuror.

Statutul procurorilor

Parchetele sunt autorități judiciare separate, **dar nu independente**. Acestea au o structură ierarhică și trebuie să respecte instrucțiunile primite de la parchetul superior și, în ultimă instanță, de la ministrul federal al justiției.

Există **prevederi legale precise privind dreptul de a emite instrucțiuni**. Instrucțiunile de la parchetele superioare și de la ministrul federal al justiției trebuie să fie emise în scris și să fie justificate. În plus, instrucțiunile primite trebuie consemnate în dosarul cauzei penale. Înainte de a emite o instrucțiune, ministrul federal trebuie să consulte Consiliul consultativ cu privire la instrucțiuni (*Weisungsrat*). Ministrul federal al justiției este responsabil la nivel ministerial și răspunde în fața Parlamentului, fiind obligat să furnizeze informații acestuia.

În cadrul fiecărui parchet, angajații trebuie să respecte instrucțiunile date de șeful parchetului. Cu toate acestea, în cazul în care consideră că o instrucțiune contravine legii, aceștia pot solicita o instrucțiune în scris și pot solicita chiar să fie eliberați de responsabilitatea de a gestiona cauza penală respectivă.

Rol și atribuții

Parchetele sunt **organe speciale, separate de instanțe**. Rolul acestora este de a **apăra interesul public în administrarea justiției penale**. Acest lucru include coordonarea **procedurilor de cercetare** penală. Acestea au, de asemenea, responsabilitatea de a depune și de a prezenta actul de punere sub acuzare în cadrul procedurilor penale. Acesta este motivul pentru care parchetele sunt cunoscute și sub numele de **minister public**.

Procurorii sunt însărcinați cu **depunerea și prezentarea actelor de punere sub acuzare** atât în fața instanței regionale, cât și în fața instanțelor districtuale din circumscripția instanței regionale respective. De regulă, **procurorii districtuali** prezintă actul de punere sub acuzare în fața instanțelor districtuale. Aceștia sunt funcționari cu expertiză specializată, dar nu sunt obligați să dețină un grad universitar.

Parchetul de urmărire a infracțiunilor economice și a actelor de corupție are un statut special. În competența sa federală intră, în primul rând, delictele comise de către funcționari, precum și infracțiunile economice soldate cu daune mai mari de 5 000 000 EUR. Tot în competența sa intră și infracțiunile financiare soldate cu daune de peste 5 000 000 EUR, cazurile calificate de fraudă cu contribuții sociale, cazurile calificate de comportament fraudulos care conduce la faliment (*kridträchtiges Verhalten*), precum și, printre altele, infracțiunile care sunt prevăzute în Legea societăților comerciale pe acțiuni sau în Legea societăților comerciale cu răspundere limitată și care sunt săvârșite în cadrul unor întreprinderi având mărimea corespunzătoare (cu un capital social de cel puțin 5 000 000 EUR sau cu peste 2 000 de angajați).

Pe linie ierarhică, parchetele se află în coordonareaparchetele superioare care funcționează pe lângă Tribunalele Regionale Superioare din Viena, Graz, Linz și Innsbruck. Pe lângă **prezentarea actului de punere sub acuzare în fața Tribunalului Regional Superior**, acestea răspund, de asemenea, de **supravegherea tuturor parchetelor din districtul lor** și sunt subordonate direct ministrului federal al justiției.

La rândul său, **Parchetul General**, care funcționează pe lângă Curtea Supremă, are un statut special. Acesta **raportează direct ministrului federal al justiției** și nu are dreptul de a emite instrucțiuni către parchete și parchetele superioare. De asemenea, nu prezintă acte de punere sub acuzare; mai degrabă, sarcina acestuia este de a **sprijini Curtea Supremă**. Acesta este autorizat, în principal, să introducă recursuri în anulare pentru a se asigura că legea este respectată în cauzele penale în cadrul cărora părțile nu mai au nicio (altă) posibilitate de a introduce o cale de atac. Parchetul General îndeplinește, astfel, o funcție importantă prin faptul că menține **caracterul unitar al dreptului** și asigură **securitatea juridică** în materie penală.

Răspunderea juridică

Răspunderea disciplinară, penală și civilă a procurorilor este reglementată la fel ca în cazul judecătorilor din cadrul instanțelor de drept comun.

3. Grefierii

Structura organizatorică

În Austria, grefierii (*Diplomrechtspfleger*innen*) constituie un pilon indispensabil al sistemului judiciar. În prezent, peste 80 % din toate hotărârile instanțelor de prim grad de jurisdicție în cauzele civile sunt pronunțate de un număr de peste 700 de grefieri.

Formarea grefierilor

Pot beneficia de formare profesională pentru profesia de grefier numai persoanele care au promovat examenul de absolvire a învățământului secundar sau au obținut o calificare profesională. Formarea durează 3 ani și cuprinde activități desfășurate în instanță, inclusiv pregătirea dispozițiilor în domeniul de activitate relevant, participarea la un curs de formare general și specific domeniului de activitate și promovarea examenelor relevante. După promovarea examenului pentru profesia de grefier, cu condiția ca celelalte cerințe enumerate la articolul 3 din Legea privind grefierii (*Rechtspflegergesetz*) să fi fost

îndeplinite, stagiarul obține o diplomă eliberată de ministrul federal al justiției. Diploma trebuie să specifice domeniul de activitate. La primirea acestei diplome, stagiarul are dreptul de a desfășura activități judiciare în domeniul său de activitate de pe teritoriul federal și, prin urmare, poate lucra ca grefier.

Ulterior, președintele Tribunalului Regional Superior trebuie să stabilească instanța în care funcționarul judecătoresc respectiv va fi repartizat în calitate de grefier și, eventual, pentru ce perioadă de timp. În cadrul instanței stabilite de președinte, grefierul este repartizat de organul de conducere (președinte sau șef al instanței) într-un departament al instanței gestionat de un judecător sau, dacă este cazul, în mai multe departamente ale instanței.

Statutul grefierilor

Grefierii sunt funcționari judecătorești care au urmat o pregătire de specialitate, cărora li se poate transfera gestionarea de activități în materie civilă definite în mod specific în primul grad de jurisdicție, în temeiul articolului 87a din Legea constituțională federală a Austriei și al Legii privind grefierii. În îndeplinirea acestei atribuții, aceștia se supun numai instrucțiunilor judecătorilor competenți pentru cauza respectivă, conform sistemului de repartizare a cauzelor. Judecătorii își pot rezerva în orice moment gestionarea cauzei pentru ei înșiși sau o pot prelua. Hotărârile luate de grefieri pot fi contestate, la fel ca hotărârile judecătorilor.

În practică, grefierii își desfășoară activitatea, în cea mai mare parte, în mod independent. Nu este uzual ca judecătorii să emită instrucțiuni, acestea fiind emise extrem de rar.

Rol și atribuții

Grefierii sunt numiți în următoarele domenii de activitate:

proceduri civile, executări silite și proceduri de insolvență (proceduri privind achitarea datoriilor);

cauze necontencioase;

cauze legate de cadastru și de registrul navelor;

cauze legate de registrul societăților.

Pentru fiecare dintre aceste domenii de activitate este nevoie de o pregătire de specialitate și de o numire specială în funcția de grefier în domeniul de activitate respectiv.

Împărțirea responsabilităților între judecători și grefieri

În sfera de competență a unui grefier nu intră toate activitățile și hotărârile aferente domeniilor de activitate menționate anterior. Cauzele care intră în sfera de competență a unui grefier sunt enumerate în detaliu în Legea privind grefierii, iar limitele competenței acestora variază de la un domeniu de activitate la altul.

Legea privind grefierii stabilește sfera de competență pentru fiecare domeniu de activitate prin care se atribuie responsabilități specifice grefierilor (de exemplu, sfera de competență în cauzele privind insolvența cuprinde cauzele în materie de faliment cu care sunt sesizate instanțele districtuale). Desigur, anumite responsabilități sunt rezervate judecătorilor.

În plus, fiecare sferă de competență cuprinde, printre altele, desfășurarea de proceduri de „somație de plată”, confirmarea efectului juridic și a caracterului executoriu al hotărârilor judecătorești în domeniul de activitate respectiv, hotărârile privind cererile de asistență judiciară în cadrul procedurilor greței și exercitarea funcțiilor oficiale pe baza unei cereri de asistență judiciară din partea unei instanțe naționale sau a unei autorități naționale.

4. Avocații

Considerații generale

Avocații sunt calificați și autorizați să reprezinte părțile în toate procedurile judiciare și extrajudiciare cu privire la toate aspectele publice și private în fața tuturor instanțelor și autorităților publice din Austria.

Nu este necesară nicio numire oficială pentru persoanele care doresc să profeseze ca avocat în Austria; cu toate acestea, exercitarea profesiei se supune condițiilor prezentate în cele ce urmează.

Principalele temeuri juridice sunt reprezentate de: Codul avocaților [*Rechtsanwaltsordnung (RAO)*] publicat în Monitorul Oficial Imperial (RGI.) nr. 96/1896; Statutul disciplinar al avocaților și avocaților stagiați [*Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter (DSt)*], publicat în Monitorul Oficial Federal (BGBl.) nr. 474/1990; Legea federală privind onorariile avocaților [*Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif (RATG)*], publicată în BGBl. nr. 189 /1969; Legea privind examenul în vederea exercitării profesiei de avocat [*Rechtsanwaltsprüfungsgesetz (RAPG)*], publicată în BGBl. nr. 556/1985; și Legea federală privind libera prestare a serviciilor, stabilirea avocaților europeni și prestarea de servicii juridice de către avocați care își desfășoară activitatea la nivel internațional în Austria [*Bundesgesetz über den freien Dienstleistungsverkehr und die Niederlassung von europäischen Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälten sowie die Erbringung von Rechtsdienstleistungen durch international tätige Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälte in Österreich (EIRAG)*], publicată în BGBl. I nr. 27/2000.

Condițiile pentru exercitarea profesiei

Persoanele care doresc să exercite profesia de avocat trebuie, în primul rând, să fi studiat dreptul austriac și, în al doilea rând, să dovedească faptul că au lucrat în total cel puțin 5 ani în domeniul juridic, din care cel puțin 7 luni în cadrul unei instanțe sau al unui parchet și 3 ani în cadrul unui cabinet de avocatură austriac în calitate de avocat stagiar.

Examenul în vederea exercitării profesiei de avocat, pe care candidații trebuie să îl promoveze pentru a putea profesa, poate fi susținut după un stagiu practic de 3 ani, din care cel puțin 7 luni în cadrul unei instanțe și cel puțin 2 ani în cadrul unui cabinet de avocatură. Pentru a susține examenul, candidații trebuie să participe, de asemenea, la cursurile de formare obligatorii prevăzute pentru avocații candidați de către barou.

Persoanele care îndeplinesc cerințele pot fi înscrise în lista avocaților baroului în a cărui circumscripție urmează să își desfășoare activitatea profesională.

În anumite circumstanțe, avocații străini care sunt cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau ai Elveției pot, de asemenea:

să exercite temporar profesia de avocat în Austria;

să solicite înscrierea pe lista avocaților baroului relevant (după susținerea unui examen de aptitudini); sau

să își deschidă imediat un cabinet de avocatură în Austria pe baza titlului profesional obținut în țara de origine, fără a susține în prealabil un examen de aptitudini și să devină membru cu drepturi depline al baroului austriac după exercitarea efectivă și continuă a profesiei de avocat timp de 3 ani în Austria.

În anumite circumstanțe, un membru al unui barou dintr-un stat membru al GATS poate, de asemenea, să desfășoare temporar în Austria anumite activități clar definite specifice profesiei de avocat.

Răspunderea juridică

Avocații care încalcă obligațiile profesionale sau discreditează profesia răspund în fața unui consiliu disciplinar ales de baroul local. Sancțiunile pe care le poate impune consiliul disciplinar merg până la excluderea avocatului respectiv din barou. În al doilea grad de jurisdicție, asupra acestor chestiuni se pronunță Curtea Supremă în secții de patru persoane formate din doi judecători de la Curtea Supremă și doi avocați.

În plus, bineînțeles, avocații fac, de asemenea, obiectul răspunderii penale și civile.

Barourile și Asociația Națională a Barourilor din Austria

Toți avocații dintr-o anumită provincie care sunt înscrși în lista acestei provincii formează un barou (*Rechtsanwaltskammer*). Barourile sunt organisme de drept public și organisme autonome de sine stătătoare.

La nivel federal, interesele avocaților austrieci sunt reprezentate în general de Asociația Națională a Barourilor din Austria (*Österreichischer Rechtsanwaltskammertag*). Aceasta este compusă din cele nouă barouri din Austria, iar reuniunea reprezentanților săi este alcătuită din delegați ai barourilor (<http://www.rechtsanwaelte.at/>).

5. Notarii

Considerații generale

Notarii, în calitate de organe independente și imparțiale ale justiției preventive, se află la dispoziția publicului interesat în scopul reglementării raporturilor juridice private ale acestora.

Principala sarcină a notarilor este aceea de a participa la procesul juridic și de a oferi asistență juridică populației. Notarii întocmesc acte autentice, păstrează bunuri ale terților în calitate de fiduciari, redactează înscrisuri sub semnătură privată și reprezintă părți, în principal în chestiuni necontencioase. În plus, notarilor le revine responsabilitatea de a acționa ca mandatar ai instanței în proceduri necontencioase. În special, aceștia sunt consultați în calitate de „comisari de justiție” pentru desfășurarea procedurilor judiciare.

Notarii se asigură că patrimoniul unei persoane decedate este păstrat în siguranță și transferat persoanelor îndreptățite la acesta. Întrucât pentru desfășurarea acestei activități sunt necesare cunoștințe speciale în dreptul succesoral și în domeniul procedurilor necontencioase, populația apelează în permanență la notari pentru redactarea testamentelor și, în general, pentru servicii de consiliere și de reprezentare în chestiunile succesoriale.

Deși dețin o funcție publică, notarii nu sunt funcționari publici. Notarii suportă riscul comercial aferent administrării biroului notarial, însă nu desfășoară o activitate comercială. Profesia de notar este asimilată profesiilor liberale, însă, atunci când acționează în calitate de comisari de justiție, notarii constituie organe judiciare. Activitatea de notar reprezintă o ocupație principală și nu poate fi combinată cu o activitate de avocat.

Numărul posturilor de notar și amplasarea birourilor notariale aferente pot fi modificate printr-un ordin al ministrului federal al justiției. În prezent (aprilie 2023), în Austria există 536 de posturi de notar.

Principalele temeuri juridice pentru activitatea notarială sunt cuprinse în Codul notarilor [*Notariatsordnung (NO)*], publicat în RGBl. nr. 75/1871; Legea privind actele notariale [*Notariatsaktsgesetz*], publicată în RGBl. nr. 76/1871; Legea privind tarifele notarilor [*Notariatstarifgesetz (NTG)*], publicată în BGBl. nr. 576/1973; Legea privind susținerea examenului pentru notari [*Notariatsprüfungsgesetz (NPG)*], publicată în BGBl. nr. 522/1987; Legea privind comisarii de justiție [*Gerichtskommissärsgesetz (GKG)*], publicată în BGBl. nr. 343/1970; și Legea privind tarifele notarilor în calitate de comisari de justiție [*Gerichtskommissionstarifgesetz (GKTG)*], publicată în BGBl. nr. 108/1971.

Formare

Persoanele care au absolvit studii de drept (austriac) și care doresc să practice profesia de notar trebuie să găsească un notar care să le angajeze și să le înscrie pe lista notarilor stagieri.

Înscrierea pe lista notarilor stagieri, care este ținută de Camera Notarilor competentă, este posibilă numai în cazul în care persoana în cauză a efectuat o practică de 7 luni în cadrul unei instanțe sau al unui parchet și nu a împlinit încă vârsta de 35 de ani la data primei înscrieri în lista stagiarilor.

Pentru a putea susține examenul pentru notari, notarii stagieri trebuie să urmeze cursurile obligatorii de pregătire prevăzute de Camera Notarilor.

Examenul pentru notari trebuie să fie susținut în două părți:

prima parte a examenului poate fi susținută de notarul stagiar după 18 luni de stagiul, dar nu mai târziu de sfârșitul celui de al 5-lea an de stagiul; în caz contrar, numele acestuia este eliminat din lista notarilor stagieri.

a doua parte a examenului poate fi susținută după o nouă practică de cel puțin 1 an în calitate de notar stagiar. A doua parte a examenului pentru notari trebuie să fie promovată cel târziu înainte de expirarea perioadei de stagiul de 10 ani; în caz contrar, numele stagiarului este eliminat din lista notarilor stagieri.

Numirea

Posturile de notar vacante sau nou-create trebuie să fie ocupate prin concurs public. Legea (articolul 6 din Codul notarilor) impune candidaților la un post de notar, printre altele:

să fie cetățeni ai unui stat membru al UE, ai unui alt stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau ai Elveției;

să fi absolvit studii de drept austriac;

să fi promovat examenul de notar; și

să fie în măsură să dovedească exercitarea timp de 7 ani a unei profesii juridice, din care cel puțin 3 ani în calitate de notar stagiar după susținerea examenului pentru notari.

Îndeplinirea acestor condiții esențiale nu conferă, totuși, dreptul de a fi numit notar. În cadrul procedurii de recrutare, candidații sunt evaluați și clasificați de către Camera Notarilor cu competență teritorială și, ulterior, de completurile de judecată ale instanței regionale competente și ale instanței regionale superioare, durata angajării efective fiind de o importanță decisivă. Camera Notarilor și cele două complete de judecată prezintă ministrului federal al justiției o listă scurtă cuprinzând trei candidați. Deși listele scurte nu sunt obligatorii, ministrul numește, în practică, numai candidații incluși în lista scurtă.

Notarul își poate exercita profesia până la data de 31 ianuarie a anului calendaristic care urmează celei de-a 70-a aniversări. Notarii nu pot fi transferați oficial în alt post de notar.

Supravegherea notarilor; răspunderea juridică

Date fiind sarcinile care le revin în calitate de redactori de înscrisuri publice și în calitate de comisari de justiție, notarii fac obiectul unei supravegheri speciale. Supravegherea notarilor intră în atribuțiile ministrului federal al justiției, ale administrației judiciare și ale camerelor notarilor.

Notarii fac obiectul unei legi disciplinare speciale. Abaterile disciplinare sunt sancționate în primă instanță de către Tribunalul Regional Superior, în calitate de instanță disciplinară pentru notari, iar în a doua instanță de Curtea Supremă, în calitate de instanță disciplinară pentru notari. Secțiunile care judecă cauzele trebuie să aibă fiecare, de asemenea, membri care sunt notari. Sancțiunile impuse de instanța disciplinară pot merge până la eliberarea din funcție.

Sancțiunile pentru abateri administrative sunt aplicate de Camera Notarilor.

În afară de răspunderea disciplinară, notarii răspund și penal și civil.

Atunci când desfășoară activități în calitate de comisari de justiție, notarii sunt asimilați funcționarilor în sens penal și răspund, prin urmare, pentru așa-numitele delictelor comise în exercițiul funcției, precum, în special, abuzul în serviciu. Răspunderea civilă este reglementată diferit. Atunci când desfășoară activități în calitate de comisari de justiție, notarii fac obiectul aceluiași prevederi care reglementează răspunderea judecătorilor și a procurorilor. Prin urmare, acțiunile nu pot fi introduse direct împotriva acestora de către părți, care trebuie să își direcționeze cererile de despăgubire către stat. În cazul faptelor săvârșite cu intenție și al neglijențelor grave, statul poate deschide acțiuni împotriva notarului care a săvârșit astfel de fapte. În afară de cazurile în care acționează în calitate de comisari de justiție, notarii au o răspundere civilă directă față de părți.

Uniunile notarilor, Camera Națională a Notarilor din Austria

Toți notarii care au sediul în aceeași provincie federală și notarii stagiați înregistrați în registrul notarilor stagiați al provinciei federale respective alcătuiesc o uniune a notarilor. Provinciile federale Viena, Austria Inferioară și Burgenland au o uniune a notarilor comună. Tot o uniune a notarilor comună au și provinciile federale Tirol și Vorarlberg.

Uniunii notarilor îi revine sarcina de a apăra onoarea și demnitatea profesiei și de a reprezenta interesele profesiei.

Fiecare uniune a notarilor trebuie să aleagă din rândul membrilor săi o Cameră a Notarilor. Camera Notarilor este alcătuită dintr-un notar în calitate de președinte și din alți șase notari (12 pentru Viena) și trei notari stagiați (șase pentru Viena) în calitate de membri.

Camera Națională a Notarilor din Austria ([Österreichische Notariatskammer](#)) este compusă din camerele provinciale ale notarilor. Camera Notarilor din Austria are misiunea de a proteja drepturile și interesele profesiei de notar și de a reprezenta profesia în chestiuni care îi privesc pe notarii austrieci în ansamblu sau în chestiuni care depășesc cadrul unei singure camere a notarilor.

Linkuri utile

[Profesii juridice – Austria](#)

Ultima actualizare: 26/10/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [pl](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Tipuri de profesii juridice - Polonia

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiei juridice din Polonia.

Procurori (prokuratorzy)

Organizare

Structura prezentată mai jos se referă la Ministerul Public și la alte organisme conexe care sunt reglementate de Legea din 9 octombrie 2009.

În cadrul Ministerului Public din Polonia își desfășoară activitatea:

procurorul general (*Prokurator Generalny*);

procurorii din unitățile organizatorice obișnuite și din cele militare (*prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i prokuratorzy wojskowi*) care sunt subordonați procurorului general;

procurorii din cadrul Institutului Memoriei Naționale (*prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej*) și din cadrul Comisiei pentru urmărirea în justiție a crimelor împotriva națiunii poloneze (*Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu*).

Procurorul general ocupă funcția cea mai importantă în cadrul Ministerului Public. Acesta este numit de președintele Poloniei din rândul candidaților recomandați de Consiliul Judicial Național și de Consiliul Național al Procurorilor. Procurorul general prezintă prim-ministrului rapoarte anuale privind activitatea desfășurată. Procurorii din cadrul unităților organizatorice obișnuite și cei din cadrul unităților militare sunt numiți de procurorul general dintr-o listă de candidați prezentată de Consiliul Național al Procurorilor.

Unitățile organizatorice obișnuite ale Ministerului Public sunt structurate pe **patru niveluri**:

Parchetul General (*Prokuratura Generalna*);

Parchetele de pe lângă curțile de apel (*prokuratura apelacyjna*);

Parchetele de pe lângă instanțele provinciale (*prokuratura okregowa*);

Parchetele de pe lângă instanțele districtuale (*prokuratura rejonowa*).

Unitățile militare ale Ministerului Public sunt structurate pe trei niveluri:

Parchetul Militar General (*Naczelna Prokuratura Wojskowa*);

Parchetul Militar Provincial (*Wojskowe Prokuratury Okregowe*);

Parchetul Militar la nivel de garnizoană (*Wojskowe Prokuratury Garnizonowe*).

Procurorii din cadrul Institutului Memoriei Naționale - Comisia pentru urmărirea în justiție a crimelor împotriva națiunii poloneze (*Instytut Pamięci Narodowej - Komisja ds. Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu*) se împart în următoarele categorii:

procurori ai Comisiei principale pentru urmărirea în justiție a crimelor împotriva națiunii poloneze (*Główna Komisja ds. Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu*);

procurori ai departamentelor Comisiei principale pentru urmărirea în justiție a crimelor împotriva națiunii poloneze (*Główna Komisja ds. Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu*);

procurori ai Biroului de Control (*Biuro lustracyjne*);

procurori ai departamentelor Biroului de Control (*Biuro lustracyjne*).

Sistemul juridic din Polonia face distincția între procurorii publici, care sunt profesioniști numiți de către procurorul general, și procurorii privați, care sunt implicați în calitate de părți în procedurile penale și care, în conformitate cu normele de procedură, pot să ofere asistență procurorilor publici în îndeplinirea sarcinilor care le revin.

Există mai multe organisme autonome în cadrul sistemului juridic. Printre acestea se numără Consiliul Procurorilor (*Rada Prokuratorów*), din cadrul Procuraturii Generale, adunări și consilii de apel la nivel regional. Cu toate acestea, natura acestor organisme este strict internă și organizațională; acestea nu au site-uri internet și nici nu oferă servicii online.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați site-ul internet al [Procuraturii Generale din Polonia](#).

Rolul și obligațiile procurorilor

Principalele obligații ale Ministerului Public sunt **asigurarea respectării legislației și supravegherea acțiunilor de urmărire penală**.

În special, procurorii au sarcina de:

a iniția, a conduce și a supraveghea procedurile penale în faza precontencioasă;

a exercita în instanță atribuțiile de procuror;

a iniția proceduri în materie penală și civilă, prezentând propunerile și participând la procedurile în instanță în materie civilă, în cauze de dreptul muncii și al asigurărilor sociale, pentru a proteja statul de drept, interesul public și proprietatea publică sau drepturile cetățenilor;

a lua măsurile prevăzute de lege, pentru a corecta și a uniformiza aplicarea legii;

a efectua anchete privind aspecte legate de criminalitate, precum și de controlul infracțiunilor și de prevenirea acestora;

a colecta, a prelucra și a analiza date rezultate din anchete efectuate sau supravegheate;

a coopera cu guvernul pentru prevenirea infracțiunilor și a altor încălcări ale legii;

a coopera cu autoritățile internaționale și a participa la procedurile coordonate de aceste autorități în domeniul aplicării legii și al prevenirii infracțiunilor.

Drepturile și obligațiile procurorilor:

Procurorii au obligația de a acționa conform legii, respectând principiul imparțialității și al egalității de tratament pentru toți cetățenii. În pofida organizării ierarhice a Ministerului Public, procurorii sunt independenți în îndeplinirea îndatoririlor care le revin. Un procuror nu poate nici să fie implicat politic, nici să exercite o altă activitate și are obligația de a-și îmbunătăți în mod constant calificările.

Procurorii instrumentează în principal cauze penale, dar uneori intervin în cauze civile care vizează, în special, stabilirea paternității, decăderea din drepturi, incapacitatea juridică și se implică în litigii administrative care, de obicei, au ca obiect dreptul de proprietate asupra unor bunuri imobile sau regimul construcțiilor. În cadrul fiecărui Parchet regional își desfășoară activitatea un procuror specializat în domeniul cooperării internaționale în materie penală.

Instanțele de drept comun

Organizare

În Polonia, instanțele de drept comun sunt:

curțile de primă instanță (*sądy rejonowe*);

tribunalele districtuale (*sądy okręgowe*); și

curțile de apel (*sądy apelacyjne*).

Instanțele de drept comun exercită atribuțiile judiciare (în domeniile care nu sunt de competența instanțelor administrative, a instanțelor militare sau a Curții Supreme) și sunt responsabile cu alte sarcini în materie de protecție juridică, care le sunt încredințate prin lege. Supravegherea activității judiciare a instanțelor este exercitată de către Curtea Supremă în conformitate cu procedurile prevăzute de lege.

Competența curților de primă instanță acoperă una sau mai multe municipalități (în cazul în care acest lucru se justifică, o municipalitate poate număra mai multe curți de primă instanță, de exemplu, în orașele mari).

Pentru curtea de primă instanță, tribunalul districtual reprezintă curtea de apel (și tribunalul de primă instanță în chestiuni specifice). Acesta are în subordine cel puțin două curți de primă instanță (care formează „districtul”).

Curtea de apel este instanța de apel pentru tribunalul districtual, în cazul în care cauza a fost invocată în fața acestuia în primă instanță. Curtea de apel este competentă pentru cel puțin două tribunale districtuale („de resort”).

Fiecare tribunal este prezidat de un președinte al tribunalului, numit pentru un mandat (cu durata de 4 ani în curțile de primă instanță și de 6 ani în tribunalele districtuale și curțile de apel).

Personalul din instanțe

În Polonia, instanțele de drept comun exercită atribuții judiciare (în domeniile care nu sunt de competența instanțelor administrative, a instanțelor militare sau a Curții Supreme) și sunt responsabile cu alte sarcini în materie de protecție juridică, care le sunt încredințate prin lege. Numai judecătorii au dreptul de a exercita atribuții în domeniul justiției. Atribuțiile în domeniul protecției juridice diferite de cele judiciare sunt exercitate de judecătorii asociați și judecătorii asociați confirmați (și de judecători, atunci când exercitarea de către judecătorii asociați nu este posibilă).

Judecători (*sędziowie*)

Sistemul juridic din Polonia face distincția între **judecătorii profesioniști** și **judecătorii consultanți**.

Judecătorii îndeplinesc atribuții judiciare. Aceștia sunt numiți de Președintele Republicii la propunerea Consiliului Judiciar Național (*Krajowa Rada Sądownictwa*), pentru o perioadă nedeterminată.

Judecătorii sunt independenți în exercitarea atribuțiilor și se supun exclusiv Constituției și legii.

Independența instanțelor și a judecătorilor este asigurată de **Consiliul Judiciar Național**, un organism constituțional.

Imunitatea judecătorilor și inamovibilitatea acestora sunt consacrate în Constituție ca garanție a independenței lor.

În caz de abatere, judecătorii profesioniști fac obiectul procedurii disciplinare. În cazul problemelor disciplinare privind judecătorii, instanțele competente sunt curțile de apel, în primul grad de jurisdicție, și Curtea Supremă, în al doilea grad de jurisdicție.

Judecătorii consultanți

Participarea unor judecători consultanți la exercitarea puterii judiciare derivă din Constituția Republicii Polone. Atunci când emit decizii, judecătorii consultanți sunt independenți și, similar judecătorilor profesioniști, se subordonează doar Constituției și legii. Pentru soluționarea cauzelor, judecătorii consultanți beneficiază de aceleași drepturi ca judecătorii profesioniști. Totuși, spre deosebire de aceștia din urmă, judecătorii consultanți nu pot prezida un complet sau o ședință de judecată și nici nu pot (în principiu) să exercite activități în afara proceselor.

Principiul - aplicabil în procedurile civile și penale deopotrivă - este că cauzele sunt soluționate de către un singur judecător, deci fără implicarea judecătorilor consultanți. Cu toate acestea, cele două legi de procedură definesc categorii de cauze care, având în vedere importanța lor socială, sunt judecate cu implicarea unor judecători consultanți.

Judecătorii consultanți sunt aleși de consiliile municipale aflate în competența teritorială a instanțelor relevante și sunt numiți pentru un mandat de patru ani.

Judecători asociați (*referendarze sądowi*)

Judecătorii asociați sunt angajați în curțile de primă instanță și în tribunalele districtuale pentru a îndeplini sarcini judiciare încredințate instanțelor prin lege.

Raportul de muncă cu judecătorii asociați se formează pe baza numirii acestora, de la data prevăzută în actul de numire. Președintele curții de apel numește judecătorii asociați și stabilește raportul de muncă cu aceștia.

În cadrul procedurilor civile, judecătorul asociat deține competențele unui judecător în cadrul atribuțiilor conferite, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Cu toate acestea, în cadrul procedurilor penale referitoare la o infracțiune sau la o abatere de natură fiscală, acestuia îi revine sarcina de a formula instrucțiuni și, acolo unde este stabilit prin lege, hotărâri și ordonanțe.

Judecătorul asociat este, prin urmare, un funcționar judiciar cu capacitatea de a își exercita atribuțiile în domeniul protecției juridice care, acționând în limita competențelor sale, exercită funcția de judecător. În limitele atribuțiilor care le revin, judecătorii asociați sunt independenți în ceea ce privește conținutul hotărârilor și al ordonanțelor prevăzute de lege. Această independență implică separarea organizațională și funcțională între activitatea lor de jurisprudență și cea a altor organe, pentru a asigura autonomia acestora în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege.

[Fișă informativă privind profesia de judecător asociat](#) (374 Kb) [en](#)

Asistenți judecători (*asystenci sędziego*)

Asistenții judecători exercită în cadrul tribunalului atribuții vizând pregătirea cauzelor judiciare și asigurarea unei funcționări interne corespunzătoare a tribunalului (legate de puterea judecătorească și de alte atribuții în materie de protecție juridică). Selecția candidaților se face prin concurs.

[Fișă informativă privind profesia de asistent judecător](#) (374 Kb) [en](#)

Funcționari judiciari (*urzędnicy sądowi*)

Funcționari judiciari sunt angajați în toate instanțele de drept comun și au sarcini asociate funcționării instanțelor care nu sunt rezervate altor grupuri ocupaționale: să întocmească procesul-verbal în cursul audierilor, să administreze judecătorii și să asigure secretariatul instanței, de exemplu. Drepturile și

obligațiile acestora, precum și condițiile de recrutare, sunt definite în Legea privind personalul instanțelor și al Ministerului Public. Selecția candidaților se face prin concurs.

[Fișă informativă privind funcționarii judiciari](#) (379 Kb) [en](#)

Organizarea profesiei juridice

Avocați pledanți/avocați (*adwokaci*)

Avocații din Polonia oferă servicii juridice legate de protecția drepturilor și libertăților cetățenești. Avocații oferă asistență juridică și pregătesc avize juridice. De asemenea, avocații garantează reprezentarea părților în cauze în materie de drept penal, de drept civil, de dreptul familiei și care implică minori, de dreptul muncii și al asigurărilor sociale, precum și în procedurile care au loc în fața Curții Supreme Administrative.

Este important de remarcat faptul că, în Polonia, nu există specializări profesionale oficiale; fiecare avocat își poate alege propriul domeniu de activitate. Cu toate acestea, deoarece legislația din Polonia garantează numirea unui avocat de către stat pentru părțile defavorizate din punct de vedere material, avocații trebuie să aibă capacitatea de a oferi servicii juridice în diferite tipuri de cauze.

Există 24 de **Consilii Regionale ale Avocaților** (*okręgowe rady adwokackie*) și un **Consiliu General al Avocaților** (*Naczelna Rada Adwokacka*) care își desfășoară activitatea la nivel național. Aceste organisme juridice autonome sunt responsabile de reprezentarea și protejarea drepturilor profesionale ale avocaților, de îmbunătățirea competențelor profesionale ale avocaților, de elaborarea și diseminarea normelor de conduită profesională, precum și de asigurarea faptului că acestea sunt respectate.

Baze de date juridice

Puteți găsi mai multe informații pe site-ul internet al [Consiliului General al Avocaților](#).

Avocați consultanți/consilieri juridici (*radcowie prawni*)

Avocații consultanți oferă servicii juridice întreprinderilor, organizațiilor, entităților de alt tip și persoanelor fizice. Aceștia oferă asistență juridică și elaborează opinii juridice. Spre deosebire de avocați, aceștia pot fi angajați de către terți. Începând cu 1 iulie 2015, drepturile procedurale ale avocaților și ale avocaților consultanți au fost aliniate - avocații consultanți pot reprezenta clienții în cadrul procedurilor penale, în măsura în care nu sunt angajați de terți. De asemenea, aceștia pot interveni în cazuri de infracțiuni și pentru a asigura apărarea în cadrul procedurilor disciplinare.

Profesia avocaților consultanți este organizată în 19 **camere districtuale** (*okręgowe izby radców prawnych*) și o cameră națională, **Camera Națională a Avocaților Consultanți** (*Krajowa Izba Radców Prawnych*). Acestea sunt organizații profesionale însărcinate cu reprezentarea și protejarea drepturilor profesionale ale avocaților consultanți, îmbunătățirea abilităților profesionale a acestora și formarea stagiarilor, precum și cu stabilirea și promovarea normelor de conduită profesională și asigurarea respectării acestora.

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, consultați site-ul internet al [Camerei Naționale a Avocaților Consultanți](#).

Notari (*notariusze*)

Organizare

Ministrul Justiției numește notarii și desemnează sediul acestora, la cererea persoanelor interesate, după consultarea Consiliului Camerei Regionale în cauză. De asemenea, ministrul Justiției are competența de a îi demite.

Ministrul Justiției administrează registrul notarilor și stabilește tarifele maxime aplicate serviciilor notariale.

Profesia de notar este organizată în 11 **camere notariale** (*izby notarialne*) și un **Consiliul Național al Notarilor** (*Krajowa Rada Notarialna*).

Rol și atribuții

Notarul întocmesc acte pe care părțile trebuie sau doresc să le transpună în formă notarială (de exemplu, în cazul transferului de bunuri imobiliare).

Profesia de notar se bazează pe încrederea cetățenilor. În calitate de persoane care se bucură de această încredere și care acționează în numele statului, notarii au obligația de a garanta siguranța tranzacțiilor imobiliare.

Notarii îndeplinesc următoarele sarcini notariale: întocmesc acte notariale, acte de recunoaștere și acte de certificare, depun declarații, redactează procese-verbale, reclamă executarea cambiilor și plata cecurilor, păstrează sume de bani, titluri de valoare, acte, date pe suport electronic, pregătesc înscrisuri, copii și extrase ale documente la cererea părților, elaborează proiecte de acte, declarații provizorii și alte documente, precum și alte tipuri de acte pe baza unor instrucțiuni specifice.

Acele notariale întocmesc acte de notari în temeiul legii au caracter de documente oficiale.

Notarii își exercită funcțiile în birouri individuale. Notarul nu poate administra mai multe birouri, însă mai mulți notari își pot desfășura activitatea în același birou, în cadrul unor societăți civile sau în parteneriat. Cu toate acestea, în acest caz, fiecare notar își desfășoară activitățile notariale în nume propriu și își asumă responsabilitatea pentru activitățile sale.

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, consultați site-ul internet al [Consiliului Național al Notarilor](#) (disponibil numai în limba poloneză).

Alte profesii juridice

Sistemul juridic polonez prevede următoarele profesii juridice: **executori judecătorești** (*komornicy sądowi*).

Executori judecătorești (*komornicy sądowi*)

În sistemul juridic polonez, executorii judecătorești sunt încadrați ca personal auxiliar al puterii judecătorești. De asemenea, aceștia au statutul de funcționari publici, deoarece numai acesta poate să justifice în mod adecvat activitățile pe care le prestează, care se referă, într-o mare măsură, la drepturile și libertățile cetățenilor. Printre aceste activități, este important să se menționeze în special utilizarea măsurilor coercitive necesare pentru executarea hotărârilor judecătorești și asigurarea dreptului la un judecător, drept consacrat prin Constituție.

Competențele executorilor judecătorești includ, de asemenea, măsurile de executare în cauzele civile.

Ministrul Justiției numește executorii judecătorești, selectați din rândul candidaților care trebuie să îndeplinească, în special, cerințele prevăzute în Legea privind executorii judecătorești și executarea silită, inclusiv studii superioare de drept, obligația de a fi efectuat un stagiu, de a fi promovat un examen și de a avea cel puțin 2 ani de vechime într-un post de executor judecătoresc asociat.

Executorii judecătorești acționează sub controlul ministrului Justiției, fiind sprijiniți de președinții instanțelor de care aparțin și de asociațiile profesionale ale executorilor judecătorești, **Consiliul național al executorilor judecătorești** (*Krajowa Rada Komornicza*) și **consiliile camerelor executorilor judecătorești**.

Consultați, de asemenea, site-ul internet al [Ministerului Justiției](#) și al [Consiliului național al executorilor judecătorești](#).

Organizații care oferă servicii juridice gratuite

Numeroase organizații oferă astfel de servicii în Polonia, în special:

„**Linia albastră**” a Ministerului Muncii și Politicilor Publice, care are ca obiectiv combaterea violenței domestice. Pentru mai multe informații, consultați site-ul internet al [Liniei albastre](#). De asemenea, puteți contacta „Linia albastră” la următorul număr de telefon: +48 22 668 70 00;

„**clinicile juridice**” (*Kliniki Prawa*), care oferă consiliere juridică gratuită. Acest serviciu este furnizat de studenți care colaborează cu organizațiile din cadrul facultăților de drept ale tuturor universităților importante din Polonia.

Ultima actualizare: 29/11/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Portugalia

Această pagină vă oferă informații generale cu privire la profesiile juridice din Portugalia.

Judecătorii instanțelor de drept comun, administrative și fiscale

După cum prevede Constituția portugheză, judecătorii fac parte dintr-un organism suveran – instanțele.

Supunându-se exclusiv legii, judecătorii înfăptuiesc justiția în numele cetățenilor.

Activitatea judecătorilor din cadrul instanțelor de drept comun este reglementată prin Constituție și prin Statutul judecătorilor instanțelor de drept comun (*Estatuto dos Magistrados Judiciais*). În conformitate cu ierarhia instanțelor respective, există trei tipuri de judecători ai instanțelor de drept comun:

judecători ai Curții Supreme de Justiție (*Supremo Tribunal de Justiça*), numiți *Conselheiros*;

judecători ai curților de apel (*Tribunais das Relações*), numiți *Desembargadores*;

judecătorii ai instanțelor de prim grad de jurisdicție, numiți *Juízes de Direito*.

Activitatea judecătorilor instanțelor administrative și fiscale este reglementată de Constituție, de Statutul instanțelor administrative și fiscale (*Estatuto dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) și, la nivel subsidiar, de Statutul judecătorilor instanțelor de drept comun. În conformitate cu ierarhia instanțelor respective, există trei tipuri de judecători în cadrul instanțelor administrative și fiscale:

judecători ai Curții Administrative Supreme (*Supremo Tribunal Administrativo*), numiți *Conselheiros*;

judecători ai curților administrative centrale, numiți *Desembargadores*;

Judecători ai curților administrative teritoriale și judecători ai instanțelor fiscale, numiți *Juízes de Direito*.

Accesul la profesia de judecător se realizează în cadrul unui proces în trei etape care cuprinde: un concurs public; un curs de formare teoretică și practică urmat la Centrul de Studii Judiciare (*Centro de Estudos Judiciários*); și un program de ucenicie. În cazul în care parcurg cu succes toate cele trei etape, aceste persoane vor fi numite *Juízes de Direito*.

Judecătorii își continuă formarea profesională pe parcursul întregii cariere.

Consiliul Superior al Magistraturii (*Conselho Superior da Magistratura*) efectuează controale periodice la instanțele de prim grad de jurisdicție, iar Consiliul Superior al Instanțelor Administrative și Fiscale (*Conselho Superior dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) procedează la fel în cazul judecătorilor din cadrul acestor instanțe. În urma fiecărui control, judecătorii sunt clasati în funcție de merit, utilizându-se calificativele „foarte bine”, „bine cu distincție”, „bine”, „suficient” și „insuficient”. În cazul în care un judecător este clasat în categoria „insuficient”, acesta va fi suspendat din funcție și se va declanșa o anchetă pentru a evalua măsura în care acesta este adecvat pentru locul respectiv de muncă.

Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al Instanțelor Administrative și Fiscale sunt responsabile de numirea, repartizarea, transferul, promovarea și luarea de măsuri disciplinare cu privire la judecătorii instanțelor de drept comun, administrative și fiscale.

Pentru a se asigura că judecătorii sunt independenți și imparțiali, Constituția prevede că: judecătorii în activitate nu pot exercita alte atribuții, fie ele publice sau private, cu excepția activităților de predare sau de cercetare științifică neremunerate în domeniul dreptului. Judecătorii pot fi transferați, suspendați, scoși la pensie sau eliberați din funcție numai în cazurile prevăzute de lege; judecătorii pot fi trași la răspundere pentru hotărârile pronunțate numai în cazurile în care legea prevede excepții în acest sens.

Informații suplimentare pot fi consultate la <https://www.csm.org.pt/> și <https://www.cstaf.pt/>.

Procurori (*Ministério Público*)

Procurorii sunt responsabili de reprezentarea statului, de desfășurarea urmăririi penale și de apărarea statului de drept democratic și a intereselor prevăzute de lege. Statutul procurorilor și autonomia acestora sunt stabilite prin lege.

Accesul la profesia de procuror se face prin concurs public, care cuprinde teste de cunoștințe, evaluarea CV-ului și un test de evaluare psihologică, toate etapele desfășurându-se la sediul Centrului de Studii Judiciare (*Centro de Estudos Judiciários*).

Candidații admiși sunt numiți în funcția de stagieri (*auditores de justiça*). După finalizarea cu succes a formării teoretice și practice în cadrul Centrului de Studii Judiciare, aceștia sunt numiți procurori adjuncți stagieri.

Cariera profesională a unui procuror este structurată pe cinci niveluri, menționate în ordine ierarhică mai jos:

procuror general (*Procurador-Geral da República*);

vice-procuror general (*Vice-Procurador-Geral da República*);

procuror general adjunct (*Procurador-Geral Adjunto*);

procuror (*Procurador da República*);

procuror adjunct (*Procurador da República Adjunto*).

Cel mai înalt organism din cadrul Ministerului Public este Parchetul General (*Procuradoria-Geral da República*), care este condus de procurorul general. Din structura Ministerului Public mai fac parte Consiliul Superior al Ministerului Public (*Conselho Superior do Ministério Público*), Consiliul Consultativ, consilierii juridici oficiali și serviciile de asistență.

Consiliul Superior al Ministerului Public este responsabil de numirea, repartizarea, transferul și promovarea procurorilor și de luarea măsurilor disciplinare împotriva acestora.

Mai multe informații sunt disponibile la <http://www.ministeriopublico.pt/>.

Avocați (*Advogados*)

Avocații sunt profesioniști în drept care, odată înscrși în Barou, oferă servicii de reprezentare și de consultanță juridică, constând în interpretarea și aplicarea normelor de drept, la cererea unui terț.

Pentru a putea practica profesia de avocat în Portugalia este necesară înscrierea în Barou (*Ordem dos Advogados*).

Pentru a avea acces la această profesie, este necesar ca persoana respectivă:

să dețină o diplomă de absolvire a facultății de drept din Portugalia sau o calificare în drept de nivel universitar obținută în afara Portugaliei, în cazul în care această calificare este considerată a fi echivalentă cu o diplomă sau a fost recunoscută ca fiind de același grad;

să finalizeze un stagiu cu o durată de 18 luni, care să cuprindă două etape de formare profesională: etapa de formare inițială, cu o durată de șase luni și etapa de formare suplimentară cu o durată de 12 luni;

să promoveze examenul scris și oral de admitere în Barou.

Cetățenii străini care au absolvit facultatea de drept în Portugalia se pot înscrie în Baroul din Portugalia în același mod ca și cetățenii portughezi, cu condiția ca țara lor de origine să ofere drepturi identice cetățenilor portughezi.

Avocații din alte state membre ale UE care doresc să se stabilească permanent în Portugalia cu scopul de a profesa în baza titlului profesional obținut în țara lor de origine trebuie să se înscrie în Barou. În astfel de cazuri, aceștia pot să ofere reprezentare juridică în instanță numai sub îndrumarea unui avocat care este înscris în Barou. Dacă doresc să practice profesia de avocat având aceleași drepturi și obligații precum avocații portughezi, aceștia trebuie să se înscrie în Barou și să susțină un examen scris și oral în limba portugheză.

Baroul este asociația publică a profesioniștilor care practică profesia de avocat în conformitate cu Statutul Baroului și care reprezintă acești profesioniști. Baroul asigură accesul la lege, reglementează profesia și ia măsuri disciplinare împotriva avocaților și avocaților stagiați (fiind singurul organism care face acest lucru), protejează rolul social, demnitatea și prestigiul profesiei și promovează accesul la cunoașterea și aplicarea legii.

Mai multe informații sunt disponibile la <https://portal.oa.pt/>.

Consilieri juridici (*Consultores jurídicos*)

În sistemul juridic portughez, nu există nicio distincție între avocați și consilieri juridici.

Reprezentanți juridici (*Solicitadores*)

Reprezentanții juridici sunt profesioniști independenți care oferă clienților consultanță juridică și reprezentare în instanță, în limitele prevăzute de statutul acestora și de dispozițiile de drept procedural. Aceștia pot reprezenta părțile în instanță în toate cazurile în care nu este obligatorie reprezentarea juridică de către un avocat (*advogado*).

De asemenea, reprezentanții juridici pot oferi cetățenilor și întreprinderilor servicii de reprezentare juridică în afara instanței, de exemplu, în fața administrației fiscale, a birourilor notariale, a birourilor de registratură și a organelor administrației publice.

Pentru a avea acces la această profesie, este necesar ca persoana respectivă:

să dețină o diplomă de absolvire a facultății de drept recunoscută oficial și să nu fie înscrisă în Barou sau să dețină o diplomă de absolvire a studiilor de reprezentant juridic care să fie recunoscută oficial. Cetățenii străini din alte state membre ale UE trebuie să dețină calificările academice și profesionale obligatorii din punct de vedere legal pentru a exercita profesia în statul lor de origine;

să finalizeze un stagiul cu o durată cuprinsă între 12 și 18 luni;

să obțină referințe corespunzătoare în timpul stagiului, furnizate de îndrumătorul său și de unitățile în care se efectuează stagiul și să promoveze un examen național susținut în conformitate cu normele aplicabile.

Profesioniștii dintr-un alt stat membru al UE sau dintr-un stat care este membru al Spațiului Economic European sunt înscrși la Colegiul Reprezentanților Juridici (*Colégio dos Solicitadores*) în conformitate cu Legea nr. 9/2009 din 4 martie 2009, astfel cum a fost modificată.

Acești profesioniști din domeniul juridic sunt reprezentați de o organizație publică, și anume de Ordinul reprezentanților juridici și al executorilor (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Execução, OSAE*). Această organizație este responsabilă, printre altele, de aplicarea de sancțiuni disciplinare membrilor săi și de emiterea de avize privind proiectele legislative referitoare la competențele care îi revin.

Mai multe informații sunt disponibile la <http://www.osae.pt/>.

Executori (*Agentes de execução*)

Executorii sunt profesioniști cărora le sunt acordate competențe la nivel național pentru derularea activităților de executare în materie civilă. Aceștia sunt profesioniști independenți și imparțiali și nu reprezintă niciuna dintre părți, ci au responsabilitatea de a efectua toate formalitățile aferente procedurii de executare, inclusiv confiscarea, notificarea sau comunicarea actelor de procedură, publicarea de anunțuri și vânzarea bunurilor confiscate. În anumite cazuri, îndatoririle acestora pot fi îndeplinite de un funcționar judiciar.

Executorii sunt numiți de partea care solicită executarea sau de către instanță.

Executorii trebuie să dețină o diplomă în studii de reprezentant juridic sau în drept și trebuie:

să fie cetățeni portughezi;

să nu facă obiectul niciuneia dintre restricțiile prevăzute în Statutul Ordinului reprezentanților juridici și al executorilor sau în Statutul Baroului;

să nu figureze pe lista oficială publică a debitorilor în ultimii zece ani;

să fi finalizat cu succes stagiul pentru executori;

să fi susținut examenul pentru asistenți judiciari după ce au lucrat cel puțin trei ani în calitate de executor și să primească un aviz favorabil din partea Comisiei pentru asistenți judiciari (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares de Justiça, CAAJ*);

să se înscrie în organizația profesională relevantă în termen de trei ani de la finalizarea cu succes a stagiului;

să dețină structurile și resursele informatice minime prevăzute într-un regulament aprobat de adunarea generală.

Ordinul reprezentanților juridici și al executorilor și Colegiul specializat al executorilor (*Colégio de Especialidade dos Agentes de Execução*) sunt organismele competente în ceea ce privește reglementarea profesiei.

CAAJ, care funcționează independent de Ordinul reprezentanților juridici și al executorilor, este organismul responsabil pentru supravegherea executorilor și pentru aplicarea de măsuri disciplinare împotriva acestora.

Mai multe informații sunt disponibile la <http://www.osae.pt/> și la <https://caaj.justica.gov.pt/>.

Notari (*Notários*)

Notarii sunt profesioniști specialiști, autorizați să îndeplinească sarcini în anumite contexte juridice. Aceștia joacă un rol major în domeniul comercial, atât la nivel național, cât și la nivel internațional.

Notarii sunt împuterniciți:

să întocmească contracte private și să ofere consultanță părților, tratând fiecare parte în mod echitabil; să întocmească acte oficiale, asumându-și responsabilitatea pentru legalitatea actului și pentru orice consultanță acordată; să informeze părțile cu privire la implicațiile și consecințele angajamentelor pe care acestea intenționează să și le asume (notarii sunt obligați să procedeze în acest mod);

să ducă la îndeplinire actele juridice convenite în prezența lor. Actul poate fi înscris direct în registrul oficial sau, în cazul în care una dintre părți nu își îndeplinește obligațiile, acesta poate fi executat fără intervenția unui judecător;

să acționeze în calitate de mediatori, în mod imparțial și în deplină conformitate cu legea, pentru a permite părților să ajungă la o soluție reciproc acceptabilă;

să întocmească actele pentru procedurile de inventariere și să stabilească condițiile aplicabile pentru o astfel de inventariere, cu excepția aspectelor care nu trebuie decise în cadrul procedurilor de inventariere, ca urmare a naturii sau a complexității de drept sau de fapt a chestiunii în cauză; asupra acestor aspecte trebuie să se pronunțe judecătorul din cadrul instanței districtuale (*tribunal de comarca*) în raza teritorială a căreia se află biroul notarial unde au fost lansate procedurile (această competență le-a fost acordată notarilor prin Legea nr. 2/2013 din 5 martie 2013 de aprobare a Cadrelui juridic pentru procedurile de inventariere, creându-se astfel un sistem de competențe partajate).

Reforma profesiei de notar și, drept consecință, privatizarea ulterioară a sectorului, înseamnă că notarii îndeplinesc un rol dublu: aceștia îndeplinesc o misiune de drept public și exercită totodată o profesie liberală, dar nu mai au calitatea de funcționari publici.

În îndeplinirea misiunii de drept public, notarii se află sub auspiciile Ministerului Justiției, care are competențe de reglementare și, de asemenea, competența de a lua măsuri disciplinare împotriva notarilor. Având în vedere noul statut liberal al profesiei, din 2006, Camera Notarilor a reglementat activitățile notarilor

în colaborare cu Ministerul Justiției, asigurându-se că notarii se supun Codului de etică, conform căruia au obligația de a respecta și garanta urmărirea interesului public, în conformitate cu responsabilitățile care le revin. Acest fapt nu afectează competența ministerului de a interveni; această competență, având în vedere natura profesiei, îi este conferită prin lege.

Mai multe informații sunt disponibile la <http://www.notarios.pt/OrdemNotarios/pt>.

Grefieri (Conservadores)

Grefierii sunt funcționari publici cărora le revine responsabilitatea pentru înregistrarea și publicitatea actelor și faptelor juridice referitoare la bunuri imobile și mobile care trebuie înregistrate, la activitatea societăților comerciale și la evenimentele din viața cetățenilor. Rolul acestora implică, în esență, efectuarea de controale juridice cu privire la cele de mai sus și la documentele conexe și asigurarea definirii corecte a drepturilor prevăzute în documentele care atestă faptele ce trebuie înregistrate, precum și conformitatea acestor drepturi cu ordinea de înregistrare prevăzută de lege. Grefierii sunt, de asemenea, responsabili pentru publicitatea acestor informații și pot decide cu privire la necesitatea înscrierii actului sau faptului juridic în registru.

În funcție de domeniile în care își desfășoară activitatea, grefierii se împart în următoarele categorii:

Grefieri din cadrul Registrului de stare civilă (*conservadores do registo civil*), ale căror atribuții implică definirea și asigurarea publicității faptelor și actelor juridice referitoare la evenimentele din viața persoanelor fizice. Printre competențele acestora se numără înregistrarea actelor precum certificate de naștere, de căsătorie, de deces, de adopție, dar și declararea și stabilirea maternității/paternității; organizarea procedurilor, cum ar fi cele legate de divorț și separare de comun acord; precum și eliberarea de certificate și de copii ale documentelor înregistrate.

Grefieri din cadrul Registrului funciar (*conservadores do registo predial*), care asigură publicitatea cu privire la statutul juridic al terenurilor și al proprietăților în vederea asigurării securității juridice a tranzacțiilor imobiliare.

Grefieri din cadrul Registrului auto (*conservadores do registo de veículos*), ale căror atribuții vizează publicitatea drepturilor asupra bunurilor mobile care trebuie înregistrate (autovehicule, nave și aeronave) și a statutului juridic al autovehiculelor și remorcilor, în vederea asigurării securității juridice a tranzacțiilor.

Grefieri din cadrul Registrului Comerțului (*conservadores do registo comercial*), care asigură publicitatea statutului juridic al întreprinderilor profesionale unipersonale, al societăților comerciale, al societăților civile care îmbracă o formă comercială, al entităților individuale cu răspundere limitată și al altor entități care trebuie înregistrate în registrul comerțului în vederea asigurării securității juridice a tranzacțiilor.

Accesul la profesie necesită o diplomă de absolvire a facultății de drept din cadrul unei universități din Portugalia sau o calificare universitară echivalentă.

Candidații trebuie, de asemenea, să promoveze teste de aptitudini și să urmeze un curs universitar complementar cu o durată de șase luni, axat pe teme în materie juridică și de înregistrare, necesare pentru grefieri. Ulterior, aceștia finalizează un stagiu de un an, urmat de un concurs public. Candidații sunt evaluați în fiecare etapă a acestui proces și pot fi eliminați în cazul în care nu promovează una dintre etapele procedurii. Etapa finală este un concurs public organizat de Institutul Registrelor și Notariatelor (*Instituto dos Registos e do Notariado*).

Institutul Registrelor și Notariatelor este responsabil pentru conducerea, coordonarea, susținerea, evaluarea și supravegherea activității oficiilor de registru.

Mai multe informații sunt disponibile la <https://irn.justica.gov.pt/>.

Funcționari judiciari (Oficiais de Justiça)

Funcționarii judiciari reprezintă o categorie de personal din sistemului judiciar (*funcionário de justiça*) care, printre altele, acordă asistență pentru derularea procedurilor în cadrul instanțelor de judecată și în cadrul parchetelor. Cu toate acestea, noțiunea de funcționar judiciar acoperă, de asemenea, tehnicienii IT, personalul administrativ, tehnic, auxiliar și de întreținere.

Accesul la profesia de funcționar judiciar începe cu încadrarea în categoriile de bază de funcționar auxiliar (*escrivão auxiliar*) în cazul serviciilor judiciare și de funcționar juridic auxiliar (*técnico de justiça auxiliar*) în cazul Ministerului Public. Pot avea acces la această profesie persoanele care au finalizat un curs de formare profesională și care au fost aprobate în urma unei proceduri de admitere.

Activitatea funcționarilor judiciari este reglementată de un statut specific (*Estatuto dos Funcionários de Justiça*), astfel cum se prevede în Decretul-lege nr. 343/1999 din 26 august 1999, cu modificările ulterioare. Funcționarii judiciari joacă un rol important în cooperarea judiciară internațională, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a directivelor și regulamentelor europene.

Direcția Generală pentru Administrarea Justiției (*Direção-Geral da Administração da Justiça*) este un organism al Ministerului Justiției care este responsabil de recrutarea, coordonarea și gestionarea funcționarilor judiciari.

Consiliul Funcționarilor Judiciari (*Conselho dos Oficiais de Justiça*) este organismul responsabil pentru evaluarea meritelor profesionale ale funcționarilor judiciari și pentru exercitarea competenței disciplinare asupra acestora.

Mai multe informații sunt disponibile la <https://dgaj.justica.gov.pt/>.

Mediatori (Mediadores)

În conformitate cu articolul 2 alineatul (b) din Legea nr. 29/2013 din 19 aprilie 2013, un mediator este definit ca fiind „[...] un terț imparțial și independent, fără competența de a impune un plan de acțiune părților la mediere, care le ajută să ajungă la un acord final asupra chestiunii în litigiu”. Această lege protejează, de asemenea, statutul mediatorilor care își desfășoară activitatea profesională în Portugalia și stabilește dispoziții pentru includerea acestora pe listele fiecăruia dintre serviciile publice de mediere; acest lucru se realizează prin intermediul unei proceduri de selecție, care este reglementată prin Ordonanța de punere în aplicare (*Portaria*) nr. 282/2010 din 25 mai 2010.

Activitatea mediatorilor este foarte importantă, întrucât aceștia ajută părțile să ajungă la un acord, contribuind astfel la menținerea și, în unele cazuri, la restabilirea, armoniei sociale. În Portugalia există mediatori specializați care se ocupă de chestiuni de dreptul familiei, dreptul muncii și dreptul penal. Nu există ONG-uri care își desfășoară activitatea în domeniul medierii, dar există asociații private care oferă servicii de mediere și programe de formare pentru mediatorii.

Nu există un cod național de etică pentru mediatori, însă Legea privind medierea menționată anterior include un capitol privind drepturile și îndatoririle mediatorilor, care trebuie, de asemenea, să acționeze în conformitate cu principiile enunțate în Codul european de conduită pentru mediatori, aceste principii fiind incluse în tematica de formare profesională.

Conduita mediatorilor este monitorizată prin intermediul unui sistem public de mediere, format din trei componente axate pe aspecte de drept civil, dreptul muncii și drept penal. Fiecare componentă a sistemului public de mediere este gestionată de o autoritate publică identificată în statutul acestui sistem.

În Portugalia, mediatorii nu urmează cursuri de formare organizate de un organism public; în schimb, mediatorii sunt formați de organisme private certificate de Direcția Generală de Politică în Domeniul Justiției (*Direção Geral da Política de Justiça*, DG PJ) în conformitate cu Ordonanța de punere în aplicare nr. 345/2013 din 27 noiembrie 2013, vizându-se în special respectarea cadrului de calitate.

DGPJ, prin intermediul Biroului său de soluționare alternativă a litigiilor (GRAL), gestionează sistemele publice de mediere. Deși nu oferă informații despre cum se poate găsi un mediator, DGPJ pune la dispoziție liste de mediatori, iar mediatorii se pot înscrie pe aceste liste participând la procedura de selecție prevăzută în normele aprobate prin Ordonanța de punere în aplicare nr. 282/2010 din 25 mai 2010.

Mai multe informații sunt disponibile la <http://www.dgpj.mj.pt/>.

Administratori judiciari (Administradores Judiciais)

Administratorii judiciari sunt responsabili de supravegherea și coordonarea actelor care fac parte din procesul special de redresare (*processo especial de revitalização*); de asemenea, aceștia administrează sau lichidează masa bunurilor care face obiectul insolvenței în cadrul unei proceduri de insolvență și îndeplinesc toate îndatoririle care le sunt atribuite prin statut sau prin lege. În funcție de sarcinile pe care le vor efectua în cadrul procedurii, se poate numi un administrator judiciar, un lichidator sau un administrator fiduciar temporar.

Rolul administratorului judiciar este stabilit în Legea nr. 22/2013 din 26 februarie 2013.

Un administrator judiciar trebuie:

- să dețină o diplomă universitară relevantă și o experiență profesională adecvată;
- să finalizeze un stagiul de pregătire pentru administratori judiciari cu o durată de șase luni;
- să promoveze testul de admitere conceput în mod special pentru evaluarea cunoștințelor dobândite pe parcursul stagiului;
- să nu se afle într-o situație incompatibilă cu îndatoririle sale profesionale;
- să fie adecvat pentru profesie.

Comisia pentru asistenți judiciari (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares da Justiça*, CAAJ) este responsabilă de procedura de admitere a administratorilor judiciari și monitorizează activitatea acestora.

Mai multe informații sunt disponibile la <https://caaj.justica.gov.pt/>.

Agenții oficiali de proprietate industrială (*Agente Oficial da Propriedade Industrial*)

Agenții oficiali de proprietate industrială sunt profesioniști specializați în domeniul proprietății industriale la care întreprinderile și persoanele fizice pot recurge pentru a-și apăra drepturile și interesele în acest domeniu.

Agenții oficiali de proprietate industrială sunt autorizați de Institutul Național al Proprietății Industriale (*Instituto Nacional da Propriedade Industrial*) pentru a întreprinde demersuri legate de proprietatea industrială în numele clienților lor, fără a fi necesar să prezinte o împuternicire.

Accesul la această profesie în Portugalia este reglementat prin Decretul-Lege nr. 15/95 din 24 ianuarie 1995 (cu modificările ulterioare) și prin Ordonanța de punere în aplicare nr. 239/2013 din 25 iulie 2013.

Mai multe informații sunt disponibile la <https://inpi.justica.gov.pt/>.

Organizații care oferă servicii juridice gratuite (*pro bono*)

Ministerul Justiției, în cooperare cu Baroul și cu autoritățile locale, asigură existența, pe întreg teritoriul portughez, a birourilor de consiliere juridică (*Gabinetes de Consulta Jurídica*), unde cetățenii pot primi consultanță juridică gratuită de la practicieni în domeniul dreptului. Lista birourilor respective și datele de contact ale acestora pot fi consultate online, inclusiv pe site-ul web al Direcției Generale de Politică în Domeniul Justiției ([pagina principală](#)).

Ultima actualizare: 29/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - România

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din România.

Profesii juridice – introducere

În România există următoarele profesii juridice:

[procurori](#)

[judecători](#)

[avocați](#)

[consilieri juridici](#)

[notari publici](#)

[executori judecătorești](#)

[grefieri](#)

[asistenți judiciari](#)

[magistrați asistenți](#)

Procurori

Organizare

În România, în cadrul Ministerului Public, funcționează:

Parchete de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii

Parchete de pe lângă instanțele militare

Primul loc în ierarhie este ocupat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv structurile specializate (Departamentul Național Anticorupție și Direcția de Investigarea a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism).

Primul grad de jurisdicție: parchetele de pe lângă Judecătorii (176)

Al doilea grad de jurisdicție: parchetele de pe lângă Tribunale (42) Parchetele de pe lângă Tribunalul pentru Minori și Familie (1)

Al treilea grad de jurisdicție: parchetele de pe lângă Curțile de Apel (15)

[Consiliul Superior al Magistraturii](#) (CSM) este organismul central din cadrul sistemului judiciar responsabil de reglementarea profesiei de procuror.

Formarea profesională inițială și continuă a judecătorilor și procurorilor este asigurată de [Institutul Național al Magistraturii](#) (INM), o instituție publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii. [Ministerul Public](#) își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete. Acestea din urmă funcționează pe lângă toate instanțele, cu excepția tribunalelor specializate în cauzele cu profesioniști.

Urmărirea penală efectuată de către parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii.

Ierarhia instituțională a parchetelor se prezintă după cum urmează:

În vârful ierarhiei se află **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** (Parchetul General), care este condus de Procurorul General al României.

Acesta coordonează activitatea parchetelor de pe lângă cele 15 curți de apel.

Parchetele de pe lângă curțile de apel coordonează activitățile parchetelor de pe lângă cele 43 de tribunale (inclusiv tribunalul specializat în materie de minori și familie), fiecare dintre acestea fiind condus de un procuror general.

Parchetele de pe lângă **tribunale** coordonează activitățile parchetelor de pe lângă cele 176 judecătorii funcționale, fiecare fiind condusă de un prim-procuror.

Parchetele de pe lângă cele **176 de judecătorii funcționale** reprezintă primul grad de jurisdicție (cel mai de jos) al ierarhiei și sunt conduse de prim-procurori.

În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează **două structuri specializate separate**. Acestea sunt:

Direcția Națională Anticorupție (DNA), responsabilă pentru investigarea și efectuarea urmăririi penale a infracțiunilor de corupție. Aceasta este condusă de un procuror șef.

Direcția de Investigarea a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), responsabilă de investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism. Aceasta este condusă de un procuror șef care acționează în coordonarea Procurorului General al României.

Urmărirea penală efectuată de către parchetele de pe lângă instanțele militare

Urmărirea penală în cauzele privind fapte penale comise de militari se efectuează de parchetele militare, care dețin statutul juridic de unități militare. Acestea funcționează pe lângă tribunalele militare, pe lângă **Tribunal Militar Teritorial București** și pe lângă **Curtea Militară de Apel București**.

Ierarhia funcțională a procurorilor

Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor **legalității**, ale **imparțialității** și ale controlului **ierarhic**.

Procurorii respectivi își exercită atribuțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și apără drepturile indivizilor.

Procurorii din fiecare parchet raportează către **șeful Parchetului, care la rândul său raportează către** șeful Parchetului ierarhic superior.

Controlul procurorului general al Parchetului de pe lângă **Înalta Curte de Casație și Justiție**, al procurorului șef al **Direcției Naționale Anticorupție**, al procurorului general al Parchetului de pe lângă curtea de apel asupra procurorilor subordonați poate fi exercitat fie direct, fie prin intermediul procurorilor anume desemnați.

Roluri și obligații

În România există două categorii de procurori:

Procurori civili, care sunt responsabili pentru investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor săvârșite de civili.

Procurorii militari, care sunt responsabili pentru investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor săvârșite în general de personalul militar.

Categoriile de procurori care își desfășoară activitatea la nivel național sunt:

Procurorul General al României (șef al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție);

Procurorul Șef (șef al DNA și DIICOT);

Procurorii Generali (șefi ai Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel);

Prim-procurori (șefi ai Parchetelor de pe lângă tribunale și judecătoria);

Procurorii șefi de secție (șefi ai secțiilor interne ale Parchetelor);

Procurorii șefi de serviciu (șefi ai serviciilor interne ale Parchetelor);

Procurorii șefi de birou (șefi ai birourilor interne ale Parchetelor) și

Procurorii.

Ori de câte ori consideră necesar, ex officio sau la solicitarea **Consiliului Superior al Magistraturii, Ministrul Justiției** poate exercita controlul asupra procurorilor, prin procurori anume desemnați de Procurorul General al României, de Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau de însuși Ministrul Justiției pentru a inspecta următoarele:

eficiența managerială a procurorilor;

performanțele procurorilor și modul de îndeplinire a sarcinilor; și

calitatea relațiilor de serviciu ale procurorilor cu cetățenii și cu alte persoane implicate în activitatea desfășurată la nivelul parchetelor.

Nici întreaga gamă de măsuri pe care procurorii le pot lua pe parcursul urmăririi penale și nici deciziile aferente nu vor face obiectul acestei inspecții.

Ministrul Justiției poate solicita **Procurorului General al României** sau, dacă este cazul, Procurorului General al Direcției Naționale Anticorupție diverse raportări cu privire la activitățile parchetelor și poate emite instrucțiuni scrise referitoare la măsurile care se impun pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor în mod eficient.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție transmite Consiliului Superior al Magistraturii și Ministrului Justiției un raport anual cu privire la activitățile sale, care prezintă concluziile sale în acest sens Parlamentului României.

Judecători

Organizare

Organismul central din cadrul sistemului judiciar responsabil cu reglementarea profesiei de judecător este **Consiliul Superior al Magistraturii** (CSM).

Formarea profesională inițială și continuă a judecătorilor și procurorilor este asigurată de **Institutul Național al Magistraturii** (INM) o instituție publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii.

Roluri și atribuții

În România, judecătorii sunt specializați în soluționarea următoarelor tipuri de cauze:

cauze civile și de executare silită în materie civilă;

cauze penale și de punere în executare a hotărârilor pronunțate în materie penală;

cauze comerciale (judecător sindic);

cauze în materie de dreptul familie și minori;

cauze de contencios administrativ și fiscal/financiar;

cauze în materie de conflicte de muncă și asigurări sociale;

cauze de drept constituțional;

cauze militare.

Organizarea profesiei juridice: avocați

Avocați

Organismul central al profesiei de avocat este **Uniunea Națională a Barourilor din România** (UNBR), persoană juridică de interes public, formată din toate barourile din România. Aceasta asigură exercitarea calificată a dreptului la apărare, competența și disciplina profesională, protecția demnității și onoarei avocaților membri. Toate barourile din România fac parte din UNBR.

Baze de date legale

Informații cu privire la avocații din România sunt disponibile pe site-ul web al **Uniunii Naționale a Barourilor din România**.

Este accesul la această bază de date gratuit?

Da, accesul la baza de date este **gratuit**.

Consilieri juridici

Potrivit legii, consilierii juridici se pot asocia în structuri județene, pe ramuri sau domenii de activitate, potrivit intereselor profesionale, și, după caz, la nivel național, cu respectarea legii privind asociațiile și fundațiile. Dintre asociațiile profesionale constituite în temeiul legii privind asociațiile și fundațiile menționăm

 Ordinul Consilierilor Juridici din România (O.C.J.R.). Aceasta este constituit din toate colegiile consilierilor juridici, organizate în fiecare județ. Consilierii juridici se pot asocia și în alte asociații profesionale. Lista consilierilor juridici, pe județe, poate fi accesată de pe Internet, pe paginile colegiilor membre ale O.C.J.R. (link-urile sunt disponibile pe pagina de internet a O.C.J.R.).

Notari publici

Organizare

Prin lege, Ministerul Justiției din România a delegat exercitarea activității notariale - serviciu de interes public către **Uniunea Națională a Notarilor Publici** (UNNP). **Uniunea Națională a Notarilor Publici** este organismul profesional al notarilor publici, responsabil de organizarea profesiei de notar public, apărarea intereselor profesionale ale membrilor săi și a prestigiului profesiei. Toți notarii publici sunt membri ai Uniunii. Notarii publici sunt organizați în 15 Camere ale Notarilor Publici, fiecare funcționând pe lângă o curte de apel.

Rol și atribuții

În România, notarii publici furnizează următoarele servicii juridice:

întocmirea actelor necesare în materia moștenirii legale și testamentare;

încheierea de contracte (contracte de vânzare-cumpărare, contracte de schimb, contracte de întreținere, contracte de donație, contracte de ipotecă, contracte de gaj și contracte de locațiune, contracte de închiriere) și de alte acte (acte de garanție solicitate de diverse instituții pentru administratorii acestora);

întocmirea actelor constitutive ale societăților comerciale, asociațiilor și fundațiilor;

autentificarea documentelor;

legalizarea semnăturilor, a specimenelor de semnătură și a sigiliilor;

orice alte operațiuni prevăzute de lege.

Alte profesii legale

Executori judecătorești

 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești din România (UNEJ) reprezintă organizația profesională cu personalitate juridică, formată din toți executorii judecătorești. Uniunea acționează pentru asigurarea prestigiului și autorității profesiei de executor judecătoresc, având ca scop principal reprezentarea și apărarea intereselor profesionale ale membrilor săi. Executorii judecătorești sunt organizați în 15 camere, fiecare funcționând pe lângă curtea de apel corespunzătoare.

 Pagina de internet a Uniunii oferă o listă a executorilor judecătorești.

Grefieri

Organismul central responsabil pentru reglementarea profesiei de grefier este **Consiliul Superior al Magistraturii** (CSM).

Școala Națională de Grefieri (SNG), este o instituție publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii, responsabilă cu formarea inițială și continuă a grefierilor.

În cadrul sistemului judiciar român activează diferite categorii de grefieri:

grefieri de ședință;

grefieri statisticieni;

grefieri documentariști;

grefieri informaticieni;

grefieri arhivari;

grefieri registratori.

Pentru mai multe informații despre această categorie profesională, puteți accesa acest [document](#) (354 Kb) .

Asistenți judicari

Asistenții judicari fac parte alături de judecător din completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale. Asistenții judicari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate, opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează. Când în compunerea completului de judecată intră și asistenți judicari, președintele îl va putea desemna pe unul dintre aceștia să redacteze hotărârea.

Asistenții judicari sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, pe o perioadă de 5 ani, dintre persoanele cu o vechime în funcții juridice de cel puțin 5 ani și care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de lege.

Pe durata mandatului, asistenții judicari se bucură de stabilitate, se supun numai legii, depun jurământul în condițiile prevăzute de lege pentru judecători, iar dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile, incompatibilitățile, abaterile, sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori se aplică și acestora.

Numărul total al posturilor de asistenți judicari și repartizarea posturilor pe instanțe, în raport cu volumul de activitate, se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Prin hotărâre a guvernului sunt reglementate condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților pentru a fi numiți ca asistenți judicari de către ministrul justiției, precum și condițiile de delegare, detașare și transfer ale asistenților judicari.

Magistrați asistenți

În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează un corp de magistrați-asistenți care participă la ședințele de judecată.

Dintre atribuțiile magistraților asistenți:

iau măsuri pentru efectuarea de către grefierul de ședință și arhivă a tuturor lucrărilor necesare bunei desfășurări a ședinței de judecată, îndrumând totodată activitatea grefierului de ședință;

întocmesc anumite rapoarte în cazul procedurilor legale (referitor la admisibilitatea în principiu a recursului, referitor la cererea de recurs în casație);

consemnează, pentru fiecare dosar în parte, susținerile orale ale părților și ale procurorului, precum și măsurile dispuse de instanță;

redactează încheierile, cu excepția încheierilor de ședință;

participă cu vot consultativ la deliberări

redactează hotărâri, conform repartizării președintelui completului de judecată, cu respectarea termenelor legale etc.

Pentru o descriere detaliată a atribuțiilor magistraților asistenți, vă rugăm să consultați acest [document](#) (126 Kb) .

Ultima actualizare: 28/09/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Slovenia

Această pagină oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Slovenia.

Organizarea profesiilor juridice

Profesii juridice

În Slovenia, o persoană licențiată în drept sau care a absolvit studii juridice în cadrul primului și celui de al doilea ciclu Bologna poate exercita numeroase profesii în domeniul justiției, inclusiv cele de judecător, procuror, avocat al statului, avocat și notar.

Procurorii

Organizarea

În temeiul articolului 135 din Constituția Sloveniei, procurorii (*državni tožilci*) **dispun trimiterea în judecată și prezintă în instanță acuzațiile în cauzele penale**, deținând, de asemenea, **alte competențe prevăzute de lege**. Competențele și modul de organizare a procurorilor sunt stabilite, în special, în Legea privind parchetele (*Zakon o državnem tožilstvu*) și în Codul de procedură penală (*Zakon o kazenskem postopku*).

În Slovenia există **11 parchete districtuale** (*okrožno državno tožilstvo*) (cu sediul în Celje, Koper, Kranj, Krško, Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo Mesto, Ptuj, Slovenj Gradec), un **parchet specializat** (*Specializirano državno tožilstvo*), organizat la nivel național, și **Parchetul General** (*Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije*), cu sediul în Ljubljana.

Parchetul specializat este responsabil cu urmărirea penală a infracțiunilor în domeniile criminalității organizate tradiționale și economice, terorismului, corupției și altor activități infracționale care necesită depistarea și urmărirea penală de către procurori având un mod de organizare special și o formare specială. **Departamentul special pentru investigarea și urmărirea penală a funcționarilor cu autorizații speciale** (*Odelek za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili*, cunoscut și sub denumirea de *posebni oddelek* sau „departamentul de investigații speciale”) își desfășoară activitatea ca unitate organizatorică independentă în cadrul parchetului specializat. Procurorii din cadrul acestui departament **special** de investigare sunt responsabili cu urmărirea penală a infracțiunilor săvârșite de membri ai poliției, de funcționari din cadrul agențiilor din sectorul afacerilor interne care au competențe polițienești, de membri ai poliției militare, de funcționari din cadrul serviciului de informații și de securitate al Ministerului Apărării și de funcționari din cadrul Agenției slovene de informații și securitate. De asemenea, aceștia oferă orientări funcționarilor poliției care lucrează pentru departament.

Parchetul General este cea mai înaltă instanță de urmărire penală din Slovenia, în cadrul căreia își desfășoară activitatea:

prim-procurorii (*vrhovni državni tožilci*) și procurorii generali (*višji državni tožilci*),

procurorii detașați temporar sau cu normă parțială.

Procurorii generali reprezintă organele de urmărire penală în procedurile de atac în fața instanțelor superioare (*višja sodišča*) din Slovenia. În procedurile de recurs extraordinar în materie penală, civilă și administrativă, prim-procurorii se prezintă în fața Curții Supreme a Sloveniei (*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*).

Parchetul General este organizat în:

trei departamente [departamentul pentru cauze penale (*kazenski oddelek*), departamentul afacerilor civile și administrative (*civilno-upravni oddelek*) și departamentul pentru formare și supraveghere de specialitate (*oddelek za izobraževanje in strokovni nadzor*)], precum și Centrul de informații de specialitate (*Strokovno informacijski center*), ale cărei sarcini includ furnizarea de asistență de specialitate în domeniul fiscal, financiar, contabil și al altor discipline necesare pentru desfășurarea unei activități eficiente de urmărire penală, precum și asigurarea dezvoltării, unității și funcționării suportului informațional necesar pentru desfășurarea activității parchetelor.

Rol și atribuții

Cel mai important rol al procurorilor este urmărirea penală a infracțiunilor. În acest context, procurorilor le revin următoarele responsabilități:

luarea tuturor măsurilor necesare pentru depistarea activităților infracționale, depistarea infractorilor și orientarea activității poliției în cadrul procedurilor premergătoare etapei procesuale, pe durata cărora poliția este independentă din punct de vedere organizatoric față de procuror, depunerea cererilor de cercetare penală,

dispunerea trimiterii în judecată și prezentarea acuzațiilor în fața instanței competente și

atacarea hotărârilor care nu sunt definitive și introducerea unor căi de atac extraordinare împotriva hotărârilor definitive (căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de prim grad de jurisdicție în cauzele penale sunt înaintate de procurorul care a reprezentat acuzarea în instanța de prim grad de jurisdicție, în timp ce căile de atac extraordinare sunt înaintate de prim-procurori).

Dreptul penal aplicabil permite, de asemenea, în anumite circumstanțe, ca procurorii să opteze pentru măsuri alternative urmăririi penale în cazul unor forme de asociere la acte infracționale. Printre acestea se numără, în primul rând, transferul dosarului în vederea unei proceduri de soluționare a litigiului și suspendarea condiționată a urmăririi penale, în cazul în care persoana suspectată dorește să se comporte conform instrucțiunilor procurorului și să efectueze anumite acțiuni solicitate de acesta. Dacă procedura de soluționare a litigiului sau suspendarea condiționată a urmăririi penale este încununată de succes, procurorul poate să respingă raportul de cercetare penală și, prin urmare, cazul nu mai este trimis în instanță. De asemenea, procurorul poate să propună instanței pronunțarea unui ordin de pedeapsă, prin care inculpatului i se impune o anumită pedeapsă ori măsură propusă, fără audiere în instanță. De asemenea, Parchetul General îndeplinește **atribuții în afara domeniului material al dreptului penal**. Procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul unuia dintre cele trei departamente ale Parchetului General, și anume al departamentului afacerilor civile și administrative, pot **înainta o cerere de protejare a legalității** (*zahteva za varstvo zakonitosti*) împotriva hotărârilor instanțelor de apel (*pritožbeno sodišče*) în procedurile litigioase, necontencioase și în alte proceduri civile. Condiția necesară pentru exercitarea unei astfel de căi de atac extraordinare este **protejarea interesului public, care poate fi stabilită** doar de către Parchetul General. Prin urmare, părțile la proceduri nu pot înainta o cerere de protejare a legalității.

Judecătorii

Organizarea

Judecători și judecători consultanți

Statutul **judecătorilor** este reglementat de articolele 125-134 din Constituția Sloveniei și de Legea privind funcția judiciară (*Zakon o sodniški službi*).

Judecătorii sunt funcționari aleși de Adunarea Națională (*Državni zbor*) în baza unei propuneri din partea Consiliului Judiciar (*Sodni svet*). Funcția de judecător are caracter permanent, iar limita de vârstă și condițiile de numire sunt prevăzute prin lege.

Pentru a fi numit judecător, o persoană trebuie să îndeplinească următoarele condiții generale:

să fie cetățean sloven și să cunoască foarte bine limba slovenă,

să aibă capacitate juridică și să aibă o stare generală de sănătate bună,

să aibă cel puțin 30 de ani,

să fi obținut titlul profesional de avocat cu diplomă de studii universitare în Slovenia sau să fie licențiat în drept (UN) și un masterat în drept ori să fi obținut o calificare în drept echivalentă în străinătate, care a fost atestată printr-o diplomă emisă în străinătate, la care să fi fost atașată un aviz privind calificarea sau o decizie de recunoaștere a calificării în scopul angajării sau un certificat de nostrificare (*odločba o nostrifikaciji*),

să fi promovat examenul național de drept,

să nu fi fost condamnat pentru o infracțiune,

să nu fi fost acuzat sau, în temeiul unui act de punere sub acuzare, să nu fi făcut obiectul unei proceduri de urmărire penală inițiată ex officio pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Judecătorii care au emis o hotărâre în cadrul unei proceduri de cercetare penală sau proceduri judiciare în care hotărârea pronunțată a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale omului, nu mai îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi aleși în funcția de judecător după încetarea mandatului lor.

Judecătorii au statut de funcționari publici și trebuie să respecte Constituția și legislația în îndeplinirea atribuțiilor care le revin. Funcția de judecător nu este compatibilă cu ocuparea unei poziții în alte organisme ale statului, în organisme administrative locale și în organisme ale partidelor politice, precum și cu alte funcții și activități prevăzute prin lege. Nu există specializări dobândite prin studii în rândul judecătorilor. Domeniul juridic în care un judecător își desfășoară activitatea în principal este stabilit în cadrul organizării interne a instanței din care acesta face parte, care, pentru a soluționa diverse tipuri de litigii, deține diferite departamente juridice la care judecătorii sunt repartizați în funcție de programul de lucru anual al instanței. Consiliul Judiciar al Sloveniei decide cu privire la promovarea în ierarhia judiciară și la promovarea în grad. Acesta prezintă, de asemenea, Adunării Naționale propunerea de eliberare din funcție a unui judecător în cazul în care, în îndeplinirea atribuțiilor sale, acesta încalcă Constituția, încalcă grav dispozițiile legale sau săvârșește cu intenție o infracțiune abuzând de funcția sa de judecător. Ratele de promovare în funcție a judecătorilor sunt stabilite în normele de organizare a instanțelor din Slovenia. Judecătorii pot fi: judecători la instanțe locale (*okrajni sodniki*), la instanțe regionale (*okrožni sodnik*), la instanțe superioare (*višji sodniki*) sau la Curtea Supremă (*vrhovni sodniki*).

Judecătorii fac parte din Asociația Judecătorilor din Slovenia, care este membră a Asociației Internaționale a Judecătorilor. Calitatea de membru al asociației este voluntară.

Completele de judecată pot include atât **judecători profesioniști** (*poklicni sodniki*), cât și persoane care să îndeplinească rolul de **judecător consultant** (*sodniki porotniki*). Atunci când legea impune ca o cauză să fie judecată de un complet de judecători, acest complet este format dintr-un judecător profesionist cu rol de președinte al completului de judecată și din doi judecători consultanți în calitate de membri ai completului, dacă legea nu prevede altfel. Atunci când legea impune judecarea cauzei de către un complet format din cinci membri, completul este format dintr-un judecător profesionist cu rolul de președinte al completului, un alt judecător profesionist și trei judecători consultanți în calitate de membri ai completului de judecată, dacă legea nu prevede altfel. Poate fi numit judecător consultant orice cetățean al Sloveniei în vârstă de cel puțin 30 de ani, care nu a fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni cercetată penal *ex officio*, care dispune de calități personale și de o stare de bună de sănătate care îl fac apt să participe la administrarea actului de justiție și care stăpânește în mod activ limba slovenă. Mandatul judecătorilor consultanți este de 5 ani, după care pot fi numiți din nou. Președintele unei instanțe superioare numește și revocă judecătorii consultanți repartizați la tribunalele regionale aflate sub jurisdicția acestei instanțe superioare.

Consiliul Judiciar al Sloveniei

 Consiliul Judiciar al Sloveniei (*Sodni svet RS*) este organismul central responsabil cu reglementarea profesiei.

Consiliul Judiciar este alcătuit din 11 membri.

Cinci membri sunt aleși de Adunarea Națională, la propunerea Președintelui Sloveniei, din rândul profesorilor de drept universitari, al avocaților și al juriștilor, iar șase membri sunt aleși dintr-o selecție propusă de judecătorii care lucrează cu normă întreagă în funcția judiciară. Membrii Consiliului își aleg din rândurile lor judecătorul care va îndeplini funcția de președinte.

Consiliul Judiciar are următoarele competențe:

Consiliul Judiciar are următoarele competențe în temeiul normelor care reglementează instanțele și funcția judiciară:

1. în ceea ce privește selecția, numirea și demiterea judecătorilor, președinților și vicepreședinților de instanță:

emiterea unui aviz preliminar în cadrul procedurii de numire a președintelui Curții Supreme,
propunerea către Adunarea Națională a candidaților pentru numirea în funcția de judecător la Curtea Supremă,
numirea și demiterea președinților de instanță și a vicepreședinților, alții decât președintele Curții Supreme
selectarea candidaților pentru posturile vacante de judecător,
propunerea către Adunarea Națională a candidaților pentru alegerea în funcții judiciare,
numirea judecătorilor în posturile vacante de judecător,
emiterea unui aviz motivat în cadrul procedurii de demitere a președintelui Curții Supreme,
informarea Adunării Naționale cu privire la o hotărâre definitivă de condamnare a unui judecător,
propunerea către Adunarea Națională a demiterii unui judecător,
emiterea de decizii declarative de încetare a funcțiilor judiciare sau a serviciului judiciar;

2. în ceea ce privește alte aspecte legate de personal referitoare la judecători, atunci când se iau decizii cu privire la:

incompatibilitatea cu funcția judiciară,
promovarea într-o funcție judiciară superioară,
promovarea mai rapidă în grad, în funcția de judecător principal (*svetnik*) sau într-un post judiciar superior,
promovarea extraordinară într-o funcție judiciară superioară,
confirmarea faptului că un judecător nu este apt pentru funcția judiciară,
o propunere de remediere a unei încălcări de către un judecător care consideră că independența sa a fost afectată în orice fel,
căile de atac privind contestarea unei decizii de transfer sau numire într-o poziție judiciară, funcție judiciară sau ca judecător principal și contestarea unei decizii de încadrare într-un anumit grad,
transferul judecătorilor,

numirea unui judecător la Curtea Constituțională a Sloveniei, Curtea Supremă, Înalta Curte, departamentul specializat al unui tribunal regional, serviciul special al Consiliului Judiciar, Centrul de Formare Judiciară sau, în cazul unor activități mai tehnice și mai dificile, la minister,
scutirea de la serviciul judiciar,
acordarea de burse judiciare;

3. în ceea ce privește procedurile disciplinare:

numirea organismelor disciplinare,
prezentarea de propuneri de inițiere a procedurilor disciplinare împotriva unui judecător,
executarea unei sancțiuni disciplinare împotriva unui judecător în cazul în care, în temeiul legislației care reglementează funcția judiciară, acesta face obiectul unei sancțiuni disciplinare de suspendare a promovării, de reducere a salariului sau de transfer la o altă instanță,
luarea unei decizii cu privire la demiterea temporară din funcție a președintelui Curții Supreme,
luarea unei decizii cu privire la o cale de atac împotriva unei decizii a președintelui Curții Supreme prin care se dispune demiterea temporară a unui judecător din funcție;

4. alte sarcini:

adoptarea criteriilor privind selectarea candidaților la un post de judecător după obținerea unui aviz de la minister, precum și a criteriilor privind calitatea performanței judecătorilor pentru evaluarea activității acestora,

adoptarea unui cod de etică judiciară,

numirea membrilor Comisiei de etică și integritate (*Komisija za etiko in integriteto*),

adoptarea de instrucțiuni privind procedura de alegere a membrilor consiliilor personalului și organizarea alegerilor,

emiterea aprobării privind politica de depistare și gestionare a riscului ca instanțele să facă obiectul actelor de corupție și monitorizarea punerii în aplicare a acestei politici,

emiterea unui aviz preliminar cu privire la organigramele unităților de judecată,

emiterea unui aviz preliminar în cadrul procedurii de stabilire a numărului de posturi judiciare în fiecare instanță,

emiterea unui aviz cu privire la raportul anual al Curții Supreme referitor la eficiența și eficacitatea instanțelor și la planul financiar propus pentru instanțe,

emiterea unui aviz adresat Adunării Naționale și ministerului cu privire la legile care reglementează instanțele și serviciul judiciar,

solicitarea lansării procedurii de revizuire a constituționalității și legalității normelor în cazul în care acestea afectează statutul constituțional sau drepturile constituționale ale sistemului judiciar,

formularea de cereri motivate pentru o prezentare generală a operațiunilor în cazuri specifice,

emiterea unui aviz cu privire la ordinele de reținere sau de inițiere a procedurilor penale.

Consiliul Judiciar adoptă decizii prin vot public și cu majoritatea voturilor tuturor membrilor săi, cu excepția cazului în care se prevede altfel prin lege sau prin regulamentul de procedură.

Consiliul Judiciar **adoaptă decizii** cu o majoritate de două treimi din voturile tuturor membrilor săi în următoarele cazuri:

propuneri privind alegerea judecătorilor,

numirea și promovarea judecătorilor,

numirea și demiterea președinților și a vicepreședinților de instanță,

încadrarea într-un grad,

contestarea deciziilor de transfer sau numire într-o poziție judiciară, funcție judiciară sau poziție de judecător principal,

contestarea deciziei de încadrare într-un anumit grad,

propuneri de demitere a judecătorilor,

confirmarea faptului că un judecător nu este apt pentru funcția judiciară,

adoptarea criteriilor de selecție a candidaților pentru posturile judiciare,

adoptarea criteriilor de calitate a activității judecătorilor,

alte sarcini, dacă legea prevede acest lucru.

Consiliul Judiciar poate decide, prin regulamentul său de procedură, cu privire la alte chestiuni în privința cărora adoptă decizii cu o majoritate de două treimi din numărul total al membrilor săi.

Avocații

Articolul 137 din Constituția Sloveniei prevede că **avocatura** (*odvetništvo*) este un serviciu independent autonom în cadrul sistemului de justiție și este reglementată prin lege. Legea privind avocații (*Zakon o odvetništvu*) stipulează că, în îndeplinirea atribuțiilor care le revin, avocații oferă consultanță juridică, reprezintă și apără părțile în fața instanțelor și a altor organe de stat, întocmesc documente și reprezintă părțile în relațiile lor juridice. Doar un avocat poate reprezenta, contra cost, o parte în fața instanței; în anumite cazuri, un avocat stagiar poate lua locul avocatului.

Poate exercita profesia de avocat orice persoană care îndeplinește următoarele condiții:

este cetățean sloven,

este aptă de muncă,

a obținut următoarele titluri profesionale în Slovenia sau o calificare echivalentă în străinătate, recunoscută în temeiul Legii privind recunoașterea și evaluarea studiilor:

titlul profesional de avocat cu diplomă universitară,

titlurile profesionale de licențiat în drept (UN) și de master în drept,

titlul profesional de master în drept pe baza unui program de masterat reprezentând al doilea ciclu de studii universitare în sistemul Bologna,

a promovat examenul național de drept,

are patru ani de experiență în exercitarea profesiei de avocat cu diplomă universitară, din care cel puțin un an, după promovarea examenului național de drept, trebuie să fi lucrat pentru un avocat, o firmă de avocați, o instanță, un parchet, un birou al avocatului statului sau un birou notarial în cadrul unui raport obișnuit de angajare printr-un contract de muncă cu normă întreagă,

cunoaște foarte bine limba slovenă,

este demnă de încredere pentru a practica profesia de avocat,

deține dotările și spațiul necesar pentru exercitarea profesiei de avocat,

a promovat un examen de verificare a cunoștințelor referitoare la legislația privind avocatura, tarifele oficiale pentru onorariile avocaților și Codul de conduită a avocaților, organizat de Asociația Barourilor din Slovenia (*Odvetniška zbornica Slovenije*).

Numai un avocat poate acționa în calitate de consultant pentru un inculpat **în cadrul procedurilor penale**.

În cauzele civile, partea poate fi reprezentată în fața unei instanțe locale de către orice persoană care are capacitate deplină de exercițiu, însă doar un avocat sau o altă persoană care a promovat un examen național pentru avocați poate fi reprezentant autorizat în fața unui tribunal regional, a unei instanțe superioare sau a Curții Supreme. Cu toate acestea, în procedurile aferente căilor de atac extraordinare, o parte trebuie să fie în mod obligatoriu reprezentată de un avocat (cu excepția cazurilor în care partea sau reprezentantul legal al acesteia a promovat un examen național de drept).

Reprezentarea de către un avocat este, de asemenea, obligatorie în toate procedurile în instanță care se întemeiază pe Legea privind sănătatea psihică (*Zakon o duševnem zdravju*).

Un avocat străin care deține dreptul de a practica profesia de avocat în țara sa de origine poate desfășura următoarele activități în Slovenia, în condițiile stabilite prin Legea privind avocații:

furnizarea de servicii specifice de avocatură conexe practicării profesiei de avocat,

exercitarea profesiei de avocat sub titlul profesional din țara sa de origine,

exercitarea profesiei de avocat sub titlul profesional de „avocat” (*odvetnik*).

Țara de origine a unui avocat este țara în care acesta are dreptul să exercite profesia de avocat sub titlul profesional obținut în temeiul reglementărilor din țara respectivă.

În temeiul legii menționate, un avocat dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene are dreptul să exercite profesia de avocat în orice stat membru al Uniunii Europene sub titlul profesional obținut în temeiul reglementărilor țării respective. Un avocat dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene este înscris pe lista avocaților străini care pot exercita profesia de avocat în Slovenia sub titlul profesional de „avocat”, cu toate drepturile și îndatoririle aplicabile unui avocat practicant, cu condiția ca persoana respectivă să îndeplinească condițiile legale și să promoveze examenul de verificare a cunoștințelor privind dreptul sloven. Mai multe detalii privind examenul și procedura de susținere a acestuia sunt prevăzute în Decretul privind examenul pentru avocații din alte state (*Uredba o preizkusnem izpitu za odvetnike iz drugih držav*).

Avocații pot să facă reclamă serviciilor pe care le furnizează, în anumite condiții, întrucât legea prevede formele de publicitate permise. Avocatul poate să își desfășoare activitatea individual sau într-o firmă de avocatură. Profesia de avocat este exercitată sub egida Asociației Barourilor din Slovenia (*Odvetniška zbornica Slovenije*), care funcționează după propriile norme și propriul statut. Dreptul de a practica profesia de avocat este obținut prin înscrierea în registrul avocaților, care se află la Asociația Barourilor din Slovenia. Avocații care finalizează studii profesionale de un anumit nivel sau o anumită specializare pot, în anumite condiții, să solicite Asociației Barourilor din Slovenia recunoașterea statutului lor de avocați specializați. Remunerarea serviciilor avocaților este reglementată prin tarifele oficiale pentru onorariile avocaților, stabilite de Asociația Barourilor după aprobarea acestora de către Ministrul Justiției.

Baze de date juridice

 Reglementările de bază privind avocații sunt disponibile în limba engleză pe site-ul Asociației Barourilor.

Asociația Barourilor dispune de un **motor de căutare** (în limba slovenă și limba engleză), care permite **identificarea avocaților** după: nume, regiune, limbile străine cunoscute și domeniile de activitate.

Notarii

Organizarea

Articolul 137 alineatul (2) din Constituția Sloveniei prevede că **notarii** (*notarji*) furnizează un serviciu public reglementat prin lege. Legea privind notarii (*Zakon o notariatu*) prevede că: în calitate de persoane care se bucură de încredere publică, întocmesc, în temeiul actului citat, documente publice privind operațiuni juridice, declarații privind manifestări de voință sau fapte care dau naștere unor drepturi; primesc documente, bani și titluri de valoare pentru a le păstra și a le preda unor terți sau organelor de stat; la cererea instanțelor, îndeplinesc sarcinile care le pot fi delegate în conformitate cu legea.

Pentru a fi numită în funcția de notar, o persoană trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie cetățean al Sloveniei, al altui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, sau cetățean al Confederației Elvețiene ori al unui stat membru al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică,
- să aibă capacitate juridică și să aibă o stare generală de sănătate bună,
- să fi obținut titlul profesional de avocat cu diplomă universitară în Slovenia sau să fie licențiată în drept (UN) și un masterat în drept ori să fi obținut o calificare în drept echivalentă în străinătate, care a fost atestată printr-o diplomă emisă în străinătate, la care să fi fost atașat un aviz privind calificarea sau o decizie de recunoaștere a calificării în scopul angajării sau un certificat de nostrificare (*odločba o nostrifikaciji*),
- să fi promovat examenul național de drept,
- să aibă cinci ani de experiență ca avocat cu diplomă universitară în drept, din care cel puțin un an pe lângă un notar și un an în cadrul unei instanțe, pe lângă un avocat sau un avocat al statului,
- să fie considerată demnă de încredere pentru îndeplinirea atribuțiilor de notar,
- să cunoască foarte bine limba slovenă,
- să aibă dotările și spațiul necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor notariale,
- să nu fi depășit vârsta de 64 de ani.

Fără a aduce atingere punctului 1 din alineatul anterior, cetățenii unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene ori al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pot fi numiți, de asemenea, ca notari sub rezerva reciprocității de drept și de fapt.

Atribuțiile unui notar sunt incompatibile cu cele ale unui avocat sau ale oricărei alte funcții sau poziții remunerate.

Notarul nu trebuie să întreprindă acțiuni incompatibile cu respectabilitatea și integritatea necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor notariale sau care ar putea submina încrederea în imparțialitatea notarului sau în credibilitatea documentelor pe care le întocmește acesta.

Un notar este numit pe un post vacant de către Ministrul Justiției. Înainte de numirea notarului, ministrul solicită avizul Camerei Notarilor din Slovenia (*Notarska zbornica Slovenije*) privind candidații propuși. Numărul notarilor este limitat și este stabilit pe baza criteriilor definite de Ministerul Justiției. În cazul constatării unei nereguli în conformitate cu dispozițiile legale, notarul este destituit de către Ministrul Justiției. Notarii își desfășoară activitatea sub egida Camerei Notarilor.

Notarii sunt obligați, prin lege, să devină membri ai **Camerei Notarilor din Slovenia**.

Rol și atribuții

Notarii îndeplinesc un serviciu public în principal prin **elaborarea de documente cu caracter public și privat**, ceea ce este foarte important pentru asigurarea securității operațiunilor juridice.

Documentele publice emise în general de notari sunt **actele notariale și procesele-verbale notariale**. În timp ce notarul poate elabora orice tip de contract scris pentru părți, există anumite tipuri de contracte și statute ale societăților publice și private cu răspundere limitată care sunt **valabile** în temeiul legislației slovene **doar dacă sunt elaborate sub formă de acte notariale**. De asemenea, un notar poate înregistra un testament. În plus, în unele cazuri copiiile documentelor și semnăturile trebuie să fie **legalizate** de un notar pentru a asigura validitatea acestora în instanță. Documentele și titlurile de valoare pot fi încredințate unui notar.

Baze de date juridice

Site-ul Camerei Notarilor oferă atât acces la o **listă a tuturor notarilor** din Slovenia, cât și date de contact și un motor de căutare de bază.

Cele trei registre gestionate de Camera Notarilor pot fi accesate de pe site-ul acestora:

 Registrul notarilor custozi (*register skrbniških notarjev*),

 Registrul contractelor privind stabilirea conturilor de custode (*register skrbniških pogodb*)

 Registrul central al testamentelor (*centralni register oporok*).

Alte profesii juridice

Grefierii (*Sodniški pomočnik*) (372 Kb)

Avocații statului

Rolul **avocatului statului** este prevăzut în noua Lege privind avocații statului, care a intrat în vigoare la 20 noiembrie 2017 și a modificat în mod cuprinzător instituția avocatului statului.

Biroul avocatului statului îndeplinește sarcini profesionale în domeniul protecției proprietății și a altor drepturi și interese ale statului prin reprezentare juridică în fața instanțelor judecătorești și a organelor administrative din Slovenia, în fața instanțelor și a completelor de arbitraj din străinătate, precum și în fața instanțelor și a completelor de arbitraj internaționale și asigură consiliere juridică, soluționarea pașnică a litigiilor în cadrul procedurilor precontencioase și alte sarcini prevăzute de această lege sau de alte legi.

Atribuțiile Biroului avocatului statului sunt îndeplinite de Avocatul General al statului și Avocatul General adjunct în calitate de funcționari, precum și de avocații statului principali, de avocații statului și de avocați ai statului stagiați, care au în prezent statutul de funcționari publici. Pentru a împiedica numirile pe criterii politice, procedura de selecție a Avocatului General al statului și a avocaților statului principali prevede un aviz din partea unui comitet de experți independenți însărcinat cu evaluarea caracterului adecvat al candidaților.

Avocatul General al statului este numit de Guvernul Sloveniei la propunerea motivată a ministrului Justiției, după obținerea avizului comitetului însărcinat cu evaluarea caracterului adecvat al candidaților. Avocatul General adjunct este numit de Guvernul Sloveniei la propunerea Avocatului General al statului, cu acordul ministrului Justiției și trebuie să fie numit din rândul avocaților statului principali. Durata mandatului Avocatului General al statului și al adjunctului acestuia este de 6 ani, cu posibilitate de reînnoire. Pentru îndeplinirea atribuțiilor unui avocat al statului principal, ale unui avocat al statului sau ale unui avocat al statului stagiar, trebuie încheiat un raport de muncă în cadrul căruia, pe lângă condițiile specifice prevăzute în Legea privind avocații statului, trebuie să fie îndeplinite condițiile prevăzute de legea care reglementează sistemul funcției publice.

Avocatul statului este independent în exercitarea atribuțiilor de reprezentare juridică.

Linkuri utile

 [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul Parchetului General al Sloveniei](#)

 [Informații privind profesiile juridice](#)

 [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul sistemului judiciar sloven](#)

 [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul Asociației Barourilor din Slovenia](#)

 [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul Camerei Notarilor din Slovenia](#)

 [Informații privind profesiile juridice de pe site-ul Biroului avocatului statului](#)

Ultima actualizare: 07/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Slovacia

Această pagină oferă o prezentare generală a profesilor juridice din Slovacia.

Profesii juridice - introducere

Procurori

Organizare

 Parchetul Republicii Slovacia este o autoritate de stat independentă condusă de **procurorul general**. În limita competențelor sale, parchetul apără drepturile și interesele protejate prin lege ale persoanelor fizice, ale persoanelor juridice și ale statului.

Pentru Parchetul Republicii Slovacia este prevăzut un capitol bugetar separat în cadrul bugetului de stat.

Statutul și rolul parchetului și ale procurorului general sunt reglementate de **Constituția Republicii Slovacia** (articolul 149) și de **Legea nr. 153/2001 privind parchetul**, care reglementează, de asemenea, competențele procurorului general și ale celorlalți procurori. Legea menționată reglementează, în același timp, organizarea și gestionarea parchetului. Statutul, drepturile și responsabilitățile procurorilor sunt stabilite în **Legea nr. 154/2001 privind procurorii și procurorii stagiați**.

Structura ierarhică

Având în vedere rolul său de autoritate care veghează la respectarea legii, **parchetul** trebuie să fie organizat ierarhic. Acesta asigură aplicarea uniformă a legilor și a altor acte legislative cu aplicabilitate generală, precum și a politici în materie penală.

În cadrul parchetului există o ierarhie a procurorilor, toți aceștia fiind subordonați procurorului general.

Competențe

Competențele parchetului includ următoarele:

urmărirea penală a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni și monitorizarea respectării legii, atât înainte de începerea urmăririi penale în conformitate cu legea aplicabilă, cât și pe parcursul procedurilor preliminare;

asigurarea faptului că persoanele private de libertate sau a căror libertate personală a fost limitată în urma unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii emise de orice alt organism competent al statului sunt reținute în arest în unități și condiții de detenție care respectă dispozițiile legale;

exercitarea competențelor sale în cadrul procedurilor judiciare;

reprezentarea statului în procedurile judiciare în conformitate cu legislația relevantă;

supravegherea respectării legislației de către autoritățile administrației publice, în limitele stabilite de lege;

exercitarea competențelor care îi revin în domeniul cooperării internaționale, în măsura prevăzută în legislația relevantă, în tratatele internaționale promulgate conform legii și în actele cu forță juridică obligatorie ale UE;

participarea la redactarea și la punerea în aplicare a măsurilor menite să prevină încălcarea legilor și a altor dispoziții legale cu aplicabilitate generală;

implicarea în eliminarea cauzelor și a condițiilor care favorizează activitatea infracțională, precum și la prevenirea și eradicarea criminalității;

participarea la elaborarea legislației (implicare în procesul legislativ);

îndeplinirea altor îndatoriri prevăzute într-o lege specifică sau într-un tratat internațional promulgat în conformitate cu dispozițiile legale.

Îndatoriri

Procurorul general și fiecare procuror în parte îndeplinesc toate îndatoririle care intră în sfera de competență a parchetului și folosesc toate mijloacele legale de care dispun pentru ducerea la îndeplinire a îndatoririlor și a obligațiilor care le revin. Aceștia au obligația:

să pună în aplicare (conform cunoștințelor lor și cu bună credință) Constituția Republicii Slovacia, legile constituționale și alte legi, tratatele internaționale promulgate în conformitate cu dispozițiile legale și alte acte legislative cu aplicabilitate generală;

să respecte și să apere demnitatea umană, drepturile și libertățile fundamentale ale omului și să evite orice formă de discriminare;

să apere interesul public;

să dea dovadă de inițiativă și să acționeze cu corectitudine, imparțialitate și fără întârzieri nejustificate.

Ierarhie

Structura organizatorică a Parchetului Republicii Slovacia cuprinde următoarele **organisme**:

Parchetul General, care este autoritatea cea mai înaltă și se află la vârful sistemului de urmărire penală. Parchetul General include:

Parchetul Special, instituit pentru a depista cazuri de corupție și de criminalitate organizată și pentru a desfășura urmărirea penală cu privire la acestea;

parchetele regionale (8), care se situează la un nivel ierarhic superior față de parchetele teritoriale din regiunea respectivă și

parchetele teritoriale (55).

Sediul Parchetului General se află la Bratislava.

Sediile și **circumscripțiile teritoriale** ale parchetelor subordonate corespund sediilor și circumscripțiilor instanțelor competente. Cu toate acestea, sediile și competența teritorială nu corespund cu împărțirea teritorial-administrativă a țării.

Procurorii își îndeplinesc îndatoririle în cadrul unui **raport de serviciu**, stabilit în momentul numirii lor. Procurorii sunt numiți în funcție de către Procurorul General **pentru o perioadă nedeterminată**. Pentru a-și ocupa funcția, procurorii trebuie să depună un jurământ fără rezerve.

Cerințe

Procurorii trebuie să fie **cetățeni slovaci** și să îndeplinească o serie de **condiții**, și anume:

să aibă cel puțin 25 de ani la data numirii lor;

să dețină o diplomă de master în drept acordată de o facultate de drept a unei universități din Republica Slovacia sau un certificat recunoscut eliberat de o universitate din străinătate și care să ateste deținerea unei diplome de master în drept; în cazul în care un procuror obține mai întâi o diplomă de licență și ulterior o diplomă de master, ambele diplome trebuie obținute în domeniul dreptului;

să aibă capacitate juridică deplină și să fie apt din punct de vedere medical pentru a îndeplini îndatoririle unui procuror;

să nu aibă cazier și să posede calități morale care garantează o bună îndeplinire a îndatoririlor care le revin;

să cunoască foarte bine limba slovacă;

să aibă domiciliul permanent pe teritoriul Republicii Slovacia;

să nu fie membri ai unui partid politic sau ai unei mișcări politice;

să fi promovat examenul de intrare în corpul procurorilor;

să fi parcurs cu succes procedura de selecție, cu excepția cazului în care legea prevede altfel;

să își dea acordul în scris pentru a fi numiți procurori în cadrul unui anumit parchet.

La **examenul de intrare în corpul procurorilor** se pot înscrie numai **procurorii stagiați**. Posturile vacante de procurori stagiați se ocupă prin intermediul unui examen de selecție.

În temeiul Legii, **examelele pentru experți judiciari, examenele pentru admiterea în barou și examenele pentru intrarea în corpul notarilor** se califică, de asemenea, drept examene care permit intrarea în corpul procurorilor.

Promovarea în funcția de procuror-șef sau într-o funcție mai înaltă este posibilă numai în baza unei **proceduri de selecție și în urma consultării Consiliului Procurorilor**.

Detășarea temporară a unui procuror pentru a îndeplini sarcini în cadrul unui alt parchet este condiționată de consimțământul acestuia. În lipsa unui astfel de consimțământ, procurorii pot fi detașați temporar pentru a îndeplini sarcini în cadrul unui alt parchet pentru o perioadă de maximum 60 de zile lucrătoare în cursul unui an calendaristic, dacă acest lucru este necesar pentru a permite parchetului în cauză să își îndeplinească sarcinile în mod corespunzător.

Transferul unui procuror către un alt parchet se poate efectua numai cu consimțământul acestuia, în urma solicitării acestuia sau din motive disciplinare.

Procurorul general poate **suspenda** un procuror care este urmărit penal pentru o infracțiune săvârșită cu intenție sau pentru o infracțiune săvârșită din neglijență în exercitarea funcției de procuror, ori care face obiectul unei proceduri disciplinare pentru săvârșirea unei fapte care ar putea conduce la eliberarea sa din funcția de procuror.

Raportul de serviciu al unui procuror poate **înceta** numai din motive prevăzute de lege.

Roluri și responsabilități

Un procuror supraveghează respectarea dispozițiilor legale, atât înainte de începerea urmăririi penale, cât și pe parcursul procedurilor preliminare. În îndeplinirea atribuțiilor lor de supraveghere, procurorii au următoarele competențe:

pot da dispoziții cu caracter obligatoriu pentru funcționarii poliției, atât înainte de începerea procedurilor penale, cât și în timpul anchetei și al investigației sumare a faptelor penale și pot impune termene pentru instrumentarea unei cauze; orice astfel de dispoziție trebuie să fie inclusă în dosarul cauzei respective;

pot solicita dosare, documente, materiale și rapoarte privind stadiul unei anchete a poliției după începerea urmăririi penale, cu scopul de a stabili dacă poliția a declanșat urmărirea penală cu promptitudine și dacă aceasta acționează în mod corespunzător;

pot participa la operațiunile poliției, pot efectua activități de investigare individuale sau pot conduce întreaga anchetă sau investigația sumară și pot emite decizii în orice cauză; în desfășurarea activității sale, procurorul trebuie să acționeze în conformitate cu dispozițiile legale; se pot depune plângeri împotriva deciziilor procurorilor în același mod ca împotriva deciziilor poliției;

pot trimite dosarul cauzei înapoi la poliție cu dispoziții de a se efectua cercetări suplimentare în cadrul anchetei sau al investigației sumare și pot stabili un termen în acest sens; procurorul trebuie să anunțe atât acuzatul, cât și victima cu privire la trimiterea cauzei înapoi la poliție;

pot anula deciziile ilegale sau nejustificate ale organelor de poliție și le pot înlocui cu propriile decizii; un procuror poate dispune întreruperea urmăririi penale sau transferul cauzei în altă locație în termen de treizeci de zile, în cazul în care procurorul înlocuiește o decizie a poliției cu o decizie proprie din alte motive decât înaintarea unei plângeri de către o persoană îndreptățită în acest sens; se poate depune o plângere împotriva deciziei procurorului și a soluționării de către poliție; un procuror poate, de asemenea, să dea dispoziții cu caracter obligatoriu privind începerea unei anchete și a unei investigații sumare.

pot retrage un dosar de la un funcționar al poliției și pot lua măsuri pentru a transfera dosarul către un alt funcționar al poliției sau către alți funcționari ai poliției;

pot lua măsuri pentru a se asigura că o anchetă sau o investigație sumară asupra unei infracțiuni săvârșite de un membru al forțelor de securitate armate este efectuată de un organ de cercetare penală al poliției; înainte de a lua astfel de măsuri, procurorii solicită avizul coordonatorului Oficiului pentru servicii de inspecție (*Inspection Service Office*); procurorii pot să procedeze în mod similar în cadrul anchetelor sau al investigațiilor sumare asupra infracțiunilor săvârșite de lucrători vamali.

Doar un **procuror** are autoritatea de a:

pune sub acuzare;

încheia cu acuzatul un acord de recunoaștere a vinovăției și de acceptare a aplicării unei sancțiuni penale și de a supune aprobării instanței o propunere de astfel de acord;

suspenda urmărirea penală;

întrerupe urmărirea penală, definitiv sau cu titlu provizoriu;

aproba concilierea sau soluționarea amiabilă înainte de începerea procesului și de a întrerupe urmărirea penală;
dispune punerea sub sechestru a bunurilor acuzatului și de a hotărî ce bunuri nu ar trebui puse sub sechestru, sau de a anula punerea sub sechestru;
garanta cu sechestru pretenția unei părți vătămate, de a o anula, integral sau parțial, sau de a exclude un anumit element din aceasta;
emite un ordin de deshumare a unei persoane decedate;
solicita consimțământul pentru urmărirea penală sau pentru reținerea în stare de arest a unei persoane într-o cauză în care este necesară aprobarea Consiliului Național al Republicii Slovacia, al Consiliului Judiciar al Republicii Slovacia, al Curții Constituționale sau al Parlamentului European;
solicita pronunțarea unei hotărâri judecătorești pentru reținerea inculpatului în stare de arest sau pentru prelungirea duratei măsurii arestului;
solicita pronunțarea unei hotărâri judecătorești pentru aducerea inculpatului din străinătate;
desfășura o investigație preliminară privind procedurile de extrădare, cu excepția cazului în care legea prevede altfel;
solicita pronunțarea unei hotărâri judecătorești, în temeiul unei cereri din partea unei autorități competente din alt stat, pentru a pune sub sechestru cu titlu provizoriu bunurile unei persoane urmărite penal în străinătate sau partea din acele bunuri care se află pe teritoriul Republicii Slovacia.

În exercitarea **competenței de supraveghere în vederea asigurării faptului că persoanele private de libertate** sau a căror libertate personală a fost limitată sunt reținute în arest în instituții de detenție care respectă dispozițiile legale, procurorii trebuie să se asigure că aceste persoane sunt reținute în astfel de instituții numai în baza unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii emise de un alt organism competent al statului și că în instituțiile în cauză sunt respectate legile și alte acte cu aplicabilitate generală.

În acțiunile civile, procurorul are autoritatea de a:

solicita începerea acțiunii civile cu scopul de a:

impune reabilitarea cu scop de protecție a unei persoane cu vârsta cuprinsă între 12 și 14 ani, în cazul în care aceasta a săvârșit o faptă penală care, în temeiul Codului penal, se pedepsește cu închisoarea pe viață;

declara caracterul ilegal al unei greve sau a unui lock-out;

declara nulitatea transferului bunurilor statului în temeiul Legii privind stabilirea originii mijloacelor financiare în procesul de privatizare, al Legii privind stabilirea termenilor și a condițiilor aplicabile transferului bunurilor statului către alte persoane sau ale Legii privind administrarea bunurilor statului;

examina legalitatea oricărei decizii luate de o autoritate administrativă în cazurile în care contestația formulată de un procuror nu a fost acceptată;

abroga o decizie nelegală adoptată de către o municipalitate, în cazul în care aceasta din urmă nu și-a abrogat decizia în baza obiecției procurorului;

interveni în orice procedură civilă necontencioasă, cu excepția procedurii de divorț. În cazul în care procedura de divorț este conexată cu o procedură de stabilire a relației ulterioare divorțului dintre soți și copiii lor minori, procurorii pot să intervină în această parte a procedurii.

În procedurile civile contencioase, procurorii pot:

să introducă o acțiune în cazurile în care statul solicită recuperarea câștigurilor reprezentând îmbogățire fără justă cauză, atunci când se solicită stabilirea dreptului de proprietate, când au fost încălcate dispozițiile unui act cu aplicabilitate generală sau atunci când acest lucru este prevăzut într-un act specific;

interveni în proceduri deschise în cazurile în care statul, o persoană juridică mandatată de stat, o întreprindere de stat, o persoană juridică la care statul deține participații, o autoritate municipală sau o unitate teritorială superioară se constituie parte la procedură sau în cazurile care vizează răspunderea pentru daunele care rezultă din exercitarea autorității publice.

Atunci când supraveghează respectarea de către autoritățile administrației publice a legilor și a altor acte legislative cu aplicabilitate generală, procurorul are dreptul de a **examina legalitatea:**

actelor legislative cu aplicabilitate generală emise de autoritățile administrației publice;

normelor administrative interne emise de autoritățile administrației publice cu scopul de a se asigura că atribuțiile administrației publice sunt îndeplinite;

deciziilor adoptate în cazuri individuale în domeniul administrației publice;

procedurilor urmate de autoritățile administrației publice la emiterea de norme și decizii în domeniul administrației publice.

Judecători

Organizare

Personalul instanțelor

Administrator-asistent principal (382 Kb)

Grefier (295 Kb)

Executor judecătoresc principal (460 Kb)

Asistent al unui judecător din cadrul Curții Supreme (291 Kb)

Avocați

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, a se consulta [site-ul web](#) al Baroului din Slovacia.

Avocați consultanți/consilieri juridici

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare, a se consulta [site-ul web](#) al Centrului pentru asistență judiciară din Slovacia.

Notari

În Republica Slovacia, notarii trebuie să dețină o **diplomă universitară în drept**.

Sarcina unui notar este să exercite justiția preventivă și să elibereze acte oficiale autentificate.

Notarii se află sub supravegherea Ministerului Justiției.

Notarii trebuie să fie membri ai **Camerei Notarilor** din Republica Slovacia.

Baze de date juridice

Site-ul web <http://www.notar.sk/> al **Camerei Notarilor** oferă exclusiv asistență de tip intranet pentru notari. Accesul este **gratuit**, însă informațiile care pot fi căutate sunt limitate.

Baza de date oferă acces la:

registre publice;

o listă a notarilor [datele de contact, limba (limbile) cunoscută(e), programul de funcționare];

legislație.

Ultima actualizare: 16/05/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Finlanda

Această secțiune vă oferă o imagine de ansamblu asupra profesiilor juridice din Finlanda.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice din Finlanda includ judecătorii, procurorii, avocații din oficiu, avocații, consilierii juridici autorizați, notarii publici și executorii judecătorești.

Procurori

Organizare

Autoritatea națională de urmărire penală are aproximativ 550 de angajați. Dintre aceștia, aproximativ 400 sunt procurori. De asemenea, autoritatea are aproximativ 150 de angajați încadrați pe posturi de personal de sprijin și experți.

Autoritatea națională de urmărire penală este alcătuită din **Biroul procurorului general**, care constituie unitatea administrativă centrală și din **cinci parchete districtuale** aferente următoarelor regiuni: Finlanda de Sud, Finlanda de Vest, Finlanda de Nord, Finlanda de Est și Åland. Autoritatea are 34 de birouri pe întreg teritoriul Finlandei.

Autoritatea națională de urmărire penală este condusă de **procurorul general, în calitate de procuror suprem al țării**.

Biroul procurorului general este responsabil de administrarea, coordonarea și supravegherea la nivel central a Autorității naționale de urmărire penală și de funcționarea acesteia în general. Activitatea de urmărire penală în sine este desfășurată de parchetele districtuale.

Autoritatea națională de urmărire penală este subordonată din punct de vedere administrativ Ministerului Justiției.

Atribuții

Autoritatea de urmărire penală este o autoritate independentă a statului și face parte din sistemul judiciar. Atribuția sa este de a se asigura că există răspundere penală, și anume că o infracțiune este pasibilă de pedeapsă în sensul legii. Procurorii adoptă în mod independent propriile decizii în materie de urmărire penală și sunt organe judiciare independente.

În cadrul procedurilor penale, procurorului, dintre autoritățile publice, îi revine cel mai substanțial rol; în lanțul procedural, acest rol extinzându-se de la instrucția penală la procedurile judiciare. De asemenea, un procuror poate aplica amenzi contravenționale.

Atribuțiile procurorului vizează în principal **urmărirea penală și procedurile judiciare**. În cursul urmăririi penale, procurorii decid asupra cauzelor cu care sesizează instanța, în baza acuzațiilor aduse. În cadrul unui proces, responsabilitatea de a dovedi că infracțiunea de care este acuzat un inculpat există, îi revine procurorului.

Procurorul se va asigura, de asemenea, că instrucția penală este desfășurată suficient de riguros. Procurorul se familiarizează cu cauzele penale mai complexe încă de la începutul instrucției penale și, de asemenea, la propunerea procurorului de caz, poate încheia instrucția penală înainte de faza punerii sub acuzare.

Rolul procurorului în faza de instrucție penală este deosebit de important atunci când există suspiciunea că un funcționar al poliției a săvârșit o infracțiune. În acest caz, procurorul va coordona faza de instrucție penală.

Baze de date juridice

Mai multe informații se pot găsi pe site-ul web al [Autorității naționale de urmărire penală](#).

Judecători

Organizare

În Finlanda, majoritatea hotărârilor judecătorești sunt pronunțate de judecători profesioniști. În tribunalele districtuale, există și judecători consultanți.

Judecătorii sunt membri ai unui sistem judiciar independent. Aceștia dețin funcții la Curtea Supremă, la curțile de apel și la instanțele districtuale, la Curtea Supremă Administrativă și instanțele administrative, la Tribunalul pentru asigurări, la Tribunalul pentru litigii de muncă și la Tribunalul comercial. Judecătorii sunt funcționari de stat și nu pot fi eliberați din funcție. Un judecător nu poate fi suspendat din funcție, decât printr-o hotărâre judecătorească. În plus, un judecător nu poate fi transferat pe un alt post fără consimțământul său.

Capitolul 12 din **Legea funcționarilor publici din administrația centrală** conține dispoziții legale distincte pentru judecători în calitate de funcționari publici.

Conform legii, dispozițiile care reglementează concediul fără plată, muștrarea, munca temporară și destituirea în cazul altor funcționari publici nu se aplică judecătorilor. Conform Legii funcționarilor publici din administrația centrală, judecătorii sunt obligați să demisioneze odată ce au împlinit vârsta legală de pensionare (pentru judecători, aceasta este de 68 de ani) sau dacă se află în situația pierderii permanente a capacității de muncă.

Atribuții

Judecători

O persoană care dorește să aibă calitatea de judecător trebuie să aibă **studii universitare superioare de drept** și să fi efectuat **un an de stagiu într-un complet de judecată** în cadrul unei instanțe de prim grad de jurisdicție. Traseul obișnuit pentru profesia de judecător este ocuparea funcției de **grefier-referent** (secretar superior) la curtea de apel, după care urmează numirea ca judecător la o instanță districtuală sau la o curte de apel. În viitor, candidații vor beneficia de cursuri speciale de formare. Posturile vacante sunt anunțate de Curtea de apel, iar caracterul adecvat al candidaților este evaluat de Consiliul pentru numiri în domeniul judiciar. Judecătorii sunt numiți de Președintele Republicii.

Judecători consultanți

Tribunalele districtuale cuprind membri consultanți sau „judecători consultanți” care participă la pronunțarea hotărârilor în anumite cauze. În principiu, judecătorii consultanți sunt folosiți în **cauze penale**, însă pot fi cooptați și în litigii **în materie civilă** și privind **contracte de închiriere**. Într-un tribunal districtual, o cauză este judecată de un judecător titular care îndeplinește funcția de președinte al completului și de trei judecători consultanți. Judecătorii consultanți sunt abilitați în mod independent și, atunci când este necesar, hotărârile sunt adoptate prin vot; verdictul este stabilit în baza opiniei majoritare. Dacă există egalitate de voturi într-o cauză penală, va prevala opinia cea mai avantajoasă pentru inculpat; într-o cauză civilă, președintele are votul decisiv. Consiliile municipale numesc judecătorii consultanți pentru mandate de patru ani. Fiecare municipiu trebuie să aibă cel puțin doi judecători consultanți; în cazul municipiilor mari, acest număr este mult mai mare. Judecătorii consultanți ar trebui să reprezinte structura de vârstă, sex, limbă și ocupație a municipiului cât mai fidel cu putință.

Judecătorul consultant trebuie să fie **cetățean finlandez**. Persoanele sub 25 de ani sau peste 63 de ani nu pot fi numite judecători consultanți. Persoanele care au calitate oficială în cadrul instanțelor sau al penitenciarelor nu pot deține funcția de judecător consultant; această funcție nu poate fi exercitată nici de procurori, avocați sau funcționari al poliției. Un judecător consultant depune un jurământ sau dă o declarație solemnă înainte de a-și ocupa funcția.

Obiectivul este ca fiecare judecător consultant să participe la o ședință de judecată aproximativ o dată pe lună sau de 12 ori pe an. Tribunalul districtual plătește judecătorilor consultanți un onorariu de ședință și îi despăgubește pentru pierderea de venit.

Avocații din oficiu

Organizare

Avocații din oficiu sunt avocați angajați de Birourile de asistență judiciară acordată pe cheltuiala statului. Acești avocați sunt funcționari de stat numiți în funcție de ministrul Justiției. Birourile de asistență judiciară sunt coordonate de Ministerul Justiției.

Cerințele de eligibilitate pentru funcția de avocat din oficiu sunt diploma de masterat în drept (*oikeustieteen kandidaatti* sau *oikeustieteen maisteri*) și experiență adecvată în avocatură sau soluționarea cauzelor. Mulți avocați din oficiu dețin, de asemenea, titlul onorific de *varatuomari* (Master în drept cu formare în instanțe judecătorești).

Avocații din oficiu sunt angajați să se prezinte în fața instanțelor. În activitățile pe care le realizează, aceștia au obligația de a respecta normele de conduită profesională adecvată aplicabile avocaților. În acest sens, aceștia sunt supuși normelor disciplinare ale Baroului din Finlanda. Mai mult de jumătate din avocații din oficiu din Finlanda sunt membri ai Baroului. Avocații din oficiu sunt independenți de orice alți factori în realizarea obligațiilor aferente.

Avocați

Numai membrii Baroului din Finlanda au dreptul să folosească titlurile profesionale „**asianajaja**” sau „**advokat**” (în limba suedeză). Orice persoană care solicită dobândirea calității de membru al **Baroului din Finlanda** trebuie:

să fie titularul unei **Diplome de master în drept (LL.M.)** care să îi confere dreptul să ocupe o **funcție în sistemul judiciar**;

să fie cunoscută drept o persoană integră;

să aibă mai mulți ani de experiență în profesia juridică și în alte activități judiciare;

să fie declarată admisă la un examen special care cuprinde elementele de bază ale profesiei de avocat și ale eticii profesionale;

să fie autonomă și independentă față de orice influență exercitată de guvern și de toate celelalte organisme, cu excepția clientului său;

să aibă diverse calificări, după caz.

Responsabilitățile avocaților și supravegherea activității acestora

În sensul răspunderii penale sau civile, responsabilitatea avocatului nu diferă, în principiu, de responsabilitatea altor cetățeni. Cu toate acestea, fiecare avocat trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru a acoperi daunele care decurg din orice fel de acțiune cu excepția acțiunilor premeditate sau a neglijenței grave. Baroul a constituit un fond de despăgubire pentru a acoperi prejudiciile care rezultă din comportamentul infracțional al avocatului. De asemenea, avocatul are și o responsabilitate profesională. Consiliul Baroului trebuie să se asigure că avocații își îndeplinesc obligațiile conform eticii profesionale. În caz contrar, Baroul va iniția o acțiune disciplinară care, de cele mai multe ori, începe cu o reclamație sau un avertisment în formă scrisă. Cancelarul Justiției este informat despre deciziile adoptate de Barou și poate contesta aceste decizii la Curtea de Apel din Helsinki.

Baroul din Finlanda este o organizație de drept public reglementată de Legea privind avocații din 1958. Această organizație a fost precedată de o asociație înregistrată sub același nume. Toți membrii acestor două organizații sunt și au fost dintotdeauna avocați.

Baroul are aproximativ 1 850 de membri, denumiți „avocați” (în limba finlandeză: *asianajaja*; în limba suedeză: *advokat*). În birourile de avocatură sunt angajați aproximativ 600 de practicieni în domeniul dreptului asociați. Aproximativ 120 dintre avocați sunt avocați din oficiu. De asemenea, în birourile de asistență judiciară sunt angajați peste 100 de avocați care acordă asistență judiciară pe cheltuiala statului care nu au sunt membri ai Baroului.

Practicienii în domeniul dreptului care au fost excluși din Barou în urma unor măsuri disciplinare își pot exercita în continuare profesia sub o altă titulatură profesională. În acest caz, totuși, practicianul în domeniul dreptului își exercită profesia fără a i se aplica obligațiile care revin unui avocat și în afara supravegherii Baroului.

Un cetățean al Finlandei sau al unui alt stat din cadrul Spațiului Economic European, care a împlinit vârsta de 25 de ani, poate fi acceptat ca avocat, dacă este cunoscut drept o persoană onestă și dacă este potrivit pentru profesia de avocat din punctul de vedere al celorlalte trăsături ale sale și al stilului său de viață. Acesta trebuie să îndeplinească cerințele privind formarea universitară prevăzute în Finlanda pentru ocuparea unei funcții în sistemul judiciar, să fi dobândit competențele necesare pentru a practica profesia de avocat și să aibă experiență profesională în reprezentarea juridică. De asemenea, acesta nu trebuie să fie în stare de faliment și trebuie să aibă capacitate juridică deplină.

În conformitate cu angajamentele internaționale care au intrat în vigoare în Finlanda, o persoană care nu îndeplinește cerințele privind formarea universitară și care nu a dobândit experiența profesională cerută în Finlanda, dar care are calificarea profesională de avocat în unul din statele Spațiului Economic European, poate dobândi calitatea de avocat. În astfel de cazuri, solicitanții trebuie să dovedească, în cadrul unui examen susținut la Barou, că au cunoștințe suficiente în ceea ce privește dreptul finlandez și profesia de avocat în Finlanda.

În plus, o persoană care deține calificarea profesională de avocat într-un stat membru al Uniunii Europene poate fi acceptată în calitate de avocat fără a susține un examen. Acceptarea în calitate de avocat care nu a susținut un examen este supusă unor condiții, și anume: solicitantul trebuie să fie înscris de cel puțin trei ani în registrul avocaților ținut de Barou, să profeseze sub titlul profesional inițial și să fie calificat pentru a practica avocatura într-un alt stat membru (registrul UE). În plus, persoana trebuie să dovedească că a exercitat în mod constant profesia de avocat în Finlanda cel puțin pe parcursul acestei perioade.

Baze de date juridice

Mai multe informații se găsesc pe site-ul web al **Baroului din Finlanda**.

Consilieri juridici autorizați

Un consilier juridic autorizat este un practician în domeniul dreptului care a obținut o autorizație din partea Consiliului pentru consilieri juridici pentru a exercita profesia de consilier juridic. Consilierii juridici autorizați au obligația de a respecta norme deontologice echivalente cu cele din Codul de conduită atunci când se prezintă în instanță în calitate de consilier sau de avocat. În acest sens, activitatea consilierilor juridici autorizați este supravegheată de Consiliul de supraveghere al Baroului din Finlanda, de Consiliul pentru consilieri juridici și de Cancelarul Justiției.

Baze de date juridice

Mai multe informații privind lista consilierilor juridici sunt disponibile pe site-ul web al **Ministerului Justiției din Finlanda**.

Notarii publici

În Finlanda, sarcinile notarilor publici sunt reglementate prin lege. Notarii publici sunt angajați de birourile de stare civilă și oficiile districtuale jurisdicționale. Cerința de eligibilitate pentru funcția de notar public este deținerea unei diplome de master în drept (*oikeustieteen kandidaatti* sau *oikeustieteen maisteri*).

În ciuda numeroaselor similitudini, obligațiile notarilor publici din Finlanda diferă considerabil de sarcinile notarilor publici din restul Europei și din Statele Unite. În Finlanda, un notar public este întotdeauna un funcționar de stat. Cu toate acestea, funcția de notar public nu este o funcție cu normă întreagă; majoritatea funcționarilor care îndeplinesc atribuții de notar public sunt registratori districtuali în cadrul birourilor locale de stare civilă. Datorită doctrinei libertății contractuale în materie civilă, confirmarea de către un notar public nu este o condiție prealabilă pentru validitatea contractelor în Finlanda. Singurul contract civil care necesită legalizare în Finlanda este cel de transfer al dreptului de proprietate.

Notarii publici realizează certificarea, printre altele, a semnăturilor, a copiilor certificatelor și a CV-urilor. Notarii publici pot certifica și documentele pe care s-a aplicat o apostilă, un act prin care se confirmă că semnatarul unui anumit document are calitatea indicată în document și este autorizat să emită documentul în cauză.

Alte profesii juridice

Autoritățile responsabile de aplicarea legii

Autoritatea Națională pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda este o agenție din cadrul Ministerului Justiției, responsabilă cu îndeplinirea în mod independent a atribuțiilor de executare prevăzute de lege. Executarea face parte din sistemul judiciar și se bazează pe dispozițiile legii. Printre atribuțiile de executare se numără recuperarea creanțelor, evicțiunile și măsurile asigurătorii. Autoritatea de executare acționează în mod imparțial și ia în considerare atât drepturile creditorului, cât și drepturile debitorului. **Rețeaua de 64 de birouri** a Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii **acoperă întregul teritoriu al Finlandei**.

Termenul de executor judecătoresc, sau responsabil cu aplicarea legii, este un termen generic pentru funcționarii publici care **îndeplinesc atribuții de executare**. Un executor judecătoresc dispune de competențe independente de aplicare a legii.

Potrivit legii, sunt executori judecătorești:

Inspectorii în materie de executare din cadrul departamentului de executare care se ocupă de cauze de bază;

Inspectorii superiori în materie de executare din cadrul departamentelor de executare care se ocupă de cauze diverse și speciale;

aceștia raportează către ofițerii superiori în materie de executare și către

responsabilii în materie de executare.

În Åland, titulatura echivalentă este inspector superior în materie de executare și inspector provincial superior în materie de executare.

Conform legii, în categoria executorilor judecătorești intră, de asemenea, directorul general al Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda și directorul adjunct al acestei instituții.

În cadrul Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda se aplică și alte denumiri legale, cum ar fi consilier economic, specialist, executor judecătoresc administrativ și executor judecătoresc administrativ superior.

În majoritatea lor, cererile de executare sunt soluționate prin mijloace electronice de recuperare a creanțelor de **către departamentul de executare de la nivel central care se ocupă de cauze de bază**, nefiind necesară prezența fizică a debitorilor.

Cele cinci departamente de executare de la nivel regional, care se ocupă de cauze diverse, sunt responsabile, de exemplu, în jurisdicțiile de care răspund, pentru valorificarea activelor indisponibilizate (confiscate) și pentru îndeplinirea unor atribuții de executare mai complexe.

Departamentul de executare de la nivel central care se ocupă de cauze speciale gestionează atribuții de executare de durată și care presupun un volum mare de investigații, fiind implicat atât în cooperarea cu alte autorități, cât și în combaterea economiei subterane și a criminalității economice.

Aparatul central al Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda este responsabil pentru supravegherea administrativă, dezvoltarea și controlul activității de executare. De asemenea, aparatul central este responsabil pentru performanța și eficacitatea autorității în ansamblu.

Aparatul central al autorității nu este implicat în derularea atribuțiilor individuale de executare; toate departamentele de executare își desfășoară activitatea în mod independent. Cazurile individuale de executare sunt întotdeauna în competența executorului judecătoresc/responsabilului cu aplicarea legii care răspunde de caz, iar deciziile adoptate în cazurile individuale de executare nu pot, de exemplu, să fie revizuite de aparatul central.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul web al [Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda](#) website.

Ultima actualizare: 21/09/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Suedia

Această secțiune vă oferă o imagine generală asupra profesiilor juridice din Suedia

Procurorii

Judecătorii

Avocații consultanți/Avocații pledanți

Notarii

Alte profesii juridice

Profesii juridice - introducere

Procurorii

Organizare

Serviciul public de urmărire penală este format din [Autoritatea suedeză de urmărire penală \(Åklagarmyndigheten\)](#) și [Autoritatea suedeză pentru combaterea infracțiunilor economice \(Ekobrottsmyndigheten\)](#). Aceste două autorități se află în subordinea directă a guvernului (Ministerul Justiției).

Procurorul General al Suediei (*Riksåklagare*) conduce Autoritatea suedeză de urmărire penală, în timp ce Autoritatea suedeză pentru combaterea infracțiunilor economice este plasată sub conducerea unui director general. **Procurorul General** este magistratul aflat pe cea mai înaltă treaptă ierarhică din țară; este responsabil de organele de urmărire penală, pe care le conduce.

Procurorul General răspunde de evoluția cadrului juridic, de funcționarea [Curții Supreme](#) și de sarcinile administrative. **Procurorii superiori (överåklagare)** sunt responsabili de anumite domenii în cadrul parchetelor. Procurorii publici sunt numiți de Procurorul General și sunt repartizați pe districte, al căror personal este format din **procurori districtuali (kammaråklagare)**. Anumiți procurori districtuali sunt specializați într-un anumit domeniu de drept. Există 32 de parchete locale. Există, de asemenea, trei parchete internaționale și patru parchete naționale care se ocupă de anumite tipuri de cazuri. Fiecare parchet local este condus de către un **procuror șef (chefsåklagare)**.

Toți procurorii din cadrul serviciului de urmărire penală sunt complet independenți în luarea deciziilor, ceea ce înseamnă că un procuror superior nu poate interveni într-un caz de care este responsabil un procuror subordonat. Doar persoanele care dețin cetățenia suedeză pot îndeplini funcția de procuror. De asemenea, este nevoie de o diplomă în drept și de o perioadă de doi ani de stagiatură ca grefier într-o instanță de prim grad de jurisdicție (*tingsrätt*) sau într-o instanță administrativă (*länsrätt*). În anumite condiții, o diplomă obținută într-o altă țară nordică poate fi asimilată cu o diplomă abținută în Suedia. Procurorii lucrează inițial ca **procurori stagiați (åklagaraspirant)** pentru o perioadă de nouă luni, timp în care activitatea acestora este plasată sub îndrumarea unui mentor. După această perioadă, procurorul participă la un program de formare de doi ani, în paralel cu activitatea de procuror, înainte de a fi numit procuror districtual.

Există trei **centre de dezvoltare** specializate (*särskilda utvecklingscentrum*), situate în Stockholm, Gothenburg și Malmö conduse de un procuror superior.

Funcția centrelor de dezvoltare este aceea de a derula activități de dezvoltare a cunoștințelor metodologice și juridice în domeniile penale în care activează și de a acționa ca centre de cunoaștere în aria de responsabilitate a acestora. De asemenea, acestea au atribuții legate de inspecții și monitorizare legislativă; un exemplu în acest sens îl reprezintă faptul că toate căile de atac împotriva hotărârilor emise de procurori sunt gestionate de către centrele de dezvoltare.

Rol și atribuții

Procurorul îi revin **trei atribuții principale**:

investigarea infracțiunilor;

decizia privind începerea/neînceperea urmăririi penale;

susținerea cauzelor în fața instanței.

Procurorul conduce cercetările preliminare în cazul infracțiunilor care nu sunt considerate minore și în care există o persoană care poate fi în mod justificat suspectată de săvârșirea infracțiunii respective. Procurorul poate conduce cercetarea și în alte cazuri, dacă circumstanțe speciale impun acest lucru. În calitate de coordonator al cercetării preliminare, procurorul este responsabil pentru investigarea corespunzătoare a infracțiunii. În cazul infracțiunilor mai puțin grave, cercetarea este desfășurată în totalitate de organele de poliție.

Atunci când procurorul conduce cercetarea preliminară, acesta este asistat de către organele de poliție, acesta monitorizând în permanență cercetarea și hotărând privind măsurile și deciziile care se impun. În urma finalizării cercetării preliminare, procurorul decide dacă va avea loc sau nu începerea procedurilor judiciare. (Acest lucru este valabil și în cazul cercetărilor preliminare desfășurate de organele de poliție.)

Un alt aspect important al activității procurorului este de a pregăti dosarele cazurilor și de a compărea în fața instanțelor. Prin luarea deciziei de începere a urmăririi penale și prin stabilirea încadrării infracțiunii, procurorul determină cadrul de desfășurare a procedurilor penale în instanță. Majoritatea procurorilor apar în fața instanței cel puțin una sau două zile pe săptămână.

Procurorul General este singurul procuror care are dreptul de a iniția sau de a conduce procedurile la Curtea Supremă. Cu toate acestea, Procurorul General are dreptul de a numi un procuror-asistent în cadrul Biroului Procurorului General sau de a numi un alt procuror public pentru a-l reprezenta în fața Curții Supreme.

Baze de date juridice

Mai multe informații privind procurorii pot fi găsite pe site-ul internet al **Oficiului Național al Parchetelor din Suedia**, accesibil publicului larg.

Judecători

Organizare

Judecătorii permanenți (*ordinarie domare*) sunt numiți de guvern, la recomandarea unei comisii publice independente (*Domarnämnden*), însărcinată cu efectuarea propunerilor de nominalizare. În principiu, un judecător nu poate fi revocat, cu excepția cazurilor prevăzute de legea constituțională denumită Instrumentul Guvernului (*regeringsformen*).

Doar persoanele care dețin cetățenia suedeză pot îndeplini funcția de judecător. Este necesară și o diplomă în drept. În anumite condiții, o diplomă obținută într-o altă țară nordică poate fi asimilată cu o diplomă obținută în Suedia. Majoritatea judecătorilor permanenți sunt angajați ca judecători (*rådman*) la instanțele de prim grad de jurisdicție sau la instanțele administrative sau ca judecători consilieri (*råd*) la o curte de apel sau la o instanță administrativă echivalentă. Curțile de apel sau instanțele administrative echivalente sunt conduse de un președinte (*president*), iar instanțele de prim grad de jurisdicție și instanțele administrative echivalente de un judecător șef (*lagman*). Magistrații de la Curtea Supremă și cei de la Curtea Supremă Administrativă se numesc **consilieri** (*justitieråd*).

Mulți dintre cei care au fost numiți judecători permanenți au urmat o carieră specifică, lucrând doi ani ca **grefier** (*notarie*) la o instanță districtuală (*tingsrätt*) (329 Kb) sau la o instanță administrativă (*förvaltningsrätt*) (281 Kb) , apoi și-au depus candidatura pentru a deveni judecător-adjunct (*fiskal*) la o curte de apel (*hovrättsfiskal*) sau la o instanță administrativă echivalentă (*kammarrättsfiskal*). După cel puțin un an la o astfel de instanță, un **judecător stagiar** trebuie să lucreze cel puțin doi ani ca judecător-adjunct la o instanță de prim grad de jurisdicție (*tingsfiskal*) sau la o instanță administrativă (*förvaltningsrättsfiskal*); urmează apoi cel puțin un an la o curte de apel sau la o instanță administrativă echivalentă, ca judecător asociat. După încheierea cu succes a acestei perioade de probă, candidatul este numit judecător asociat la o curte de apel (*hovrättsassessor*) sau la o instanță administrativă echivalentă (*kammarrättsassessor*). Judecătorii-adjuncți și judecătorii asociați constituie exemple de **judecători nepermanenți**. La instanțe există și **judecători de instrucție** (280 Kb) (*beredningsjurister*) și **raportori** (281 Kb) (*föredragande*).

Fiecare instanță de prim grad de jurisdicție, curte de apel sau instanță administrativă echivalentă deține un număr de **judecători consultanți**, neprofesioniști (*nämndeman*). Ei sunt numiți pentru un mandat de patru ani, de către:

consiliul municipal (*kommunfullmäktige*) din municipalitățile aflate în raza de competență teritorială a instanței de prim grad de jurisdicție

consiliul districtual (*landsting*) din districtele aflate în raza de competență teritorială a instanței regionale administrative, a curții de apel administrative sau a curții de apel.

Judecătorii consultanți participă la deliberarea atât asupra chestiunilor de fapt, cât și asupra chestiunilor de drept, fiecare având dreptul la un vot.

Baze de date juridice

Pentru informații suplimentare privind judecătorii și judecătorii consultanți, puteți consulta **site-ul web al instanțelor din Suedia**. Pentru informații privind exclusiv judecătorii, puteți consulta **site-ul web al Asociației judecătorilor din Suedia**.

Organizarea profesiei juridice: Avocații

Avocații consultanți/Avocații pledanți

Conform legislației suedeze, numai membrii **Baroului din Suedia** (*Sveriges Advokatsamfund*) pot utiliza titlul profesional de **advokat** (avocat consultant sau avocat pledant). Printre **cerințele de admitere în barou** se numără:

să aibă reședința în Suedia sau în altă țară din Uniunea Europeană, Spațiul Economic European sau în Elveția;

să fie titularul unei diplome care îi conferă accesul în magistratură – în Suedia, diploma master în drept (*juris kandidatexamen*);

să aibă o experiență practică în drept de trei ani și să exerseze în acest domeniu în momentul depunerii candidaturii;

să efectueze un stagiu la Baroul din Suedia și să ia examenul final;

să aibă o reputație de integritate și alte caracteristici necesare exercitării profesiei juridice.

Pentru candidații din alte state UE sau CEE sau din Elveția care îndeplinesc cerințele de formare pentru a deveni avocați în țara de origine a acestora, se aplică reguli speciale.

Deciziile privind acceptarea de noi membri sunt luate de Consiliul Baroului din Suedia.

Baroul din Suedia a fost înființat în urma unei inițiative individuale în anul 1887 și a dobândit statutul oficial în 1948, când actualul Cod de procedură judiciară a intrat în vigoare. Acesta numără în prezent peste 4 700 de membri.

Baroul este reglementat de Codul de procedură judiciară și de carta proprie a baroului, supusă aprobării guvernului. Baroul, care este o asociație de drept privat, are următoarele obiective:

menținerea unor standarde etice și profesionale înalte în ceea ce privește profesia juridică;

monitorizarea evoluțiilor legislative și garantarea faptului că expertiza baroului este valorificată în acest context;

protejarea intereselor profesionale generale ale membrilor săi și promovarea cooperării și a consensului în rândul acestora.

De asemenea, baroul îndeplinește o serie de atribuții publice. Conform Codului de procedură judiciară, aceștia i-au fost delegate sarcini administrative, acționând astfel ca autoritate publică, în special în materie disciplinară.

Reglementările care guvernează baroul vizează asigurarea faptului că persoanele care solicită consiliere juridică primesc asistență juridică calificată.

Conform Codului de procedură judiciară, membrii au datoria de a respecta codul de etică profesională, activitatea acestora intrând sub incidența autorității de reglementare și supraveghere a baroului și a Cancelarului Justiției. Solicitățile pentru obținerea calității de membru sunt supuse unei examinări detaliate.

Baroul are autoritate disciplinară asupra membrilor săi în ceea ce privește standardele etice de conduită.

Baze de date juridice

Mai multe informații pot fi găsite pe site-ul internet al [Baroului din Suedia](#).

Reprezențanți juridici/Consilieri juridici

Reprezențanții juridici din cadrul procedurilor judiciare nu au obligația de a fi avocați, însă instanța trebuie în prealabil să le încuviințeze calitatea procesuală.

Cu toate acestea, în principiu, numai avocații pot fi numiți în funcția de avocat al apărării.

Notarii

Organizare

În Suedia nu există alt tip de notari specializați în afară de **notarii publici** (a se vedea mai jos).

Un notar public este numit de [Consiliul regional administrativ](#) (*länsstyrelse*). Un notar public trebuie, printre alte condiții, să aibă pregătire juridică și să cunoască limba suedeză.

Rol și atribuții

Baze de date juridice

Nu există niciun director și/sau site internet cu privire la această profesie care să fie accesibile publicului larg.

Cu toate acestea, mai multe informații privind notarii pot fi găsite pe site-urile internet ale diferitelor consilii județene administrative.

Funcția notarului public este de a asista publicul în diferite chestiuni precum:

autenticarea semnăturilor, a copiilor, a traducerilor și a altor informații legate de conținutul documentelor;

prezentarea în fața instanței în calitate de martor în anumite cauze;

supervizarea extragerilor foto;

în momentul încheierii altor inspecții sau controale, prezentarea unui raport cu observații proprii;

primirea de declarații referitoare la circumstanțele de natură juridică sau economică și transmiterea acestora către o parte terță;

confirmarea faptului că o autoritate sau persoană este autorizată să ia anumite măsuri;

eliberarea de certificate în temeiul Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 de eliminare a obligației de legalizare pentru actele oficiale străine (apostilă).

Baze de date juridice

Nu există niciun director și/sau site internet cu privire la această profesie care să fie accesibile publicului larg.

Cu toate acestea, mai multe informații privind notarii pot fi găsite pe site-urile internet ale diferitelor consilii județene administrative.

Alte profesii juridice

[Autoritatea de asigurare a respectării legii](#) din Suedia (*Kronofogdemyndigheten*) este responsabilă de executarea silită a plăților și a altor obligații.

Executorii judecătorești (*kronofogde*) sunt angajații Autorității de asigurare a respectării legii și sunt responsabili de legalitatea executării. În Suedia, executorii judecătorești beneficiază de o formare ad-hoc. Pentru a fi acceptată la cursul de formare, o persoană trebuie să aibă cetățenia suedeză și o diplomă în drept sau o diplomă echivalentă și să fie grefier calificat (*notariemeriterad*). Există posibilitatea de a înlocui cerința privind calitatea de grefier cu satisfacerea unui stagiu intern sau să se urmeze o procedură derogatorie.

Ultima actualizare: 09/11/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Tipuri de profesii juridice - Anglia și Țara Galilor

Această pagină conține o prezentare generală a unora dintre principalele profesii juridice din jurisdicția Angliei și Țării Galilor (Regatul Unit), cuprinzând informații cu privire la judecători, procurori și diferitele tipuri de avocați.

Corpul judecătoresc

În sistemul judiciar din Anglia și Țara Galilor, există judecători cu statute judiciare diferite, care ocupă atât posturi cu normă întreagă, cât și posturi cu normă parțială și își desfășoară activitatea în diversele instanțe din aceste jurisdicții. Puteți găsi informații cu privire la corpul judecătoresc din Anglia și Țara Galilor pe site-ul web al [Sistemului judiciar din Anglia și Țara Galilor](#).

Judecătorii cu normă întreagă

Lordul prim-judecător (*Lord Chief Justice*) este șeful corpului judecătoresc din Anglia și Țara Galilor și președintele instanțelor din aceste jurisdicții. Acest din urmă rol i-a revenit începând cu data de 3 aprilie 2006, când, în temeiul Legii privind reforma constituțională (*Constitutional Reform Act*) din 2005, i-au fost transferate atribuțiile judiciare ale lordului cancelar (*Lord Chancellor*), devenit, la rândul său, ministrul Justiției. Lordul prim-judecător este, de asemenea, șeful justiției penale.

Șefii secțiilor – patru judecători superiori conduc celelalte jurisdicții: președintele Curții de Apel (*Master of the Roles*) (secția de drept civil), președintele Curții Reginei (*Queen's Bench Division*), președintele secției de dreptul familiei (*Family Division*) și cancelarul Înaltei Curți (*Chancellor of the High Court*) (Curtea Cancelarului - *Chancery*). Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați site-ul web al [Sistemului judiciar din Anglia și Țara Galilor](#).

Lorzii judecători de apel (*Lords Justices of Appeal*) își desfășoară activitatea în cadrul Curții de Apel (*Court of Appeal*), care soluționează atât cauze penale, cât și cauze civile.

Judecătorii Înaltei Curți (*High Court Judges*) își desfășoară activitatea în cadrul Înaltei Curți (*High Court*), unde sunt soluționate cele mai complexe cauze civile. Aceștia soluționează și cele mai grave și sensibile cauze penale de la Curtea Coroanei (*Crown Court*) (de exemplu, cazurile de omor).

Judecătorii regionali (*Circuit Judges*) soluționează în general cauze de drept penal, de drept civil și de dreptul familiei.

Judecătorii districtuali (*District Judges*) soluționează cauze de drept civil. Cea mai mare parte a activității acestora se desfășoară în camere (nu în ședințe deschise). Aceștia au și competența de a soluționa orice acțiune introdusă la o instanță civilă (*county court*), cu o sancțiune inferioară unui anumit prag

financiar (care este revizuit periodic): cauzele peste acest prag sunt în general soluționate de un judecător regional. Judecătorii districtuali soluționează peste 80 % din toate litigiile de drept civil care fac obiectul unei căi de atac în Anglia și Țara Galilor.

Judecătorii districtuali își desfășoară activitatea în curțile magistraților (*magistrates' courts*) și soluționează cauzele de competența magistraților (a se vedea mai jos). Totuși, aceștia asistă în special în cauze care presupun aspecte mai complexe și proceduri de durată.

Maeștrii și grefierii Înaltei Curți (*High Court Masters and Registrars*) sunt judecători de procedură care soluționează majoritatea cauzelor civile introduse la Curtea Cancelarului și la Curtea Reginei (*Queen's Bench*) ale Înaltei Curți.

Judecătorii cu fracțiune de normă

Judecătorii cu fracțiune de normă sunt, de obicei, numiți pentru o perioadă de cel puțin cinci ani, sub rezerva limitei superioare de vârstă. Principalele tipuri de judecători cu fracțiune de normă sunt:

judecătorii adjuncți ai Înaltei Curți (*Deputy High Court Judges*), care își desfășoară activitatea în una sau mai multe secții ale Înaltei Curți;

grefierii-archiviști (*Recorders*), care au o jurisdicție similară celei a judecătorilor regionali, deși aceștia soluționează, în general, cauzele mai puțin complexe sau mai puțin grave aduse înaintea curții;

judecătorii districtuali adjuncți (*Deputy District Judges*), care își desfășoară activitatea în instanțele civile și în registraturile districtuale ale Înaltei Curți.

Aceștia soluționează cauzele mai puțin complexe care sunt de competența judecătorilor districtuali;

judecătorii districtuali adjuncți (**Curțile Magistraților**) desfășoară o activitate similară celei a omologilor lor cu normă întreagă;

maeștrii și grefierii adjuncți ai Înaltei Curți (*Deputy High Court Masters and Registrars*) desfășoară o activitate similară celei a omologilor lor cu normă întreagă care judecă la Înalta Curte.

Judecători din cadrul tribunalelor

Tribunalele soluționează anual aproximativ 800 000 de cauze privind aspecte foarte diverse, cum ar fi litigiile în materie de impozite, pensii sau imigrație.

Tribunalele se reunesc de obicei în complete, care includ un președinte de tribunal sau un judecător cu calificare juridică, asistat de membri fără pregătire juridică, specialiști în anumite domenii. Nu există un juriu, iar judecătorul de tribunal nu are competența de a impune părții care cade în pretenții o pedeapsă cu închisoarea. Principalul lor rol este de a încerca soluționarea litigiilor și, în anumite cazuri, de a lua o hotărâre cu privire la nivelul despăgubirilor sau măsurilor reparatorii în favoarea părții care are câștig de cauză.

Magistrații

Magistrații, numiți și „judecători de pace” (*justices of the peace* sau „JPs”), judecă aproximativ 95 % din cauzele penale din Anglia și Țara Galilor. Peste 30 000 de magistrați își desfășoară activitatea la nivel local, de obicei având o normă de cel puțin 26 de jumătăți de zi pe an. Magistrații nu trebuie să aibă calificare juridică și nu sunt remunerați.

Magistrații judecă de obicei în complet (*bench*) de trei, dintre care unul este calificat pentru a acționa în calitate de președinte, îndrumând completul în cadrul activității și luând cuvântul în numele acestuia. Un complet este întotdeauna asistat de un grefier cu pregătire juridică pentru a oferi consiliere cu privire la legislație și proceduri.

Magistrații soluționează cauzele penale relativ mai puțin grave. Printre acestea se numără furturile minore, infracțiunile de distrugere, tulburarea ordinii publice și infracțiunile rutiere. Magistrații soluționează și o serie de cauze privind dreptul familiei și protecția minorilor, precum și cererile de obținere a unor autorizații.

Procurorii

Organizare

 Parchetul Coroanei (*Crown Prosecution Service - CPS*) este autoritatea independentă responsabilă cu instrumentarea cazurilor penale care au fost în prealabil anchetate de poliție în Anglia și Țara Galilor. Acesta este condus și supravegheat de procurorul general, care răspunde în fața Parlamentului pentru activitatea CPS. În Anglia și Țara Galilor există 42 de circumscripții ale Parchetului, fiecare dintre acestea fiind condusă de un procuror-șef al Coroanei (*chief crown prosecutor*). În plus, există patru divizii naționale specializate: criminalitate organizată, infracțiuni speciale, combaterea terorismului și serviciul de urmărire penală a cazurilor de fraudă. Un serviciu telefonic, *CPS Direct*, oferă consiliere și transmite decizii, în afara orelor de program, agenților de poliție de pe întregul teritoriu al Angliei și Țării Galilor.

CPS este condus de directorul Ministerului Public (*Director of Public Prosecutions - DPP*), care ia decizii cu privire la cele mai complexe și mai sensibile cazuri și oferă consiliere poliției cu privire la cazurile penale. DPP are responsabilitatea generală pentru acuzațiile aduse și pentru activitatea de urmărire penală efectuată de CPS și depinde ierarhic de procurorul general.

În cadrul CPS sunt angajați procurori și procurori asociați, precum și anchetatori și administratori. Procurorii Coroanei sunt avocați consultanți sau avocați pledanți cu experiență, responsabili cu instrumentarea cazurilor penale în numele Coroanei. Procurorii asociați analizează și prezintă o gamă limitată de cazuri la curțile magistraților.

Rol și atribuții

Personalul CPS:

consiliază poliția și analizează probele administrate în diverse cazuri pentru eventuala dispunere a urmăririi penale;

decide cu privire la capetele de acuzare (în toate cazurile, cu excepția celor minore), atunci când decizia este de începere a urmăririi penale;

pregătește dosarele și le susține în instanță.

Procurorii Coroanei au statut de funcționari publici și sunt recrutați prin concurs. Pentru a fi eligibil în vederea angajării, un candidat trebuie să fie:

avocat consultant (*solicitor*) autorizat în Anglia și Țara Galilor, care deține o autorizație de practică valabilă și completă;

avocat pledant admis în Baroul Angliei (*English Bar*), care a finalizat o perioadă de stagiu;

cetățean al Spațiului Economic European sau al Commonwealth-ului. Avocații care au obținut o calificare în afara Angliei și a Țării Galilor trebuie să susțină și să treacă un test de transfer pentru avocați (*lawyer transfer test*) înainte de a ocupa un post.

Organizarea profesiei juridice: avocații

Avocații pledanți (*barristers, advocates*)

 Consiliul Baroului (*Bar Council*) este organismul care reglementează activitatea tuturor avocaților pledanți din Anglia și Țara Galilor. Acesta a fost înființat pentru a reprezenta interesele superioare ale profesiei, pentru a formula și a pune în aplicare inițiative-cheie în materie de politică și pentru a menține standardele, onoarea și independența Baroului. În conformitate cu Legea privind serviciile juridice (*Legal Services Act*) din 2007, Consiliul Baroului a delegat sarcina reglementării profesiei Consiliului pentru standardele Baroului (*Bar Standards Board*), un organism independent și distinct. Avocații pledanți sunt jurisconșulți specializați și își pot reprezenta clienții în instanță. În termeni generali, aceștia sunt liber-profesioniști și lucrează în grupuri în cabinete cunoscute drept „camere” (*chambers*), fiind numiți „*tenants*”. Avocații pledanți sunt formați în principal să pledeze în instanță (*advocacy*); cu alte cuvinte, să își reprezinte clienții în fața instanțelor superioare. De asemenea, o parte importantă a activității avocaților pledanți o reprezintă consilierea clienților și studierea dosarelor, precum și efectuarea de cercetări în domeniul lor de specialitate. Aproximativ 10 % din avocații pledanți practicieni sunt consilieri ai reginei (*Queen's Counsel* sau „*QCs*”), care se ocupă de cele mai importante și mai complexe cauze.

Avocații consultanți (consilieri juridici)

Avocații consultanți oferă clienților (persoane fizice, întreprinderi, organisme care își desfășoară activitatea pe bază de voluntariat, organizații caritabile etc.) servicii de consiliere juridică specializată și de reprezentare, inclusiv reprezentare în instanță. Activitatea acestora este foarte variată. Majoritatea avocaților consultanți își desfășoară activitatea în parteneriat, în cadrul unor cabinete private care oferă servicii clienților. Aceste cabinete pot avea o practică generală, acoperind numeroase domenii juridice, sau pot fi specializate într-un anumit domeniu. Alții își desfășoară activitatea în calitate de avocați consultanți angajați de administrația centrală și locală, de Parchetul Coroanei, de curțile magistraților (*magistrates' courts*), de organizații comerciale sau industriale ori de alte organisme. Avocații consultanți pot alege varianta care li se potrivește cel mai bine.

În general, avocații consultanți oferă clienților servicii de consiliere juridică. În cazul în care clienții respectivi trebuie să fie reprezentați ulterior în instanțele superioare din Anglia și Țara Galilor, avocatul consultant va apela, în general, la un avocat pledant care va susține acțiunea în instanță. Totuși, un avocat pledant nu este întotdeauna necesar, deoarece avocații consultanți cu o calificare adecvată au dreptul de a pleda (ceea ce înseamnă că au dreptul de a-și reprezenta clienții) în fața instanțelor superioare.

📄 **Asociația profesională a avocaților consultanți (*Law Society*)** îi reprezintă pe avocații consultanți din Anglia și Țara Galilor. Atribuțiile acestora variază de la negocierea cu autoritățile de reglementare ale profesiei, autoritățile guvernamentale sau de alt tip și desfășurarea de activități de lobby pe lângă acestea, până la oferirea de servicii de formare și de consiliere. Asociația profesională a avocaților consultanți are rolul de a-i ajuta, de a-i proteja și de a-i promova pe avocații consultanți pe întregul teritoriu al Angliei și Țării Galilor.

📄 **Autoritatea de reglementare a activității avocaților consultanți (*Solicitors Regulation Authority - SRA*)** se ocupă de toate aspectele legate de reglementare și de măsurile disciplinare. Denumită anterior Consiliul de reglementare a asociației profesionale a avocaților consultanți (*Law Society Regulation Board*), aceasta acționează numai în interes public.

📄 **Biurul pentru plângeri juridice (*Office for Legal Complaints*)** se adresează cetățenilor care doresc să depună o plângere cu privire la un avocat consultant. Denumit anterior Serviciul pentru plângeri înaintate de consumatori (*Consumer Complaints Service*), acest organism independent și imparțial va lucra pentru soluționarea rapidă și eficace a oricăror probleme.

Notarii

Notarii formează cea de a treia și cea mai veche ramură a profesiei juridice în Anglia și Țara Galilor. Notarii sunt admiși să exerceze această profesie și li se acordă autorizația de practică de către 📄 **Biurul de autorizare (*The Faculty Office*)** (înstituit de Arhiepiscopul de Canterbury în 1279), iar autoritatea de reglementare este Curtea de Autorizare (*Court of Faculties*). Notarii asigură o punte de legătură între dreptul civil și *common law*.

Toți notarii au pregătire juridică și, deși majoritatea pot fi și avocați consultanți, atribuțiile de notar se pot exercita în urma trecerii unor examene independente și distincte. Notarii trebuie să urmeze același parcurs inițial pentru a fi admiși ca practicieni: absolvirea 📄 **cursurilor universitare de practică notarială ale Universității din Londra (*University College London*)** este obligatorie. După ce au obținut diploma de absolvire, notarii pot oricând să își desfășoare activitatea oriunde în Anglia și Țara Galilor, având toți aceleași atribuții. Pe lângă redactarea și eliberarea de acte notariale, notarii pot să ofere și servicii de consiliere în materie de întocmire a testamentelor, aspecte succesoriale, administrare a patrimoniului și transferuri de proprietate.

Activitățile notariale sunt recunoscute în întreaga lume de secole, ceea ce permite libera circulație a persoanelor și a capitalurilor. În acest mod, notarii facilitează schimburile comerciale și viața cetățenilor obișnuiți, permițându-le să își trăiască viața de zi cu zi și să desfășoare activități economice în deplină libertate, suportând costuri rezonabile și fără întârzieri nejustificate.

Un notar deține un sigiliu oficial; în Anglia și Țara Galilor, actele notariale au forță probatorie. Actele notariale sunt întocmite în formă privată și în formă publică; acestea din urmă sunt cunoscute și sub denumirea de „acte notariale în formă autentică”. În întreaga lume, actele notariale care poartă semnătura și sigiliul unui notar sunt recunoscute ca dovezi furnizate de un funcționar public competent din domeniul juridic.

Notarii fac obiectul aceluiași norme profesionale ca și avocații consultanți și trebuie să își reînnoiască anual certificatele de practică notarială și să încheie polițe de asigurare pentru răspundere profesională și împotriva fraudelor. Reînnoirea se face sub rezerva respectării normelor. Numirea în postul de notar este nominală și fiecare notar este titularul postului în mod individual. 📄 **Asociația profesională a notarilor (*Notaries Society*)** este o organizație care reprezintă aproximativ 800 de notari publici. 📄 **Asociația profesională a notarilor cu specializare de jurist lingvist (*Society of Scrivener Notaries*)** îi reprezintă pe cei aproximativ 30 de membri, care își desfășoară activitatea mai ales în centrul Londrei, fiind numiți de 📄 **Scriveners Company**, o veche breaslă.

Avocați specializați în brevete și mărci (*Patent and trade mark attorneys*)

Avocații specializați în brevete și mărci au expertiză în domeniul proprietății intelectuale. Aceștia furnizează clienților servicii de consultanță juridică în materie, în special în legătură cu brevete, mărci, modele și drepturi de autor. De asemenea, aceștia își reprezintă clienții în fața instanțelor specializate în cauze de proprietate intelectuală (unii dobândesc mai multe drepturi după obținerea unei calificări suplimentare în materie de litigii). Majoritatea avocaților specializați în brevete și mărci își desfășoară activitatea în cadrul unor cabinete private. Mulți dintre aceștia lucrează în cabinete de specialitate, dar unii colaborează, de asemenea, cu avocați consultanți. În plus, o parte semnificativă a membrilor acestei profesii lucrează în întreprinderi. Avocații specializați în brevete și cei specializați în mărci își pot reprezenta clienții în fața instanței, la fel ca avocații consultanți, în cauzele de proprietate intelectuală, putând inclusiv să dea instrucțiuni unui avocat pledant (*barrister*) cu privire la modul de abordare a cauzei. 📄 **Institutul avocaților specializați în brevete (*Chartered Institute of Patent Attorneys - CIPA*)** îi reprezintă pe avocații specializați în brevete care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Rolul acestui institut este de a colabora cu guvernul în ceea ce privește legislația în materie de proprietate intelectuală, de a oferi cursuri de pregătire și formare pentru avocații specializați în brevete și pentru stagiați, precum și de a conlucra cu autoritățile de reglementare ale profesiei. CIPA are ca obiectiv promovarea dreptului proprietății intelectuale și a profesiei din acest domeniu. 📄 **Institutul avocaților specializați în mărci (*Institute of Trade Mark Attorneys - ITMA*)** îi reprezintă pe avocații specializați în mărci, precum și pe membrii acestei profesii pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Printre atribuțiile sale se numără negocierea cu guvernul, cu autoritatea independentă de reglementare (IPReg) și cu alte organizații relevante, precum și activitatea de lobby pe lângă acestea. Institutul oferă cursuri de pregătire și formare, precum și consultanță pentru profesioniștii din domeniul mărcilor. 📄 **Comitetul de reglementare a proprietății intelectuale (*Intellectual Property Regulation Board - IPReg*)** se ocupă de toate aspectele disciplinare și de reglementare. Acesta stabilește și monitorizează standardele aplicabile activității avocaților specializați în brevete și mărci pe întregul teritoriu al Regatului Unit și asigură respectarea standardelor în cauză. IPReg acționează în interesul public și ține registrele în care sunt înscrise avocații specializați în brevete și mărci, atât persoane fizice, cât și cabinete de avocatură.

Alte profesii juridice

Cu excepția persoanelor care lucrează în curțile magistraților, grefierii și ceilalți membri ai personalului din majoritatea instanțelor din Anglia și Țara Galilor nu trebuie să aibă pregătire juridică. Sunt funcționari publici care se ocupă de aspecte administrative și asistă judecătorii. Nu pot oferi consiliere juridică. În calitate de funcționari publici, toți membrii personalului instanțelor sunt angajați de 📄 **Serviciul instanțe judecătorești al Majestății Sale (*Her Majesty's Courts and Tribunals Service*)**.

Mai multe informații cu privire la categoriile de membri ai personalului instanțelor sunt disponibile [aici](#) (456 Kb) [en](#).

Rolul grefierilor este diferit în curțile magistraților. Magistrații consultanți nu au calificare juridică și sunt consiliați de grefieri cu pregătire juridică. Aceștia din urmă sunt de două tipuri: **grefieri ai judecătorilor (*justices' clerks*)** și **consilieri juridici** (sau **grefieri ai curții - *court clerks***).

Grefierii judecătorilor sunt principalii consilieri juridici ai magistraților. Aceștia sunt avocați (fie pledanți, fie consultanți), având o experiență relevantă de cel puțin cinci ani. Consiliază magistrații în probleme de drept material și procedural, în instanță și în afara acesteia. Sunt responsabili și în ceea ce privește îndrumarea și formarea consilierilor juridici, calitatea serviciilor juridice furnizate și oferirea de consultanță coerentă în probleme juridice în întreaga lor circumscripție.

Consilierii juridici își desfășoară activitatea în instanță și consiliază magistrații cu privire la aspecte de drept, practică și procedură juridică. Aceștia au, de asemenea, o pregătire juridică (de obicei, ca avocați pledanți sau avocați consultanți).

Ordinele emise de Înalta Curte (*High Court writs*) sunt puse în aplicare în prezent de **executorii judecătorești ai Înaltei Curți** (*High Court enforcement officers*), care sunt numiți într-o anumită circumscripție teritorială de către ministrul Justiției sau de către persoana delegată de acesta. Executorii judecătorești ai Înaltei Curți sunt responsabili cu aplicarea ordinelor de recuperare a sumelor datorate în temeiul unei hotărâri a Înaltei Curți sau a unei hotărâri a unei instanțe civile transferată la Înalta Curte. Aceștia pot confisca și vinde bunuri pentru recuperarea unei datorii. De asemenea, aceștia pun în aplicare și supraveghează punerea în posesie a unei proprietăți și returnarea bunurilor.

Executorii judecătorești ai instanțelor civile (*County court bailiffs*) sunt funcționari publici angajați de Serviciul instanțe judecătorești al Majestății Sale pentru a pune în aplicare hotărârile și/sau ordinele emise și înregistrate în judecătorii. Aceștia sunt funcționari publici care pun în aplicare ordine de executare, repun în posesie terenuri prin ordin de punere în posesie și recuperează bunuri prin ordine de returnare a bunurilor. Normele referitoare la executorii judecătorești care execută mandate sunt prevăzute la articolele 85-111 din Legea din 1984 privind instanțele civile (*County Courts Act*). Procedurile de executare sunt prevăzute în normele de procedură civilă. În plus, executorii judecătorești de pe lângă instanțele civile îndeplinesc și alte sarcini, inclusiv notificarea sau comunicarea personală a actelor și a ordinelor de executare. Normele privind executarea sunt prevăzute la articolele 118-122 din Legea privind instanțele civile.

Executorii certificați (*certificated bailiffs*) sunt executori privați autorizați în temeiul normelor privind executarea bunurilor pentru neplata chiriei (*distress for rent rules*) și sunt autorizați de un judecător regional care își desfășoară activitatea într-o instanță civilă. Executarea pentru neplata chiriei se referă la confiscarea de către proprietar a bunurilor unui chirieș în vederea garantării plății restanțelor la chirie fără intervenția instanței. În temeiul mai multor alte legi, executorii certificați pot, de asemenea, să recupereze alte datorii specifice, cum ar fi taxa pentru servicii publice și taxa pentru bunuri imobile, altele decât locuințele.

Linkuri conexe

 [Parchetul Coroanei \(Crown Prosecution Service\);](#)

 [Biroul de autorizare \(Faculty Office\);](#)

 [Asociația profesională a notarilor \(Notaries Society\);](#)

 [Sistemul judiciar din Anglia și Țara Galilor \(Judiciary of England and Wales\);](#)

 [Asociația profesională a avocaților consultanți \(The Law Society\);](#)

 [Autoritatea de reglementare a activității avocaților consultanți \(Solicitors Regulation Authority\);](#)

 [Biroul pentru plângeri juridice \(Office for Legal Complaints\);](#)

 [Comisia pentru servicii juridice \(Legal Services Commission\);](#)

 [Institutul avocaților specializați în brevete \(Chartered Institute of Patent Attorneys\);](#)

 [Institutul avocaților specializați în mărci \(Institute of Trade Mark Attorneys\);](#)

 [Comitetul de reglementare a proprietății intelectuale \(Intellectual Property Regulation Board\);](#)

 [Serviciul instanțe judecătorești al Majestății Sale \(Her Majesty's Courts and Tribunals Service\).](#)

Ultima actualizare: 25/07/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

Tipuri de profesii juridice - Irlanda de Nord

Această pagină vă oferă o imagine de ansamblu a profesiilor juridice din jurisdicția Irlandei de Nord din Regatul Unit.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice din Irlanda de Nord includ:

corpul judecătoresc;

procurorii;

avocații pledanți (*barristers*);

avocații consultanți (*solicitors*).

Organizarea profesiei juridice: judecătorii

În jurisdicția Irlandei de Nord există următoarele funcții judiciare:

lordul prim-judecător (*Lord Chief Justice*) – conducătorul corpului judecătoresc;

lorzii Judecători de Apel (*Lord justices of appeal*);

judecătorii Înaltei Curți (*High court judges*);

Masters of the Supreme Court;

judecătorii judecătoriilor comitatelor (*County court judges*);

judecătorii districtuali (*District judges*) (judecătoriile comitatelor) (*county court*);

judecătorii districtuali (*District judges*) (curțile magistraților) (*magistrates court*);

magistrații consultanți (*Lay magistrates*);

medici legiști (*Coroners*).

Organizarea profesiei juridice: procurorii

Organizare

Serviciul public de urmărire penală din Irlanda de Nord este principalul organism de urmărire penală din Irlanda de Nord. În afară de deciziile pe care este competent să le ia în cazurile cercetate de poliția din Irlanda de Nord, serviciul poate instrumenta și cazuri cercetate de alte autorități legale, cum ar fi organismul privind veniturile și vămile.

Serviciul public de urmărire penală este condus de directorul Ministerului Public din Irlanda de Nord. De asemenea, există și un director adjunct, care deține toate atribuțiile directorului, însă trebuie să le exercite sub conducerea și controlul acestuia. Cele două funcții sunt ocupate prin numiri publice făcute de Procurorul General al Irlandei de Nord.

Serviciul public de urmărire penală este un departament guvernamental fără statut de minister. În conformitate cu Legea privind justiția (din Irlanda de Nord) din 2002, funcția de director trebuie să fie exercitată în mod independent de orice altă persoană. Legea din 2002 prevede obligația directorului și a procurorului general de a se consulta periodic cu privire la orice problemă pentru care procurorul general este responsabil în fața Adunării Irlandei de Nord. În prezent, anumite aspecte legate de urmărirea penală sunt de competența Parlamentului de la Westminster. Atribuțiile legate de aceste aspecte se încadrează în sfera de competență a avocatului general pentru Irlanda de Nord.

Rol și atribuții

Rolul principal al Serviciului public de urmărire penală este de a decide dacă inițiază sau nu urmărirea penală a persoanelor pentru comiterea de infracțiuni și care ar trebui să fie acuzațiile corecte.

Serviciul este responsabil, de asemenea, de trimiterea cazurilor în instanță. Procurorul prezintă probele în instanță în numele Coroanei. Procurorii citează și ascultă martorii acuzării (*crown witnesses*) și interoghează martorii apărării. La încheierea unui caz, aceștia rezumă probele în instanță în numele Coroanei.

Organizarea profesiei juridice: avocații

Avocații pledanți (*Barristers*)

În Irlanda de Nord, avocații pledanți sunt împărțiți în consiliul principal (cunoscut drept Consiliul Reginei - *Queen's Counsel*) și consiliul secundar (*junior counsel*). Baroul este un organism format din avocați specializați în litigii, la care se poate recurge prin intermediul avocaților consultanți (*solicitors*) și, în anumite împrejurări, în mod direct, într-un context profesional.

📄 **Baroul Irlandei de Nord** este o asociație a avocaților pledanți independenți cu sediul la Biblioteca Baroului din Belfast. La 1 septembrie 2012, erau aproape 600 de avocați pledanți în cabinete private.

Avocații consultanți (*solicitors*) (consilieri juridici)

În Irlanda de Nord, 📄 **Asociația juridică** este autoritatea de reglementare care guvernează formarea educațională, relațiile financiare cu clienții, aspectele disciplinare și conduita profesională ale avocaților consultanți. Rolul său este de a menține independența, standardele etice, competența profesională și calitatea serviciilor oferite publicului. Avocații consultanți se pot specializa într-un anumit domeniu sau pot fi practicieni generaliști.

Notarii

În Irlanda de Nord, toți avocații consultanți sunt funcționari publici abilitați să autentifice declarații sub jurământ, ceea ce înseamnă că aceștia pot fi certifica documente oficiale (altele decât cele pregătite de ei înșiși sau de adversarii într-o cauză).

În plus, anumiți avocați consultanți sunt notari publici, ceea ce înseamnă că pot certifica documente pentru a fi folosite în străinătate. Informații în acest sens pot fi găsite pe site-ul internet oficial al 📄 **Asociației juridice din Irlanda de Nord**.

Avocații specializați în brevete și mărci (*Patent and Trade Mark Attorneys*)

Avocații specializați în brevete și mărci au expertiză în domeniul proprietății intelectuale. Aceștia furnizează clienților consultanță juridică, în special în materie de brevete, mărci, modele și drepturi de autor. De asemenea, aceștia își reprezintă clienții în fața instanțelor specializate în cauze de proprietate intelectuală (unii dobândesc mai multe drepturi după obținerea unei calificări suplimentare în materie de litigii).

Majoritatea avocaților specializați în brevete și mărci își desfășoară activitatea în cadrul unor cabinete private. Mulți dintre aceștia lucrează în firme de specialitate, dar unii colaborează, de asemenea, cu avocați consultanți (*solicitors*). În plus, o parte semnificativă a membrilor acestei profesii lucrează în sectorul industrial.

Ca și avocații consultanți (*solicitors*), avocații specializați în litigii în materie de brevete și cei specializați în litigii în materie de mărci își pot reprezenta clienții în fața instanței în cauzele de proprietate intelectuală, putând inclusiv să dea instrucțiuni unui avocat pledant (*barrister*) cu privire la modul de abordare a cauzei.

📄 **Institutul avocaților specializați în brevete** (*Chartered Institute of Patent Attorneys* - CIPA) reprezintă avocații specializați în brevete care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Rolul acestui institut este de a colabora cu guvernul în ceea ce privește legislația în materie de proprietate intelectuală, de a oferi cursuri de pregătire și formare pentru avocații specializați în brevete și pentru stagiați, precum și de a conlucra cu autoritățile de reglementare ale profesiei. CIPA vizează promovarea dreptului proprietății intelectuale și a profesiilor din acest domeniu.

📄 **Institutul avocaților specializați în mărci** (*Institute of Trade Mark Attorneys* - ITMA) are un rol de reprezentare a avocaților specializați în mărci, precum și a acestei profesii pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Printre atribuțiile sale se numără negocierea cu guvernul, cu autoritatea independentă de reglementare (IPReg) și cu alte organizații relevante, precum și activitatea de lobby pe lângă acestea. Institutul oferă cursuri relevante de pregătire și formare, precum și consultanță pentru profesioniștii din domeniul mărcilor. ITMA asigură promovarea acestei profesii și a proprietății intelectuale.

Activitatea 📄 **Comitetului de reglementare a proprietății intelectuale** (*Intellectual Property Regulation Board* - IPReg) vizează toate aspectele disciplinare și de reglementare și stabilește, monitorizează și asigură respectarea standardelor pe care trebuie să le aplice avocații specializați în brevete și mărci care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Comitetul acționează în interesul public și gestionează registrele în care sunt înscrise avocații specializați în brevete și cei specializați în mărci (atât persoane fizice, cât și cabinete de avocatură).

Alte profesii juridice

Grefierii

Grefierii și ceilalți membri ai personalului din instanțele din Irlanda de Nord sunt funcționari publici care nu au formare juridică și se ocupă de chestiuni administrative.

Grefierii se asigură că judecătorii au documentele de care au nevoie pentru a soluționa cauzele în instanță; aceștia efectuează înregistrări ale ședințelor de judecată și oferă și orice alt tip de sprijin administrativ solicitat eventual de către judecători. Personalul instanțelor are competența de a oferi îndrumări cu privire la procedurile judiciare, dar nu poate să ofere consiliere juridică și nici să recomande tipul de acțiune pe care părțile ar trebui să o introducă. Toți membrii personalului instanțelor sunt angajați în calitate de funcționari publici de către 📄 **Serviciul judiciar al Irlandei de Nord**, care este o agenție din Ministerul Justiției din Irlanda de Nord.

Executorii judecătorești

Executorii judecătorești sunt funcționari publici angajați de Serviciul Judiciar al Irlandei de Nord (*Northern Ireland Court and Tribunals Service*). Aceștia pun în aplicare hotărârile judecătorești civile prin intermediul Oficiului de Aplicare a Hotărârilor Judecătorești (*Enforcement of Judgments Office*). Acest oficiu pune în aplicare hotărârile judecătorești ale Curților magistraților și ale judecătorilor comitatelor (inclusiv cele ale instanțelor pentru litigii minore), precum și cele ale Înaltei Curți. Legea care guvernează procedurile de punere în aplicare este prevăzută în Ordinul privind punerea în aplicare a hotărârilor

judecătorești (Irlanda de Nord) [*Judgments Enforcement (Northern Ireland) Order*] din 1981 și în Normele privind punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești (Irlanda de Nord) [*Judgment Enforcement Rules (Northern Ireland)*] din 1981, cu modificările ulterioare.

Linkuri conexe

- [Serviciul public de urmărire penală](#)
- [Baroul Irlandei de Nord](#)
- [Asociația juridică](#)
- [Serviciul judiciar al Irlandei de Nord](#)

Ultima actualizare: 03/10/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [en](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Tipuri de profesii juridice - Scoția

Această pagină vă oferă o prezentare generală a principalelor profesii juridice în jurisdicția Scoției a Regatului Unit. Sunt incluse informații privind judecătorii, procurorii și diferitele tipuri de avocați.

Judecători

În Scoția, nu există profesia distinctă de judecător. Numai **avocații consultanți** și **avocații pledanți** cu experiență pot deveni judecători. Posturile judiciare din jurisdicția Scoției includ:

- lordul președinte (*Lord President*) al Curții de Sesiune (*Court of Session*);
- lordul judecător (*Lord Justice Clerk*);
- judecătorii-șerifi președinți (*Sheriff Principals*), care prezidează în una din cele șase circumscripții judecătorești (*sheriffdoms*) ale Scoției;
- atunci când își desfășoară activitatea în Curtea de Sesiune (*Court of Session*), judecătorii sunt cunoscuți sub denumirea de senatori ai Colegiului de Justiție (*Senators of the College of Justice*);
- atunci când își desfășoară activitatea în Înalta Curte de Justiție (*High Court of Justiciary*), judecătorii sunt cunoscuți sub denumirea de lorzi comisari ai justiției (*Lords Commissioners of Justiciary*);
- judecătorii-șerifi (*Sheriffs*);
- judecătorii-șerifi cu jumătate de normă (*Part-time sheriffs*) îi înlocuiesc, în general, pe judecătorii-șerifi cu normă întreagă atunci când aceștia lipsesc;
- judecătorii de pace (*Justices of the Peace*) nu au pregătire de specialitate, își desfășoară activitatea singuri sau în complete de câte trei, împreună cu un grefier cu pregătire juridică sau cu un asesor juridic, în cadrul judecătoriilor de pace.

Procurori

Organizare

În Scoția, **Biroul Coroanei și Serviciul Procurorilor** este responsabil de toate acțiunile de urmărire penală. Președintele serviciului este **lordul avocat** (*Lord Advocate*) care este și ministru al guvernului Scoției, iar adjunctul acestuia este avocatul general (*Solicitor General*).

Biroul Coroanei și Serviciul Procurorilor (COPFS) este singura autoritate responsabilă de **cercetarea** cazurilor penale, **anchetarea** deceselor subite sau suspecte și de **plângerile** împotriva poliției.

Legea privind Scoția din 1998 (articolul 48) prevede că orice decizie a lordului avocat (în calitate sa de președinte al Sistemelor de Urmărire Penală și de Anchetare a Deceselor în Scoția) va fi luată de acesta independent de influența oricărei alte persoane.

Numai juriștii sau avocații cu pregătire juridică pot deveni procurori.

Roluri și responsabilități

Poliția (sau alte agenții specializate de raportare, precum Serviciul de Impozite și Taxe Vamale al Coroanei - *HM Revenue and Customs*) desfășoară o anchetă inițială privind o infracțiune și transmite un raport procurorului public local. Procurorul public evaluează acest raport și decide dacă va lua măsuri în interes public. Atunci când ia o hotărâre, procurorul public analizează dacă există suficiente probe și, în caz afirmativ, decide asupra acțiunii adecvate: și anume, dispunerea urmăririi penale, adoptarea unei măsuri directe (de exemplu, o amendă fiscală) sau neluarea niciunei măsuri. În cazurile care urmează să fie analizate de un juriu, procurorul va interoga martorii și va colecta și va analiza probele criminalistice și de altă natură înainte de a lua decizia de a începe urmărirea penală. Ulterior, acesta va raporta Consiliului Coroanei (*Crown Counsel*), care va decide dacă se va iniția urmărirea penală.

Organizarea profesiei juridice

Avocații

Avocați pledanți (*Barristers*)

Avocații pledanți sunt membri ai Baroului de Avocați din Scoția (*Scottish Bar*). Aceștia au dreptul de a pleda în toate instanțele din Scoția, chiar dacă aproape toată activitatea lor implică pledarea în fața instanțelor superioare (Curtea de Sesiune - *Court of Session* și Înalta Curte de Justiție - *High Court of Justiciary*) și oferirea de avize motivate cu privire la diferite aspecte juridice. Avocații pledanți cu vechime sunt cunoscuți drept avocații Reginei (Queen's Counsel). Toți avocații pledanți sunt membri ai [Asociației profesionale a avocaților pledanți](#).

Avocați consultanți (*solicitors*) (consilieri juridici)

Avocații consultanți sunt cei mai numeroși dintre practicienii în drept. Aceștia pot oferi consiliere privind toate chestiunile juridice și pot reprezenta clienții în instanță. Toți avocații consultanți sunt membri ai [Asociației profesionale a avocaților consultanți](#), care promovează interesele profesiei de avocat consultant și ale publicului în legătură cu această profesie.

Există, de asemenea, avocați consultanți care sunt și membri ai **Asociației profesionale a avocaților pledanți**. Ca și avocații pledanți (a se vedea cele de mai sus), aceștia pot pleda în fața Curții de Sesiune (*Court of Session*) și a Înalții Curți de Justiție (*High Court of Justiciary*).

Notari

Notarii publici sunt avocați consultanți care înregistrează anumite tranzacții și autentifică acte juridice specifice. Aceștia nu reprezintă o profesie juridică distinctă.

Avocați specializați în brevete și mărci (*Patent and Trade Mark Attorneys*)

Avocații specializați în brevete și mărci au expertiză în domeniul proprietății intelectuale. Aceștia furnizează clienților consultanță juridică, în special în materie de depunere de brevete, mărci și modele și acțiuni judiciare conexe, precum și în ceea ce privește alte aspecte legate de proprietatea intelectuală cum ar fi dreptul de autor. Spre deosebire de dreptul civil și de dreptul penal care au un caracter mai general, dreptul material al proprietății intelectuale se aplică pe întreg teritoriul Regatului Unit. De obicei, litigiile care se nasc în materie de proprietate intelectuală în Scoția trebuie soluționate la *Court of Session*,

această instanță având competență exclusivă în materie de brevete și în ceea ce privește majoritatea celorlalte drepturi de proprietate intelectuală (în special mărci comunitare și desene și modele comunitare depuse). La această instanță sunt numiți judecători specializați în materie de proprietate intelectuală și se aplică reguli speciale pentru soluționarea acestor cauze. Avocații specializați în brevete și mărci își pot reprezenta clienții direct în fața *Patents County Court* (instanță de prim grad de jurisdicție specializată în materie de brevete) și, în cazul căilor de atac împotriva deciziilor pronunțate de *UK Intellectual Property Office* (Oficiul de proprietate intelectuală din regatul unit), în fața *Patents Court of the High Court* (secția de brevete a Înaltei Curți) din Anglia și Țara Galilor. Avocații pledanți specializați în brevete și mărci își pot reprezenta clienții în fața Înaltei Curți de la Londra, însă avocații consultanți specializați în brevete și mărci nu au dreptul de a-și reprezenta clienții în litigii privind proprietatea intelectuală care sunt aduse în fața instanțelor din Scoția. Doar avocații pledanți specializați în materia proprietății intelectuale pot fi implicați în aceste cauze, aceștia colaborând de cele mai multe ori cu avocați consultanți specializați în materie de brevete și mărci.

Majoritatea avocaților specializați în brevete și mărci din Scoția își desfășoară activitatea în cadrul unor cabinete private de specialitate, dar unii dintre aceștia lucrează în sectorul industrial.

 Institutul avocaților specializați în brevete (*Chartered Institute of Patent Attorneys* - CIPA) reprezintă avocații specializați în brevete care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Rolul acestui institut este de a colabora cu guvernul în ceea ce privește legislația în materie de proprietate intelectuală, de a oferi cursuri de pregătire și formare pentru avocații specializați în brevete și pentru stagiați, precum și de a conlucra cu autoritățile de reglementare ale profesiei. CIPA vizează promovarea dreptului proprietății intelectuale și a profesiilor din acest domeniu.

 Institutul avocaților specializați în mărci (*Institute of Trade Mark Attorneys* - ITMA) are un rol de reprezentare a avocaților specializați în mărci, precum și a acestei profesii pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Printre atribuțiile sale se numără negocierea cu guvernul, cu autoritatea independentă de reglementare (IPReg) și cu alte organizații relevante, precum și activitatea de lobby pe lângă acestea. Institutul oferă cursuri de pregătire și formare, precum și consultanță pentru profesioniștii din domeniul mărcilor. ITMA asigură promovarea acestei profesii și a proprietății intelectuale.

Activitatea **Comitetului de reglementare a proprietății intelectuale** (*Intellectual Property Regulation Board* - IPReg) vizează toate aspectele de reglementare și disciplinare și stabilește, monitorizează și asigură respectarea standardelor pe care trebuie să le aplice avocații specializați în brevete și mărci care își desfășoară activitatea pe întregul teritoriu al Regatului Unit. Comitetul acționează în interesul public și gestionează registrele în care sunt înscrise avocații specializați în brevete și mărci (atât persoane fizice, cât și firme de avocatură).

Alte profesii juridice

Funcționarii judecătorești (*Sheriff officers*) și **executorii judecătorești** (*Messengers-at-arms*) sunt funcționari ai instanțelor, responsabili de notificarea și comunicarea documentelor și punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești în Scoția. Atât executorii judecătorești, cât și funcționarii judecătorești sunt angajați de societăți private și percep taxe care sunt fixate în legislația secundară.

Articolul 60 din Legea privind Falimentul și Diligența (Scoția) din 2007 abrogă funcțiile de executor judecătoresc și de funcționar judecătoresc și le înlocuiește cu o nouă funcție de **funcționar judiciar** (*Judicial officer*). Funcționarii judiciari sunt numiți în funcție de lordul președinte al Curții de Sesiune, la recomandarea noii Comisii Civile de Executare din Scoția (*Scottish Civil Enforcement Commission*).

Linkuri conexe

 Biroul Coroanei și Serviciul Procurorilor, **Asociația profesională a avocaților pledanți**, **Asociația profesională a avocaților consultanți din Scoția**, **Asociația Centrelor Juridice din Scoția**, **Institutul avocaților specializați în brevete**, **Institutul avocaților specializați în mărci**, **Comitetul de reglementare a proprietății intelectuale**

Ultima actualizare: 10/11/2014

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.